

“SİYASİ İKTİDAR RÜZGÂR EKİYOR!”

BİLDİRİLER
(1990-1996)

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

BOTAŞ'TA YIKILAN SÖZLEŞME
1. YIL ZAMMI : 450 BİN TL/AY
SİYASİ İKTİDAR RÜZGÂR EKİYOR !
...siyasi iktidar gücündeki K...
...güç kapsamındaki işyerler:
...göre komik ücret...
...na yol açmıştır...
...mu işyeri...

PETROL-İŞ ARŞİVİ / III

“SİYASİ İKTİDAR RÜZGÂR EKİYOR!”

BİLDİRİLER
(1990-1996)

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Adres: Altunizade Mah. Kuşbakışı Sok. No: 23 81180
Üsküdar/İSTANBUL

Tel: (0216) 474 98 70 (Pbx)

Faks: (0216) 474 98 67 - 474 92 38

e-mail: merkez@petrol-is.org.tr

Petrol-İş Dergisi'nin ekidir.

Derleyen: Muazzez Pervan

Yayına Hazırlayan: Muazzez Pervan

Dizgi: Tuba Akekmekçi

Sayfa ve Kapak Tasarımı: Tuna Yıldırım

Baskı: Şahin Ozalit ve Büro Gereçleri Tic. Ltd. Şti.
Atakan Sok. No: 2 Mecidiyeköy/İSTANBUL

Tel: (0212) 211 35 93

Baskı Tarihi: Şubat 2015

Önsöz

Petrol-İş arşivinden yayınlamaya başladığımız üçüncü kitabımız, Petrol-İş'in 1990-1996 yılları arasında yayınlamış olduğu bildirileri kapsamaktadır.

Bu bildiriler okunduğunda ülkemizin söz konusu dönemdeki ekonomik ve siyasi panoraması bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmaktadır.

1990-1996 dönemi özelleştirme girişimlerinin yoğunlaştığı, buna paralel olarak gerek kamu sektöründe, gerekse özel sektörde işçi haklarının ve ücretlerinin büyük kayıplara uğradığı bir dönemdir. Bunların yanı sıra taşeronlaşma da giderek yaygınlaşan bir uygulama olmuştur.

Bu dönemde Petrol-İş öncülüğünde birçok direniş gerçekleştirilmiş, işçi hakları korunmuş ve yükseltilmeye çalışılmıştır. Ayrıca sendikamız işçi sağlığı ve iş güvenliğini de temel politikalarından biri yapmıştır.

Petrol-İş, demokrasi mücadelesinin geliştirilmesine de büyük önem vermiş, insan hakları ihlallerine dikkat çekmiş, Kürt sorununu dile getirmiş, Güneydoğu'daki faili meçhul cinayetlerin durdurulması ve soruşturulması için çaba göstermiş, Kürt sorununun sadece demokrasi ve barış temelinde atılacak adımlar ve yaklaşımlarla çözüme kavuşabileceğine vurgu yapmıştır.

1 Mayıs İşçi bayramı, 8 Mart Kadınlar Günü ve 5 Haziran Dünya Çevre Günü gibi gösteri ve dayanışmalara verdiği destek de, Petrol-İş'in her zaman işçi sınıfının birliğini gerçekleştirme çabalarının bir parçası olmuştur.

1990-1996 döneminde yayınlanmış Petrol-İş bildirileri, sendikamızın bu dönemdeki kararlı ve zorlu mücadelesinin tarihsel belgeleri niteliğindedir.

PETROL-İŞ SENDİKASI
MERKEZ YÖNETİM KURULU

Derleyenin notları

Yayınlanan bu üçüncü kitapta 1990-1996 yılları arasındaki basın bildirilerinin tamamına yer verildi.

Söz konusu belgelerin arşiv katalog bilgileri ise şu şekildedir: *Dosya Konu Kodu: 26. Basın Bildirileri, Arşiv Yer No: 2 ve 3.*

İşçi sınıfı ve sendikal hareketlerin, hem ülkemiz hem de dünyadaki gelişimiyle birlikte izlenebilmesini kolaylaştırabilmek amacıyla konusal ayrıma gidilmeyerek, kronoloji esas alındı.

Kitapta yer alan metinlerin orijinallerine sadık kalındı. Buna karşılık orijinal daktilo metinlerdeki dizgi hataları düzeltildi.

Muazzez Pervan

Bahar rüzgârlarını 1990'lara ve daha nice yıllara birlikte taşımak dileğiyle...

Yoğun eylemlerle dolu bir yılı daha geride bıraktık. İşçi sınıfımızın yaratıcı aklı ve elleriyle yarattığı yeni yeni eylem biçimleriyle dolu bir yılı. Mücadele geleneğimizi zenginleştirdiğimiz, tarihimize mücadele dolu sayfalar eklediğimiz bir yılı.

1989'un bahar aylarına denk gelen yoğun ve yaygın eylemlerin rüzgârını 1990'lara ve daha nice yıllara taşımayı önümüze hedef olarak koyduk. Son Genel Kurulumuzdan aldığımız güçle bu rüzgârları Türk-İş Genel Kuruluna taşımak istedik. Yönetimi ve yönetimin anlayışını değiştiremediyse te, bu yolda önemli adımlar attık. Türk-İş Genel Kurulunda alınan kararlarda bu rüzgârların izlerini görmemek olası değil.

Merkez Genel Kurulumuzda alınan; Türk-İş Eylem Kararları, Özelleştirme ve Askeri Darbeler konusundaki 3 önemli kararımız, benzer bir içerikle Türk-İş Genel Kurul Kararları arasında da yer almış bulunuyor. Ayrıca 1 Mayıs'ın kitlesel bir biçimde kutlanması gibi birçok ileri kararlar da bu genel kurulun ürünü.

Şimdi bu kararların takipçisi olmak, uygulanmalarını sağlamak önü-

müzde duran başlıca hedeflerden biri.

Yeni yılla birlikte, 1950 yılından bu yana "ekmek-barış-özgürlük" mücadelesinde, demokrasi kavgasında en ön saflardan yer alan sendikamız Petrol-İş 40'ıncı mücadele yılına da girmiş bulunuyor. Daha güçlü, daha sağlıklı ve ileri bir Petrol-İş için mücadele hepimizi bekliyor.

Birçok işyerinde yeni dönem sözleşme görüşmelerinin başlarken, mücadelemize yalnızca üyelerimizin değil, tüm işçi sınıfımızın gücünün yansıtılabilmesi önem taşıyor. "Sendikal birlik" ilkesi çerçevesinde, üzerimizdeki baskı ve yasakları giderek artıran işverenlere ve siyasi iktidara karşı, birlikte mücadele zeminini zenginleştirmek gerekiyor.

Demokrasi kavgasında işçi sınıfımızın, emekçi halkımız ve tüm demokrasi güçleriyle omuz omuza vermesi, mücadele bayrağının daha da yükseltilmesi gerekiyor.

"Gücümüz birliğimizdir." diyor, yeni yılda üyelerimizi ve tüm işçi sınıfımızı bu yolda etkin mücadeleye çağırıyor, aydınlık dolu günler diliyoruz.

06 Ocak 1990

**AKGÜBRE'DE BİR YIL SONRA İŞBAŞI:
674 ÜYEMİZ 8 OCAK'TA İŞBAŞI YAPACAK**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Mersin şubemiz kapsamındaki AKDENİZ Gübre San. A.Ş. işyerinde 25 Ocak 1989 günü başlayan grev, 11,5 ay sonra 5 Ocak 1990 günü sendikamızla KİPLAS işveren sendikası arasında varılan anlaşma üzerine sona erdi.

Anlaşma İstanbul'da Mersin şubemiz yönetim kurulu üyeleri ve işyeri temsilcilerinin de katıldığı, iki gün süren müzakereler sonunda imzalandı.

01.09.1988 tarihinden geçerli olacak olan iki yıllık sözleşmeden, 8 Ocak 1990 günü işbaşı yapacak olan 674 üyemiz yararlanıyor.

Birinci yıl 500.000 TL/ay, ikinci yıl 500.000 TL/ay ücret zammı alınan sözleşmeye göre, izin, bayram ve yakacak paralarından oluşan 'üçlü paket'; birinci yıl 1.350.000 TL, ikinci yıl için ise 1.500.000 TL alacaklar.

Birikmiş farklar için 9 Ocak 1990 günü net birer milyon lira alacak olan üyelerimize kalan farklar ise iki eşit taksitle ödenecek.

Vardiya priminin bütün vardiyalar için %20 olduğu, sendikal izinlerin arttığı sözleşmeye göre üyelerimiz her ay 35.000 lira kira yardımı alacaklar.

Kamuoyuna duyurulması için bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

09 Ocak 1990

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

TÜPRAŞ İzmit Rafinerisi'nin deniz nakliye işlerini yapan müteahhit firma NETA'da 124 işçi çalışmakta olup, Petrol-İş olarak bu işyerinde örgütlenmiş ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan toplu iş sözleşmesi yapma yetkisini almış bulunmaktayız. Bakanlığın vermiş olduğu yetkiden sonra NETA işvereni toplu iş sözleşme görüşmeleri yapmaya çağrıldı. Müteahhit firma NETA sözleşme çağrımıza 85 üyemizi işten atarak yanıt verdi. İşverenin bir işçinin en doğal hakkı olan sendikalaşmasına tahammülsüzlüğüne, bu işyerinden atılma-yan işçiler, sendikamız öncülüğünde 8 Ocak 1990'da işlerini bırakarak tavrılarını etkin bir biçimde ortaya koydular.

NETA Denizcilik A.Ş.'deki direniş ile dayanışma amacıyla TÜPRAŞ İzmit Rafinerisi'nde çalışan 1.400 üyemiz, yine aynı gün 8 Ocak 1990'da, ön saflarda Kocaeli şube başkanımız Mehmet Güray ve diğer şube yöneticileri olduğu halde topluca yürüyüşe geçtiler.

Ancak TÜPRAŞ'taki 1.400 üyemizin bu yürüyüşü, ellerinde otomatik makinalı tüfekleri olan rafineri özel güvenlik görevlileri tarafından dağıtılmak istendi. Kocaeli şubemiz yöneticileri ve üyelerimizin göstermiş oldukları kararlı tavır karşısında hiçbir olay çıkmadan NETA işverenin sendika düşmanı tavrını protesto ve halen direnişte bulunan NETA işçileri ile dayanışma gerçekleştirilmiştir.

Bu olay ülkemizde sendikasızlaştırma politikalarının varmış olduğu ciddi boyutu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Bir zamanlar üyemiz olan, daha sonra 2495 sayılı Yasa ile sendika üyelikleri yasaklanan özel güvenlik görevlilerine, kendi işçi arkadaşlarına silah çektirilmektedir. Yine özel kuruluşlara benzer, kamu kuruluşlarında da yaygınlaştırılmış olan müteahhit (taşeron) eliyle işçi çalıştırmanın sendikasızlaştırma yönündeki işlevi bu işyerinde de açıkça kendini göstermiştir.

Petrol-İş olarak üyelerimize silah çektilmesini, üyelerimizin sendikalaşmaları nedeniyle işten atılmalarını ve yine yürüyüş sırasında gelişen olayları görüntülemek isteyen bir basın mensubu arkadaşımızın da güvenlik görevlileri tarafından tartaklanmasını kınıyoruz.

NETA Denizcilik A.Ş.'de işten atılan üyelerimizin tekrar işe dönmelerini sağlama kararlılığımız sürdürülecek olup, bu işyerindeki uygulamaya protestomuzu daha da yaygınlaştıracğıız. Yine işyerlerinde müteahhit firma eliyle işçi çalıştırılmasına karşı olan tavrımızı bir kez daha belirtiriz.

Yukarıda belirtilen ve diğer değişik biçimleri ile sendikasızlaştırma politikalarına karşı rafinerilerden başlamak üzere tavrımızı ortaya koyacağız.

Kamuoyuna duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

“İşçi Sağlığı ve
İş Güvenliği
Kurullarına katılan
sendika temsilcisi,
sorunları iyi kavrayıp
iyi ifade edebilmelidir.
Savunduğu tezleri
yasal ve bilimsel
dayanaklar ile
güçlendirmelidir.”

12 Ocak 1990

İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ MEVZUATIMIZ TIRPANLANIYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

İşçi sağlığı ve iş güvenliği mevzuatımız, hükümetin ve işverenlerin işbirliğiyle tırpanlanmaktadır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nın imzasıyla yayınlanan ve İş Yasası'nda işin durdurulması ve işyerinin kapatılması konusunda işçi lehine olan hükümlerin uygulanmamasını getiren 1989/9 sayılı genelge de bu tırpanlama çalışmasının son yansımasıdır.

İş Yasamızda yer alan ve “İşçilerin yaşamı için tehlikeli durum” saptanan işyerlerinde, işin durdurulmasını veya işyerlerinin kapatılmasını gerektiren düzenleme, işçilerin iş kazası ya da meslek hastalığı nedeniyle ölmelerine engel olmak içindir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği yönünden ileri hükümler taşıyan ülkelerin yasalarında ise bir işyerinin kapatılması ya da işin durdurulması için işçilerin vücut bütünlüğünü tehdit eden durumların varlığı gerekli ve yeterli koşuldur.

Bırakın işçilerin ölmelerini, yaralanmalarını önlemek için “işin durdurulması veya işyerinin kapatılması yaptırımını getiren ülkelerin mevzuatı yanında bir ayıp olarak duran İş Kanunumuzun dahi uygulanmasını bir genelgeyle zorlaştıran bakanlık, siyasal iktidarın hukuk tanımazlığını bir kez daha gözler önüne sererken; bile bile işçilerin sakatlanmasına, ölmesine göz yummakta, taammüden adam öldürme suçuna ortak olmaktadır.

İşçilerin ve sendikaların elindeki çıkış yolunu da kapatmaya yönelik bu saldırılara var gücüyle karşı duracak olan sendikamız, “işçilerin yaşa-

mı için tehlikeli durum” saptanan işyerlerinde işin durdurulmasını ya da kapatılmasını zorlaştıran 1989/9 sayılı bakanlık genelgesinin iptali için Danıştay’da “yürütmeyi durdurma” istemiyle birlikte dava açacaktır.

Bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Hüseyin Doğdu
Genel Sekreter

24 Ocak 1990

BASIN VE YAYININ (TRT’NİN) DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Hazırlamış olduğumuz *Özelleştirme Üzerine* adlı yayınıımızı tanıtmak, özelleştirme konusundaki gelişmelere değinmek ve tavrımızın ne olduğunu bir kez daha yinelemek için sizleri davet etmiş bulunmaktayız.

Bildiğiniz gibi Ankara 1. İdare Mahkemesi ÇİTOSAN’a bağlı beş çimento fabrikasının 30 Nisan 1987’de TKKOİ’nin aldığı karara uygun biçimde satılmadığından 11 Ocak 1990 tarihinden itibaren 90 gün süre ile satışın durdurulması kararını almıştır. Karara gerekçe olarak TKKOİ’nin daha önce almış olduğu karara göre, ÇİTOSAN çalışanlarına, yöre halkına, küçük tasarruf sahiplerine, yurt dışındaki işçilere ve halka satılmadığı belirtilmiştir. İktidar yetkilileri ise yapılan satışın yasal olduğunu, karara itiraz edileceğini ve özelleştirme uygulanmasını daha da ciddi biçimde sürdüreceklarını belirtmişlerdir.

Mahkeme kararı bir yürütmeyi durdurma kararı olup, ÇİTOSAN’a ilişkindir. Bu karardan sonra iktidar yetkililerinin gerekli yasa ve mevzuat değişikliklerine giderek özelleştirmedeki hukuki açıkları kapatacaklarını açıklamaları, özelleştirmede ısrarı bir kez daha ortaya koymaktadır.

ÇİTOSAN’ın Fransız kökenli SCF tekeline satışına getirilen bu yürütmeyi durdurma kararı, mevcut iktidarın daha önce kendisinin aldığı bir karara da uymayıp, nasıl acele ile özelleştirmeyi gerçekleştirmek istediğinin bir göstergesidir.

İktidar, parlamento çoğunluğuna dayanarak yeni yasal düzenlemelere giderek özelleştirmenin önündeki hukuki engelleri aşabilir, ancak mahkemenin ÇİTOSAN’ın satışında yürütmeyi durdurma kararı olmasının kamuoyunda yarattığı olumlu havayı değiştiremeyecek, aksine özelleştirmede ısrar ettikçe, kendilerine yönelik olumsuz havanın artacağını söylemek temelsiz bir yaklaşım olmayacaktır.

Yine ülkemizdeki mahkemelerin özelleştirmeyi durdurma yönündeki karar almaları, yapılacak yasal düzenlemeler ile engellense bile, uluslararası yargı yolunun açık olduğunu hatırlatmak isteriz.

DEĞERLİ BASIN-YAYIN TEMSİLCİLERİ

Mevcut iktidar partisinin oy oranının %21'lere düşmesinden sonra oldukça hızlandırılmış bir biçimde özelleştirmelerin gerçekleştirildiğine tanık olmaktadır. Özelleştirmenin, satış değeri üzerinden %80'inden fazlası 26 Mart 1989 yerel seçimlerinden sonraya rastlamaktadır. Oy oranı daha sonra giderek %15'lere düşmüş olan mevcut iktidar partisi, yabancı-yerli tekelleri sermayeye, IMF ve Dünya Bankası'na karşı görevini tamamlamak istemektedir. Özelleştirmeyi kamunun olduğu her alanda ve her işte gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bir yandan yarım kalmış tesisler, diğer yandan ÇİTOSAN'a bağlı beş çimento fabrikası gibi büyük kamu işletmelerine uzanan genişlikte kamu mal ve hizmet üretimi işletmeciliği özelleştirilmiş, PETKİM, ERDEMİR ve TURBAN gibi geniş ölçekteki kamu kuruluşları ise özelleştirilmeye çalışılmaktadır.

Son olarak kamunun elektrik ödemelerini toplamada başarısız olduğu ve özeline bu ödemeleri tahsil işini daha iyi yapacağı ileri sürülerek, elektrik paralarının tahsili de özelleştirilmeye başlanmıştır.

Ocak 1990'a kadar bir KİT, beş bağlı ortaklık, 14 iştirak ve 11 yarım kalmış tesis özelleştirilmiş bulunmaktadır. Satışında mahkemenin yürütmeyi durdurma kararı olan ÇİTOSAN'a bağlı beş çimento fabrikasını Fransız SCF, ülkemizde çimento üretiminde hızla tekelleşmekte olup, bu oranın Trakya için %37 olduğu basında yer almıştır.

Özelleştirilmek üzere iki KİT, beş bağlı ortaklık ve 33 iştirak TKKOİ'ye devredilmiş bulunmaktadır. Yine dört bankanın özelleştirileceği belirtilmiştir. Ayrıca özelleştirmeye hazırlanan diğer bazı KİT ve bağlı ortaklıklar da bulunmaktadır.

Yapılan özelleştirmeler sonucu, 1989 yılı sonu itibarıyla 284 milyar 400 milyon TL'lik bir gelir elde edildiğini hesapladık. Bu satışlar %93,8'i 266,8 milyar TL olarak yabancı sermayeye yapılmış olup, yerli sermayeye %6,2 oranda 17,6 milyar tutarında satış yapılmıştır.

Bu rakamlar ülkemizde uygulanmakta olan özelleştirmenin, tipik bir gelişmekte olan ülke özelleştirmesi olduğunu ortaya koymaktadır. Aslında mevcut ikti-

darın yürüttüğü “dışa dönük ekonomi politikaları” ile yabancı sermayeye devir biçiminde gerçekleşen özelleştirme uygulamaları bir bütünlük içindedir.

Ülkemiz ekonomi politikasını IMF’ye, Dünya Bankası’na teslim eden bir iktidar, özelleştirmeyi de bu yaklaşım dışında gerçekleştirmemektedir. Önce ÇİTOSAN’ı yerli sermayeye satmayı hedefleyen bir iktidarın kısa süre sonra yabancıya satması, sıradan bir karar değişikliği değildir.

Ülkemizde özelleştirmenin hazırlıklarından, uygulamanın gerçekleştirilmesine değin Dünya Bankası doğrudan devrededir. Bir başka deyişle ülkemizde özelleştirme Dünya Bankası’nın yönlendirmesi altında; yabancı banka, finans ve danışmanlık kuruluşlarına yaptırılmaktadır. Şöyle ki; özelleştirme ana planı Morgan Guaranty Bank’a, raporlar ise çimento sanayi için Sema Metra Conceil, gübre sanayi için Arthur D. Little, tekstil sanayi için Boston Concultant’a hazırlanmıştır.

Özelleştirilen ve özelleştirilecek her kuruluşun raporları yabancı finans kuruluşları ve danışmanlarca yapılmaktadır. Bunlar Chase Investment Bank, Arthur Andersen, Price Water House, Arthur Young, Samuel Montague, Sherson Lehman, Lazard Freres ve Rothchild gibi özelleştirme uzmanı kuruluşlardır.

Özelleştirme çalışmalarında kimi yerli banka ve danışman kuruluşlar da, yabancılar ile yerli işbirlikçiler olarak yerlerini almaktadırlar. Özelleştirmeyi yürüten bu yabancı ve yerli işbirlikçi kuruluşlara önemli tutarlarda ödemelerde bulunulmaktadır.

Ülkemizde özelleştirme raporlarını hazırlayan ve çalışmalarını yürüten kuruluşlara yapılan ödemelerin bir kısmının Dünya Bankası’na karşılanması ise, özelleştirmenin yabancı sermayenin yararına olduğunun bir başka göstergesidir. Yalnızca Türkiye’ye değil, diğer gelişmekte olan ülkelere de Dünya Bankası özelleştirme koşulunu ileri sürmekte, bu yolla dış borçların ödenmesi için kaynak oluşturulmakta ve oluşan bu kaynaklar uluslar ötesi tekellere aktarılmaktadır.

SAYIN BASIN-YAYIN MENSUPLARI

Kısacası ülkemizde yapılan özelleştirme uluslar ötesi adı verilen dev tekellerin yararına çalışan, bu IMF ve Dünya Bankası gibi finans kurumlarının doğrudan

müdahalesi ve aracılığı ile olmaktadır. “Yerli sermaye” adı ile bilinen çevreler daha çok pay beklemektedirler. Birkaç yem fabrikası ve yarım kalan tesis dışında “yerli” adı verilen sermaye çevreleri özelleştirmeden pay kapamayınca, özelleştirmeye ilişkin bazı “utangaç” tepkilerde bulunmuşlardır.

Oysa yerli sermaye yabancı sermaye ile ortaklık kurarak kamu kuruluşlarını devralmak için yoğun bir hazırlık içindedir.

Özelleştirme programına alınan PETKİM, SÜMERBANK ve ERDEMİR gibi geniş boyutlu kamu kuruluşlarını yalnızca yabancılar veya içinde küçük bir yerli payı olan yabancı-yerli ortaklı tekelleri sermaye satın alabilecektir. Bu satış biçimi dışında yukarıda belirtilen büyük KİT ve bağlı ortakları yalnız başına satın alabilecek yerli sermaye yoktur. Bu gerçeği sermaye çevreleri de kabul etmekte olup, mevcut iktidar yerli sermaye çevrelerine bir “sus payı” olarak aile şirketlerinin payları karşılığı KİT’leri devralabileceklerini getirdi. Daha çok aile şirketleri biçiminde olan yerli tekeller bu yolla özelleştirmeden daha çok pay kapabilecekleri gibi, verimli olmayan, bataktaki şirketlerini de devlete satabileceklerdir. Böylece iki yönlü olarak aile tekellerine devlet kaynakları aktarılabilecektir.

Bu arada hemen belirtmek gerekir ki, yabancılaştırma, özelleştirmenin bir alt biçimi olup özelleştirmeye karşı çıkmada belirleyici bir anlam taşımamaktadır. Özelleştirmeye karşı çıkıldığında yabancılaştırmaya karşı çıkılmakta, ancak yabancılaştırmaya karşı çıkıldığında özelleştirmeye karşı çıkılmış olunmamaktadır. Kamuoyuna özelleştirmenin daha çok yabancılaştırma biçiminde yansımaları, özelleştirmenin %93,8 gibi büyük çoğunluğunun yabancılarca yapılması nedeniyle olduğunu göstermektedir. Ancak özelleştirmenin yabancı veya yerli olsun her türüne karşı olduğumuzu da belirtmek isteriz.

Yerli adı ile bilinen tekelleri sermaye, yabancılar ile ortaklıklarını giderek artırmakta ve “yabancı şirketler ile evlilik” olarak basına bu bütünleşmeler yansımaktadır. Böylesi yerli-yabancı sermayenin bütünleşmesi ile ülkemizde tekelleri sermayenin yerli niteliği de, adına yerli diyecek kadar geniş oranda pek kalmamıştır.

Kamu kuruluşlarının özelleştirmeler yolu ile yabancılaştırılmaları yanında, özel şirketlerin de hızla yabancılarca satıldıklarına, kendi işkolumuzda da tanık olmaktadır. Kısacası “yabancılaştırma” her iki sektör kamu ve özel için de geçerlidir.

Ulusal gelirin beşte birini oluşturan, 1989 yılı itibariyle 50 trilyon lira satış hasılatı, 8 trilyon lira işletme faaliyet kârı olan KİT'lerin ülkemiz ekonomisi ve toplumsal yaşamında önemli bir yeri vardır.

Özelleştirmeyi kamuoyunda savunmak için mevcut iktidar ve sermaye çevreleri KİT'lere karşı yoğun ve sürekli bir program da yürütmektedir. Oysa KİT'lerin verimliliği ile özelleştirme farklı konulardır.

Hem iktidar olarak özelleştirme yönünde, KİT'lere karşı bir politika yürüteceksiniz ve hem de KİT'ler verimsiz, iyi çalışmıyor diyeceksiniz. KİT'lerde verimsizliğin, kalitesizliğin bir kader olduğu görüşüne katılmak olası değildir.

Her şeyden önce bir kuruluşun verimli veya verimsiz çalışması, o kuruluşun kamu ve özel mülkiyet biçimine değil, işletmeciliğine bağlıdır. Kaldı ki, bugünkü durumu ile KİT'ler verimsiz ve kârsız kuruluşlar da değildir.

Özelleştirme her şeyden önce ideolojik ve politik bir uygulamadır. Özelleştirmenin amacı tekelci sermayeye kaynak aktarma, toplumda üretim araçlarının özel mülkiyetini daha da geliştirme ve kapitalist pazar ekonomilerindeki tıkanmaları çözebilme amacıyla kamu kaynaklarını özele aktarmadır. Kapitalist pazar ekonomilerinde 1929'larda yaşanan ekonomik krizde ise bu kez devletin doğrudan ekonomiye müdahalesini azaltma yönünde bir çözüm peşinde olunmuştur.

Ülkemizde özelleştirme, 24 Ocak 1980 ekonomik-politik kararlarından sonra, dıştan dayatmayla gündeme gelmiş ve 1983'te Özal iktidarının KİT'lerde uygulanan politikaları aynı zamanda özelleştirmeye de bir hazırlık olmuştur. Bu hazırlıklar bir yandan KİT'lerde yönetim ve işletme açılarından organizasyonlar, yatırımların durdurulması biçiminde olurken, diğer yandan çalışanlar açısından önemli değişiklikler yapılmıştır. KİT'lerde çalışanlar açısından yapılanlar şöyle sıralanabilir:

KİT'lerde sendikasılaştırma yönünde uygulamalara gidilmiş ve 1986'da KİT'lerde sendikalaşabilen oranı %70,6 iken, 1989'da %55,9'a düşmüştür. Bugün sayıları belli olmayan, sözleşmeli personel istihdamına gidilmesi ve Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararına rağmen sözleşmeli personele giderek daha ağır koşulları öngören değişikliklerin yapılması boşuna değildir.

İktidar KİT'lerde ve tüm kuruluşlarında hakkını arayamayan “köle” çalışanlar olsun istemektedir. Geçici ve mevsimlik işçiler tüm kamu kuruluşlarında yay-

gınlaştırılmış, değil sendikalaşmak SSK'ya kayıtları yaptırılmayan çalışanların bile olduğu taşeron eliyle işçi çalıştırma hemen tüm kamu kuruluşlarında bulunmaktadır.

Özel güvenlik görevlilerin sendika üyeliği yasaklandığı gibi, bu işçi arkadaşlarımızın eline şimdi otomatik silahlar verilerek, direnişler ile hakkını aramak isteyen üyelerimizin üzerine doğrultulmaktadır. Özellikle YHK marifetiyle kapsam dışı personel oranı kamuda %20'lerde olup, sonuçta kamuda sendikalaşma bugün %50+1 gibi sözleşme yetkisinin kaybedileceği çizgiye çok yakındır.

KİT'lerde ücret düşüklüğü özel hedef edinilmiş, bu hedeflerinde de başarılı olmuşlardır. Ücretlere ilişkin tüm veriler kamudaki ücretlerin zaten düşük düzeyde olan özeldeki ücretleri de geride bırakır biçimde geriletildiğini ortaya koymaktadır.

ISO'nun yaptığı 100 Büyük Sanayi verilerinde kamuda satış hasılatında üretim payı 1982'deki %13'den 1988'de %7,7'ye düşmüştür. Yine işletmeci KİT'lerde üretim değerinde ücretin payı 1979'da %46,4'den 1989'da %22,4'e düşmüştür. 1990 hükümet programında yer alan YDK verilerinde ise 1983'de 100 olan kamu gerçek işçi ücretleri 1989'da %75,5'e düşmüştür. Ücretlerin böylesi düşüşünden, mevcut iktidar büyük bir övünç duymaktadır.

Bugün KİT'lerde çalışan işçilerin %43'ü, toplam olarak kamuda çalışan 930.000 SSK'lı işçinin ise 450.000'i grev yasağı kapsamındadır. Grev yasağı olan işçilerin toplu iş sözleşmeleri doğrudan YHK'nın eline verilmiştir. Temel sendikal haklardan olan sendikal örgütlenme, toplu iş sözleşme ve grev hakkı KİT'lerde oldukça sınırlandırılmış veya yok edilmek üzeredir.

Petrol-İş olarak özelleştirme yönündeki hazırlık ve uygulamalar ile ve bu gelişmelerin getirdiği olumsuzluklar ile doğrudan karşı karşıya bulunmaktayız.

Özelleştirme kapsamına alınan KİT'lerden PETKİM'de sendikamız örgütlü olup, SÜMERBANK'ta 2.000'e yakın üyemiz bulunmaktadır. Diğer özelleştirme kapsamına alınan GÜBRE Fabrikalarında, TOROS Gübre'de, BASF-SÜMERBANK'ta, İPRAGAZ'da örgütlü bulunmaktayız. Özelleştirilmeye hazırlanan TÜPRAŞ'larda ve MKE'nin üç büyük işyerinde yine sendikamız örgütlüdür.

Petrol-İş olarak, ideolojik-politik açıdan ve doğrudan üyelerimizin olumsuz etki-

lenmeleri nedeni ile özelleştirmeye karşı çıkmaktayız. Örneğin özelleştirme kapsamına alınan PETKİM’de grev yasağı olduğu iddiasını mahkeme yolu ile çürütmüş olmamıza rağmen, üç ay sonra 1988 Haziran ayı başında hem de ILO’ya karşı çalışma yasalarında makyajların yapıldığı bir sırada grev yasağı resmen kondu. Özelleştirmeye karşı uğraşımızı, mevcut iktidarın ekonomi politikalarına ve yine sermayeye karşı olan uğraşımızdan ayırmıyoruz. Ancak özelleştirmeye karşı olan tavrımızı özellikle ortaya koyuyoruz ve bu yönde uğraşımızı yoğunlaştırdığımızı da ifade etmek isteriz.

Özelleştirmeye karşı en etkin biçimde uğraş vermemiz, Ekim 1989’da toplanan 20. Genel Kurulumuzda karar altına alınmıştır. 20. Genel Kurulumuzda alınan ilgili kararda, özelleştirmeye karşı üretimden gelen gücümüzün kullanılacağı belirtilmekte ve Türk-İş’in Genel Kurulu’ndan da bu yönde karar çıkarılması öngörülmüş olup, Türk-İş 15. Genel Kurulu’nda da bu kararlar çıkmıştır.

Sendikamız ve Türk-İş Genel Kurulu’nun özelleştirmeye ilişkin aldığı bu kararlar çerçevesinde özelleştirmeye karşı uğraşımızı, 1990 yılı başlarken daha da yoğunlaştırmış bulunmaktayız. Örneğin PETKİM’in özelleştirilmesine karşı Aliaga şubemiz İzmir’deki diğer sendika şubeleri ile ortak bir çalışma başlatmış olup, “İmza” kampanyası açmıştır. Hemen toplanmış olan birkaç bin imza, başta iktidar yetkilileri olmak üzere ilgili yerlere “İmza” kampanyasının bir başlangıcı olarak gönderilecektir.

Özelleştirmeye karşı diğer önemli bir çalışma biçimimiz de üyelerimizi ve kamuoyunu aydınlatma ve uğraşımızı tanıtmaydı. Sizlere ulaştığımız bulunan *Özelleştirme Üzerine* yayınıımız da bu amaçla hazırlanmıştır.

Bir sendika olarak özelleştirmeyi nasıl değerlendiriyoruz ve niye karşı olduğumuz bu yayınıımızda geniş olarak yer almıştır. Ülkemiz ve diğer ülkelerden özelleştirme uygulamaları ve tepkilerinin yer aldığı bu yayınıımızda mevcut KİT politikalarına alternatif önerilerimiz de yer almaktadır. Yine özelleştirmeye karşı taleplerimizi ve hedeflerimizi ortaya koyduk. Halktan ve çalışandan yana temellendirilmiş, planlı ekonomiyi savunmakta olan bu planın uygulanmasında KİT’ler bir araç olarak önemli bir paya sahiptirler. KİT’ler olmaksızın halktan yana ekonomi politikalarının yürütülmesinde yetersiz kalınacaktır.

Yine KİT’lerde çalışanların yönetime katılmalarını sağlayacak, endüstriyel demokrasiyi savunmaktayız. Çalışanların yönetime katılmalarında, sendikalar

doğrudan yer almalı ve üretenin, yönetimde de etkin söz sahibi olması sağlanmalıdır.

SONUÇ OLARAK ŞU NEDENLERLE ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI ÇIKMAKTAYIZ

Sendikalaşma düşecek ve baskılar artacak, yatırımlar olumsuz etkilenecek ve işten çıkarmalar daha da yaygınlaşacak, işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunları daha da ağırlaşacak, sosyal devlet ilkesi gerileyecek, IMF-Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının ve uluslar ötesi tekeli sermayenin ülkemiz üzerindeki hakimiyeti daha da artacak, ülkemizde sermayenin tekeli yapılanması daha da artacak ve yine demokrasi düşmanlarının ekonomik-politik gücü de o oranda artacak, ulusal sanayi olumsuz etkilenecek, artan bunalımların yükü emekçilere yüklenecek ve topluma yönelik hizmetlerden yalnızca parası olanlar yararlanacaktır.

Özelleştirme Üzerine adlı yayınımda sendikalar olarak özelleştirmeye karşı yapacaklarımız sıralanmış olup, bu belirtilen hedeflere varmak için tüm gücümüzle ısrarcı olacağız. Bu yönde açılacak kampanyaların yanı sıra, diğer sendikalar ile ortak tavırlar ve etkinlikler için Türk-İş Başkanlar Kurulu'na somut önerilerde bulunacağız ve tüm sendikalar olarak özelleştirmeye karşı giderek yaygınlaşan uğraşlar gerçekleştireceğiz. Sendikalar dışında meslek odaları, aydınlar ve diğer pek çok kurum ve kişiler özelleştirmeye karşı çıkmaktadırlar.

Bu vesile ile özelleştirmeye karşı olan güçlerin birleşmelerini, ortak eylemler geliştirmelerini ve daha etkin tavır almalarını bir kez daha hatırlatmak isteriz. Biz gereken etkinlikte tavır almadığımızda mevcut iktidarın tüm hızla özelleştirmeyi gerçekleştireceği açıktır.

Tekrar mevcut iktidarı uyarıyoruz. Özelleştirmeden vazgeçilsin, vazgeçilmediğinde üretimden gelen gücümüzü kullanacağız.

Halk özelleştirmenin uygulanmasını kabul etmemektedir. Şayet özelleştirmede ısrar ediliyorsa, referanduma gidilmelidir.

Özelleştirme Üzerine yayınımda bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

09 Şubat 1990

**SİZLERİ, PETROL-İŞ ÇATISI ALTINDA İSTEMLERİNİZİ
GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN BİRLİKTE MÜCADELEYE
ÇAĞIRIYORUZ**

**AKSA'lı işçi arkadaşlar
Değerli kardeşlerimiz**

AKSA işyeri kurulduğundan bu yana, sizler desteğiniz ve gücünüz ile işyerinizde Petrol-İş'in varlığını sürdürdünüz. Bu uzun süre içinde, Petrol-İş sizlerden aldığı güçle, sizlerin özlem ve beklentilerine uygun bir şekilde ülke düzeyinde işçi sınıfının çıkarlarını savunma uğraşı verdi. İnsan hakları ve demokrasi mücadelesinde hep ön saflarda yer aldı. Bu anlamda öncülük görevini şimdi de bütün gücüyle sürdürme çabasında.

Toplu iş sözleşmeleri özelinde, Petrol-İş ülke genelindeki düzeyin hiçbir zaman altında kalmayan sözleşmeler imzaladı.

AKSA'da imzalanan her sözleşmemiz sizlerin alkışları ve beğenileri ile karşılandı.

Elbette her olay kendi koşulları içinde değerlendirildiği zaman daha gerçekçi olunabilir, daha sağlıklı tespitler yapılabilir.

İşyerinizde ortaya çıkan sorunlar ve sizlerden gelen öneriler, olanaklar ölçüsünde çözümlenebilmiştir. Daha iyi, daha sağlıklı çözümler elbette sizlerin desteği ve gücünüz ile sağlanabilecektir.

Bugün işyerinizde önemli sendikal sorunlar yaşanmaktadır. Gerek sizlerle yaptığımız görüşmelerden, gerek genel merkezimize yazılı olarak yaptığınız başvurulardan çıkan sonuç, sorunlarınızın iki noktada odaklaştığını göstermektedir. Bu noktalar:

- Temsilcilerinizi seçimle belirleme isteğiniz,
- Şubemizin sizler üzerindeki baskısının kırılması ve iş güvencenizin sağlanmasıdır.

Her iki noktada da istemleriniz bu güne kadar yerine getirilememiş, bu durum çoğunluğunuzun sendikamızdan istifasına yol açmıştır.

Her kişi ve kuruluşun yapabileceği gibi, bu gelişmelerde bizlerin de önemli hata ve eksikliklerimiz oldu. Bunu açık yüreklilikle kabul ediyoruz. Yoğun sorunlar yaşadığımız bu dönemde örgüte yönelik bazı eleştirilerin olması doğaldır. Özeleştiriyi yapmayı asgaride dürüstlüğün bir gereği olarak kabul ediyoruz. Eleştiri ve özeleştiriyi mekanizmaları demokratik bir şekilde işletilmedikçe, örgütü sağlıklı bir yapıya kavuşturmanın mümkün olmayacağını bilincindeyiz.

DEĞERLİ AKSA İŞÇİLERİ

Şimdi bu eksiklik ve hatalarımızı sizlerle birlikte süratle telafi edebilmek, Petrol-İş'in birçok biriminde var olan sağlıklı işleyiş ve anlayışı, Yalova şubemizde ve bağlı işyerlerinde de sizlerle birlikte yaşama geçirmek istiyoruz.

Bunun için sizleri yeniden Petrol-İş çatısı altında birliğe çağırıyoruz.

Özgür iradenizle, sağduyunuzla değerlendirmenizi yapıp bu çağrıya olumlu yaklaşacağınızı bekliyoruz.

Biz üzerimize düşeni yapacağız.

Bu birliğinizi örgütümüz çatısı altında sağladığınız andan itibaren, sizin istekleriniz doğrultusunda en kısa zamanda temsilci seçimi yapılacaktır.

İkincisi; sizlere yönelik baskılar nereden gelirse gelsin kabul edilmeyecek, tüm olanaklarımızla bu baskılara karşı konulacaktır.

Sizlerle tam bir anlayış ve uyum içerisinde, tabanın söz ve karar sahibi olması ilkemiz doğrultusunda ve sizlerin gücü ile her türlü baskıyı birlikte bertaraf edeceğiz.

İş güvencenizin temini konusunda, özellikle son olaylardaki işten atma girişimlerine nasıl karşı çıktıysak, bu duyarlılığımız aynen sürdürülecek, örgütümüz sizler için en büyük teminat olma yolunda var gücünü ortaya koyacak, en ufak bir ödün vermeyecektir.

Gerek bu sorunların aşılmasında, gerekse önümüzdeki dönem toplu iş sözleşmesinin sağlıklı ve arzu edilen bir düzeyde yapılabilmesi için birlik ve dayanışmamızı devam ettirdiğimiz sürece, en güzel sonuçları alacağımızdan en ufak bir kuşkuumuz yoktur.

Yaşadığımız bu olayın çözümünde doğru olacağına inandığımız tek çıkış yolu, işçinin gücüdür. Bu olay dışında hiçbir odağın yönlendirmesi ve etkinliğiyle soruna çözüm bulunacağına inanmıyoruz. Petrol-İş bu anlayışla sizlere inanmakta, gücünü sizlerden almak istemektedir. Hiçbir gücü işçinin birliği ve örgütlülüğünden üstün görmemektedir.

DEĞERLİ AKSA İŞÇİLERİ

Bildiğiniz gibi AKSA'da 1990 Haziran'ında başlayacak toplu iş sözleşmesi yetkisini Petrol-İş alacaktır.

Bu yetkiyi alırken yapılacak sözleşmeyi tabanın, yani siz AKSA işçilerinin istemleri doğrultusunda sonuçlandırmak en büyük görevimiz olacaktır.

Bu görevi en iyi şekilde yerine getirebilmek için özellikle, sizlerin özgür iradelerinizle seçeceğiniz temsilcilerin görüşmelere başından sonuna kadar katılması, gelişmeleri sizlere aktarması, en uygun stratejilerin hep birlikte tespiti sağlanacaktır.

Bütün engeller sizlerle birlikte aşılabacaktır.

Sizlerle en kısa zamanda bir araya gelmek, sorunu en ince detaylarına kadar birlikte görüşmek, çoğu yalan-yanlış bilgilendirilmeleri ve çeşitli istismarlara yol açan gelişmeleri doğru bir rotaya oturtmak ve her şeyi olduğu gibi açığa çıkartmak istiyoruz.

Bu olanağı en kısa zamanda bulabilmek umuduyla, hepinize sevgi ve saygılarımızla.

Esenlikler dileriz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

" VE KADINLAR BİZİM KADINLARIMIZ "

" SENDİKAL HAREKET İÇİNDE KADININ YERİ" KONULU PANELİMİZ YAPILDI

"Sendikal Hareket İçinde Kadının Yeri" konulu panelimiz 10 Mart 1990 günü Beşiktaş'ta Anıl Düşün Salonunda yapıldı. İsa Çelik tarafından yapılan dia gösterileri, Vâla Öngüt ve Esin Karakaya okuduğu şiir ve metinlerin ayrı bir renk kattığı 8 Mart kutlamasında Yeni Çeltik'te yitirdiğimiz 68 madencinin, Prof. Muammer Aksoy'un, öldürülen gazetecilerin, 8 Mart mücadelesinde yaşamını yitirenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

8 Mart'ın, 8 Mart kutlamalarının tarihçesi anlatıldıktan sonra başlayan panelimizi yöneten Genel Başkanımız Münir Ceylan

"Günümüzde işçi sınıfımızın en acil görevi, yillardan beri karşı karşıya olduğumuz baskı ve sömürü zincirini kırabil-mektir." diyerek başladığı konuşmasında kadın emekçilerin sorunlarının sadece kadınlara özgü değil, sınıf sorunu olarak görülmesi ve bu doğrultuda çözüm aranması gereğini vurguladı. Genel başkanı-mız sözlerini "Tek yol, birleşme, dayanışma, sınıf temelinde bir mücadele ile kadın haklarının hayata geçirilmesidir." diye-rek tamamladı.

Panelistlerden ilk olarak değerli hocamız Tevfik Çavdar söz aldı. "Cumhuriyetten günümüze sen-

dikal hareket içinde kadın" konusunu işleyen Tevfik Çavdar ilk kadın hareketlerini 1- Eşlerinin yaptığı eylemlere kadınların destek vermesi, 2- Kadınların doğrudan kendilerinin yaptıkları eylemler, olarak ayırdıktan sonra, 1876 yılında Tersane işçilerinin grevine kadınların verdiği desteği ve yine aynı yıl Fersane'de kadınların örgütlediği grevi ilk örnekler olarak verdi. Rumeli'li kadınların o dönemin öncüleri olduğunu, özellikle tütün işçilerinin aktivitesini vurgulayan Çavdar Osmanlıların son dönemindeki 3 kadın işçi hareketine değindi; Osmanlı Kadın Haklarını Koruma

Derneği, Sivas'ta Kadın Halk Partisi ve İstanbul Kadınlar Şûrası ile ilgili bilgiler verdi. İlk 8 Mart'ın 1921'de kutlandığını, İzmir İktisat Kongresi'nde 1100 delegenin yalnızca 7'sinin kadın olduğunu, bunlardan 6'sının da işçi delegesi olduğunu anlatan, Kadınlar Birliği'nin 1934'de İstanbul'da uluslararası bir toplanti örgütlediğini belirten Tevfik Çavdar böylece gelişen ve örgütlenebilen kadın hareketinin tek parti hareketi tarafından boğulduğunu ve bunun çok iç içe olduğunu söyledi. Tevfik Çavdar sözlerini "Demokrasiyi savunacak olan, ancak ve ancak, kadınlarla, erkeklerle işçi sınıfıdır." diyerek tamamladı.

İkinci olarak, Prof. Dr. Toktamış Ateş hocamız söz aldı. "1946 sendikal hareketi içinde kadın" konusunu işleyen Ateş "tek parti hareketi'ni kadın haklarının düşmanı ilan etmesi biraz aşırı bir eleştiri olarak değerlendirdiğini belirttikten sonra, kadın işçilerin sorunlarının Türkiye'deki sorunlarından, demokratik sorunundan soyutlanmaması gereğini vurguladı.

"Emekçi kadının hareketi, devrimci bir hareketir" diyerek sözlerini

Panelistlerden bir görünüme

07 Mart 1990

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ'NDE, EMEKÇİ KADINLARIMIZIN MÜCADELESİNİ SAYGIYLA SELAMLİYORUZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

8 MART, KADIN ÜYELERİMİZİN YOĞUN OLDUĞU İŞYERLERİNDE
TOPLU OLARAK KUTLANIYOR

8 MART'IN ANISINA 10 MART'TA PANEL DÜZENLEDİK

8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar Günü.

8 Mart, dünya tarihinde emekçi kadınların mücadele geleneğini yansıtan bir yıldönümü.

8 Mart, tüm dünya emekçi kadınların, haklarının ancak mücadele ile alınabileceğini anlatan, onları mücadele içinde aktif olarak yer almaya çağıran bir gün.

Ülkemiz emekçi kadınları da bu mücadele geleneğine sahip çıkıyorlar. Üyelerimiz, 8 Mart'ı işyerlerinde kutluyorlar.

Topkapı'daki BİRLEŞİK Alman İlaç Fabrikası'nda saat 14.30'da; Levent'teki DEVA İlaç Fabrikası'nda saat 10.00'da; Zincirlikuyu'daki GRİPİN İlaç Fabrikası'nda, saat 12.30'da; Edirnekapı'daki SANTA FARMA İlaç Fabrikası'nda saat 11.30'da ve daha birçok işyerimizde üyelerimiz 8 Mart'ı kutluyorlar.

Kadınlarımızın ve sorunlarının sadece 8 Mart günü hatırlanan bir konumdan çıkmasının, onların yaşamın her alanında örgütlenmelerinden ve mücadeleye katılmalarından geçtiğinin bilinciyle hareket eden sendikamız, 10 Mart'ta "Sendikal Hareket İçinde Kadının Yeri" konulu bir panel düzenliyor.

Tüm dünya emekçi kadınlarının 8 Mart'ını kutluyor, ayrımcılığa, baskı ve sömürüye karşı mücadele veren tüm kadınları selamlıyor, haklı mücadelelerinde yanlarında olduğumuzu duyuruyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

Panel

Panel Yöneticisi: Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı: Münir Ceylân

- Cumhuriyet'ten Günümüze Sendikal Hareket İçinde Kadın: Tevfik Çavdar
- Kadın İşçi Emeği: Prof. Dr. Yakup Kepenek
- 1946 Sendikal Hareketi İçinde Kadın: Prof. Dr. Toktamış Ateş
- 1960 ve Sonrası Sendikal Hareket İçinde Kadın: Gazeteci Şükran Ketenci
- Eski BANKS Genel Başkanı: Meral Ekim
- Petrol-İş Boğaziçi Şube Yönetim Kurulu Üyesi: İlknur Karaca

Yer: Beşiktaş Anıl Düşün Salonu

Tarih: 10 Mart 1990

Saat: 12.00-16.30

20 Mart 1990

İŞ CİNAYETLERİ GİDEREK ARTIYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamız kapsamında olan TÜPRAŞ Aliğa Rafinerisi'nde (19.03.1990) Mehmet Asma adındaki bir üyemiz, işverenin almadığı önlemler nedeniyle iş kazası geçirerek yaşamını yitirmiştir.

Bu kaza, işyerinde 1974 ve 1981 yıllarında meydana gelen ve yine iki üyemizin yaşamını kaybetmesine neden olan kazaların tekrarıdır ve ülkemizin işçi sağlığı ve iş güvenliği alanındaki durumunun bir yansımasıdır.

Ülkemizde, sağlık ve güvenliğe ilişkin yasalarla, işverenlere önemli görevler verilmiştir. Ancak işverenler işçilerin sağlığına önem vermediği için yasalara uymamaktadırlar. TÜPRAŞ'taki kazada işveren, yasalarla kendisine verilen yeni teknolojileri izleyerek, işyerinde uygulama görevini yerine getirmemiştir. İşyerinde daha önce meydana gelen iki kazaya rağmen işverenin gereken önlemleri almaması ve eski teknolojiyi uygulamakta ısrar etmesi nedeniyle, işveren suçludur.

Mayıs ayında düzenlediği “İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği” haftası ile bu konuda çok duyarlıymış gibi davranan hükümet ise, elindeki en etkili silah olan denetleme ve yaptırım uygulama görevini yerine getirmekten kaçınmaktadır.

Meydana gelen kazalarda seyirciymiş gibi davranmakta ve emrindeki 270 civarındaki müfettiş ile 1 milyondan fazla işyerini denetleyeceğini zannetmektedir.

İşverenlerin ve hükümetin tavrı böyle devam ettiği sürece de bir önceki gün Kumkapı, dün Yeniçelttek bugün TÜPRAŞ'ta, yarın ise binlerce iş kazası ve meslek hastalığının meydana geleceği açıktır.

Önceden meydana geleceği belli olan “iş cinayetlerine” ve “meslek hastalık-

larına” dur demek için işverenleri denetleme görevini sendikaların ele alması gerekmektedir.

Bu nedenle, bu kaza sonrasında TÜPRAŞ’ta çalışan üyelerimiz bugün (20.03.1990) 1,5 saat işe geç başlayacaklar ve 24 saat boyunca da yemek boykotu yapacaklardır.

İşverenlerin, işyerlerinde işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin önlemleri almasını sağlamak için eylemlerimiz devam edecektir.

Sağlığımız hükümetin ve işverenlerin eline bırakılmayacak kadar önemlidir.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

02 Nisan 1990

KİPLAS'A BAĞLI İŞYERLERİNDE GREVLERİMİZ BAŞLADI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Manisa'da POLİNAS ve İstanbul Bakırköy'de SCRIKSS'de bugün greve çıktık.

Mersin'de SODA ve KROMSAN'da 4 Nisan'da greve çıkıyoruz.

KİPLAS'a bağlı işyerlerinde sürdürmekte olduğumuz toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde, anlaşma sağlanamamıştır.

KİPLAS'ın dayatmalarına boyun eğmeyen Petrol-İş üyeleri peyderpey greve başlamışlardır.

Manisa'da kurulu POLİNAS A.Ş. işyerinde 200 üyemiz ile İstanbul/Bakırköy'de kurulu SCRIKSS'de 96 üyemiz bugün büyük bir coşku içinde greve başlamışlardır.

DEĞERLİ BASIN TEMSİLCİLERİ

Mersin'de kurulu bulunan SODA ve KROMSAN işyerleri ile SODA'ya bağlı kalker tuz ve kireçtaşı işyerlerinde 1.150 üyemiz 4 Nisan günü sabah 8.00'da greve çıkacaklardır.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Münir Ceylân

Genel Başkan

GENEL MERKEZ

PETROL-İŞ

TÜRKİYE PETROL - KİMYA - LÂSTİK İŞÇİLERİ SENDİKASI

Yıldız Posta Cad. Evren Sitesi D. Blok Gayrettepe İSTANBUL Tel: 174 88 96 - 97-98-99
FAX : 174 74 46

BİLDİRİ, HABER BÜLTENİ

İstanbul, 10 Nisan 1990

**AKSA İŞÇİSİ KENDİSİ İÇİN
EN UYGUN KARARI VERECEKTİR**

Akşa'lı İşçi Arkadaşlar,
Değerli Kardeşlerimiz,

İşyerinizin toplu sözleşme yetkisi Petrol-İş adına gerçekleşmiş bulunmaktadır. Bu yetkiyi kullanma süresi yasa gereği 15 günle sınırlanmıştır. Bu süre içerisinde sendikamız işverene müzakere çağrısı yapmazsa yetkimiz düşecektir.

Petrol-İş, yasaların ardına sığınarak, mevcut anti-demokratik yasaları kendisine kalkan yapıp bir işyerinde toplu sözleşme yapmayı, hiçbir zaman savunduğu sendikal anlayış içerisinde görmemiştir. Bundan sonra da görmeyecektir.

Akşa işçilerinin kendisine vermediği bir yetkiyi, Akşa işçileri adına kullanmak, sendikal anlayışımızla kesinlik bağdaşmaz.

Sendikamızın, işçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik mücadelesi içerisindeki çizgisi hepimizce de bilinmektedir. Petrol-İş hiçbir uygulamada bu anlayışı inkâr edecek noktalara düşmemiştir.

Akşa olayında da aynı anlayışla hareket edeceğimizden hiç kimse kuşku duymamalıdır.

Petrol-İş işçinin güvenliğini kazanmadan, gücünü arkasında görmeden girişeceği mücadelede zayıf kalacağını bilincindedir.

Sizin kararlılığınız, mücadele azminiz ve iradeniz olayı çözüme kavuşturabilecek tek faktördür.

Petrol-İş'in şu anda kendisine verilmiş bulunan toplu sözleşme yetkisini kullanmasını, bu son 14 gün içinde sizlerin vereceğiniz karar belirleyecektir.

Bunu bir kez daha belirtmekte yarar görüyoruz.

Değerli Kardeşlerimiz,

Ateş düştüğü yeri yakar. Bu sorun da sizin sorununuzdur. En başta sizleri ilgilendirmektedir. Bu sorunu çözmek için mücadele biçimini, sendikanızı, yol ve yöntemleri seçmek en doğal hakkınızdır. Sizlerin iradenize sonuna kadar saygı duyuyoruz.

Ne varki, sizler adına yetkimizi kullanmadığımız, sözleşme yapmadığımız bildiride doğabilecek tehlikeyi sizlere aktarmayı da bir görev olarak görüyoruz.

Petrol-İş'in bu yetkiyi kullanmaması durumunda; Akşa işçisi Petrol-İş'ten yararlanmayan, uzun süreli bir yetki problemiyle karşı karşıya kalacaktır.

Bu yetkisizlik durumu, uzun süreli bir belirsizlik döneminin başlangıcı olabilecektir.

İşsizlik ve pahalılığın kol gezdiği ülkemizde, sizlerin sözleşme hakkını kullanamayıp çok ciddi kayıplara yol açabilecektir.

././.

10 Nisan 1990

AKSA İŞÇİSİ KENDİSİ İÇİN EN UYGUN KARARI VERECEKTİR

AKSA'lı işçi arkadaşlar Değerli kardeşlerimiz

İşyerinizin toplu sözleşme yetkisi Petrol-İş adına gerçekleşmiş bulunmaktadır. Bu yetkiyi kullanma süresi yasa gereği 15 günle sınırlanmıştır. Bu süre içerisinde sendikamız müzakere çağrısı yapmazsa yetkimiz düşecektir.

Petrol-İş, yasaların ardına sığınarak, mevcut antidemokratik yasaları kendisine kalkan yaparak bir işyerinde toplu sözleşme yapmayı, hiçbir zaman savunduğu sendikal anlayış içerisinde görmemiştir. Bundan sonra da görmeyecektir.

AKSA işçilerinin kendisine vermediği bir yetkiyi, AKSA işçileri adına kullanmak, sendikal anlayışımızla kesinlikle bağdaşmaz.

Sendikamızın, işçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik mücadelesi içerisindeki çizgisi hepinizce de bilinmektedir. Petrol-İş hiçbir uygulamada bu anlayışı inkâr edecek noktalara düşmemiştir.

AKSA olayında da aynı anlayışla hareket edeceğimizden hiç kimse kuşku duymamalıdır.

Petrol-İş işçisinin güvenini kazanmadan, gücünü arkasında görmeden girişeceği mücadelede zayıf kalacağının bilincindedir.

Sizin kararlılığınız, mücadele azminiz ve iradeniz olayı çözüme kavuşturabilecek tek faktördür.

Petrol-İş'in şu anda kendisine verilmiş bulunan toplu sözleşme yetkisini kullanmasını, bu son 14 gün içinde sizlerin vereceği karar belirleyecektir.

Bunu bir kez daha belirtmekte yarar görüyoruz.

DEĞERLİ KARDEŞLERİMİZ

Ateş düştüğü yeri yakar. Bu sorun da sizin sorunuzdur. En başta sizleri yakmaktadır. Bu sorunu çözmek için mücadele biçimini, sendikanızı, yol ve yöntemleri seçmek en doğal hakkınızdır. Sizlerin iradenize sonuna kadar saygı duyuyoruz.

Ne var ki, sizler adına yetkimizi kullanmadığımız, sözleşme yapmadığımız takdirde doğabilecek tehlikeyi sizlere aktarmayı da bir görev olarak görüyoruz.

Petrol-İş'in bu yetkiyi kullanmaması durumunda; AKSA işçisi Petrol-İş'ten kaynaklanmayan, uzun süreli bir yetki problemiyle karşı karşıya kalacaktır.

Bu yetkisizlik durumu, uzun süreli bir belirsizlik döneminin başlangıcı olabilecektir.

İşsizlik ve pahalılığın kol gezdiği ülkemizde, sizlerin sözleşme hakkını zamanında kullanamayışınız çok ciddi kayıplara yol açabilecektir.

Bütün bunları göz önüne alan sendikamız Petrol-İş, bu koşullarda sizlere bir kez daha çağrı yapmaktadır.

Bugüne kadar yaşadığımız olayları büyük bir açıklıkla ortaya koyduk.

Petrol-İş'in birçok biriminde var olan sağlıklı işleyiş ve anlayışı Yalova'da, AKSA'da sizlerle birlikte yaşama geçirmek istiyoruz.

Özgür iradeniz ve sağduyunuzla, sağlıklı bir değerlendirme yaparak, sizler için en uygun düşecek kararı vereceğinizi umut ediyoruz.

Bizler üzerimize düşeni yapacağız.

Hiçbir kısıtlama söz konusu olmaksızın, doğrudan sizlerin seçeceği temsilcilerle, sizlerin özlemleriniz, beklentileriniz doğrultusunda toplu sözleşmenizi gerçekleştirme mücadelesine sizlerle birlikte gireceğiz.

Seçeceğimiz temsilciler sözleşme görüşmelerine sizin taslaklarınızla başından sonuna kadar katılacak, uygun stratejiler birlikte tespit edilecek, Petrol-İş bütün işyerlerinde olduğu gibi, sizlerin onaylamadığı bir sözleşmeye imza atmayacaktır.

Bugüne kadar kişilere göre değil, kendi savunduğu anlayışa göre hareket eden Petrol-İş, bundan sonra da ilkelerinden ödün vermeyecektir.

Bütün engeller sizlerle birlikte aşılabılır. Sizlerle birlikte aşılacaktır.

Petrol-İş sizlere inanmakta, sizlere güvenmekte, aynı güveni sizlerden beklemektedir.

Toplu sözleşmenizin geleceğini tayin etme hakkı sizlerindir.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

19 Nisan 1990

**413 SAYILI KHK YÜRÜRLÜKTE KALDIKÇA, TÜRKİYE’DE BİR
HUKUK DEVLETİNDEN, İNSAN HAKLARINDAN, DEMOKRATİK
VE SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERDEN SÖZ ETMEK
MÜMKÜN OLAMAYACAKTIR**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Tarım-İş, G. Maden-İş, Petrol-İş, Deri-İş, Basın-İş, Kristal-İş, Otomobil-İş, TÜMTİS, Hava-İş, Likat-İş ve Harb-İş Sendikalarının ortak basın açıklamasıdır:

413 sayılı KHK, özü itibarıyla Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da yaşayan milyonlarca insan üzerindeki baskıyı daha da yoğunlaştırmaya, demokrasi, hukuk devleti, insan hakları gibi kavramları tamamen yok ederek yöre halkının en temel haklarını gasp etmeye yöneliktir.

İnsanlarımızı en temel özgürlüklerinden bile yoksun bırakarak yoğun baskı ve sürgünlere, insanlık dışı işkencelere kadar uzanan bir dizi antidemokratik, gayriinsani uygulamalar altında tutularak birçok insanımız bu baskılar sonucu yaşadığı topraklardan göç etmek zorunda kalırken, 413 sayılı KHK, yangına körükle gitmekten, var olan sıkıntıları ve baskıları daha da katmerleştirmekten öte bir anlam taşımamaktadır. Kendisine “insanım” diyen, “demokratım” diyen hiçbir insan bu duruma kayıtsız kalamaz ve de kalmamalıdır.

Durum sanıldığından, görüldüğünden daha ciddi ve vahimdir. Sorun yalnızca Olağanüstü Hal Valiliği’ne Olağanüstü Bölge’yi aşan yetkilerin verilmesiyle sınırlı değildir.

Türkiye’de, en azından Güneydoğu Anadolu’da olağandışı bir dönem yaşanmaktadır. Her olağandışı dönemde olduğu gibi, siyasal iktidar ve işverenler bu dönemi de, demokrasiyi askıya almak, demokratik ve sendikal hak ve özgür-

lükleri kısıtlamak, bir türlü aşılamayan ekonomik bunalımın faturasını işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza yüklemek için bir fırsat olarak görmektedir. Türkiye yıllar yılıdır bu tür örnekleri yaşamaktadır. Sözleşmeli personel karnamesinden, antidemokratik grev tüzüğüne bir dizi uygulama sonrası çıkartılan 413 sayılı KHK, bardağı taşıran son damla olmuştur.

İşçilerin her türlü demokratik direnme haklarını, hak arama yollarını “yasadışı” sayma eğiliminde olan işveren örgütleri işçi eylemlerine karşı müsamaha gösterilemeyeceğini açıklarken, siyasi iktidar işveren direktiflerini ne kadar doğru anladığını gösterebilmek için ilk ağızda 16.000 çimento işçisinin yasal grevini yasaklamıştır.

“Erteleme” sözcüğü sadece bir aldatmacadan ibarettir. Hiç inandırıcı olmamasına karşın “milli güvenlik” gerekçesine sığınılması, siyasi iktidarın ve işverenlerin grevlere hangi gözle baktıklarının açık bir göstergesi olmuştur. Grevlerin hızla yayıldığı bir dönemde bu yasaklama ile kimlere gözdağı verilmek istendiğini anlamak hiç de zor olmasa gerekir.

İlk bakışta 413 sayılı KHK’yla hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünen bu durum, aslında kaynağı aynı uygulamalardan yalnızca bir tanesidir.

Nitekim 413 sayılı KHK sonrası her türlü düşüncüyü açıklayabilmenin, söz söylemenin yollarının kapatılmasının, yalnızca Güneydoğu ile ilgili haberlere ve yorumlara karşı değil, siyasi iktidara ve işverenlere hoş gelmeyecek her türlü düşünce ve habere de karşı olduğu kısa zamanda ortaya çıkmıştır. Bugün birçok dergi ve gazete çıkamama durumu ile karşılaşmıştır.

Yalnızca siyasi dergiler değil, sendikalar bile yayın organlarını bastıramaz duruma gelmişlerdir. Nitekim sendikalarımız yayın organları da şu anda bu somut durumla karşı karşıyadırlar.

Yıllar yılıdır halkımıza sıkıyönetimsiz sıkıyönetim, demokrasisiz demokrasi yaşatmakta ustalaşmış bulunan siyasi iktidar işverenlerle el ele, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın hak arama yollarını tıkama gayretini olağandışı boyutlara vardırılmaktadır.

Seslerini siyasal iktidarın borazanı TRT ve basın tekelleri aracılığıyla zaten duyuramayan sendikalar, kendi yayın organlarını yayınlamayaz duruma düşürülmekte, bunun adına da demokrasi denmektedir.

Böyle bir demokrasiye razı olmamız, siyasi iktidarın ve işverenlerin her türlü dayatmalarına boyun eğmemiz bizden beklenemez, beklenmemelidir. Bekleyenlerin hevesleri kursaklarında kalacaktır.

İŞÇİ SINIFIMIZ VE TÜM DEMOKRASİ GÜÇLERİMİZİ BU KARARNAMEYE KARŞI ÇIKMAYA ÇAĞIRIYORUZ

413 sayılı KHK yalnızca Olağanüstü Hal Valiliği sınırları içinde kalsa bile, demokrasi anlayışımız gereği, hukuk devleti anlayışımız gereği insanların sorgusuz sualsiz, yargı güvencesiz sürgün edilebilmeleri, matbaaların kapatılabilmesi, mahkemeye başvurma yollarının tıkanması kabul edilemez bir durumdur.

Kaldı ki, bu kararname olağanüstü hal uygulamasını tüm Türkiye sathına yaygınlaştırmakta, demokrasi ile hukuk devleti ile insan hakları ile asla bağdaşmayacak uygulamaları gündeme getirmektedir.

Muhalefet partileri de bu antidemokratik gelişmelere çanak tutar konumuna düşmüşlerdir.

Bu duruma sessiz kalmamak, hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmak işçi sınıfımızın, emekçi halk yığınlarımızın ve tüm demokrasi güçlerimizin önünde bir görev olarak durmaktadır.

Bizler demokrasinin vazgeçilmez birer unsuru ve demokrasinin en doğal savunucuları olan sendikalar olarak bu duruma sessiz kalmayacağımızı, 413 sayılı KHK'nın iptali için üzerimize düşen görevleri eksiksiz yerine getireceğimizi kamuoyuna duyururuz.

03 Mayıs 1990

1 MAYIS'IN 100. YILINDA VATAN BİR KEZ DAHA KURTARILDI

1 Mayıs 1990 geride kaldı.

Dünyanın bütün ülkelerinde o gün, işçiler ve emekçiler alanlardaydılar.

Dünyanın bütün alanları, Yavru Vatan Kıbrıs'ta bile rengarenkti o gün.

Yüzleri gülen insanlar, dostluk ve dayanışmayı doyasıya yaşadılar.

Ve o insanlar, özgürlüğün doyulmaz tadını bir kez daha hissederlerken, demokrasinin vazgeçilmezliğini gördüler.

Ve hiçbir ülkede darbe olmadı o gün.

Hiçbir alanda işçiler katliam da yapmadılar.

İşçiler hükümet düşürmediler, enflasyon bile yükselmedi o gün.

1 Mayıs'ı kutlayan yığınlar sadece kendi özgür taleplerini haykırdılar.

Birlik ve dayanışmanın sergilendiği alanlarda işçiler, ortak talepleri yolunda mücadele sözü vererek evlerine döndüler.

Ve Türkiye de 1 Mayıs'ı geride bıraktı.

Türkiye'de de işçiler yaşıyor.

Hem de milyonlarca...

Türkiye'deki işçilerin de sorunları var.

Dahası Türkiye işçi sınıfı da emeğin uluslararası gününü, anlamına uygun olarak kutlamak istiyordu.

Ama ne yazık ki, dünyanın gözü önünde kendi ellerimizle, ülkemizin uluslararası prestijini bir kez daha yerle bir ettik.

Sadece fabrikasının önünde yasal bildiri okunduğu için,

Sadece işyeri bahçesinde halay çekildiği için...

Servis otosunda, işyerinde ve üzerinde 1 Mayıs bildirisi bulunduğu için...

1 Mayıs'ı alanda kutlayabilmek için yola çıkan emekçilerin üzerine köpekler salındı.

Kadın-erkek-çocuk ayrımı gözetilmeden işçilerin sırtında coplar kırıldı. Gençcik insanların sırtına kurşun sıkıldı. Yollarda insan avına çıkıldı.

Hapisler yetmeyince spor salonlarına, sinema salonlarına tıklandı insanlar.

Yasal bildirilerini okuyan sendikacılar, temsilciler ve üyelerimiz zindanlara doldurulular.

Deri-İş Sendikamızın dört merkez yönetim kurulu üyesi, Kazlıçeşme yönetiminin tüm üyeleri ve sayısız fabrikalardan üye ve temsilciler ile diğer sendikalarından Kristal-İş, Petrol-İş, Belediye-İş yönetici, üye ve temsilcileri gözaltındadır.

Biz, bu tabloyu yaratan, bu tabloya alet olanları insanlık suçu işlemiş kabul ediyor, kınıyor, protesto ediyoruz.

Böyle bir sonuç oluşması için başta siyasi iktidar olmak üzere konunun muhatabları, bilinçli bir tertip içine girerek, demokrasinin kazanılması yolundaki mücadeleyi bastırmak, yığınları korkutarak sindirmek istemişler ve bunun için de dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş bir terör yaratmışlardır.

Ülkemizin demokratikleştirilmesi yolunda atılan adımların geriletilmesi, Türkiye'ye demokrasinin getirilmeyerek polis devleti niteliğinin sürdürülmesi anlamında 1 Mayıs'ta yaratılan terörden Güneydoğu'daki gelişmelerden, başkanlık sistemine doğru gidişten, zindanlarda on binlerce insanın çürümelerine, açlık grevlerinde ölmelerine göz yummaktan, antidemokratik yasalarda ısrar eden geri mantıktan ayrı değerlendirilemez.

Sorun demokrasiye sahip çıkanlarla, demokrasi mücadelesinde kararlı olanlarla, ülkemizi çağ dışı karanlıklara boğmak isteyenlerin karşılıklı mücadelesidir.

Biz aşağıda imzası bulunan sendikalar demokrasinin kazanılması yolundaki mücadelemizden asla taviz vermeyeceğiz.

1 Mayıs 1990 gününde ülkemizin her yanında estirilen terör havasını protesto ediyoruz.

1 Mayıs 1990’da gözaltına alınan başta sendikacıları, temsilci ve sendikalarımız üyeleri olmak üzere tüm insanların derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Ve biz tüm dünya ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de 1 Mayıs’ın “Emeğin, Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü” olarak yasal kutlanması için parlamen-toyu göreve çağırıyoruz.

Türkiye de bir dünya ülkesidir...

Fuat Alan, Belediye-İş Genel Başkanı/Münir Ceylân, Petrol-İş Genel Başkanı/Atilla Ayçin, Hava-İş Genel Başkanı/Yener Kaya, Deri-İş Genel Başkanı/Necati Altunkaynak, Kristal-İş Genel Başkanı/Sabri Topçu, TÜMTİS Genel Başkanı/Celal Özdoğan, Otomobil-İş Genel Başkanı.

İLK ÇEVRE MİTING'İ ALİAĞA'DA YAPILDI

"ALİAĞA'YA TERMİK SANTRAL YAPTIRMAYACAĞIZ !"

Geçtiğimiz Kasım ayı, İzmir-Aliağa ve çevresinde yaşayan halkın çevreyi korumak için birleştikleri ve harekete geçtikleri bir ay oldu.

Bilindiği gibi Bakanlar Kurulu 18 Ekim 1989 tarihli kararı ile "yap-ış-let-devret" modeli ile Aliağa Gencelli'de termik santral yapılmasını kararlaştırmıştı.

Siyasal iktidar daha önce de Aliağa Körfezi'ne demir, çelik tesisleri kurulması için girişimde bulunmuş, Aliağa'lının ve kamuoyunun şiddetli tepkisi ile bu girişimden vazgeçmişti.

Demir Çelik tesislerinin kurulmasını engelleyen Aliağa'lılar termik santrale duysız kalmazlardı. Kalmazlardı.

19 Kasım 1989'da Aliağa'da "Doğa Katliamına Hayır" mitingi düzenlendi.

Bakırçay Belediyeler Birliği'nin düzenlediği mitinge siyasi parti, dernek ve oda üyeleriyle çok sayıda yurttaş katıldılar.

Aliağa Şubemizin de aktif olarak desteklediği ve yığinsal olarak katıldığımız mitingde termik santrale tepkiler dile getirildi.

Tüpraş ve Alpet'te çalışan, işyeri ve çevre sağlığının önemini, yaşayarak gören üyeleri-miz çevre sorunlarına şahup çıkmanın ve bu

yolda mücadelenin gerekliliğini sergileyen örnek oluşturdular.

"Termik Santrale Hayır" kampanyası çadırlı eylemlerin, ağaç dikme çalışmalarının ardından mitingle sürdürüldü.

Binlerce işçi-emekçinin, demokratin katıldığı mitingde daha önce yapılan termik santrale getirildiği çevre tahribatı dile getirildi ve "Yeni Yatağanlar İstemi-yeruz" belgisi haykırıldı.

Yöre halkının sorunlarına kendisinin sahip çıkmasının en güzel örneklerinden birini sergileyen Aliağa'lılar mitingle yetinmemeleri gerektiği bilinciyle sonuç almaya kadar demokrasi direnme haklarını kullanacaklarını gösterdiler.

Aliağa Belediye Başkanı Hakkı Ülkü miting sonrası şöyle diyordu: "Danıştay'a başvuracak, yoremizi kurtarmak kadar mücadeleye devam edeceğiz."

Bakırçay yöresindeki ilçe ve kasabalarda Bakırçay Belediyeler Birliği'nin girişimiyle halk oylaması yapıldı. Oylama sonucunda oylamaya katılanların % 99'u "TERMİK SANTRALE HAYIR" dedi.

Santrale karşı Danıştay'da ilk davayı açan İzmir Milletvekili K. Anadol'un başvurusunda iddialar ciddi bulundu.

04 Haziran 1990

5 HAZİRAN DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ, KUTLAMA GÜNÜ OLMAKTAN ÇIKARTILMALI, GEÇMİŞ BİR YILIN MUHASEBESİNİN YAPILDIĞI GÜN HALİNE GETİRİLMELİDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Bu gerçekleştirilecek olan, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin yaşanılır bir çevre için aktif mücadelesidir.

Bir dünya çevre günü daha geldi. Bugün yine nutuklar atılacak, kutlama törenleri yapılacak. Tam bir ikiyüzlülükle bu alanda atılan adımlardan çıkartılan yasa ve yönetmeliklerden söz edilecek.

Ancak, hava kirliliğinden su kirliliğine, termik santrallerden nükleer santrale bir dizi sorun artarak sürecek, çevremizi geri dönülmez biçimde tahrip etmeye devam edecek.

Özelde üyelerinin, genelde işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşullarının geliştirilmesi yolunda olanakları ölçüsünde uğraş veren sendikamız Petrol-İş, işyerlerinde ve işyeri dışında yaşam koşullarımızı tehdit eden çevre sorunlarının işçi sınıfının sahiplenmesiyle artan oranda çözüm yoluna gireceği bilinciyle soruna yaklaşmaktadır.

Bu temelde bir yandan üyelerimizin işyerlerinde ve işyeri dışındaki çevre sorunlarına duyarlılığını artırmaya yönelik çabaları sürerken, kamuoyunu ilgilendiren sorunlara da sahip çıkmaya çalışıyoruz.

Üyelerimizin aktif olarak yer aldığı Aliğa'da kurulması tasarlanan termik santrale karşı sürdürülen kitlesel mücadele, bize yol göstermektedir. Çevre sorunları, işçi ve emekçi yığınların sorunudur, onların aktif-yıgınsal mücadelesiyle çevre korunabilir, çevre kirlenmesi önlenabilir.

Uluslar ötesi şirketlerin, emperyalist kuruluşların temsilcisi gibi davranan siyasal iktidarın bu alandaki yeni girişimleri karşısında uyanık bulunmak ve gelecek 5 Haziran’da bu alanda yapabildiklerimizin muhasebesini hazırlamak gerekiyor. Bu anlamda:

- Aliğa’da termik santral yapımından vazgeçilmesi,
- Konya’da “NATO-Alçak Uçuş Tatbikatları” için havaalanı yapımından vazgeçilmesi,
- Bursa-Orhaneli ve Zonguldak-Amasra’da kurulması tasarlanan termik santraller için ÇED (Çevresel Etki Değerlendirmesi) yapılması, sonucun kamuoyuna açıklanması,
- ÇİTOSAN vb. kamu kuruluşlarını, özelleştirme adı altında, ülkemizi çöplük olarak kullanmaya hazırlanan uluslar ötesi tekellere peşkeş çeken politikalardan vazgeçilmesi,
- Çevre Yasası gereği çıkartılması gereken ÇED yönetmeliğinin bir an önce çıkartılması ve bu yönetmelikte ÇED raporlarının kamuoyuna açıklanması zorunluluğu getirilmesi, vb. bizlerin aktif mücadelesine bağlı olacaktır.

Gelecek 5 Haziran, gündemdeki çevre sorunlarının çözümü yolunda yapabildiklerimizin muhasebesinin yapıldığı bir gün olarak değerlendirilmelidir. Biz Petrol-İş olarak, böylesi bir muhasebenin gerekli olduğuna, yol gösterici olacağına inanıyoruz.

Saygılarımızla

Tekin Akın
Petrol-İş Genel Mali Sekreteri

04 Haziran 1990

SİYASİ İKTİDAR RÜZGÂR EKİYOR!

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

**BOTAŞ'TA YHK SÖZLEŞMESİ:
BİRİNCİ YIL ZAMMI; 450.000 TL/AY**

Kamu kesiminde siyasi iktidar güdümündeki kamu işveren sendikaları özellikle grev yasağı kapsamındaki işyerlerinde son derece gayri ciddi ve günümüz koşullarına göre komik ücret zammı teklifleriyle sözleşmelerin YHK'ca sonuçlanmasına yol açmıştır. Aynı tezgâhın bir başka parçası olan YHK'da, sözleşmeleri kamu işveren sendikalarının önerdiği zamlarla bağitleyerek, özgür toplu pazarlık sistemini kökünden yok eden bir tutum içine girmektedir. Bütün bunlar iktidar olduğundan bu güne her türlü demokratik gelişmeyi reddeden, emeğe karşı Cumhuriyet tarihimizin en sert, en acımasız darbelerini vuran anlayışın, bu tutumunu sürdürmekteki kararlılığını göstermektedir.

Kamu kesiminde YKH tarafından 9 Haziran'da imzalanan SSK sözleşmesinin yankı ve tepkileri sürerken, bugün bu düzeyin altında bir sözleşmenin BOTAŞ'ta imzalanmış olması siyasi iktidarın işçi haklarına olumsuz yaklaşımının temel göstergesi olmuştur.

HÜKÜMETİN İŞÇİ DÜŞMANI YÜZÜ: BOTAŞ SÖZLEŞMESİ

BOTAŞ'ta 1 Ocak 1990 tarihinden geçerli olacak sözleşme için masa başında sendikamızın bütün iyi niyetli yaklaşımları sonuç vermemiştir. İçinde bulunduğumuz yıl özellikle özel sektör sözleşmelerinde yüzde 200'ü aşan ücret zamları alınırken, BOTAŞ gibi, yüz milyarlarca liralık yatırım yapan, 1989 yılındaki net karı 132 milyar lira olan, işçilik maliyetlerinin yüzde 2 düzeyinde olduğu, ülke ekonomisi açısından son derece stratejik ve önemli bir işyerinde Türk Kamu-Sen'ce verilen son

teklifler, ilk altı ay için yüzde 25 ve ikinci altı ay için yüzde 20 şeklinde olmuştur. Böylece ilk yılın ücret zammı 450.000 lira olmaktadır.

1.100 BOTAS çalışanı grev yasağı ve YHK'nın verdiği güvenceyle açılığa mahkûm edilmek istenmiştir.

Grev yasakları üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanan, özgür toplu pazarlık sisteminin kara lekesi olan YHK, BOTAS sözleşmesini:

- 1. yıl: İlk altı ay %25, ikinci altı ay %35
- 2. yıl: İlk altı ay %25, ikinci altı ay %20

ücret zamlarıyla bağtlayarak olayın ciddiyetini bir kez daha sergilemiştir.

SIYASİ İKTİDAR HAK ETTİĞİ KARŞILIĞI ALACAKTIR!

Şu iyi bilinmelidir ki; siyasi iktidarın kamu çalışanlarına bu denli olumsuz yaklaşabilmesinin ana nedeni, bu dönem işçi sınıfımızdan, sendikalarımızdan yığınsal, yoğun bir tepki görmemiş olmasındandır.

Ancak unutulmasın ki 1989'un yığınsal, demokratik eylemlerini oluşturan, “Bahar Eylemleri”ni yaratan işçi sınıfımız, bugün aynı kararlılık ve dirençle, üretimden gelen güçlerini kullanmaya hazırdır. Her gün bu hazır oluşun değişik örnekleri yaşanmaktadır.

Petrol-İş, BOTAS'tan başlayarak yapılan bu haksızlıklara, gayri ciddi ücret zamlarına, özgür toplu pazarlığın önündeki YHK engeline ve siyasi iktidarın işçi düşmanı politikalarına karşı kesinlikle seyirci kalmayacaktır. BOTAS işçileri bütün bir sözleşme dönemi içerisinde demokratik tepkilerini kesintisiz bir biçimde gösterecektir.

Böyle bir sonucu BOTAS işçilerine YHK vasıtasıyla dayatan siyasal iktidara ve BOTAS işverenin zihniyetine karşı, BOTAS'ta yaşanacak olumsuzlukların sorumlusu kesinlikle üyelerimiz olmayacaktır.

Siyasi iktidarın bu olumsuz tutumu sürdüğü müddetçe, bu tepkilerin giderek yoğunlaşması ve yığınsallaşması kaçınılmazdır.

İşçi sınıfımız iyice anlamıştır ki, siyasi iktidarın tek anladığı yol, işçi sınıfımızın üretimden gelen gücünü ortaya koyması, yığınsal mücadelesidir.

Hiç kimse kamu kesimindeki bu oldubittilere sessiz kalınacağını düşünmemeli, rüzgâr eken siyasi iktidar, fırtına biçmeye hazır olmalıdır.
Saygılarımla

Münir Ceylân
Petrol-İş Genel Başkanı

19 Haziran 1990

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

İlaç İşverenleri üyesi GRİPİN İlaç A.Ş. işyerinde çalışan 165 işçi için yapılan toplu iş sözleşmesi 18.06.1990 günü imza edilmiştir.

Toplu iş sözleşmesiyle aşağıdaki haklar sağlanmıştır:

Yürürlük tarihi: 01.06.1990-31.05.1992 (iki yıl sürelidir.)

- 1. yıl zammı: 1.350.000 TL, 2. yıl zammı: 1.300.000 TL
- Artış oranı: 1. yıl %236, 2. yıl %70.
- Sözleşme öncesi ortalama ücret: 570.000 TL,
1. yıl ortalama ücret: 1.920.000 TL,
2. yıl ortalama ücret: 3.220.000 TL
- Yakacak ödentisi: 1. yıl: 1.400.000 TL, 2. yıl: 2.000.000TL
- İzin ödentisi: 15 günlük ücret tutarında.
- Bayram ödentisi: 1. yıl: 1.400.000 TL, 2. yıl: 1.600.000 TL
- Gıda ödentisi: 1. yıl 900.000 TL, 2. yıl: 1.000.000 TL
- Aile zammı: 657 sayılı Yasa (ayda 63.750 TL)
- Çocuk zammı: 657 sayılı Yasa (ayda 12.750 TL)
- Yemek: 1. yıl: 5.000 TL, 2. yıl: 7.500 TL
- Ayakkabı bedeli: 1. yıl: 250.000 TL, 2. yıl: 350.000 TL
- Giyim ödentisi: 450.000 TL net
- Evlenme ödentisi: 900.000 TL

- Doğum ödentisi: 400.000 TL
- Ölüm ödentisi: 900.000 TL (yakınları ölürse)/1.800.000 TL (işçinin ölümü)
- İhbar önelleri: 5, 8, 13 ve 20 hafta olarak
- Yıllık izin süreleri: 21 - 25 - 31 işgünü
- Sendika eğitim izni: Her işçi için iki işgünü

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

10 Temmuz 1990

KAPATILAN YAYINLAR AÇILMALI, 424 İPTAL EDİLMELİDİR!

Basın ve yayınının değerli temsilcileri

2000'E DOĞRU DERGİSİ VE *HALK GERÇEĞİ* GAZETESİNİN
SÜRESİZ KAPATILMASI, BAŞTA BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ OLMAK
ÜZERE, DEMOKRASİMİZE VURULAN BÜYÜK BİR DARBEDİR

Petrol-İş, Belediye-İş, Ağaç-İş, Harb-İş, Basın-İş, BASİSEN, BASS, Hava-İş, Likat-İş, Tarım-İş, G. Maden-İş, T. Maden-İş, TÜMTİS, Selüloz-İş, Kristal-İş ve Deri-İş Sendikalarının ortak basın açıklamasıdır:

12 Eylül askeri darbesiyle başlayan demokratik hak ve özgürlükleri yasaklama, askıya alma harekâtı bugün de, 12 Eylül uzantısı sivil iktidarlarca amansız bir şekilde sürdürülmektedir.

Bunun, en son ve en somut örnekleri 413'le başlayan kararnameler zinciri sonucunda *2000'e Doğru* dergisi ve *Halk Gerçeği* gazetesinin süresiz, Ilıcak Matbaası'nın da 10 gün süreyle kapatılmasıdır.

Siyasi iktidar, kamuoyunda SS kararnamesi, yani "Sansür ve Sürgün Kararnamesi" olarak bilinen 424 sayılı KHK ile kendisine ve işverenlere hoş gelmeyecek her türlü düşünce ve habere sansür uygulamaya başlamıştır.

Bu ilk uygulamanın kamuoyundan gereken tepkiyi görmemesi durumunda, kapatılan gazete ve dergiyi yenileri izleyecek, sıra kaçınılmaz olarak sendikal yayınlara, sendikal hak ve özgürlükleri kısıtlayacak yeni KHK'lara kadar uzanacaktır.

Çünkü siyasal iktidar, gerçeklerden korkmakta, her türlü düşünceyi açıklayabilme ve söz söyleyebilmenin yollarını kapatma gayreti içindedir.

Son seçimlerinde açıkça ortaya koyduğu gibi, halkın desteğini tümüyle yitiren

siyasi iktidar, bu iktidarını baskı ve yasaklarla Meclis'ten geçirmeye bile cesaret edemediği KHK'larla sürdürmeye çalışmaktadır.

Türkiye görünüşte çağı yakalama, gerçekte ise çağın gerisine gitme yarışı içindedir.

İşçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza baskı ve yasaklarla işsizlik ve pahalılık, yokluk ve yoksulluk dağıtılmakta, bir avuç sermayedar yararına uygulanan ekonomi politikalarının tüm yükü emekçi halk yığınlarına yüklenmek istenmektedir.

Olağanüstü hal uygulaması giderek tüm Türkiye sathına yaygınlaştırılmaktadır. Demokrasi ile hukuk devleti ile insan hakları ile asla bağdaştırılamayacak uygulamalar birer birer gündeme getirilmektedir.

Basın özgürlüğünü kökünden yok eden bu tip hukuk dışı uygulamalar, var olan sendikal hak ve özgürlüklerimiz için de aynı tehlike sinyallerini vermektedir.

Bu uygulamalara sessiz kalmak 413'le başlayan kararnameler zincirine sürekli yenilerinin eklenmesi, demokratik ve sendikal hak ve özgürlüklerimizin tırpanlanması sürecine yeşil ışık yakılması anlamına gelmektedir ki, işçi sınıfımızın ve onun ekonomik-demokratik örgütleri olan sendikaların böyle bir tavır izlemeleri düşünülemeyecek bir durumdur.

Tüm kurum ve kuralları ile uygulanan çağdaş bir demokrasi için hedefimiz yalnızca 424 sayılı KHK'nın iptaliyle sınırlı olmayıp, 12 Eylül ürünü olan 1982 Anayasası'nın tümüyle değiştirilmesine, emekçi halkımız üzerindeki tüm baskı ve yasakların kaldırılmasına yöneliktir.

Bizler bu doğrultuda üzerimize düşen görevleri birlikte, aktif bir biçimde yerine getireceğimizi, 424 sayılı KHK'nın tüm uygulama ve sonuçlarına aktif bir biçimde karşı koyacağımızı kamuoyuna duyururuz.

Saygılarımızla

25 Temmuz 1990

İŞÇİ SINIFIMIZ VE SENDİKALARIMIZ, MEMURLARIN HAKLI MÜCADELESİNDE ONLARLA OMUZ OMUZADIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Basın-İş, G. Maden-İş, Petrol-İş, Deri-İş, Ağaç-İş, Selüloz-İş, Basın-İş, BASİ-SEN, BASS, Kristal-İş, TÜMTİS, Hava-İş, Likat-İş, Harb-İş, TGS, Belediye-İş Sendikalarının ortak basın açıklamasıdır:

Siyasi iktidar işçi, memur, esnaf, küçük üretici, çalışanı ve emeklisiyle, tüm emekçi halkımızın kemerlerini alabildiğine sıkarak, tekelci sermayeye kaynak yaratma politikasını ısrarla sürdürmektedir.

Bunun en son örneği de düşük bir katsayı artışıyla memurlara reva görülen yüzde 25’lik maaş artışıdır.

Siyasi iktidar bu tutumuyla tüm çalışanlara bakış açısını bir kez daha tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Başta sağlık çalışanları, belediye çalışanları, öğretmenler olmak üzere tüm memurların siyasi iktidarın bu haksız uygulamasına karşı başkaldırmış olması, emekçi halkımızın ekmek ve demokrasi mücadelesi açısından son derece sevindirici bir aşama olmuştur.

Emekçi halkımız bu aşamadan sonra yapılan haksızlıklara boyun eğmeyeceğinin mesajlarını daha gür bir sesle verecektir.

Bütün bu haksızlıkları aşabilmenin yolu, ancak ve ancak emekçi halkımızın bir bütün olarak direnmesinden, birlikte mücadele etmesinden geçmektedir.

Siyasi iktidarın anlayabileceği tek dil budur.

Bunun en somut örneği de “1989 Bahar Eylemleri”dir.

SORUN, ÖZÜNDE BİR DEMOKRASİ SORUNUDUR

Şu anda sorun memurlara verilen yüzde 25 zammın düzeltilmesidir. Bu yönde ortaya konulacak olan her türlü mücadeleye sendikalar olarak tüm gücümüzle omuz vereceğiz.

Ancak, bu mücadele yüzde 25 zammın yüzde 40'lara, 50'lere çıkmasıyla sınırlı kalmayacaktır. Sorunun özü, ILO ilkelerinde de yer aldığı gibi, tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların verilmesidir. Sorun, özünde bir demokrasi sorunudur.

EMEKÇİ HALKIN SORUNLARI ORTAKTIR

Siyasi iktidar tüm emekçileri aynı cenderede öğütme uğraşındadır. İnsan hakları fütursuzca ihlal edilmekte, SS kararları birbirini izlemektedir. Sendikalaştırma politikaları, depolitizasyon, işten atılmaların alabildiğine yaygınlaşması, düşük katsayı artışları, küçük üreticiler için taban fiyatlarının düşüklüğü hep bu bütünün birer parçalarıdır.

Çelik-İş'in işkolu yetkisinin düşürülmesi, USAŞ'ın işkolunun değiştirilerek SAS'a peşkeş çekilmesi gibi, son örnekler de siyasi iktidarın bu politikalarını sürdürmekteki kararlılığını göstermektedir.

İŞÇİ MEMUR ELELE, GENEL GREVE

Sorunların ortak oluşu, çözümün de ortak mücadeleden geçtiğini ortaya koymaktadır.

Direnen memurların "işçi memur el ele, genel greve" sloganları, en somut çözüm önerilerinden birini oluşturmaktadır.

Bir yandan memurlar, bugünkü örgütsüz yapılarına karşın, saygıyla selamladığımız direnişleri ortaya koyarken, öte yandan da işçiler, Türk-İş'i ve sendikalarını, hem kendi sorunlarının çözümü, hem de memur direnişlerinin desteklenmesi için aktif tavır takınmaya zorlamaktadırlar.

Tabandaki bu zorlama sürdürülmelidir. İşçiler başta Türk-İş olmak üzere tüm sendikaları harekete geçirmek için birer baskı unsuru olmalıdır. Memur direnişlerine en aktif destek sağlanmalıdır.

İşçi-memur, tüm çalışanların birlikte gerçekleştirecekleri genel grevin önü açılmalıdır.

Biz bu bildiride imzası olan sendikalar 28 Temmuz'da Ankara'da memur yürüyüşünü, 29 Temmuz'da İstanbul'daki tüm sağlık çalışanlarının yürüyüşünü destekliyor, en geniş katılımın sağlanması için seferber oluyoruz.

GÖREV BAŞINA

Son 10 yıldır, demokrasinin askıya alınmasıyla yoğunlaşan saldırılar hep işçilere, hep emekçilere yöneltilmektedir. Ekmeğimiz küçültülmekte, onurumuz ayaklar altına alınmak istenmektedir. Bütün bunlar yüzeysel değil, anayasal temelde ele alınmalıdır.

Bütün bu olumsuzluklara karşı emekçi halkın hep birlikte tavır koyması direnmesi kaçınılmazdır. İşte bu mücadelenin yol ve yöntemlerini belirleme, örgütlü bir yapı içerisinde sağlıklı bir şekilde yaşama geçirebilme sorumluluğu önümüzde durmaktadır.

Bizler bu görev ve sorumluluklarımızın bilincinde, tüm gereklerini yerine getirmeye hazır olarak, emekçi halkımıza ve demokrasi güçlerimize “Görev Başına” diyoruz.

27 Temmuz 1990

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Sendikamız kapsamındaki UNILEVER Holding'e bağlı Gebze ve İstanbul'da kurulu LEVER-İŞ Temizlik Maddeleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. işletmesinde ve Topkapı/İstanbul'da kurulu ELİDA Kozmetik Sanayi ve Ticaret A.Ş. işyerinde 01.06.1990 günü başlayan grev uygulaması 26.07.1990 tarihinde imzalanan toplu iş sözleşmesi ile sona erdirilmiştir. Her iki işyerinde toplam 770 üyemiz için yapılan toplu iş sözleşmesiyle aşağıdaki haklar sağlanmıştır:

Yürürlük tarihi: 01.02.1990-31.01.1992

İki işyerinde sözleşme öncesi ortalama ücret: 910.000 TL/ay

- 1. yıl zammı: 1.919.500 TL
1. yıl ortalama ücret: 2.829.500 TL
- 2. yıl zammı: 2.513.600 TL
2. yıl ortalama ücret: 5.343.100 TL
- Yakacak parası: 1. yıl: 2.000.000 TL, 2. yıl: 2.000.000 TL
- İzin parası: 1. yıl: 2.000.000 TL, 2. yıl: 2.000.000 TL
- Bayram parası:
 - Şeker bayramı: 1. yıl: 1.400.000 TL/2. yıl: 2.000.000 TL
 - Kurban bayramı: 1.yıl: 100.000 TL/2.yıl: 750.000 TL
- Yılbaşı parası: 2.000.000 TL

Toplu iş sözleşmesiyle idari ve diğer parasal maddelerde de artışlar sağlanmıştır.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Hüseyin Doğdu
Genel Sekreter

her aşamasında rol oynamaktadır.

ÖZELLEŞTİRMeye KOLAYLIK İŞÇİLERE ZORBALIK

Özelleştirmeyi kolaylaştırmanın bir aracı olarak yapılan her şey işçi sınıfımızın çıkarlarını biraz daha törpülemiş, mücadelesinin önüne yeni yeni engeller çıkarılmasına yol açmıştır.

"Özelleştirmeyi teşvik için KİT'leri kârli kuruluşlar haline getirme" adı altında KİT ürünlerine zam üstüne zam yapılmış, fatura yine emekçi halk yığınlarına yüklenmiştir.

"KİT'leri kıdem tazminatı yükünden kurtarmak" adı altında kıdem tazminatlarımıza el uzatılmış, Kıdem Tazminatı Fonu çıkarılamasa bile, kıdem tazminatları tavanı düşürülerek bu yolda önemli bir adım atılmıştır.

Petrol işkoluna girmedik mahkeme kararlarıyla, bilirkişi raporlarıyla sabit olduğu halde, Petkim'e grev yasağı getirilmesi de, özelleştirme girişimlerinden bağımsız olmayan bir uygulamadır.

KİT'lerde emekli olan işçilerin yerine işçi alınmaması, yıllar yılıdır sistemli bir şekilde uygulanan sendikasılaştırma politikalamı, özelleştirmeyi de içeren bir sistemin ürünüdür.

Üstelik bütün bunlar yalnızca bir başlangıçtır.

Özelleştirme gerçekleştirmede şu anda KİT'lerde var olan sınırlı iş güvenliği bütünüyle ortadan kalkacaktır. İş yasasının 13.ncü maddesi KİT'lerin yeni sahiplerinin elinde işçi kıymı için hazır beklemektedir.

Özelleştirme gerçek-

"BİZİ SATIYOR, BİZİ CEBE İNDİRİYOR"
İMAJİ YARATILMAMALIDIR...

leştiğinde sendikasılaştırma uygulamaları daha da genişletilecek, sendikal haklar çemberinin daha da daraltılması için her türlü yola başvurulacaktır.

Yalnızca bu nedenler bile, sendikaların özelleştirme uygulamalarına karşı en etkin tavır almaları için yetmekte ve artmaktadır. Kaldı ki, konu yalnızca sendikal haklar yönünden değil, bir bütün olarak işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı doğrudan etkilemektedir.

MÜCADELE DE KARARLIYIZ

20.nci Merkez Genel Kurulumuzda alınan başlıca 3 karardan birinin özelleştirme konusunda olması elbette bir tesadüf değildir.

Genel Kurulumuz özelleştirmeden vazgeçilmesini, en azından bu konuda bir referandum yapılmasını, aksi takdirde en azından işkolumuzda, üyelerimizin üretimden gelen gücünün en etkin bir şekilde kullanılacağını kesin bir dille vurgulamıştır.

Genel Başkanımız Münir Ceylan'ın Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz'la birlikte düzenledikleri basın toplantısında da belirttiği gibi, Demokratik kuruluşların bu mücadelede Petrol-İş'in yanında olacağına en ufak bir kuşku yoktur.

Nitekim aynı toplantıda Şevket Yılmaz'da "sorumlu olan her kesimi KİT'lerin özelleştirilmesi konusunda ortak bir tavır almaya ve gereken tepkiyi göstermeye davet ediyorum" derken, bu konuda ortak tavır alma gerekliliğini vurgulamıştır.

İşçi sınıfımız birçok konuda olduğu gibi, bu konuda da önemli bir sınavdan geçmektedir. Söylenen sözlerin, alınan kararların altı doldurulmalı, yaşama geçirilmelidir. Bunun için gereken güç; haklılığımızda, birlik ve dayanışma içinde sürdüreceğimiz bilinçli mücadelede, Üretimden gelen gücümüz örgütlü ve bilinçli bir şekilde kullanıldığında aşamaya çağımız engel yoktur.

Ceylan:

" Demokratik kuruluşların özelleştirmeye karşı mücadelede Petrol-İş'in yanında olacağına en ufak kuşku yoktur."

30 Temmuz 1990

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

1984 yılından beri aralıksız her yıl yayınlamakta olduğumuz sendikamız yıllık-
larının altıncısını da yayınlanmış bulunmaktayız.

Ülke ekonomi politikası ve yine dünyadaki gelişmeleri bir sendika olarak değer-
lendirmeyi, yorumlar yapmayı, işçiler ve tüm emekçilerden yana olanları ayırt
etmeyi, alternatif politikalar ve sorunlara çözümler önermeyi ve bu önerileri-
miz için uğraş vermeyi kamuoyu oluşturmayı, kamuoyuna bildiğimiz doğruları
aktarmayı bir sendika olarak görev kabul etmekteyiz. Sürekli biçimde yayın-
lamakta olduğumuz yıllıklar ve diğer araştırma çalışmalarımız bu yaklaşım ile
yayınlanmaktadır. Mütevazı de olsa ülkemiz sendikal hareketine emekçilerin
uğraşlarına bu yol ile de katkıda bulunmayı amaçlamaktayız.

Bugün ülkemiz kamuoyu gündemini sermaye çevreleri oldukça yaygın ve etkin
biçimde belirlerken, biz sendikaların ise bu yönde üzerine düşeni yapmaması
eleştirilecek bir konudur. Gerçek şu ki ekonomi-politikaların değerlendirilerek
alternatif politikaların üretilmesi sermaye çevrelerinin iddialarına kamuoyu
önünde yanıtların verilmesi sendikal merkezlerin görevidir. Öncelikle Türk-İş'in
görevidir. Son yapılan Türk-İş 15. Genel Kurulu'nda alınan kararlar arasında bu
amaca yönelik bir sendika enstitüsünün kurulması da vardır. Ancak henüz Türk-
İş Yönetim Kurulu'ndan alınan bu kararın uygulanması yönünde yapılan hiçbir
girişime tanık olamamaktayız.

TÜSİAD ve diğer sermayedar kuruluşları, işverenler adına görevini yerine ge-
tirirken biz işçi ve emekçilerin de bir araştırma enstitüsüne sahip olması gerek-
mektedir. Gazete manşetlerine TÜSİAD yorumları, yaklaşımları, hükümet ile
ilişkileri geçerken; biz sendikaların ise etkinliklerini gösterememeleri, temsil
ettiğimiz üyelerimiz adına görevimizi tam yerine getirmediklerimiz anlamına gel-
mektedir.

Bu arada TÜSİAD ile siyasi iktidar arasında zaman zaman görülen söz atmalarn ve savcılığın geçtiğimiz hafta “siyaset yapıyor” diye TÜSİAD başkanı için soruşturma açmasının, yukarıda belirtilenler ile çelişmediğini ayrıca belirtmek isterim.

Sendikamız parasal olanak ve personel açısından zorlansa da sendikal politikaların belirlenmesinde yararlanmak ve kamuoyuna açıklama sorumluluğu ile sizlere ulaşan yıllık ve diğer araştırma çalışmalarımızı yapmaktadır.

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI

'89 *Petrol-İş* yıllığında yine diğer yıllıklarımızda olduğu gibi sendikaları ve çalışma yaşamını ilgilendiren; ücretler, asgari ücret, toplu iş sözleşmeler, grev ve direnişler, sendikalaşma, işçi sorunları, işçi sağlığı ve iş güvenliği, sosyal güvenlik, enflasyon, işsizlik, memurlar, gençlik gibi konular aynı başlıklar ile yer almıştır. Bu yıllığımızda diğer yıllıklardan farklı olarak, Türkiye ve diğer ülkelerde çalışma süreleri, gündemden hiç düşmeyen kısa çalışma süreleri, 12 Eylül sonrası tekelleşmede üç büyük holding, Türkiye’de işçi sınıfı ve diğer ücretlilerin sayısal gelişimi, kadınların üretimde yeri ve sorunları, işçilik maliyetleri ve gelirlerin paylaşımı bölümleri hazırlanmıştır.

1989 yılı, sendikalar tarihinde “Bahar Eylemleri” yılı olarak geçecektir. 1989 yılı, içinde 1.317.993 işçinin direnişlerde bulunduğunu derledik. 1989 yılı direnişleri üretimden gelen gücün kullanılması açısından oldukça etkin uygulanmıştır. Geçtiğimiz yılın özellikle Nisan başında başlayan ve Mayıs ayında da daha da yaygınlaşan direniş ve eylemler sonucu 600.000 kamu işçisinin toplu iş sözleşmesi, 12 Eylül sonrası ilk kez enflasyon oranı üzerinde ücret artışı ile bağitlanmış, gerçek ücretler minik de olsa artmıştır. İşçilerde görülen bu artış memur ücretlerini de yine minik bir artış olarak etkilemiştir. Ancak, gerçek ücretler henüz oldukça gerilerde olup, 24 Ocak temelinde gerçek işçi ücret endeksi 100’den 1989’da 62,9’ye, 1983 yılı ile başlayan Özal döneminde ise 100’den 74,6’ya gerilemiş durumdadır. Gerçek memur ücretleri 1970’de 100 kabul edildiğinde 1989’da 25,9’a gerilemiştir.

İşverenler minik de olsa bu gerçek ücret artışına koro halinde tepki gösterir, “Avrupa düzeyinde ücret ödüyoruz” gibi sözlerle kamuoyunu yanıltmaya çalışırken, kârlarının enflasyonun oldukça üzerinde artış gösterdiğinden hiç söz etmemektedirler. 1982 yılı 100 olarak endekslediğinde işçilik giderleri 500 büyük firmada 1988’de 729 olurken vergi öncesi karları 1.955 gibi büyük bir artış göstermiştir.

500 Büyük Firma verilerine göre işçi yılda fiili 18 gün çalışarak, ücretler dahil bir yıllık işçilik giderini karşılayabilmekte ve kalan 236 günü işverene çalışmaktadır.

İşverenlerin işçilik maliyetinden şikâyetlerinin asıl nedeni, “Konut Edindirme Yardım Fonu” ve “Tasarrufu Teşvik Fonu” ödentileridir. Önceleri “kıdem tazminatı”na yoğun tepki gösteren işverenler, işçilik maliyetinde kıdem tazminatı ödentilerinin %7’lerden, son yıllarda %4 dolayına düşmesi yanında, Konut Fonu ve zorunlu tasarrufun %5’leri geçmesi karşısında hükümetten bu kesintilere son vermesini istemektedirler. Hükümet ise uyguladığı dışa yönelik ekonomi politikalarının gereği iç talebi kısıcıcı bir politika izlemektedir. Son yıllarda uygulanmaya başlayan tüketici kredisi ve benzeri krediler ile iç talep ancak kontrollü ve istenilen yönde artırılmaktadır.

Ancak bu krediler ücretlilerin alım gücünü gerçek anlamda artırmadığı gibi, iç talebin düşmesinden şikâyet eden sermaye çevrelerini memnun etmek için yapılmaktadır. Ücret artışlarına karşı en katı tavrını koyan iktidar ve yerli-yabancı tekelleşen sermaye çevreleri bu tavırları ile hedefledikleri ekonomi politikalarını sürdürmektedir. Aynı zamanda işverene belli bir işçilik maliyeti getirerek daha az işçi istihdamına zorlamaktadır. Son iki yılda görülen işçi çıkarmalarda bu politikanın da önemli bir payının olduğu söylenebilir. Yine hükümet zorunlu tasarruf ve konut yardımı ile kendine bir başka kaynak oluşturmakta, yalnızca 1989 yılı itibarıyla bu kaynaktan sağladığı tutar 2 trilyon, 1990 yılı birinci yarıda 5 trilyon liradır. Israrla sürdürülmeye çalışılan özelleştirmeden şimdiye değin 2 trilyon lira sağlandığı göz önüne alınırsa Konut Fonu ve zorunlu tasarruf kesintilerinin ne denli büyük bir kaynak oluşturdukları daha net anlaşılmaktadır.

Hemen belirtmek isterim ki zorunlu tasarruf işçi payına kesinlikle karşı çıkıyoruz. Net ücretin brüt ücrete oranı 1988’de 68,8 iken, bu oran, 1989’da %63,4’ inmiştir. Ücretlerden dolayı olarak kesilen KDV de göz önüne alındığında net ücretin brüt ücrete oranı %53’lerdedir. İşçilik maliyeti açısından, gerçek değerler olarak gerileme söz konusudur. 500 büyük firmada işçilik maliyeti 1982’de 100’den 1988’de 78,8’ye, TİSK verilerinde 1979’da 100’den 1988’de 68,3’e gerilemiştir.

DİE imalat sanayi anket araştırmasında ise üretim değerindeki işçilik payı oranı 1979’da %14,75’ten 1987’de %6’ya gerilemiştir.

Farklı veriler işçilik maliyetlerindeki düşüşü ortaya koymaktadır. İşverenlerin

işçilik maliyetinden şikâyetle hiç hakları olmadığı gibi, Konut Fonu ve zorunlu tasarruf kesintilerinin işverenden kesilmesi sürmelidir. Aksi halde zaten işverenlerden vergi alamayan iktidar, bu kesintileri işverenlerden alamadığında ücretliler ve tüm halktan bu eksikliğini kapatacaktır.

İşverenlerin sosyal ücretlerin artışından söz etmeleri, yayınlarında geniş yer vermeleri, yaptığımız araştırma ile çelişmektedir. Kendi verilerine dayanarak yaptığımız araştırmaya göre işçilik maliyeti içinde ikramiye, prim ve sosyal yardımların payı 1979'da %24,6 iken 1988'de bu oran %20,2'ye düşmüştür. Son yıllarda işçilik maliyeti içinde bir bölüm olan işveren yükümlülükleri artmıştır. Ücret ekleri değil.

1987 yılı için DİE'ce yapılan, 1989'da açıklanan gelir dağılımı araştırması yine diğer geçen yıllardaki gibi gelirlerin %55'inin %20 nüfusa, kalan %45'inin de %80 nüfusa dağıldığını ortaya koymuştur. Üst gelir grubunun kendi içinde dağılımı açıklanmamakla beraber, gelirin çok az bir nüfus oranında toplandığını tahmin zor değildir. Bu yaklaşıma üç büyük holding üzerine yaptığımız araştırma ışık tutmaktadır. 500 büyük firma kârlarının %51,84'ü, bu üç büyük holdindir.

500 büyük firma içindeki özel firmaların kârının %78,21 gibi büyük oranı bu üç büyük holdingtedir. Katma değer açısından zıddına bir oranda, 500 büyük firmasının %19,99'u, özel firmaların ise %41,41'i bu üç büyük holding tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu veriler ülkemizde sermayenin tekelleri yapılanmasının ne denli arttığını ortaya koyarken, gerçekleştirdikleri kâr ile katma değer arasındaki zıt denebilecek oranlar ise yapılanmanın üretimden çok, kâr üzerine olduğunu da ortaya koymaktadır. Başka deyiş ile tekeller ürettiklerinin çok üzerinde kâr sağlamaktadırlar.

Gelir dağılımı bölgelere göre incelendiğinde ulusal gelir Marmara ve Ege bölgesi %34,5 ile en yüksek orana sahip olurken, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesi %10,1 gibi görece az bir oranda olup, bu oran 1979 yılında %11 gibi biraz daha yüksek durumda idi. Gelir dağılımında en az paya sahip bölgede Kürtlerin olması bu bölgedeki gelir dağılımındaki bozukluğu daha da düşündürücü duruma getirmektedir.

Batı Avrupa çalışma saatleri haftada 35 saate yaklaşırken, ülkemizde yasa ile belirlenen haftalık çalışma saatleri 45 saatin de üzerindedir. 1985 yılı DİE verilerine göre yaptığımız hesaplamada haftada ortalama 47,5 saat çalışılmaktadır. Yine

aynı yıl için çalışanların %27,81'i haftada 50 saatten fazla çalışmaktadır. Fazla mesai yapanların, çalıştıkları fazla mesai süreleri ise ayda 33,19 saattir. Bu süre Avrupa'da yaklaşık bir haftalık çalışma süresi olup, çalışma süreleri açısından Türkiye'de dört hafta da beş hafta çalışılıyor olunmaktadır.

Normal çalışma süreleri açısından diğer ülkelerde genellikle yılda 1700-1800 saat çalışılırken ülkemizde 500 saat daha fazla, yani 2.310 saat çalışılmaktadır.

Çalışma saatlerinin düşürülmesi ülkemiz sendikal hareketinin gündeminde yok sayılacak bir durumda olup, bu vesile ile özeleştirimizi belirtir, dünyanın hemen tüm ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de sendikaların kısa süre çalışma için uğraş vermesi gerektiğini vurgulamak isterim. Çalışma saatlerinin düşürülmesi ile yeni istihdam alanları açılmaktadır. Örneğin F. Almanya'da yalnızca 185 yılında 275.000 kişilik yeni istihdam alanı açılmıştır. Çalışma saatlerindeki düşüşün verimlilik artışı sağladığı, işçi ve işveren çevrelerince yapılan araştırmalar sonucunda ortaya konmuştur. Kamuoyuna da yansıdığı gibi ülkemizde yaygın olarak işten çıkarmalara gidilmekte olup, 1989 yılı içine hemen hepsi de sendika üyesi 137.017 işçinin işten çıkarıldığını derledik. Gerçek işten çıkarma rakamı bizim bulduğumuzun birkaç katı olmakla beraber, bulunan rakam yine de önemli sayıda işten çıkarmaların olduğunu ortaya koymaktadır. Toplu sözleşme masalarında "kırk katır mı kırk satır mı" zihniyeti ile davranan işverenler "işten çıkarma mı, düşük ücret mi" dayatmacasını getirmektedirler.

Sendikalar olarak yaşadığımız yakıcı sorunların başında işten çıkarmalar gelmektedir ve üye sayımızın giderek azalışında bu işten çıkarmalar önemli bir paya sahiptir.

Sayıları 3 milyona varan işsizler ordusu bu işten çıkarmalar ile daha da büyürken, işsizliğin çözümü yönünde kısa süre çalışma, hemen gerçekleşecek bir uygulama olarak biz sendikaların kararlı uğraş vererek sağlanmasını beklemektedir.

Sendikasızlaştırma yönünde yaşadığımız diğer sorunlar arasında sözleşmeli personel, taşeron işçiliği, mevsimlik-geçici işçi, artan kapsam dışı personel oranı ve çağ ötesinden bu yana devam eden sendikalaşan işçinin işten atılması yer almaktadır. Bu sendikasızlaştırma uygulamalarına son yıllarda bir de "kalite çemberleri" eklenmeye çalışılmaktadır. Kuşkusuz biz sendikacılar olarak, bizleri yok etmeye çalışan bu uygulamalara karşı, birlikte ve etkin uğraş vermedikçe sendika üyeliği erozyonu nedeniyle kısa sürede yetki kayıpları ile karşılaşılacaktır.

Ülkemiz nüfusunun yarısını oluşturan kadınların faal nüfustaki payları 1985

yılı itibariyle %35,4 olup, bu oran 1955'te %43,1 idi. Faal nüfusta gerileyen bir oranda olan kadınlar 1985 yılı itibariyle 6 milyon ücretsiz aile işçisi, 8,3 milyon ev kadını ve yalnızca 1 milyon ücretli olarak nüfus sayımında yer almışlardır. SSK'lılar arasında kadın oranı %9,7, emekli sandığında ise biraz daha yüksek orandadır. Ülkemizde kadınlar erkeklere göre sosyal güvenlikle çok daha yoksun durumda ve düşük ücretli çalışmaktadırlar. Sendikalarda siyasi partilerde ve diğer örgütlerde oldukça az oranlarda yer alabilen, başka deyişle örgütsel yaşamda gereğince yer alamayan kadınların, ev kadını ve kadın cinsiyetinde olmalarından kaynaklanan sorunları da bulunmaktadır. Yine yasalar kadınlara yalnızca kadın cinsiyetinde olmalarından kısıtlamalar ve farklı hükümler getirmektedir.

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI

Sizlere 456 sayfa olan yıllığımızdan bazı rakamlar aktardım ve yer alan yaklaşımlarımızdan bazılarına değindim.

Umarım sendikamızın yaptığı bu çalışma işçilerin, ücretlilerin ve tüm emekçilerin hak almaları, çalışma ve yaşam düzeylerini yükseltme yönündeki uğraşlarına mütevazı da olsa bir katkı sağlar.

Şu anda üyelerimiz tarafından 10.000 örneklem kapsamında doldurulan 100 soruluk anket çalışmamızın bilgisayarda değerlendirmelerini yapmaktayız. Bu yıl bitmeden üyelerimize yönelik "profil" araştırmamızın sonuçlarını bir kitap halinde yayınlamayı hedeflemiş durumdayız. Hatırlanacağı gibi aynı çalışma biraz daha dar kapsamda 1986 yılında *Üyelerimizin Yaşam Koşullarından Rakamlar* adı ile yayınlanmıştı.

Basın toplantımıza gösterdiğiniz ilgiye en içten teşekkürlerimizi sunarım.

Münir Ceylân
Petrol-İş Genel Başkanı

12 Eylül 1990

GÜLAY BECEREN İÇİN 108 MİLYON LİRA TOPLANDI

Basın ve yayının değerli temsilcileri

İşçi ve emekçilerin geleneksek dayanışma günü olan 1 Mayıs 1990'da güvenlik güçlerinin açtığı ateşle kurşunlandığı görgü tanıklarınca belirtilen ve bu kurşunlanma sonucu felç olan Gülay Beceren ile dayanışma amacıyla; Ercan Karakaş (SHP İstanbul ili), Turgut Kazan (Baro), Prof. Selçuk Apak (Tabipler Odası), Münir Ceylân (Petrol-İş), Oktay Akbal (Yazarlar Sendikası), Yücel Gürsel (Mimarlar Odası), Emin Galip Sandalcı (İnsan Hakları Derneği) Ali Haydar Erdoğan (İstanbul Milletvekili), Türkan Şoray (SODER) ve Osman Kavala (Sanayici) tarafından, "Tedavi Masraflarının Karşılanması" için bir kampanya başlatılmıştı. Dayanışma hesabı Ziraat Bankası Taksim Şubesi'nden 30003-203999-3 No ile açılmış ve dayanışma çağrımıza geniş bir katılım gösterilmiş ve 10.09.1990 itibariyle 108.000.000 TL toplanmıştır.

Kampanyamıza ilgi gösteren başta sendikalar ve üyeleri olmak üzere siyasi partilere, meslek örgütlerine ve tüm demokratik kuruluş ve demokratlara en içten teşekkürlerimizi sunarız.

1 MAYIS TUTUKLULARININ SERBEST BIRAKILMASI İÇİN BEŞ BİN İMZA TOPLANDI

Diğer yandan ise "1 Mayıs 1990 tutuklularının" derhal serbest bırakılması için İstanbul'da kurulu "Sendika Şubeleri Platformu" tarafından "İmza" kampanyası açılmış ve beş bin imza toplanmıştır. Kampanya sonucu toplanan beş bin imzalı kampanya metni TBMM Başkanlığı'na ve Meclis'te grubu bulunan siyasi parti merkezlerine gönderilecektir.

Bir kez daha yineliyoruz ki; 1 Mayıs işçi ve tüm emekçilerin bayramı olup, kutlanması, emekçilerin hak ve özgürlüklerine, demokrasiye tahammülü olmayan mevcut iktidarcı istenmemekte, kan dökmeye varan baskı ve şiddet uygulan-

maktadır. 1 Mayıs 1990'da estirilen devlet terörü sonucu binlerce işçi, emekçi ve öğrenci tutuklanmış, ağır baskı ve işkenceler dahil hukuk dışılıklarla karşı karşıya kalmışlardır ve halen 13 kişi tutuklu bulunmaktadır. Tüm bu uygulamaları protesto ediyor, 1 Mayıs'ları kana bulayanların açıklanarak tutuklanmalarını istiyor ve demokrasilere özgü hukuka uymaya çağırıyoruz. Açık ve kesin bir dille söylüyoruz ki 1 Mayısların ülkemizde de serbestçe kutlanmasını engelleyenlere karşı uğraşımız sürecektir ve bu engeller aşılabacaktır.

Ercan Karakaş (SHP İstanbul ili), Turgut Kazan (Baro), Prof. Selçuk Apak (Tıbbi Odası), Münir Ceylân (Petrol-İş), Oktay Akbal (Yazarlar Sendikası), Yücel Gürsel (Mimarlar Odası), Emil Galip Sandalcı (İnsan Hakları Derneği) ve Ali Haydar Erdoğan (İstanbul Milletvekili).

18 Ekim 1990

**MEMUR MAAŞLARINA YAPILMASI DÜŞÜNÜLEN ZAM,
SİYASİ İKTİDARIN ÇALIŞANLARA KARŞI İZLEDİĞİ
DÜŞMANCA POLİTİKANIN SON ÖRNEĞİDİR**

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Belediye-İş, Petrol-İş, Deri-İş, TÜMTİS, Hava-İş ve Kristal-İş Sendikalarının ortak basın açıklamasıdır:

Siyasi iktidar 1991 yılının ilk yarısı için memur maaş katsayısını 320'den 346'ya, taban aylık kat sayısını 355'den 444'e ve yan ödeme katsayısını da 120'den 135'e çıkartmayı kararlaştırmıştır.

Bu yeni katsayılarla memur ve emekli aylıklarında öngörülen artış oranı yalnızca yüzde 8 ile 18 arasındadır. Bu artışlar aylık enflasyon oranlarının yüzde 9'lara ulaştığı günümüzde, değil altı aylık, üç aylık maaş aşınmasını bile gideremeyecek düzeydedir.

İçinde bulunduğumuz yılın ikinci yarısı için belirlenen katsayı ile memur maaşlarına yapılan yüzde 25'lik zamma memurların gösterdiği büyük tepki henüz belleklerden silinmemişken, siyasi iktidarın bu oranı daha da gerilere çekmesi, "sadaka değil, hakkımızı istiyoruz" diyen memurlar karşısında arı kovanına çomak sokmaktan başka anlam taşımamaktadır.

Başta belediye memurları, sağlık çalışanları ve öğretmenler olmak üzere tüm memurların siyasi iktidarın bu haksız kararına karşı başlatmış oldukları mücadeleyi daha da ileri boyutlarda sürdürmeleri için gerekli meşru zemin siyasi iktidarın bu kararı ile daha da sağlamlaşmış olmaktadır.

Körfez Krizi bahane edilerek, krizin getirdiği ekonomik külfetin siyasi iktidar ve işverenlerce ikiye katlanarak emekçi halkımızın sırtına yüklenmek istendiği gü-

nümüz Türkiye'sinde emekçi halkımız, sermaye çevrelerinin bu dayatmalarına boyun eğmemek azim ve kararlılığındadır.

MEMURLARIN SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ İÇİN VERECEĞİ MÜCADELEYİ TÜM GÜCÜMÜZLE DESTEKLİYORUZ

Emekçi halkımız, başta işçi sınıfımız ve sendikaları, memurların bu haksız dayatmalara karşı, sendikal hak ve özgürlükleri için verecekleri haklı mücadeleye bütün gücüyle sahip çıkacaktır, destek olacaktır.

Çalışanların sistemli bir şekilde yoksulluk sınırına itildikleri sendikal ve demokratik hak ve özgürlüklerimizin sistemli bir saldırı karşısında olduğu günümüzde işçi-memur, tüm çalışanların birlikte gerçekleştirecekleri bir genel grev bir zorunluluk olarak gündeme gelmektedir.

Bugünkü örgütsüz yapılarına rağmen tüm kamuoyunca saygı ve destekle karşılanan büyük eylemleri ortaya koyabilen memurlarımız, siyasi iktidarın emek düşmanı politikalarının önünün kesilmesinde, insan hak ve özgürlüklerinin, sendikal hak ve özgürlüklerimizin uğradığı fütursuz saldırıların geri püskürtülmesinde işçi sınıfımızın ayrılmaz bir parçası olarak ön saflarda yerini alacaktır.

Siyasi iktidarın emek düşmanı politikalarını bu vesile ile bir kez daha protesto ediyor, üretimden gelen gücümüzü kullanmak da dahil, tüm gücümüzle memurların haklı davalarına omuz vereceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

24 Ekim 1990

GÜNEYDOĞU'DAKİ BASKICI UYGULAMALARA PETROL-İŞ SESSİZ KALMAYACAKTIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

BATMAN şube başkanımız Ahmet Teymurtaş ve şubemiz personeli Mehmet Kara 23 Ekim 1990 günü sabah evlerinden alınarak gözaltına alınmışlardır. Yine 15 gün kadar önce Batman şubemiz 2. Başkanı Nimetullah Sözen de gözaltına alınmış ve daha sonra serbest bırakılmıştı. Bir ay önce ise Nusaybin'de TPAO lokalinde bulunan üyelerimiz, arama gerekçesi ile güvenlik güçlerinin dayak dahil, baskıcı uygulamalar ile karşı karşıya kalmışlardı.

414'le başlayan ve daha sonra diğer Sansür-Sürgün Kanun Hükmünde Kararnamelerinin çıkarılmasıyla devam eden Güneydoğu'da yaşayan halka yönelik baskılar, insanlık dışı uygulamalar ve saldırı boyutuna varan gelişmeler önemli ölçüde artarken, sendikalara yönelik baskı ve kısıtlamalar da aynı paralellikte olmuştur. Bunların ötesinde Güneydoğu'da sürdürülen genel uygulamaların bir parçası olarak, son bir aydır Batman şubemize yapılan, baskılar ve gözaltına almaların artmasının, aynı zamanda içinde bulunduğumuz toplu iş sözleşme dönemine rastlaması baskıcı uygulamaların sendikal haklara yönelik yanını ortaya koymaktadır.

Güneydoğu'da yaşayan halka, Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir biçimde insanlık dışı uygulama ve şiddetin artması ve bu baskıcı uygulamalar içinde Batman şubemiz yöneticilerinin gözaltına alınmaları ve bu gözaltına almalar ile toplu iş sözleşmelerimizin böylesi baskılar altında yapılmaya zorlanması, Petrol-İş olarak konuya olan duyarlılık ve dikkatimizi üst boyutlarda artırmaktadır.

BATMAN ŞUBE YÖNETİCİ PERSONELİMİZE YÖNELİK BASKILARA SON VERİLSİN, AHMET TEYMURTAŞ VE MEHMET KARA SERBEST BIRAKILSIN

Batman şube yöneticilerimizin gözüaltına alınması vesilesi ile bir kez daha hatırlatmak istiyoruz ki; kimse bizden üyelerimize yapılan baskı ve şiddetin yanıtsız kalacağını, toplu iş sözleşmelerinde sunulan acı reçeteleri kabul edeceğimizi beklemesin. Tüm bu baskıcı uygulamalar karşısında bizlerin tepkisinin de sert olacağını özellikle vurgulamak isteriz.

Batman Şube Başkanımız Ahmet Teymurtaş ve sendikamız personeli Mehmet Kara'nın gözüaltına alınmasını protesto ediyor, şubemize yapılan baskılara son verilmesini vurguluyor ve kamuoyunu bu yönde duyarlı ve dayanışma içinde olmaya çağırıyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

07 Kasım 1990

KAMUOYUNU DUYARLILIĞA VE DESTEĞE ÇAĞIRIYORUZ

Cezaevlerinde dayanılmaz boyutlardaki insanlık dışı koşullar ve baskılara karşı insanlık onuru adına, Diyarbakır 1 No'lu E Tipi Cezaevinde 116 tutuklu ve hükümlü 29 gündür açlık grevlerini sürdürürlerken, aynı amaçla grevler giderek ülke genelinde diğer cezaevlerinde de yaygınlaşmaktadır. Yakınları da, başta Diyarbakır olmak üzere çeşitli kentlerde açlık grevlerindedirler.

Demokrasinin en temel göstergesi olan insan haklarına verilen değer, ülkemizde sürdürülen genel olumsuzluk ile bütünleştirilmiş olarak cezaevlerinde devlet terörü niteliğindeki baskılarla ayaklar altına alınırken, bu insanlık dışı uygulamaların Türkiye'nin de onayladığı Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Avrupa Konseyi'nce kabul edilmesinin 50. yıl dönümü olan 4 Kasım'a rastlaması ise sanki kabul edilen sözleşme ile alay edercesine, mevcut iktidarın ibret verici bir tavrıdır.

Bu yaklaşımla cezaevlerinde uygulanan her türlü insanlık dışı baskı koşullarını protesto ediyor, Diyarbakır ve diğer cezaevlerinde sürdürülen açlık grevleriyle dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyor, cezaevlerindeki koşulların iyileştirilmesi yönünde ileri sürülen insani taleplerin bir an önce kabul edilmesini, ölüm orucu ve diğer tüm açlık grevlerine son vererek cezaevleri koşullarında ivedilikle iyileştirmenin sağlanmasını bizler de talep ediyor, kamuoyunu gereken duyarlılığa ve destek vermeye çağırıyoruz.

Belediye-İş, Yol-İş, Petrol-İş, G. Maden-İş, Harb-İş, Otomobil-İş, Selüloz-İş, Kristal-İş, Hava-İş, Deri-İş, Likat-İş, TGS, Basın-İş, TÜMTİS.

GENEL EYLEM İÇİN İLERİ !

Türk-İş Başkanlar Kurulunda alınan Genel Eylem kararı Genişletilmiş Başkanlar Kurulumuzda gündemimizin en önemli maddesi oldu.

Şu anda gündemimizde "genel eylem" var. Tüm şubelerimizde Temsilciler Kurullarımız toplanıyor. 'Genel Eylem' konuşuluyor, 'genel eylem' tartışılıyor. Tam bir seferberlik havası yaşanıyor.

Petrol-İş üyeleri 'Genel Eylem'de en ön saflarda yer almak, öncü konumunu korumak, işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazılacak yeni sayfalar açma hazırlığında.

Yalnızca üyelerimiz değil, işçi sınıfımız tüm ülkede kıpır kıpır. 48 bin maden işçisinin grevi üreten ellerin gücünü dosta düşmana gösteriyor.

Zonguldak işçisi, memuru, esnafı, emeklisi, küçük üreticisi ile adeta bütünleşmiş. Siyasi iktidarın baskı ve yasaklarına, emekçi halkımıza yoksulluk ve sefaleti ön gören ekonomik politikalarına karşı hep birlikte direniyor.

Bugün Zonguldak'ta yaşa-

nanların önümüzdeki aylarda tüm Türkiye'yi sarması bekleniyor.

İşçi sınıfımız gücünü örgütlü birliğinden, emekçi halkımızın yoğun dayanışma ve desteğinden ve en önemlisi de haklı oluşundan alıyor. Demokrasi düşmanlarının baskı ve zulmüne dur diyebilmek, insanca çalışma ve yaşama hakkına kavuşabilmek, kısacası demokrasi için mücadele ediyor.

Bu mücadelenin başarısı için, örgüt olarak, tek tek işçi sınıfımızın birer neferi olarak hepimize büyük görev ve sorumluluklar düşüyor.

İnanıyoruz ki, Petrol-İş üyeleri bu görev ve sorumlulukların gereğini yerine getirecek bilinç ve kararlılıktadır.

Ve yine inanıyoruz ki işçi sınıfımızın emekçi halk yığınlarımız ve tüm demokrasi güçlerimizin yoğun desteğiyle, aşamayacağı hiçbir engel yoktur.

Bu inançla "ileri" diyor, yeni yılın aydınlık ve mutluluk getirmesini diliyoruz.

**Petrol-İş
üyeleri
sorumluluk
ve
görevlerinin
gereğini
yerine
getirecek
bilinç ve
kararlılıktadı**

24 Kasım 1990

22-23 KASIM 1990 TARİHLERİNDE ANKARA'DA TOPLANAN PETROL-İŞ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamız Ortadoğu'da bir sıcak savaşa, nedenleri ve sonuçları itibariyle bütünüyle karşıdır. Bu karşı olmanın gereklerini diğer sendikalar ve demokratik örgütlerle birlikte yerine getirmek için her türlü göreve hazırdır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da insanlık dışı uygulamalar giderek insan kıymına dönüşmektedir. Buna karşı çıkmak bir insanlık ve demokrasi görevidir. Bu görevin yerine getirilmesi için bir adım olarak Güneydoğu'ya olabildiğince büyük bir heyet gönderilmesi, kamuoyunu duyarlı kılmaya ve aydınlatmaya yönelik faaliyetlere hız verilmesi sağlanacaktır.

Kaynağını 12 Eylül ve 1982 Anayasası'ndan alan sendikasıztırma, yoğun işçi çıkarmalar ve benzeri tüm olumsuzluklara karşı, demokrasinin önündeki engelleri aşmak için Türk-İş'in "genel eylem" kararlarını tam birlik içinde destekliyoruz. En iyi şekilde hayata geçirilebilmesi için;

- Şube temsilciler kurullarımız en kısa sürede bu amaçla toplanacaktır. Her şubemiz kapalı salon toplantıları düzenleme ve en geniş katılımı sağlama yönünde çaba harcayacaktır.
- Türk-İş'in Aralık toplantısı ardından bölgesel temsilciler kurullarımız en kısa sürede toplanacaktır.

Sendikamız, memurların sendikalaşma mücadelesine, diğer emekçi halk kesimlerinin ekonomik ve demokratik talepleri için girişeceği mücadelelere tam gücüyle destek verecek, dayanışma içinde olacaktır.

Sendikamız nereden gelirse gelsin terör olaylarını asla tasvip etmemektedir. "Te-

rörü önleme” adı altında devlet terörünün tırmandırılmasına karşı çıkmaktadır. Tek çözümün demokrasiyi tüm kurum ve kurallarıyla yaşatmak olduğuna inanmaktadır.

Son günlerde yoğunlaşan laiklik karşıtı güçlerin saldırılarını da emekçi halkımıza ve demokrasimize karşı saldırı olarak nitelemekte ve üzerimize düşen görevleri yapmaya hazır bulunmaktayız.

Toplu sözleşmelerimizin ancak birlikte verilecek mücadele ile başarılı olabileceği gerçeğinden hareketle Türk-İş bünyesinde bir eşgüdüm ve koordinasyon içinde mücadele gereğine inanıyoruz. Ancak bu koordinasyon daha ilkeli ve sağlıklı olmalı, tabanın taleplerine yanıt verebilmelidir. Bu konudaki eksiklik ve yanlışlıkların giderilebilmesi için çalışılacaktır.

13 Aralık 1990

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Sizlerin de yakından izlediği ve kamuoyunda da geniş olarak yankılanan TTK ve MTA'da çalışan Genel Maden-İş üyesi 48.000 işçi, 30 Kasım 1990'dan beri grevdedirler. 42.000'i Zonguldak'ta olan, ülkemiz sendikalar tarihinin bu en büyük grevi, esnafıyla, tarım emekçisiyle, meslek odalarıyla, aydınıyla kısaca, tüm Zonguldak halkıyla bütünleşmiş bir durumda başarı ile sürmektedir.

Madencilerin grevinin önemi yalnızca ülkemizin en büyük grevi olmasından değil; her gün doğal mitinglere dönüşen yüz binler ile kaynaşılmasından, işçi ve halkın bütünleşmesinin en güzel örneğinin verilmesinden de gelememektedir. Grev, yalnızca Zonguldak halkınca değil, tüm ülkemiz işçi ve emekçilerince sahiplenilmektedir. Grev Zonguldak'ın sınırlarını çoktan aşmıştır.

Zonguldak Madenciler Grevi, sıradan bir iş uyuşmazlığının sonucu varılmış bir grev uygulaması biçiminde değil; 12 Eylül düzeninin yıllardır işçilere layık gördüğü düşük ücretlere karşı çıkışın, düşük ücretler üzerine temellendirilmiş ekonomi politikalarının geçersizliğini ortaya koyan, mevcut iktidarın işçi hakkı tanımayan tavrına ve sendika düşmanlığına “dur” diyen ve yine iktidarın kamu kuruluşlarına sermaye yanlısı yaklaşımını ortaya koyan bir grevdir. Madenciler Grevi, bir grev olmaktan çıkmış, başta 12 Eylül rejimi olmak üzere, çalışanlar açısından tüm olumsuzlukları sorgulayan bir harekete dönüşmüştür.

Madencilerin grevi şu anda toplu iş sözleşme döneminde olan 650.000 işçinin grevidir. Madencilerin talepleri bizim de taleplerimizdir. Bu nedenledir ki, Madenciler Grevi tüm ülkemiz işçi ve emekçileri için büyük önem taşımaktadır. Bu nitelikleriyle, TTK ve MTA'daki 48.000 işçinin grevinin başarıya ulaşması ayrı önem taşımaktadır.

Petrol-İş olarak Madenciler Grevi ile en anlamlı dayanışmanın eylemler ile olacağına inanıyoruz. Bu amaçla tüm üyelerimiz ülke çapında, 14 Aralık 1990

Cuma günü Madenciler Grevi ile eylemsel dayanışma içinde olacaklardır.

Yine Zonguldak grevci işçileri ve halkının ortaya koyacakları diğer her tür eylemlerinde, onlarla birlikte olacağımızı açık bir dille ifade ederiz.

Bu vesile ile mevcut siyasi iktidarı, maden işçilerinin taleplerini bir an önce kabulü için uyarıyoruz. aksi halde işçiler ve tüm emekçilerin tepkileri giderek artacaktır.

İçinde bulunduğumuz günleri; bizi düşük ücretli yaşamaya layık görenlere, hak aramamızı yasaklayanlara, ülkede gerçek demokrasinin oluşmasını engelleyenlere karşı “uğraş günleri” ilan ediyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Münir Ceylân

Genel Başkan

28 Ocak 1991

PETROL-İŞ SENDİKASI OLAĞANÜSTÜ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

27 Ocak 1991 tarihinde Ankara’da olağanüstü toplanan Petrol-İş Başkanlar Kurulu savaş hali ve 3 Ocak genel eylemini görüşmüş ve aşağıdaki sonuç bildirisi- nin kamuoyuna duyurulmasını kararlaştırmıştır:

Görevimiz; savaşa karşı, ülke çapındaki gizli potansiyeli açığa çıkartıp, harekete geçirmek, emperyalizmin hesaplarını boşa çıkararak, kukla yönetimler yerine, demokrasiyi hakim kılmaktır.

Türkiye’nin Körfez Savaşı’nda ikinci cepheyi oluşturması artık bir varsayım olmaktan çıkmış, fiili bir duruma dönüşmüştür.

Tümüyle emperyalizmin Ortadoğu’daki çıkarlarını korumaya yönelik, Ortadoğu petrolünün paylaşımı temelinde, sonuçta emperyalizmin bölgedeki etkinlik ve tahakkümünü perçinleyecek olan bu insanlık dışı savaşın, halkımızın çıkarlarıyla uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur.

Ülkemize yönelik hiçbir saldırı, hiçbir tehdit yokken, tümüyle emperyalizmin çıkarına hizmet etmek üzere insanlarımız savaşa sürülmek, doğrudan doğruya ölüme gönderilmek istenmektedir.

Ancak, ülkemize yönelik bir saldırı halinde, en küçük bir tereddüde düşmeksizin cepheye koşacak insanlarımız, “bu savaş bizim savaşımız değildir” demekte, halkımızın yüzde 95’i bu haksız savaşa Türkiye’nin emperyalizmin güdümünde taraf olmasına karşı çıkmaktadır.

Bu savaşın galibi emperyalizm ve onun müttefikleri olsa bile, ülkemizde emperyalizmin Ortadoğu jandarmalığına soyunmuş olan siyasi iktidarın demokrasimizi boğma girişimleri sonucu ülke olarak kazanacağımız savaştan, işçi sınıfı ve emekçi halk olarak, demokrasiyi yitirmiş olarak çıkmamız ihtimali ağır basmaktadır.

İşçi sınıfımız, 12 Eylül sonrası benzeri bir dönemi, sivil görünümlü bir diktatör ve onun kuklası bir hükümetle yeniden yaşamak istememektedir. Bu nedenle, ülkemizin hangi gerekçeyle olursa olsun, bu sıcak savaşa sokulmamasında, ülkemizdeki ABD üslerinden yapılan saldırılara bir an evvel son verilmesinde ciddi bir kararlılık içerisindeyiz.

Halkımızın bu kararlılığı, siyasi iktidarın, savaşa karşı demokratik tepkilerini ortaya koyan halk yığınlarına karşı, Batman ve Tatvan örneklerinde olduğu gibi, silah kullanma derecesine varan baskı ve zorbaca tehditlerle saldırmamasına yol açmıştır.

Siyasi iktidarın emekçi halkımızı hedef alan, bu baskılarını şiddetle protesto ediyoruz.

Ülke düzeyinde bu baskı ve şiddet ne denli yoğun olursa olsun, hiçbir teslimiyetçi tavra girmeksizin, hiçbir korkuya kapılmaksızın savaşa karşı mücadelemizi tüm gücümüzle sürdüreceğimizi duyuruyoruz.

Savaş başlamış, ülkemizin de içinde yer alacağı bir kara cephesi açılmış olsa bile, savaşa karşı toplumsal muhalefeti oluşturma çabasıyla asla vazgeçilmemelidir.

Bu bağlamda Türk-İş'i bir kez daha göreve çağırıyoruz. Türk-İş üyesi olsun olmasın, bütün sendikaları göreve çağırıyoruz.

Bu çağrılarımızdan bir sonuç alınamaması durumunda, savaş karşıtı bütün ortak platformlarda yer alma, bu tür platformların olmadığı bölgelerde ise, bu platformları oluşturmakta en büyük çabayı göstermekte kararlıyız.

Hiçbir görüş ayrımı gözetmeksizin, savaşa karşı bir platformun içinde olacak, alınacak eylem kararlarının yürütülmesinden organizasyonuna, her aşamasında var gücümüzle yer alacağız.

Savaşa karşı her türlü demokratik direnişi hazırlamayı, organize etmeyi, kimler organize ederse etsin her eyleme katılmayı, omuz vermeyi tarihi bir görev olarak biliyoruz.

Başkanlar kurulumuzun bu tespitleri Türk-İş Başkanlar Kurulu'ndan, tüm demokratik örgütlere en kısa zamanda ulaştırılacak, savaşa karşı en kısa zamanda en geniş cephenin oluşturulabilmesi için her türlü çaba gösterilecektir.

Bütün bu hususlar örgütümüzün en alt birimlerine kadar ulaştırılacak, hazırlıkların bir an evvel tamamlanması sağlanacaktır.

Savaşa katılmamız yolundaki ülke çapındaki gizli potansiyel açığa çıkartılıp harekete geçirilebildiği takdirde emperyalizmin ve onun kukla yönetimlerinin hesapları boşa çıkacak, sonucu belirsiz felaketlere sürüklenmemiş olmamızın yanı sıra, demokrasimiz de çok daha sağlam temellere oturmuş olacaktır.

Petrol-İş bu mücadelenin içinde olmakla yetinmeyecek, gücü oranında öncülük edebilme gayreti içerisinde, her türlü görev ve sorumluluğu onurlu bir şekilde omuzlayacaktır.

3 Ocak'ın en güç koşullara rağmen sürdürülmesi, ülkemizin ve demokrasimizin geleceği açısından tarihi bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

Petrol-İş yıllarca, siyasi iktidarın işçi istemlerine kulak tıkaması, sendikal hak ve özgürlüklerimiz üzerindeki baskı ve yasakların artırılması karşısında işçi sınıfımızın üretimden gelen gücünün kullanılması gereğini vurgulamıştır. Bunun en etkin yolu olarak da genel grev önermiştir.

Sonuçta bu önerisi işçi sınıfımızın genel bir istemi olarak gündeme gelmiş, 3 Ocak 1991 tarihinde ülke çapında, beklenilenin çok üzerinde bir katılımı gerçekleşmiştir.

Petrol-İş, genel eylemin bir amaç değil, bir araç olduğundan hareketle, Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda belirlenen hedeflere ulaşılmaksızın, bir gün işi durdurmakla kalırsa, hiçbir netice alınamayacağını sürekli vurgulamıştır.

3 Ocak genel eylemi, Türk-İş Başkanlar Kurulu bildirisinde de açıkça belirtildiği gibi işçi sınıfımızın ilk uyarısıdır. İlk uyarı olmak zorundadır.

Bu ilk uyarı hedefine ulaşmadığı zaman, 3 Ocak'ı daha nitelikli ve daha yaygın, daha etkin eylemlerin izleyeceği mesajının siyasi iktidar ve işverenlere net bir şekilde verilmesi bir zorunluluktur.

Durum böyle iken siyasi iktidar ve işverenler 3 Ocak eylemlerinden yeterli mesajı almadıklarını, demokratik ve ekonomik taleplerimizin yerine getirilmesi doğrultusunda en ufak bir niyetleri olmadığını açıkça ortaya koymuş bulunmaktadır.

Verdiğimiz mesajların alınması bir yana, sermaye çevreleri hesap sorma noktasına gelmişlerdir.

“Tek bir üyemizin kılına dokunulmasına izin vermeyeceğiz” yollu mesajlarımıza karşın, 3 Ocak eylemimiz nedeniyle dördü sendikamız üyesi 268 işçinin

atılmış olması, açılmış bulunan mahkemelerin ısrarla sürdürülmesi bu hesap sormanın en belirgin örnekleridir.

Ülke çapında tüm grevlerin ertelenmesi ise, bu hasmane tutumun artan bir dozla devam edeceğini göstermektedir.

Petrol-İş, 3 Ocak genel eyleminin daha nitelikli ve daha yoğun bir şekilde sürdürülmesi için her türlü mücadeleye hazır bulunmaktadır.

İşçi sınıfımıza onurlu bir deneyim kazandıran, mücadele tarihinde başlıca köşe taşlarından biri olan 3 Ocak'ın en güç koşullara rağmen sürdürülmesi ülkemizin ve demokrasimizin geleceği açısından tek yol olarak karşımızda durmaktadır.

Türk-İş bu günler için gereklidir.

Sendikalar bu günler için gereklidir.

Eğer işçi sınıfı olarak “demokrasi” diyorsak, “sendikal hak ve özgürlükler” diyorsak, ekonomik haklarımızı istiyorsak, var olan olanak ve yetkilerimizi bu yolla kanalize etmek zorundayız.

İşte bugün Türk-İş'ten beklediğimiz budur.

Eğer Türk-İş'ten tüm bu olumsuz koşullara karşın, 3 Ocak'ın kaldığı yerden devamı kararı çıkmazsa, bu örgütün işçi sınıfımıza yararlılığı sorusu ve dolayısıyla örgüte olan ciddi güven bunalımı gündeme gelebilecektir.

İçinde bulunduğumuz bu günler, demokrasimiz, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız için bir dönüm noktasıdır.

3 Ocak'ı hedeflerine ulaştırabilme görevi, 3 Ocak nedeniyle işten atılan arkadaşlarımızı geri döndürme görevi bizleri beklemektedir.

Petrol-İş bu tarihi dönemde önündeki tarihi görev ve sorumlulukların bilincinde, en güç koşullarda da olsa mücadeleyi sürdürme kararlılığındadır.

13 Şubat 1991

DEĞERLİ YARPET İŞÇİLERİ, SAYIN ÜYELERİMİZ

Bilindiği gibi 1 Eylül 1990 yılından geçerli olacak sözleşmeniz, görüşmeleri 11 Aralık 1990 günü başlamış olmasından dolayı son aşamasına gelmiş bulunmaktadır.

Grev hakkımızın antidemokratik yasa ve uygulamalarla elimizden alınmış olduğu, antidemokratik baskı ve yasakların giderek arttığı bu dönemde, en büyük dayanağımızın, birlik ve beraberliğimiz, dayanışmamız ve üretimden gelen gücümüz olduğu inkâr edilemez bir gerçekliktir.

Birlik ve dayanışmamızın en üst düzeyde olması gereken bu dönemde, içinde bulunduğumuz koşullar göz önüne alınınca hepimize büyük görevler düştüğü açıktır.

Yarımca şubemizde 1989 Eylül'ünde yapılan delege seçimlerinin ve dolayısıyla Ekim 1989'da yapılan genel kurulun mahkeme tarafından iptal edilmesi ve nihayet 1 Şubat 1991 günü bu kararın Yargıtay'ca onanması sonucu, Yarımca şubemiz başkanı ve yönetim kurulu üyeleri 07.09.1989 tarihi itibarıyla görevsiz sayılmışlardır.

Şu anda Yarımca şubemizde bir yönetim boşluğu bulunmakta, bu boşluğun doldurulması için en kısa zamanda delege seçimlerinin ve şube genel kurulunun yapılması gerekmektedir.

Ne var ki; tam da sözleşme görüşmelerinin sonuç aşamasına gelmiş bulunduğu ve dolayısıyla birlik ve beraberliğe en çok ihtiyaç duyduğumuz bir dönemde yapılacak delege seçimlerinin birlik ve beraberliğimizi olumsuz yönde etkileyebilmesi durumu söz konusudur.

Bu durumu göz önüne alan merkez yönetim kurulumuz delege seçimlerinin sözleşme sonrası yapılmasını uygun görmüş ve kararlaştırmıştır. Sizlerin de aynı

şekilde düşünüp davranacağınızdan en ufak bir kuşkumuz yoktur.

Sözleşme görüşmeleriniz merkez yönetim kurulumuz tarafından yürütülecek, görüşmelerle ilgili gelişmelerin tüm açıklamaları yine merkez yönetim kurulumuz üyelerince size aktarılacaktır.

Gücünü sizlerin birlik ve dayanışmanızdan, mücadele azminizden alan sendikamız, günümüz koşullarına uygun en ileri hakların alınabilmesi için her türlü çabayı gösterecek, tüm olanaklarını sonuna kadar kullanacaktır.

Karşılıklı güven ve sendikal disiplin çerçevesinde aşamayacağımız engel olmadığına inanıyor, hepinize başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

20 Şubat 1991

KİPLAS'IN DAYATMALARI KARŞISINDA UYUŞMAZLIK TUTULAN 52 İŞYERİNDE, 6.500 ÜYEMİZ PROTESTO EYLEMİNDE

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

ECZACIBAŞI İLAÇ VE HASTANE ÜRÜNLERİ İŞYERİNDE DE 883 ÜYEMİZ İŞVERENİN UZLAŞMAZ TUTUMUNU BİR HAFTALIK EYLEMLERLE PROTESTO EDİYORLAR

Sendikamızla KİPLAS arasında 52 işyerinde toplam 6.500 üyemiz için sürdürülen sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmış ve grev aşamasına gelmiş bulunmaktadır.

Bu aşamada KİPLAS'ın idari maddelerdeki değişiklik önerilerimizi görüşmeye yanaşmaması, özgür toplu pazarlık sistemine vurulmak istenen büyük bir darbe olarak, sendikamız ve üyelerimizin haklı tepkilerine neden olmuştur.

KİPLAS'ın Körfez Krizi bahanesiyle yaratılan antidemokratik ortamdan yararlanarak ekonomik ve sendikal haklarımıza başlattığı bu saldırı karşısında üyelerimiz protesto eylemlerine başlamış bulunmaktadır.

Bugün (20.02.1991) başlatılan yemek boykotu ve 22.02.1991 günü başlatılacak servis boykotu ilk iki hafta, haftada birer gün, sonraki iki hafta ise, haftada ikişer gün olarak sürdürülecektir. Üyelerimiz 21.02.1991 tarihinden itibaren tüm işyerlerinde fazla mesaiye kalmayacaklardır.

Bu bir aylık süre sonunda KİPLAS'ın tutumunda herhangi bir değişiklik olmaması durumunda üyelerimiz üretime yönelik eylemler başlatma ve yoğunlaştırma kararlılığındadır.

Öte yandan ECZACIBAŞI İlaç ve ECZACIBAŞI Hastane Ürünleri işyer-

lerinde de toplam 883 üyemiz 18-22 Şubat arasında yapmayı kararlaştırdıkları işvereni protesto eylemlerini sürdürmektedir.

Sözleşme görüşmelerinde uzlaşmaz bir tavır takınan işvereni protesto için fazla mesaiye kalmayan üyelerimiz yemek ve çay boykotuna da devam etmektedir.

Bir yandan iş barışından söz ederken, öte yandan her türlü fırsatı değerlendirerek ekonomik ve sendikal hak ve özgürlüklerimize saldırıyı ihmal etmeyen işverenler yaratacakları olumsuz sonuçların başlıca sorumlusu olacaklardır.

Sendikamız ve üyelerimiz, siyasi iktidar ve işverenlerin tüm baskı ve dayatmalarına karşın tüm gücüyle direnme azim ve kararlılığındadır.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Hüseyin Doğdu
Genel Sekreter

Ek: Protesto eyleminde bulunan KIPLAS üyesi işyerleri

Ek: Uyuşmazlıkta ve Protesto Eyleminde Olan KIPLAS Üyesi İşyerleri

	<u>Üye sayısı</u>
Kauçuk Sanayi ve Ticaret A.Ş. Bayraklı/İzmir	54
Aygaz A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı işyerleri	429
Habaş Sınai ve Tıbbi Gaz. İsth. End. A.Ş ve bağlı işyerleri	291
Akdeniz Gübre Sanayi A.Ş./Mersin	473
Gübre Fab. T.A.Ş. ve bağlı işyerleri	817

Bayer Türk Kimya San. ve Tic. Ltd. Şti. Gebze/Kocaeli	178
Asit San. A.Ş./Kocaeli	20
Kav Orman San. A.Ş. Gebze/Kocaeli	253
Pimaş Plastik İnşaat Malz. A.Ş. Gebze/Kocaeli	170
Yasaş Yaşar Boya ve Kimya San. ve Tic. A.Ş. İst. ve Gebze	252
Basf Sümerbank Türk Kimya San. A.Ş. Gebze/Kocaeli	154
İzmir Kimya Sanayi ve Tic. Ltd. Şti. Gebze/Kocaeli	31
Emin-İş Kimya San. A.Ş. Gebze/Kocaeli	69
Polisan Kimya San. A.Ş. Gebze/Kocaeli	568
Marshall Boya ve Vernik San. A.Ş. Gebze/Kocaeli	460
Bürosan A.Ş. ve bağlı işyerleri Kartal/İstanbul	146
Tek Plastik San. ve Tic. A.Ş. Kartal/İstanbul	24
ÇBS Boya Kimya Sanayi ve Tic. A.Ş. Çayırova/Gebze	288
Deteks Kimya San. A.Ş. Kaynarca/İstanbul	65
Bursa Akü San. A.Ş. Panayırköy/Bursa	120
Çelik Akü San. A.Ş. Cevizli/İstanbul, Pendik/İstanbul	83
Mutlu Akü ve Malz. San. ve Tic. A.Ş. Kartal/İstanbul	531
Santa Farma İlaç San. A.Ş. Edirnekapı/İstanbul	136
Ege Kimya San. ve Tic. A.Ş. Kağıthane/İstanbul	55
Setaş Kimya San. A.Ş. Çatalca/İstanbul	12
Pe-Re-Ja İleri Kimya San. A.Ş. Bahçelievler/İstanbul	39
Ak-Yak Tic. A.Ş. Etimesgut/Ankara	23
Ege Gübre San. A.Ş. Aliğa/İzmir	187
DYO ve Sadolin Sen. Sel. Boya ve Ver. Fab. A.Ş./İzmir	222
DYO Durmuş Yaşar ve Oğ. Boya Ver. ve Reç. Fab. A.Ş./İzmir	281

Dewilux A.Ş. Bornova/İzmir	144
Akril Kimya San. A.Ş. Bornova/İzmir	14
Etap Makina Kalıp ve Plastik San. A.Ş. Pınarbaşı/İzmir	149
Çukurova Kimya End. A.Ş./Manisa	155

12 Mart 1991

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

01.09.1990 itibariyle toplu iş sözleşme dönemi başlayan YARPET, ALPET, PETLAS ve PETKİM’de sürdürülen sözleşme görüşmelerimiz uyuşmazlıkla sonuçlanmış olup, yasal prosedür gereği 11 Mart 1991 günü resmi arabulucu atanmıştır.

Toplu iş sözleşme görüşmelerimizde kamu işveren sendikası Kamu-Sen, hükümetin doğrudan yönlendirmesi ile dayatmacı bir tutum ortaya koymakta, işçi hakkı tanımaz tavrına yeni bir örnek daha eklemek istemektedir. Ancak iktidarı bu tavrına üyelerimizin suskun kalmaları olası değildir.

ALPET (Aliğa) ve YARPET (Yarımca) işyerlerinde, üyelerimiz yarın sabah, 15.03.1991 gününden itibaren 48 saat süre ile işyerlerini terk etmeme eylemi yapacaklardır.

Genel başkanımız Münir Ceylân 15.03.1991 sabahı erken saatlerde YARPET’te olacak ve saat 10.15’de basın toplantısı için YARPET’ten ayrılacaktır. 3.500 üyemiz Ceylân’a YARPET’in tel örgülerine kadar eşlik edeceklerdir.

Basın toplantısı 15.03.1991 günü saat 10.30’da Yarımca şubemizde yapılacaktır.

Basın toplantımıza katılmanızdan büyük onur duyacağımızı belirtir, en içten saygı ve sevgilerimizi sunarız

Basın toplantısı:

Tarih: 15 Mart 1991, Cuma/saat: 10.30

Yer: Petrol-İş Yarımca şubesi

Feridun Özbay Cad. No: 2/4, Kocaeli

Tel: 124253

Not: Cağaloğlu'nda bulunan Gazeteciler Cemiyeti önünden sendikamız, YARPET direniş i ve Kocaeli'ndeki basın toplantısı için vasıta bulunduracak olup vasıtamızın hareket saati sabah saat 09.00'dadır.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

14 Mart 1991

DEĞERLİ YARPET ÜYELERİMİZ

Bilindiği gibi 01.09.1990-31.08.1992 tarihleri arasında yürürlükte kalacak olan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır.

Yasalar gereği 11 Mart 1991 Pazartesi günü resmi arabulucu atanmıştır. Bu aşamaya kadar idari maddelerin çoğu bitmiş olup, anlaşmazlık büyük oranda parasal maddelerde olmuştur.

Yarımcı şubemizin özel durumu nedeniyle toplu iş sözleşmesi görüşmeleriyle ilgili gelişmeler merkez yönetimi tarafından sizlere aktarılmıştır.

Son olarak 11 Mart 1991 ve 12 Mart 1991 tarihlerinde ilgili devlet bakanıyla işveren sendikası, işveren yetkilileriyle yapılan toplantılardan 11 Mart 1991 tarihinde yapılan görüşmede şunları teklif etmiş;

- 1. altı ay için %50+120.000 TL+kıdem (5.000TL, yıl+tahsis)
- 2. altı ay için %25+50.000 TL
- 3. altı ay için %25
- 4. altı ay için %25

Aile ve çocuk yardımının kaldırılması koşulu ile vardiya priminin yüzdeli olmasının düşünülebileceği, bakım priminin ise 2.400 TL/gün verilebileceğini önermiştir.

12.03.1991 günü yapılan toplantıda ise bakanın bir gün önceki tekliften değişik olarak aile yardımının ve çocuk yardımının şu andaki rakamlar olarak kalması koşuluyla, üçlü vardiya %7,5, ikili vardiya %4, bakım primi %3 olarak önerilmiş olup, bu önerinin şu anda kabul edilmesi halinde geçerli olabileceğini, aksi halde önerinin yapılmamış olarak kabul edilmesinin gerektiği bizzat ilgili bakan tarafından söylenmiştir.

Aynı paralellikte sendikamız da son toplantıda verdiği tekliflerin, bundan sonraki toplantılarda geçerli olmayacağını beyan etmiştir.

Bu nedenlerle bundan sonraki tekliflerimiz yeni gelişmelere uygun olarak tespit edilebilecektir.

Beklentimize uygun bir sözleşmenin olabilmesi işyerlerindeki birliğimizi pekiştirmekten ve işyerlerimizde yapacağımız mücadeleden geçmektedir.

Bu inançla hepinizi saygıyla selamlar başarılar dileriz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

18 Mart 1991

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Pendik'te kurulu Continental uluslar ötesi tekeline bağlı CONTITECH Kauçuk Sanayi A.Ş.'de sendikamız örgütlü olup bu işyerindeki 163 üyemizin yeni toplu iş sözleşme dönemi 1 Ocak 1991 tarihi itibarıyla başlamıştır. Diğer işyerleri gibi toplu iş sözleşme prosedürü işletilerek işveren toplu iş sözleşme yeni dönem başlangıcı öncesi görüşmeye çağırılmıştır. CONTITECH işvereni Aralık 1990'da verdiğimiz toplu iş sözleşme taslağını kabul etmeyerek, 22 Ocak 1991'de kendi tekliflerini ilk yıl için %160 ücret artışı biçiminde getirdi.

11 Şubat 1991'de daha önce izinli saydığı üyelerimizden 102'sini ve 20 kapsam dışı personeli işveren işten çıkardığını açıkladı. 13 Şubat 1991'de CENTITECH işvereni kalan 60 üyemiz için 1 Temmuz'dan geçerli %40 ücret zammı önerdi. Sendika olarak hem işten çıkarmaların yasalar açısından yanlış ve hem de önerdikleri toplu iş sözleşmesi tarihinin değiştirilmesinin toplu iş sözleşme prosedürüne uymaması bir yana, kesinlikle kabul edilemeyeceği ve atılan üyelerimizin hemen geri alınması belirtilmiştir.

22 Şubat 1991'de yapılan görüşmelerde CONTITECH işvereni, toplu iş sözleşmesinin 1 Nisan'dan geçerli olmasını ve %80 ücret zammı önererek, bu tekliflerinin sendikamızca kabulü ile atılan 20 üyemizin geri alınacağını belirtmişlerdir. Sendikamızın bu teklifi de kabul etmemesi üzerine, işveren gönüllü ve emeklilerin işten çıkarılmasını ve Gebze'de kurulu benzeri üretim yapan yine sendikamızın örgütlü olduğu bir işyerindeki sözleşmeden daha düşük düzeyde bir toplu iş sözleşmesinin bağtlanmasını getirmiştir. Sendikamız yapılan bu son teklifi kabul etmiş olmasına rağmen kalan üyelerimizden 10'unu 17. maddeye göre işten çıkarmış ve 35'inin de 13. madde ile 21 Mart'ta işten çıkarılacağını açıklamıştır.

CONTITECH işvereni Genel Müdür Wilfried O. Seidt imzası ile 18.03.1991 tarihli basın açıklamasında, sendikamızın toplu iş sözleşme görüşmelerindeki

“katı” tutumundan yakınılmakta, işyerinin kapatılacağı bu nedenle işçilerin işten çıkarıldığı açıklanmaktadır.

Yukarıda kısaca belirttiğimiz gibi CONTITECH işvereni yeni toplu iş sözleşme dönemi başladıktan sonra sürekli tavır değiştirmiş, yasa ve prosedürler dışına çıkmış, yapılan her görüşmede birbirinden oldukça farklı teklifler getirmiştir. Yapılan son görüşmede, tekliflerini kabul etmiş olmamıza rağmen uyuşmazlık durumunu sürdürmüş ve yeniden üyelerimizi işten çıkarmaya devam etmiştir.

Hiç kuşku yok Körfez Savaşı sırasında, ülkemizde resmen ilan edilmemiş ama fiilen yaratılan olağanüstü hal koşullarından CONTITECH işvereni de alabildiğine yararlanmak istemiş ve işi yasa ve prosedürler dışına çıkmaya değin vardır-mıştır. Ancak sendikamız ve üyelerimizin kararlı tavırları karşısında, yaptığı bu çağdışı tavırlar geri tepmiştir. Bu gelişmeler Türkiye kamuoyuna basın aracılığı ile yansımış, uluslararası sendikalar, başta Almanya ve İsveç olmak üzere diğer ülke sendikalarınca üyelerimize etkin dayanışma gösterilmiştir. İşverenin basın açıklaması, “yavuz hırsız ev sahibini bastırır” örneği, kamuoyunu yanıltma yönünde, kaybettikleri prestijlerini sağlayabilme telaşındadır.

Bu vesile ile tekrarlıyoruz ki, işveren atılan tüm üyelerimizi işe alsın, gönüllü ve emekliler ayrılsın, toplu iş sözleşmesini de belirtmiş oldukları “o” işyerinden daha düşük düzeyde bağtlayalım.

Bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

22 Mart 1991

BAŞKANLAR KURULUMUZ SONUÇ BİLDİRİSİ

21-22 Mart 1991 tarihlerinde genel merkezimizde toplanan 21. Dönem 4. Olağan Başkanlar Kurulumuz son dört aylık dönemin genel bir değerlendirmesini yapmış, önümüzdeki hedefleri belirlemiş ve aşağıdaki sonuç bildirisinin tüm üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasını kararlaştırmıştır.

Körfezdeki sıcak savaş Irak'ın kesin yenilgisiyle sona ererken Ortadoğu'da başta ABD olmak üzere, emperyalizmin hegemonyası daha da artmıştır. Türkiye'nin komşularımızla iyi ilişkiler kurma yönündeki geleneksel dış politikası, ABD'nin inisiyatifinde doğrudan emperyalizmin çıkarlarına hizmet eder duruma getirilmiştir. Bu hegemonya, tüm iddiaların aksine, ülkemizin demokratikleşme sürecini olumsuz yönde etkileyecek, baskı ve yasakların daha da artmasına yol açacaktır. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız bu durumu değerlendirmeli, emperyalizmin bu etkinliğini kırma mücadelesini de hedefleri arasına açık bir şekilde koymalıdır.

1 milyonu aşkın işçinin, bir gün işe gitmemek şeklinde gerçekleştirdiği 3 Ocak genel eylemi hiç kuşkusuz işçi sınıfımız tarihindeki en önemli kilometre taşlarından, dönüm noktalarından biri olmuştur. Sınıf niteliklerinin ortaya çıkması açısından, birlikte mücadele mesajları vermesi açısından 3 Ocak'ın gerçekleştirilmiş olması büyük başarıdır. Gerçek başarı ise, 3 Ocakların belirlenen hedeflere ulaştırılmasıyla sağlanabilecektir.

3 Ocak'ın ardından, 3 Ocak'ı bir araç değil de, ulaşılması gereken bir amaçmış gibi ortaya koyan sendikal çevrelerin içine gömüldükleri pasifizmden yararlanan siyasi iktidar ve sermaye çevreleri tüm grevlerin ertelenmesinden, 100.000'e yakın işçinin atılmasına kadar yoğun bir saldırı yürütmüş, bu saldırı sırasında dişe dokunur bir direnişle karşılaşmamıştır. Bütün bunlar sermayenin eline geçirdiği her fırsatı, işçi sınıfımıza karşı nasıl acımasızca kullanabileceğini ortaya koyar-

ken, işçi sınıfımıza da mücadele etmekten başka bir seçeneğimiz olmadığını açıkça göstermiştir.

Türk-İş Kamu Toplu İş Sözleşmeleri Koordinasyon Kurulu yalnızca ücretler ve sosyal hakların belirlenmesinde kendini yetkili görmektedir. Sendikamız sosyal hakların yedili, sekizli paketlere dönüştürülmesine kesinlikle karşı olmasına karşın, bu paketlerdeki sosyal hakların giderek artması Türk-İş'i rahatsız etmemektedir. Koordinasyon Kurulu'nun idari maddeleri koordine etmeye yanaşmaması, ayrıca Koordinasyon Kurulu kararlarına aykırı davranan sendikalara herhangi bir yaptırım olmayışı, Koordinasyon Kurulu'nun etkinliğini asgariye indirmektedir.

Bir takım idari maddelerin en az ücret zamları ve sosyal hakları kadar önem kazandığı günümüzde, bu maddelerde hedeflerimize ulaşmış olamayacağımız için üyelerimiz koordinasyon dışında bir mücadeleye de hazır olmalıdır.

Bu dönem kamu sözleşmelerinde hükümetin hedefi ücretleri bütün işyerlerinde belirli bir seviyeye getirmektir. İşyerlerinin kârlılığı, verimliliği, maliyetlerdeki ücretlerin payı, çalışanların nitelikleri gözetilmeksizin gerçekleştirilmek istenen bu uygulama özellikle işkolumuzda ciddi sıkıntılara yol açmaktadır. Diğer kamu işyerlerine oranla, işkolumuzda ücretlerin yüzde 100'e varan oranda fazla oluşu, hükümetin işkolumuzda daha düşük yüzdeli zamlar dayatması sonucunu vermekte, ortaya kabul edilemez bir durum çıkmaktadır.

Gerek dayatılan ücret zamlarının azlığı, gerekse de sendikasılaştırma politikasının bir parçası olan müteahhit çalıştırma, geçici işçi gibi sorunlarımızın çözümüne yanaşılmasa bizleri kamuda etkin bir mücadelenin beklediğini göstermektedir.

KİPLAS işyerlerinde, KİPLAS'ın idari maddeleri görüşmeme yönündeki dayatması şeklen kırılmış, fakat yeniden başlatılan müzakerelerde herhangi bir gelişme sağlanamamıştır. İlk giriş ücreti, kapsam, müteahhit çalıştırma, geçici işçi çalıştırma gibi bizim için çok önemli olan idari maddelerde KİPLAS dayatmacı tutumunu sürdürmüştür. Bu durum karşısında greve çıkmaktan başka yol kalmamış, 4 Nisan ile 3 Mayıs tarihleri arasında belirlenen günlerde, tüm işyerlerinde grev uygulama kararları alınmıştır. Grevlerimiz KİPLAS'ın dayatmaları kırılınca kadar büyük bir kararlılık ve özveri ile sürdürülecektir.

Bu dönem içerisinde bazı özel sektör işyerlerinde işverenlerin değişik bir taktik uygulayarak, sözleşmeyi işçiler ya da işyeri temsilcileri ile anlaşmak suretiyle bitirme aşamasına getirdikleri görülmektedir. Böylece toplu sözleşmeler merkezi bir koordinasyondan, hatta şubelerimizin yönlendirmesinden de çıkmakta ve bu sözleşmelerin imzalanmasıyla ortaya çıkan taban kuyrukçuluğu giderek tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır. Aynı durumda uygulama sorunlarında, işten atılmalarda da karşılaşılmaması durumun ciddiyetini daha da arttırmaktadır. “Tabanın söz ve karar sahibi olması” olgusunun yanlış bir anlayışla uygulanmasıyla örgüt disiplinini zayıflatıcı, merkezi işleyişi sarsıcı sonuçlara yol açılmasına kesinlikle son verilmelidir.

Siyasi iktidar tarafından “her alanda demokratikleşme” iddialarının ortaya atıldığı günümüzde 1 Mayıs’ın özgür ve kitlesel bir biçimde kutlanması önündeki yasak ve engellerin kaldırılması, önde gelen hedef ve taleplerimiz arasındadır. Türk-İş’in işyerlerinde 1 Mayıs bildirisi okunması, dört ilde salon toplantıları düzenlenmesi yönündeki kararının yanı sıra, tüm sendikaların yasal bir miting iznini sonuna kadar zorlamaları gerekmektedir. Petrol-İş bu yönde çaba gösterecek, bu arada 1 Mayıs’ın tüm işyerlerinde etkin bir şekilde kutlanması hazırlıkları bir an önce başlatılacaktır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da insan hakları ihlalleri, Kürt halkı üzerindeki inanılmaz boyutlara ulaşan baskı ve yasaklar, hapishanelerdeki insanlık dışı uygulamalar, gözaltında işkence ve ölümler bir an evvel sona erdirilmeli, Kürt sorunu çözümlenmeksizin demokrasi sorununun çözümlenemeyeceği anlaşılmaktadır. Kürt sorunu, ancak demokratik bir ortamda tartışılarak gerçeklerin açıkça ortaya konabilmesi durumunda sağlıklı bir çözüme ulaşabilecektir.

Gündemimizin birinci maddesi olan demokrasiye ulaşma yönünde işçi sınıfımızın mücadelesi yaşamın her alanında kararlılıkla sürdürülecektir.

27 Mart 1991

**PETKİM'DE 6.400 ÜYEMİZ, HAKLARI İÇİN SONUNA KADAR
DİRENMEKTE KARARLIDIR**

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

**AMACIMIZ ÜRETİMİ AKSATMAK DEĞİL, HAKLARIMIZI
DEMOKRATİK YOLLARDAN ALABİLMEKTİR**

Kocaeli Yarımca ve İzmir Aliğa'da PETKİM işçisi 6.400 üyemizin sözleşmeleri 1 Eylül 1990 tarihinden bugüne kadar geçen yedi aylık süre içerisinde herhangi bir çözüme kavuşturulamamıştır. Bu işletmeyi bir gecede yapılan yasa değişikliği ile grev yasağı kapsamına sokan siyasi iktidar, ülke ekonomisinde tartışılmaz bir yeri olan, kârı 100 milyarlarla ifade edilen PETKİM'de üyelerimize diğer kamu sözleşmelerinin altında bir ücret zammı dayatmakta ve bu tutumunda ısrar etmektedir.

PETKİM işçileri, sözleşmelerindeki bu tikanıklığın giderilmesi için ilk uyarılarını, işyerlerini 48 saat terk etmeyerek yapmışlar, daha sonra da sorunları çözüme kavuşuncaya kadar sürdürülmek üzere toplu vizite eylemine başlamışlardır.

Amacımız hiçbir zaman üretimi aksatmak değil, haklarımızı demokratik yollar-
dan alabilmektir.

Sözleşmedeki tikanıklığın giderilememesi, gerekli önlemlerin alınamaması du-
rumunda, üretim kaçınılmaz olarak durma noktasına gelebilecektir.

Çünkü hükümet sorumlu ve olumlu bir yaklaşımla sorunu çözmek yerine, anti-
demokratik bir organ olan YHK aracılığıyla sözleşmeyi bitirme yolunu seçmiş
bulunmaktadır.

PETKİM işçisi bundan önce YHK sözleşmesinin sonuçlarını görmüş ve yaşa-
mıştır. Bizim için aynı sonuçların yeniden yaşanılması demek olan YKH sözleş-

mesini düşünmek ve kabul edebilmek mümkün değildir.

Bütün bu uyarılarımıza rağmen, PETKİM sözleşmesini YHK’da bitirmekte ısrarlı olunması, olayın arzu etmediğimiz noktalara gelmesine yol açacak, üretim tümüyle durma noktasına gelecek, bunun sorumluları da PETKİM işçileri olmayacaktır.

Bu bir tehdit değildir. PETKİM işçileri, önlerinde başka bir seçenek bırakılmadığı için, geri dönüşü olmayan bir yola girmiş bulunmaktadır.

Olayı bu noktalara gelmeden çözüme kavuşturmak için, tüm ilgilileri ve sorumluları, sorumluluklarının gereklerini yerine getirmeye çağırıyor, basınımızın ve kamuoyunun PETKİM işçisinin bu haklı mücadelesine destek olacağına inanıyoruz.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

28 Mart 1991

MEMUR SENDİKALARINA VURULAN MÜHÜRLER, SİYASİ İKTİDARIN DEMOKRASİ DÜŞMANLIĞININ BELGELERİDİR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Başta Cumhurbaşkanı Turgut Özal olmak üzere siyasi iktidarın “ülkemizin her alanda demokratikleştirilmesi” çıkırtkanlıklarının sahteliği her geçen gün yeni yeni olaylarla, açıkça ortaya çıkmaktadır.

Bir yandan Kürt sorunu tartışmaya açılırken öte yandan İsmail Beşikçi tutuklanmakta, bir yandan yeni uluslararası sözleşmelere imza atılırken, öte yandan gözaltında ölümler giderek artmakta, bir yandan demokratikleşmeden söz edilirken, bir yandan da memur sendikalarının kapılarına mühür vurulmaktadır.

Dünyanın demokrasiden söz edilebilen hemen her ülkesinde toplu sözleşmeli ve grevli sendikal hakları bulunan memurların ülkemizde bu haklarının bulunmayışı, memurlarımızın almakta oldukları sefalet ücretlerinin en büyük nedeni olmakta, bu durum memurların sendikalaşma mücadelesinin en temel ve meşru zeminini oluşturmaktadır.

MEMURLARIN SENDİKALAŞMA MÜCADELESİ, DEMOKRASİ MÜCADELEMİZİN AYRILMAZ PARÇASIDIR

Memurlarımızın sendikalaşma mücadelesi yığınsallaştıkça siyasi iktidarın tutumu sertleşmekte, polisiye tedbirlerle, hukuk dışı uygulamalarla bu mücadelenin önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

İçişleri Bakanlığı’nın, 28.02.1991 tarihli, 72 ilin valiliklerine gönderdiği yazılı bildirimle, memurların sendika kuramayacaklarını öne sürmesi, mevcut yasalara ve uluslararası sözleşmelere karşın, siyasi iktidarın bu mücadeleyi engellemek için her türlü yola başvurabileceğini göstermektedir.

Bu genelgenin ardından İstanbul Valiliği'nin bir yargı kararına gerek görmeksizin “Eğit-Sen, Kamu-Sen, Tüm Bel-Sen ve Tüm Sağlık-Sen” Sendikalarının kapısına mühür vurma, siyasi iktidarın demokrasi düşmanlığının açık belgeleri olmuştur.

Bir yandan memur sendikaları ile ilgili mahkemeler devam ederken, bir yandan sendikaların mühürlenmesi açıkça yargının kararlarını hiçe saymaktır. Kapatılan sendikalarca açılan “yürütmeyi durdurma” davalarının sonucunda bu yanlışın düzeltilmesi beklenmektedir.

Bu haksız uygulamaları demokratik yollardan protesto eden memurlarımızın çevik kuvvetle karşı karşıya bırakılması, var olan yarayı daha da derinleştirmekten başka bir işe yaramayacaktır.

“Sendika hakkımız, söke söke alırız” sloganı memurlarımızın bir lütuf bekleme değil, hak alma mücadelesi içinde olduklarını ve kararlılıklarını sergilemektedir.

İşçi sınıfımızın ayrılmaz bir parçası olan memurlarımızın grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlükleri için vermekte oldukları mücadele, bu haklar alınmadan sona ermeyecek, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokrasi güçlerimiz bu mücadelede sonuna kadar memur kardeşlerinin yanında yer alacaklardır.

Kamuoyuna saygı ile duyuruyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

01 Nisan 1991

3.500 ALPET İŞÇİSİ YÜRÜYÜŞ YAPACAK

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

PETKİM’de 6.400 üyemizin kararlı direnişleri, 48 saatlik işyerini terk etmeme eyleminden sonra toplu vizite eylemleriyle devam etmektedir.

Diğer kamu kuruluşları sözleşmelerinin altında bir ücret zammı dayatılan ve sözleşmeleri YHK’ya gönderilmek istenen PETKİM işçilerinin önünde direnmekten başka bir seçenek bırakılmamıştır.

YHK’da ısrar edilmesi üretimi durma noktasına getirebilecek, olay çözüme kavuşturulmadıkça üyelerimizin haklı direnişleri kararlılıkla sürdürülecektir.

Yarımca PETKİM’de (YARPET) çalışmakta olan 3.500 üyemiz yarın (2 Nisan 1991) sabah saat 8.00’da E-5 Karayolu Rafineri Kavşağı’ndan PETKİM’in içine kadar yürüyecek, haklı ve özgür seslerini kamuoyuna bir kez daha duyurmaya çalışacaklardır.

Gereken ilgi ve desteği göstereceğinize inanıyor ve saygılar sunuyoruz.

Petrol-İş Basın Servisi

06 Nisan 1991

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Diktatör Saddam rejimi Kuzey Irak'ta Kürtlere ve Türkmenlere çoluk-çocuk demeden saldırıyor. Helikopterlerle bomba atıyor ve kimyasal silah kullanıyor.

Yüz binlerce Kürt ve Türkmen Türkiye sınırında ve sınırın açılmaması nedeniyle kurşundan, bombadan, soğuktan, hastalıktan ve açlıktan ölmekte veya ölüme mahkûm durumdadır.

Türkiye hükümetinin sınırı kapatması bu insanlık dramında önemli bir paya sahip olmakla beraber, dünyanın diğer ülkelerinin, uluslararası örgütlerin-kurumların ve özellikle dünyanın jandarmalığına soyunmuş ABD'nin suskun kalması, yaşanan bu insanlık dramı karşısında sınavlarını kötü verdiklerini ortaya koymaktadır.

Biz Petrol-İş olarak üyelerimiz arasında "Para, Yiyecek, İlaç ve Gıda Toplama" kampanyası açtık. Gazete ilanı ile gerekli bilgiler kamuoyuna da duyurulacaktır.

Türkiye'nin demokratik, insan haklarından yana tüm örgütlerini ve çevrelerini bu yönde dayanışmaya çağırıyor; daha fazla gecikilmeden Türkiye sınırının Irak'tan gelenlere açılması ve hiçbir hesaba dayanmaksızın yalnızca insani nedenlerle her türlü yardımın sağlanmasını açık bir dil ile vurguluyoruz.

Bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

17 Mayıs 1991

ALPET VE YARPET’TE EYLEMLERİMİZ EN ÜST DÜZEYDE SÜRDÜRÜLECEKTİR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

SEKİZ AYDIR SÖZLEŞME BEKLEYEN 6.400 PETKİM İŞÇİSİ, PETKİM’İN KOŞULLARINA UYGUN OLMAYAN BİR SÖZLEŞME DAYATMASINI KESİNLİKLE KABUL ETMEYECEKLERDİR

Aliağa ve Yarımca’da PETKİM işçisi 6.400 üyemizin sekiz ayı aşkın bir süredir bekledikleri toplu iş sözleşmesi, siyasi iktidar ve Kamu-Sen’in günün koşullarına uygun, olumlu bir yaklaşımda bulunmaması sonucu imzalanamamaktadır.

Ülke ekonomisinde önemli bir yeri olan, kân 100 milyarlarla ifade edilen PETKİM’de, PETKİM’in koşullarına uygun olmayan bir sözleşme sendikamız ve üyelerimizce kesinlikle kabul edilmeyecektir.

PETKİM işçisinin sözleşmelerinin YHK’ya gitmemesi için ortaya koyduğu haklı direnişlere karşın, bu sözleşmenin YHK’da bitirilmesinde ısrar edilmesi karşısında ALPET ve YARPET işçileri bir bütün olarak eylemlerine en üst düzeyde devam edeceklerdir.

Bütün bunlara karşın PETKİM sözleşmesinin bir oldubitti ile YHK’da imzalanması durumunda, önümüzdeki 1,5 yıl içerisinde PETKİM işçisinden üretim ve bakım beklemeye hiç kimsenin hakkı olmayacaktır.

Grev hakları bir gecede çıkartılan yasa ile ellerinden alınan 6.400 PETKİM işçisi, böyle bir durumda, tek güvenceleri olan üretimden gelen güçlerini bütün bir sözleşme dönemi boyunca kullanma azim ve kararlılığındadır.

Kamu kesiminde 600.000 işçinin sözleşmelerinde siyasi iktidarın dayatmaları karşısında masada anlaşma umudu kalmamıştır.

TEK ÇIKIŞ YOLU, 1989’U DA GERİDE BIRAKACAK YIĞINSAL EYLEMLERDİR

Aralarında, TPAO, TÜPRAŞ, PETROL OFİSİ, TÜGSAŞ, ETİBANK ve MKE gibi işletmelerde sendikamız üyesi 20.000 işçinin de bulunduğu 1991 kamu sözleşmelerinde, 600.000 işçinin sözleşme görüşmelerinde, en ufak bir olumlu gelişme sağlanamamış, tüm işyerlerinde uyuşmazlıklar tutulmuş bulunmaktadır.

Siyasi iktidarın yıllardır bilinen dayatmacı tutumu sonucu, tüm işyerlerinde rahatsızlıklar en üst boyutlara ulaşmış bulunmaktadır. Ülkenin dört bir yanından protesto sesleri ve eylemleri yükselmekte, siyasi iktidar ise bu seslere kulak tıkamakta ısrar etmektedir.

Özel sektördeki işçi kısımlarının ERDEMİR örneğinde olduğu gibi, kamu kesimine de sıçramış olması, durumun ciddiyetini açıkça ortaya koymaktadır.

Bu durumda Türk-İş üyesi sendikalara hiç vakit geçirmeksizin toparlanma ve mutlaka, 1989 “Bahar Eylemleri”ni de geride bırakacak yığinsal eylemleri, tam bir örgütlülük ve dayanışma içinde başlatma görevi düşmektedir.

Ekonomik ve demokratik haklarımızı kazanabilmek için “tek çıkış yolu birlikte direnmektir” diyor, Türk-İş’i ve üye sendikaları göreve davet ediyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

28 Mayıs 1991

İŞÇİNİN KENDİSİ, EŞİ VE ÇOCUĞU İÇİN ASGARİ ÜCRET MAYIS 1991 İTİBARIYLA NE KADAR OLMALIDIR?

Asgari ücret, işçi ve ailesinin mevcut geçinme koşullarında en alt düzeyde geçinmelerini sağlamaya yetecek bir ücret olmak durumundadır.

Türk-İş tarafından her ay yapılan gıda harcaması araştırmasına göre; Mayıs 1991’de bir işçinin, eşi ve 4-6 yaş grubu bir çocuğu için gıda harcaması 542.421 TL’dir. İşçilerin eşlerinin çalışmamaları ve bir çocukları dikkate alınarak asgari ücretin belirlenmesi gerektiğini yineleriz.

DİE 1987 hane halkı tüketim harcamaları anket sonuçlarına göre bir ailenin gıda için ayırdığı pay, toplam gelirinin %32,66’sıdır. 1989 yılı öncesi asgari ücret hesaplamalarında da temel alınan bu oran dikkate alındığında, asgari bir geçim için Mayıs 1991 itibariyle asgari ücretin net 1.660.811 TL olması gerekmektedir. Oysa geçen yıl Ağustos’tan itibaren asgari ücret brüt 414.000 TL’dir. Mayıs 1991 itibariyle net asgari ücret ise 266.454 TL’dir.

İşverenler ve Özal, ücretlerin yüksekliğinden yakınmaktadırlar. Ancak bir kez alış-verişe çıkmaya yeten 266.454 TL asgari ücret ile yaşamak olası değildir.

Diğer yönden ise ülkemizde ortalama işçi ücretleri net 1.600.000 TL’nin altında olduğundan, işçiler ve memurlar ortalama olarak bugün alınması gereken asgari ücret düzeyinin dahi altında ücret almaktadırlar.

Ülkemizde sendikalı 2 milyon işçi dışındaki yaklaşık 3 milyon işçi asgari ücretten doğrudan, diğer tüm işçiler ve memurlar da dolaylı-dolaysız etkilenecektir.

Asgari ücretin artırılması, aynı zamanda işten çıkarmalar açısından caydırıcı bir işlev görmektedir. İşten çıkarmaların yoğun olduğu günümüzde asgari ücretin ivedilikle yeniden net 1.600.000 TL’den düşük olmamak koşuluyla belirlenmesi gerekmektedir.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

Sendikamızın bu çağrısı sendikalar cephesinde yeterli bir yankı uyandırmıyor, ama kamuda eylemler giderek yoğunlaşıyordu. Birçok yayın organında "İşçiler sendikalarından bir adım önde" şeklinde yorumlar yapılıyordu.

İşçiler yaptıkları eylemlerle yalnızca hükümeti uyarmakla kalmıyor, aynı zamanda sendikalarını da uyarıyor, onlara daha fazla vakit geçirilmeksizin, organize ve disiplinli bir şekilde eylemlerin başlatılması gerektiğini hatırlatıyorlardı.

Kamu işçilerinin eylemleri aynı zamanda tüm işkollarına, tüm işçilere bir eylem çağrısıydı. "Bakin bizler dîmdik ayaktaız. Direniyoruz. Sizler de direnin. Birlikte çok daha güçlü olacağız" deniliyordu.

KAMUDA İLK GREV : SSK İLAÇ

1991 yılı kamu sözleşmelerinde ilk grev 30 Mayıs 1991 günü İst./Boğaziçi Şubemiz kapsamındaki SSK ilaç Fabrikasında başladı.

133 SSK ilaç işçisi yalnız kendilerinin değil, yakında greve çıkmaları beklenen yüzbinlerce kamu işçisinin mücadelesine bir öncülük yaptıklarının bilinci içerisinde grevlerini davul zurna ve halaylarla, büyük bir coşkuyla başlattılar.

Ama bu coşku SSK ilaç işçileri ve Boğaziçi Şubemiz yöneticileriyle,

Türk-İş'in Bursa Mitingi: "Haksızlıklara Hayır." 2 Haziran 1991. Yurdun dört bir yanından Bursa'ya akan 60 bini aşkın işçi mesajını veriyor; "Mücadeleye Hazırız" Bursa Mitingi mücadeleye hız kazandırıyor, ivme kazandırıyor. Eylemler ard arda geliyor: Haklıyız, güçlüyüz, kazanacağız.

birkaç işyeri temsilcisiyle sınırlı kaldı. Ne işkolumuzdan, ne de diğer işkollarından bu ilk kamu grevine dayanışma için hiçbir çaba görülmedi.

Türk-İş Koordinasyon Kurulu bir eylem kararı almadan, 1989 Bahar Eylemlerinin esintile-

riyle 1991 baharı sona eriyor, kamuda sözleşme bekleyen 600 bin işçinin tepkileri, binlerden, onbinlere, onbinlerden yüzbinlere hızla yayılırken, nice fırtınalara gebe sıcak yaz günlerine giriliyordu.

İŞÇİ SINIFIMIZIN BURSA MESAJI "BİZ HAZIRIZ"

1991'in ilk günlerinde büyük bir hızla yükselen ve işçi sınıfımız tarihinde şanlı yerini alan eylemli-

29 Mayıs 1991

**1991 SÖZLEŞMELERİNİN KAMUDAKİ İLK GREVİ
SSK İLAÇ'TA BAŞLIYOR**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

1991 yılı kamu kesimi toplu sözleşmelerimizde ilk grevimiz yarın (30.05.1991) saat 8.30'da İstanbul'da SSK İLAÇ ve Tıbbi Malz. Müessesesi işyerinde başlayacaktır.

Kamu-İş işveren sendikası ile sürdürülen sözleşme görüşmelerinde anlaşmazlık sağlanamaması nedeniyle çıkılacak bu grevimize 133 üyemiz katılacaktır.

Bilgilerinize sunarız.

Adres: SSK İlaç ve Tıbbi Malz. Müessesesi
Kazım Orbay Cad. No: 108, Şişli/ İstanbul

Petrol-İş Basın Servisi

05 Haziran 1991

**TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİ İÇİN ÖRNEK BİR MÜCADELE
VEREN PETKİM İŞÇİLERİ, SÜRGÜNLERE KARŞI DA AYNI
KARARLILIKLA MÜCADELE EDECEKLERDİR**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

**14 ÜYEMİZİN SÜRGÜN KARARLARINA KARŞI ALPET VE
YARPET’TE PROTESTO EYLEMLERİ BAŞLADI**

Aliağa ve Yarımca’da PETKİM işçisi 6.400 üyemizin grev yasağına karşın gerçekleştirdikleri örnek direniş siyasi iktidarca bir türlü hazmedilememiştir. Birlikte sürdürdükleri etkin eylemler sonucu, kendilerine dayatılan rakamları büyük ölçüde aşan PETKİM işçileri sürgün yoluyla cezalandırılmaya çalışılmaktadır.

ALPET’te yedi ve YARPET’te yedi olmak üzere, direnişlerimizde aktif görev alan toplam 14 üyemizin PETKİM’in Çanakkale’deki 50 kişinin çalıştığı PLASTİK İşleme Tesisi’ne nakil kararlarının çıkartılması, direnen işçiye ve sendikasına verilmek istenen ciddi bir gözdağıdır.

Bu sürgün kararının Çanakkale’deki tesislerin eleman ihtiyacından kaynaklanmış olması söz konusu bile değildir. Hepsi kalifiye birer eleman olan arkadaşlarımızın Çanakkale’de yapacak bir işleri olmamasına karşın nakilleri, tümüyle maksatlı olup, açık bir “cezalandırma” anlayışından kaynaklanmaktadır.

PETKİM işçileri, grev yasağı kapsamındaki işçiler başta olmak üzere, tüm kamu işçilerine, tüm işçi sınıfımıza örnek olacak bir direniş ortaya koymuş, bir anlamda öncülük görevlerini yerine getirmişlerdir.

Bu direnişin ardından YHK kanalıyla imzalanan sözleşme sonrası başla-

tılmak istenen sürgünler, yalnızca PETKİM işçilerine değil, bugün direnmekte olan, yarın direnecek olan tüm işçilere verilmek istenen açık bir gözdağı ve açık bir tehdittir.

Açık bir sürgün niteliğindeki bu nakillere karşı çıkmamak, yeni sürgünlerin, yeni baskı ve kısımların kapısını açabilecek, yalnızca PETKİM işçisinin değil, tüm kamu işçilerinin mücadelesini olumsuz etkileyebilecektir.

Sendikamız, PETKİM işçisi 6.400 üyemiz, bu açık saldırı karşısında sessiz kalmamak azim ve kararlılığındadır.

Nitekim ALPET ve YARPET’te dün (4 Haziran 1991) başlatılan protesto eylemleri önümüzdeki etkin mücadelenin ilk adımları olmuştur.

PETKİM’de çalışma barışının sağlanması bu olumsuzluğun çözümüne bağlıdır. Bunu çözebilmek için her türlü girişimde bulunulacak, bütün etkinlikler ve bütün yollar denenecektir.

Bir yandan çalışma barışından söz edilirken, bir yandan da bu barışın köküne sürgün ve benzeri baskılarla dinamit koyma girişimleri, gerekli cevabı bugün PETKİM işçisinden, yarın da tüm işçi sınıfımızdan mutlaka alacaktır.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

18 Haziran 1991

SSK İLAÇ GREVİMİZDE EYLEM

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

1991 yılı kamu kesimi toplu sözleşmelerinin ilk grevi olan 30.5.1991 tarihinde greve çıktığımız SSK İLAÇ ve Tıbbi Malz. Müessesesi'nde grevci üyelerimiz, serum imalinde çalışan grev yasağı kapsamında bulunan yaklaşık 30 üyemizle birlikte (toplam 133 üyemiz) yarın (19.06.1991) saat 10.00'da çeşitli protesto eylemleri yapacaklardır.

Bilgilerinize sunulur.

Adres: SSK İlaç ve Tıbbi Malz. Müessesesi
Kazım Orbay Cad. No: 108, Şişli/İstanbul

Petrol-İş Basın Servisi

11 Temmuz 1991

KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ DEVLET TERÖRÜ, İNSANLIK ADINA UTANÇ KAYNAĞIDIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

En temel insan hak ve özgürlüklerini bile kullanma hakkından yoksun, “olağanüstü hal” adı altında “devlet terörü”nün katmerlisiyle karşı karşıya bulunan Kürt halkının üzerindeki baskılar, Güney Amerika’daki faşist diktatörlükleri aratmayacak düzeye ulaşmıştır.

Kürtçe konuşma yasağının kaldırılmasının ardından hızla tırmandırılan devlet terörü, Kürtçe konuşma yasağına “rahmet okutacak” cinstendir.

Olağanüstü Hal Bölgesi’nde güvenlik güçlerinin, Özel Tim’in sık sık gerçekleştirdikleri baskınlarda, yaşlı, kadın, çocuk demeden, yüzlerce kişi gözaltına alınmakta, işkenceden geçirilmektedir. Bazıları sorgusuz sualsiz kurşuna dizilmekte, cenazelerini almak isteyen halkın üzerine ateş açılmaktadır.

22 Haziran’da Hazro’da çocuğu öldürülen bir aileye başsağlığı dilemeye giden halkın üzerine açılan ateş sonucu 11 yaşındaki kız çocuğunun ölümü, bilinen örneklerden yalnızca bir tanesidir.

Cizre’de İHD temsilcisinin evine, Diyarbakır’da HEP eski il başkanının arabasına, İHD’ye, *Özgür Halk* ve *Medya Güneşi* dergilerinin bürolarına bomba konulması, Kürt halkı üzerindeki baskı, terör, yıldırma, sindirme saldırılarının, demokratik kitle örgütlerini ve siyasal partileri de içine alarak, giderek yaygınlaştığını göstermektedir.

Son olarak HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın’ın evinden alındıktan üç gün sonra, işkence görmüş, elleri kolları kırılmış ve otomatik silahlarla taranmış şekilde bulunmasının ardından, cenazeye katılanlar üzerine ateş açılması,

üç kişinin ölümü, yüzü aşkın insanın yaralanması, bardağı taşıran son damlalar olmuştur.

Basın yayın üzerindeki sansür, haberleşme özgürlüğü üzerindeki kısıtlamalar sonucu, kamuoyuna alabildiğince çarpıtılarak iletilen bu gelişmeler devlet terörünü tüm ülkeye yaygınlaştırabilmek için gerekçe yapılmaktadır.

Eğer bölgede devletin prensiplerine, kuruluş amacına, anayasaya aykırı çalışmalar varsa, devletin bunlara karşı kendisini koruyucu yasaları vardır. Güvenlik güçlerinin görevi, sosyal hukuk devleti olmanın bir gereği olarak, bu yasaları uygulamak, çıkacak olaylara bu yasalar çerçevesinde müdahale etmektir. Ceza vermek ise, ancak bağımsız yargı organlarının işi olmalıdır.

Bölgede Kontrgerilla terörü estirmekle, yargısız infazları yaygınlaştırmak ve devlet terörünü tırmandırmakla çağdaş demokratik bir gelecekte her geçen gün biraz daha uzaklaşmış olunmaktadır.

İnsanların yaşam haklarından daha kutsal bir hak olamayacağı iyi bilinmeli, tüm insanlık bu insanlık dışı katliamlara karşı çıkmalıdır.

Bizler, Türkiye'nin bu güncel sorununun, demokratik bir ortamda özgürce tartışılmasından, soruna demokratik çözümler bulunmasından yanayız.

Ancak siyasi iktidar bu yolu bilinçlice tıkamakta ısrar etmektedir.

Böyle bir durumda Kürt halkının özgürlük mücadelesine omuz vermek, gerçekleri ülkemiz ve dünya kamuoyuna sergilemek, demokrasi adına olanca gücümüzle bu insanlık dışı baskılara karşı çıkmak başlıca görevlerimizdendir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

07 Ağustos 1991

SANTA FARMA GREVİMİZ, BİRLİK VE KARARLILIĞIMIZIN EN GÜZEL KANITIDIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Son günlerde, 4 Nisan 1991 tarihinden bu yana üyelerimizce büyük bir kararlılık, özveri ve inançla sürdürülmekte olan, sendikamızca da aynı kararlılık ve bilinçle desteklenmekte olan SANTA FARMA İlaç Fabrikası'ndaki 130 üyemizin grevlerine gölge düşürücü, bir anlamda da grev kırıcı bir takım açıklamaların basınıma yansımış olması, bizleri bu açıklamayı yapmak zorunda bırakmıştır.

TİSK Başkanı Refik Baydur'un KİPLAS Koordinatörü Uygun Kızılkor'un, bu grevin genel merkezimize rağmen şube yönetimince sürdürüldüğü, grevin bitmemesine işçi temsilcisinin engel olduğu, grevimizin işçi hakları ile hiçbir ilgisi bulunmadığı yolundaki iddiaları tamamen asılsız ve maksatlıdır.

Bu işyerinde grev kararının tek muhatabı Petrol-İş Sendikası tüzel kişiliğidir. Sendikamız hangi nedenlerle grev uygulama kararı aldığıнын bilinciyle bu grevimizi başlatmış ve bu nedenler ortadan kalkmadığı için de grevimiz sürdürülmektedir.

Sendikamız, SANTA FARMA işyerinde, ilaç sektöründe aynı dönemde yapılmış olan toplu sözleşmelerinde yer alan bir maddeyi talep etmiş, işveren sendikası KİPLAS bu maddeyi kabul etmediği için greve çıkmıştır.

Bu talebimiz, mutfak, depo, taşıma gibi devamlılık arz eden işlerde taşeron işçisi çalıştırılmaması, işe yeni başlayan işçinin, girdiği bölümdeki ortalama ücretin yüzde 75'ini almasıdır.

Bu talebimiz diğer ilaç fabrikalarında olduğu gibi bir çözüme kavuşturulduğu zaman uyuşmazlık ve doğal olarak da grevimiz sona erecektir.

Sendikamızın bu talebi için diğer işyerlerinden çok SANTA FARMA'da ısrarlı

olması, bu işyerinin özel konumundan kaynaklanmaktadır. İşyerinin ilaç ürettiyor olması nedeniyle, kendisine emsal olabilecek işyerleri de doğal olarak, diğer ilaç fabrikalarıdır. KİPLAS'ın da çok iyi bildiği gibi, sendikamız işkolu değil, sektör ya da işyeri bazında toplu sözleşme politikaları yürütmektedir. Aynı sektörde kazanılmış haklar SANTA FARMA işçilerinin de en doğal haklarıdır.

Sendikamız işte bu bilinç ve anlayışla, üyeleriyle bütünleşerek SANTA FARMA'da greve çıkmıştır ve grevi kararlılıkla sürdürmektedir.

Merkez, şube ve temsilcilik arasında bu konuda en küçük bir sürtüşme söz konusu bile değildir. Bunun en güzel kanıtı da grevimize gölge düşürme ve grevimizi kırma yolundaki tüm çabalara rağmen üye ve yöneticilerimizin tüm güçleriyle bu grevimize sahip çıkmaları ve kararlılıkla sürdürmeleridir.

Sendikamız SANTA FARMA grevimize bugüne kadar verdiği maddi ve manevi her türlü desteği bundan böyle de aynı kararlılık ve duyarlılıkla sürdürecektir, başarıya direnen üyelerimizin olacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

19 Ağustos 1991

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Yedinci yıllığımız olarak '90 Petrol-İş'i çıkarmış bulunmaktayız. 1990 ve 1991 yılının ilk yarısını kapsayan 1,5 yıllık bir dönem için hazırlanan yıllığımız 624 sayfa tutmaktadır. 1990 yıllığımızda da, diğer yıllıklarımızda olduğu gibi ilk bölümde, konu alınan döneme ilişkin yurt ve dünyadaki gelişmelere kısaca değinilmiş ve daha sonra; ücretler, gelir dağılımı, toplu iş sözleşmeleri, grevler, direnişler, sendikalaşma, sendikasılaştırma, işten çıkarmalar, işsizlik, enflasyon, memur, gençlik, dünyada sendikal hareketler konuları ayrı bölümler olarak yer almışlardır. Bu geleneksel bölümler dışında yıllığımızın dörtte biri genişlikte günümüz teknolojik gelişmeleri, istihdama etkileri, Türkiye ve sendikalar üzerinde durulmakta ve yine Körfez Krizi ve savaşı, 3 Ocak genel eylemi, Madenciler Grevi, tarım, bankalar ve sermaye piyasası, "istihdam" vergileri, "fon ekonomisi" bölümlerimiz de bulunmaktadır.

Yıllığımızda geçen 1,5 yıl değerlendirilirken, önceki yıllar ile de karşılaştırmalar yapılmış, sonuçlar çıkarılmış ve önerilerimiz sıralanmıştır. Yinelemek istiyorum ki; tüm diğer yıllıklarımızda ve her tür çalışmamızda olduğu gibi bir sendika olarak işçiler ve tüm emekçilerden, kısacası insan haklarından yana tarafız. Ancak bu taraflılığımız bizleri objektiflik ve bilimsellik ilkelelerine sıkı sıkıya bağlamaktadır. Çünkü emekçilerden yana olmak bizi insanı temel alan bir eksende tutmakta ve bu eksen aynı zamanda toplumun ezici çoğunluğunun bileşkesidir. Bu nedenle verilerin seçiminde, tabloların oluşturulmasında ve değerlendirilmelerinde büyük bir titizlik gösterilmiştir.

Diğer yıllıklarımız ve araştırma çalışmalarımızda karşılaştığımız veri yetersizliği, yıllığımızda da belirttiğimiz gibi ciddi bir sorun olarak sürmektedir. Resmi verilerin kendi aralarında bile çarpıklığı, geçerlilik ve güvenilirliklerinin olmaması söz konusudur. Örneğin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile

sendikamız araştırma servisinin grevler üzerine vardıkları sayısal sonuçlar oldukça farklıdır. Yerli veri yetersizliği bizi ister istemez yurt dışı; OECD, ILO, uluslararası sendikalar vb. kuruluşların verilerinden geniş olarak yararlanma durumunda bırakmaktadır. Yine sendikamız araştırmalarına yer vermekteyiz.

DEĞERLİ BASIN MENSUPLARI

Yıllığımızdan özetler sunmanın yanı sıra, Cumhurbaşkanı'nın son kamu sektörü toplu iş sözleşmeleri sonuçları üzerine sendikacıları ve işçileri “edepsizlikle” suçlamasını da dikkate alarak bazı sayısal verileri açıklamak istiyorum. Her şeyden önce bu son kamu toplu iş sözleşmelerinde ücret artışları ileri sürüldüğü gibi birinci yıl %162,5, ikinci yıl %46,3 oranlarında değildir. Brüt ücretler üzerine hesaplamalar yanıltıcı olup, net ücretlerdeki artışlar birinci yıl %152,6, ikinci yıl %40,8'dir. Yine net artışlar birinci yıl ilk altı ay için 705.705 TL olurken, ikinci yıl ikinci altı ay için ise 494.896 TL gibi son derece düşüktür. Oysa ücret artışları giderek artma gösterebilir ki enflasyona yenik düşmesin. Bu durumda ücretler daha artmadan enflasyon karşısında erimiş ve geriye saymaya başlamış olmaktadır. Son yapılan kamu toplu iş sözleşmeleri ortalama yedi ay geciktirilmiş ve bu gecikme nedeniyle 585.724 işçinin her birinin ortalama aylık kaybı 504.125 TL'dir. Böylece ilk altı ay ücret artışı gerçekte %46,4 olup yıl ortalaması %100,8'dir.

12 Eylül döneminde ücretler sürekli düşük tutuldu ve ilk kez “Bahar Eylemleri” ve içinde bulunduğumuz “yaz eylemleri” ile minik de olsa gerçek ücretlerde artışlar sağlandı. Ancak, 1990 itibarıyla henüz 1983 yılı gerçek ücretlerinden %4,7, 24 Ocak 1980 önceki gerçek ücretlerden ise %19,7 oranda geri durumdayız. Oysa 1982 yılına göre 1989'da gerçek katma değerde %51,2 oranında artış sağlanmıştır ve gerçek işçilik giderleri ise 1982 düzeyine yakındır.

Ülkemizde 6,5 milyon dolayında işçinin hiçbir pazarlık gücü yoktur ve 1990 yılı itibarıyla asgari ücretli, 1 kg et için 2,5 gün çalışmak zorundadır. Bu demektir ki ülkemizde en az 6,5 milyon işçi sefalet çizgisinin altındaki bir standartta ücret almaktadır.

DİE verilerine dayanarak yaptığımız bir hesaplamada ulusal gelirde ücretin payı 1973'te %33,37 olurken, bu oran 1988'de %18,15'e düşmüştür ve 1990'da ise %20,7'dir.

500 Büyük Sanayi Kuruluşu verilerine göre ise sömürü oranı giderek artmaktadır ve 1989 itibariyle %354'dür.

Memur gerçek ücretleri 1990'da, 24 Ocak 1980 düzeyine göre %44,7 oranda geri durumdadır.

1991 kamu toplu iş sözleşmeleri yedi ay gecikme ile bağtlanmış ve iktidar 5 trilyon 369 milyar TL tutarında işçi ücretini, işçileri açlığa mahkûm ederek, sıfır faizli borç olarak kullanmıştır. Daha sonra değerinden yaklaşık 2 trilyon kaybeden ücretler, işçilere ödenmeye başlanmıştır.

Araştırma servisimizin yaptığı hesaplama göre Temmuz 1991 itibariyle iki çocuklu bir ailenin geçinmesi için en az 2.600.000 TL'ye gereksinimi vardır. Özel sektörde daha düşük olmak üzere, kamuda son yapılan sözleşmelerle alınan ortalama net ücret yıl ortalaması 1.389.180 TL, ikinci altı ay için 1.522.755 TL'dir. Alınan ücret ile yalnızca mutfak giderleri karşılanabilir. Diğer giderler ne olacaktır? Bu durumda gıda giderleri kısılarak diğer giderler karşılanmaya çalışılacak ve adına "sefalet" denen geçinme standardı yaşanacaktır.

DEĞERLİ BASIN VE YAYINIMIZIN TEMSİLCİLERİ

İşçiler böylesine düşük ücret alır ve iktidar tarafından trilyonlarca liralık ücretlerine yaklaşık yedi ay gibi bir süre için el konurken, kamuoyunu işçiler "yüksek" ücret artışı alıyor diyerek yanıltmak ve sendikacıları ve kararlı uğraş sürdüren yüz binlerce işçiyi "edepsizlikle" suçlamak hakarettir. Bu tavır yerinde midir? Yoksa sözü sahibine iade etmek mi gerekir? Takdiri size bırakır, Cumhurbaşkanı'na ve iktidar yetkililerine, halka hizmet yönünde ettikleri yeminlerini unutmamalarını hatırlatırım.

1989 yılından bu yana gerçek ücretlerde az oranlarda artışların olması karşısında, işverenler koro halinde ücretlerin yüksekliğinden şikâyet etmeye başladılar. *500 Büyük Sanayi Kuruluşu* verilerine göre 1982 yılı 100 olarak endekslediğinde çalışan başı kârlar 1989'da 2.57 olurken, çalışan başına işçilik maliyeti 1.626'dır. Kârlar böylesine yüksek oranlarda iken, satış hasılatına göre işçilik payı ise 1989 itibariyle %9,3'tür. Yine 1989 itibariyle işçiler yalnızca 24 işgünü kendileri için çalışırken, 230 günü işverene çalışmışlardır.

Ücretler açısından bir başka önemli gösterge de ücretlerin brüt ve net ma-

liyetleridir. 1989'da brütün ücretin maliyetine oranı %63,8'den, 1990'da %65,4'e yükselmiş, ancak netin ücret maliyetine oranı 1989'da %40,4'ten, 1990'da %38,1'e düşmüştür. Bu karşılaştırmalarda ücret maliyetlerinde bir artış olmakla beraber, net ücretlerde aksine, bir düşüşün olduğu ortaya konmaktadır.

İşverenler Avrupa düzeninde ücret alındığını ileri sürerlerken, hesaplarında hata yapmış olacaklar veya kamuoyunu bilerek yanıltıyorlar ki gerçeği ifade etmiyorlar. Örneğin asgari ücret Haziran 1991 itibariyle Türkiye'de brüt 414.000 TL olurken, en düşük ücret standardı olan Portekiz'de dahi aynı tarih için asgari ücret olarak 1.275.550 TL, İspanya'da 2.253.190 TL alınmaktadır. Kaldı ki asgari ücret yine aynı tarihlerde Hollanda'da 5.541.377 TL, Belçika'da 5.325.877 TL ve Danimarka'da 7.358.041 TL'dir. Yine 1988 yılı itibariyle 30 ülke içinde Türkiye'de saat ücreti 0.41 dolar olurken, Hindistan'da 0,42 ve sanayileşmiş ülkelerden örneğin İtalya'da 12.87 dolar saat ücreti alınmaktadır. Metal sanayi işçileri için karşılaştırma da aynı sonuçları ortaya koymakta ve bir renkli televizyon için Türkiye'de 949 saat çalışmak gerekirken, Şili'de 282, Brezilya'da 286, Portekiz'de 104, Fransa'da 45 saat çalışmak yeterlidir.

Yıllığımızda satın alma gücü paritesi dahil bu yönde geniş karşılaştırmalar olup tüm veriler değil Avrupa'da, gelişmekte olan ülkelere Hindistan'dan dahi Türkiye'de daha düşük ücret alındığını ortaya koymaktadır.

Ülkede gelir dağılımını ortaya koyan bir başka gösterge de tarım alanlarıdır. Nüfusun yarısından fazlasının yaşadığı kırsal kesimin, tarım olarak ulusal gelirden aldığı pay %16.52'dir. Fiyat endekslerine bakıldığında tarım aleyhine eğilimler görülmektedir. 1977'den 1989 yılına değin toptan eşya fiyatları endeksinde tarım, sürekli tarım dışı fiyatlardan düşük seyretmiştir. Oysa kırsal yerler tüketici fiyat endeksleri daha yüksek artmıştır. Örneğin 1981-1990 döneminde kırsal yerler tüketici fiyat endeksleri endeksi 3.152.8 olurken, tarım toptan eşya fiyatları endeksi aynı dönem için 2.666.4'tür.

DEĞERLİ BASIN VE YAYIN MENSUPLARI

Geçen 1,5 yıl Türkiye tarihinde grev ve direnişlerin en yüksek rakamlara ulaştığı bir dönem olmuştur. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı verilerinde, 1990 yılında grev sayısı 458, greve katılan işçi sayısı 166.306 ve grevler nedeniyle kayıp işgünü sayısı 3,446,550'dir. Oysa 1989 yılında yine

bakanlık verilerine göre grev sayısı 171, katılan işçi 39.435, kayıp işgünü 2,911,407 idi. Yalnızca bakanlık verileri dahi grevlerdeki sıçramayı ortaya koymaya yetmektedir. Ancak araştırma servisimizin yaptığı ve yıllıkımızda yer verdiğimiz sonuçlara göre 1990'da işyeri ve işletme olarak 417 grev olmuş ve katılan işçi sayısı ise bakanlık verilerinden çok daha yüksek, 223.011'dir ve grevler nedeniyle kayıp işgünü sayısı ise 4,650,95'dir. Sendikamız verilerine göre grevlerdeki sıçrama çok daha belirgindir. Grevlerdeki bu yoğunluk 1991'de de sürmüş, yine sendikamız verilerine göre grev sayısı 408, katılan işçi sayısı 219.869 ve grevler nedeniyle kayıp işgünü 5,045,052 olmuştur.

Grevlerde böylesine bir yükselme olurken, mevcut iktidar, sendikal hak ve özgürlüklere karşı olan yüzünü açık biçimde bir kez daha göstererek Türkiye tarihinin en çok sayıda grev ve işçiyi kapsayan grev ertelemesinde bulunmuştur. 12 Eylül dönemi yasaları ile ilk grev 1986 sendikamızın örgütlü olduğu 650 işçinin çalıştığı bir işyerinde ertelenmiş, daha sonra 1989'da 26.000 işçinin grevi, 1990'da 26.291 işçinin grevi ve 27 Ocak 1991'de ise 102.846 işçinin uyguladığı 158 grev ertelenmiştir. 1991'de imzalanan toplu iş sözleşmeleri ise 1963 yılı dışında son 28 yılın en düşük düzeyinde, SSK'lı işçilere göre %14 oranında olmuştur.

Geçen 1,5 yıl uyuşmazlığın en yükseğe çıkarıldığı bir yıl olup, bu tırmanışa iktidar ve işverenlerin işçi hakkı tanımaz tavırları neden olmuştur.

Ancak işçiler; iktidar ve işverenlerin bu hak tanımaz tutumu karşısında suskun kalmamışlar, bir yandan sayısız engeller aşılarak greve çıkılırken, diğer yandan etkin direnişlerde bulunmuşlardır. 1990 yılında direnişlere katılan işçi sayısını 1.265.628, 1991'de ise 1.850.382 olarak derledik. Bilindiği gibi 3 Ocak 1991'de sendikalı işçilerin %80'inin yer aldığı "genel eylem" ülke tarihinde ilk kez gerçekleştirilmiştir. Yine Zonguldak Madenciler Grevi sendikal harekete yeni bir soluk kazandırmıştır. Hemen eklemeli ki Paşabahçe cam işçilerinin geçtiğimiz günlerdeki işten çıkarmalara karşı vermiş oldukları 'destansı' uğraş ve sağladıkları başarı ülkemiz sendikal hareketine örnek niteliktedir.

İktidar ve işverenler, işçileri sefalet ücretine ve kötü çalışma koşullarına mahkûm etmek ister ve yine hak aramaları önüne sayısız engeller çıkarırlarken, sendikasızlaştırma uygulamalarına ve bu uygulamaları içinde işten

çıkarmalara daha önce hiçbir dönemde görülmedik bir biçimde yönelmişlerdir. Grevli olsun veya olmasın her bağitlanan toplu iş sözleşmesi sonrası adeta işçiler cezalandırılırcasına işten çıkarılmalara gidilmektedir. Metal ve tekstil sektörlerinde on binlerce ve en son yaşanan ŞİŞE CAM Holding’deki 1.500 işçiyi bulan toplu işten çıkarmalara gidilmektedir. Yine başbakan bizzat son kamu sözleşmelerinden sonra işten çıkarmalara gidileceğinin açık mesajını vermektedir. Ancak sayın başbakana Paşabahçe örneğini dikkate almasını ve çalışma hakkını çiğnememesini hatırlatırım.

İktidar yetkililerinin ücret artışı nedeniyle işten çıkarmalara gidileceğini açıklamaları sendikalara karşı tahammülsüzlüklerini ortaya koymaktadır. Çünkü işçilik maliyetleri, yıllığımızda da geniş olarak yer aldığı gibi artmaktadır. Son üç yıldır görülen minik oranlardaki artışlar ise asla işten çıkarılma nedeni olamaz. İktidar sendikalı işçiye karşıdır. Örneğin PETKİM’de 9.644 işçi çalışmakta ve bu işçilerin 6.724’ü daimidir ve sendikalı olan 5.804’tür. Ancak 2.920 işçi taşeron eliyle çalıştırılmaktadır. İşte mevcut iktidarın yapmak istediği budur: Sendikalı işçiyi işten atmak yerine taşeron veya geçici-mevsimlik işçi çalıştırmak.

Sendikamız araştırma servisi tüm çabalarına rağmen yine de gerçeğin altında belirleyebildiği işten atma sayısı; 1990’da 104.352, 1991 yılının yalnızca ilk beş ayında 102.717’dir. Çıkarılan işçi sayısını 1991 yılı ilk yedi buçuk ay itibarıyla 200.000 olarak tahmin etmekteyiz. Atılan işçilerin hemen hepsi de sendikalıdır.

İşten çıkarmalar bir-iki istisna dışında ekonomik bunalım veya işyerlerinin küçülmesi ile olmayıp, doğrudan sendikalı işçilerin işten çıkarılması, yerine geçici mevsimlik veya taşeron işçilerin getirilmesi biçimindedir. Hatta aynı işçiler bu statülerde çalışmaya zorlanmaktadır.

Şu ana kadar işçi çıkarılarak bir firmanın bozuk olan işletmeciliğinin düzel-diği görülmemiştir. Çünkü bir firmanın ekonomik sorunlarının temelinde pazar sorunları bulunmaktadır. Ancak her nedense ekonomik güçlük içinde kalan bir firma ilk önce işten çıkarmalara giderek bunalımını atlatabileceğini sanmaktadır. Oysa sabit sermaye artmakta ve maliyetler içinde işçilik payı %3-4’lerdedir.

Bugün sendikaların gündemindeki en önemli madde, işten çıkarmaların önlenmesidir. Bu amaçla yasalarda değişiklik yönünde örneğin 13., 17. ve

24. maddelerin kaldırılması ve sözleşmeli personel uygulamasına son verilmesi için mücadelemizi sürdürürken, diğer yandan toplu iş sözleşmelerinde kazanımlar sağlamayı hedeflemekteyiz. Sözleşme yolu ile kazanımlarımızı; çalışma saatlerinin düşürülmesi, taşeron eliyle işçi çalıştırmaya ve geçici-mevsimlik işçilere kısıtlama yapılması ve kapsam dışı personel oranını düşürme biçiminde sıralamak istiyorum. Ancak bu hedefleri gerçekleştirmek bir sendikanın boyunu aşmaktır. Tüm sendikalar olarak bu hedefler yönünde mücadelemizi sürdürmemiz gerekir ve tüm sendikalara bu vesile ile bu hedeflerin gerçekleştirilmesi için ortak tavır almaya çağrıda bulunuyorum.

Sendikamız kapsamında yaptığımız bir araştırmaya göre; örgütlü olduğumuz işyerlerinde çalışanların ancak %66,2'si sendikamız üyesidirler. Kimi işyerlerinde örneğin yabancı petrol şirketlerinde örgütlülük oranımız %57'dir. Yine bazı ilaç firmalarında %50+1 oranını kaybetmiş durumdayız. Daimi çalışanlar içinde kapsam dışı personel oranı sendikamız ortalaması olarak %20,9 gibi son derece ciddi bir orandadır. Sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerinde taşeron işçilerinin daimi işçilere oranı %14,5'dir. Geçici-mevsimlik işçiler oranı ise %7,9'dur.

Bugün sendikasızlaştırma yönünde kamu-özel farkı kalmamıştır. 1990 itibariyle Türkiye'de sendikalaşma oranı %10,8'dir ve giderek bu oran düşüş eğilimindedir. Abartılı resmi rakamlara dayanarak yaptığımız hesaplama ile bulduğumuz bu oranın gerçekte daha da düşük olduğunu tahmin etmekteyiz.

Bu arada belirtiyim ki bu oran dahi, bugün güçlü bir sendikal hareket oluşturabilecek düzeydedir. Kaldı ki hemen sendikalaşabilecek 1,5 milyon memur ve yine milyonlarca işçi bulunmaktadır.

Sendikalar olarak bir yandan üyelerimizin hak ve çıkarlarını geliştirme yönünde uğraş sürdürürken diğer yandan sendikalar olarak var olma-yok olma uğraşı ile baş başayız. İktidar ve işverenler sendikaları tümenden yok edemeyeceklerini biliyorlar. Bu nedenle bir yandan tüm güçleri ile sendikasızlaştırma yönünde uygulamalar ortaya koyarlarken, diğer yünden "tabela sendikacılığı" peşindedirler. Bu yaklaşımla biz sendikalar da günün koşullarına uygun sendikal anlayışımızı geliştirmek ve üyelerimiz ile bağımızı sıkılaştırmak durumundayız.

Sendikalı olmak çağdaşlığın ölçüsüdür. Bu ölçü aynı zamanda sendikalara da yeni gelişme alanları getirmektedir. Dünün cephanesi ile bugünün kavgasını vermek güçtür.

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ MENSUPLARI

Ülkemizin gündeminde demokrasi ve aynı anlamda insan haklarına ilişkin sorunlarımız tüm ciddiyetiyle durmaktadır. Körfez Krizi ve savaşı bahane edilerek demokratikleşmeye yeni engeller getirildi. Türkiye’de, özellikle Güneydoğu yöresinde yeni oyunlar sergilenmektedir.

Bir ülkede demokrasi olacaksa herkese olmalı, insan hakları herkese tanınmalıdır. Çifte standartlı demokrasi olmaz. Yıllardır resmi tabu olan “Kürt sorunu”nun özgür bir ortamda tartışılması gerekmektedir. Oysa aksine Güneydoğu’da devlet teröründen hatta Diyarbakır olaylarında olduğu gibi, devlet provokasyonundan söz edilmektedir. Olağanüstü Hal Bölgesi’nde neler olup bittiğini Türkiye basın-yayını izin verildiği biçimde veya son derece sınırlı verebilmektedir. Yine sınır ötesi Kuzey Irak’ta yapılan harekâta ilişkin yapılan açıklamalar yetersizdir. Ancak hissedilen odur ki, kan dökmele sürüyor. Ancak baskı ile hiçbir sorun çözülemeyeceği gibi daha da alevlenir.

Yine Olağanüstü Hal Bölgesi’nde grevlerimiz hiçbir hukuk kuralı ile bağdaşmayan biçimde yasaklanmaktadır. Yine şubelerimize ve üyelerimize baskılar yapılmaktadır. Olağanüstü Hal Bölge Valiliği 1990 yılı ortasında yayınladığı bir genelge ile işçi ve memurların her tür hak arama yollarını yasaklamış ve hiçbir direniş biçimine izin vermemiştir.

Zorla, baskı ile ve kanla insanların susturulduğunu henüz tarih yazmamıştır. Öyleyse bu inat niye? Kürt halkının tüm diğer halklar gibi haklara sahip olmasından, bu ülkede insanların insanca koşullar içerisinde, kardeşçe yaşamalarından kime ne zarar olur ki? Bugün Türkiye demokrasisinin gündeminde Kürt sorunu vardır ve bu sorun çözülmeden demokratikleşme sağlanamaz. Nasıl yarım hamile olunmazsa, yarım demokrasi, yani ülkenin bir yanına demokrasi, diğer yanına olağanüstü hal olmaz. Ceza Yasası’ndaki 141.-142. maddeler kaldırıldı ancak daha ağır baskı ve cezalar öngören Anti-Terör Yasası getirildi.

Ülke ekonomisi ile demokratikleşme arasında doğrudan olumlu bir bağ oldu-

ğuna inanıyoruz. Ekonomiyi kötü yönetenler, demokratikleşmesinin gereklerini yerine getirmeyerek ülkeyi de kötü yönetirler. Devlet desteği ile sermaye piyasasında hisse senedi satış hacmi 1989’da 1.7 trilyondan, 1990’da 15.3 trilyona çıkmış ise bunun bir ekonomik gelişme değil, spekülasyon kazanç peşinde koşanların hangi boyutlarda güce sahip olduklarının anlaşılması biçiminde algılamalıyız. Yine ülkede yatırımlar durma noktasında iken 1990’da 4,5 trilyon TL kâr eden bankaların yalnızca %10 vergi vermeleri mevcut ekonominin işleyişini nitelemektedir. Diğer yanda ise bir başka çarpıklık da banka tasarruflarının %24,4’üne %93,2 oranında kişi sahipken, %0, 5 oranda kişinin ise %31,3’üne sahip olmasıdır. 1986 yılından bu yana parlamento denetiminden uzak ve halkın bilgisine sunulamayan bir işleyiş olan fon ekonomisi bulunmaktadır ve fonların 1990’da vardıği büyüklük gayri safi milli hasılanın %11,3, konsolide bütçenin ise %60’ı oranındadır. Demokrasiyi ağızına almayan mevcut iktidar “serbest pazar” ekonomisine öncülük ettiğini dahi ifade etmektedir. Oysa bugün ülkede “serbest” değil doğrudan iktidar güdümlü ve bazı sermaye çevrelerinin kayırdığı bir ekonomik yapı söz konusudur. İktidar zorunlu tasarruf ve Konut Fonu aracılığı ile 1990 yılı itibariyle 5,5 trilyon TL toplamıştır, ancak hak sahiplerine ödediği 93 milyon TL’dir. İstihdam vergileri adını verdiğimiz bu fonlar ile iktidar, işverenleri kaçak işçi çalıştırmaya, istihdam düşürmeye itmektedir.

1990 itibariyle işsiz sayısı resmi verilerde 1.681.000 olarak gözükürken, katılma oranı sabit tutularak yaptığımız bir hesaplama sonucuna göre yine işsiz sayısı 5 milyonu geçmektedir.

Bir türlü çözüm bulunamayan enflasyon ise, 1991’de %70’lerden aşağı düşmeyecek bir eğilimde yükselmektedir ve hatta Latin Amerika ülkelerinde olduğu gibi hiper enflasyon olasılık içindedir.

Yukarıda belirttiğim gibi bugün Türkiye tablosunda: Demokrasi ve insan haklarına ilişkin sorunlar çözülememiştir ve hatta giderek artmaktadır. Ücretlilere ve tarım emekçilerine yoksulluk layık görülmekte, ekonomik bozukluk ve işsizlik görölmedik biçimde artmaya devam etmektedir.

Mevcut iktidar bir yandan acı reçetelerini sunarken diğeryandan erken seçim konusunu ortaya atarak kamuoyunun gündemini değiştirmektedir. Seçim sistemine ilişkin öneriler ve anayasa değişikliği ise ANAP’ın yararına olup kabul edilmesi durumunda demokrasi karşıtı tarihi bir hata yapılmış oluna-

caktır. Muhalefet partilerinin erken seçim hatırına bu öneriyi kabul etmemeleri gerektiği inancındayız. Gündemimizde; demokrasi, insan hakları, işten çıkarmaların durdurulması, geçinme standartlarının artırılması, işsizliğin önlenmesi, sendikalaşmaya getirilen engellere son verilmesi ve memurların sendikalaşmaları, adil vergi sistemi konuları vardır.

DEĞERLİ BASIN VE YAYIN MENSUPLARI

'90 yıllığımızın yaklaşık dörtte bir sayfası, günümüz teknolojik gelişmelerine, istihdama etkilerine, Türkiye'nin durumuna ve sendikal tavrılara ayrılmış ve ayrıca *Günümüzde Teknolojik Gelişmeler ve Türkiye* üzerine yapmış olduğumuz bir araştırmaya yer verilmiştir. Gerek yaptığımız araştırma ve incelemelerde ve gerekse araştırmamıza yanıt verenlerce Türkiye'nin kaybolmuş bir ülke olma olasılığının anlaşılması, ürkütücü olmuştur. İmalat sanayinde yatırımlar sabit fiyatlarla 1979'da 100 olarak endekslediğinde 1989 itibarıyla brüt olarak 52,5'e, amortismanlar düşüldüğünde net olarak 39,1'e düşmüştür. Kamu sektörü 1986'dan sonra imalat sanayine yatırımları durdurmuş ve özel sektöre bırakılan boşluğu dolduramamıştır. İmalat sanayinde yatırımlar böylesine yüksek oranlarda gerilerken, hangi teknolojik gelişmeden söz edilebilir. Bir-iki alt sektör dışında teknolojik gelişme dünya standartlarının oldukça gerisindedir. Ar-Ge (araştırma ve geliştirme) için ise Türkiye'de 1988 itibarıyla yalnızca 89,7 milyon harcanırken Singapur'da dahi bu harcama 177,9 milyon dolardır. Türkiye'de Ar-Ge harcamaları OECD ülkeleri ile uçurum denecek farklılıkta ve gayri safi milli hasılaya göre %0,7 oranındadır. Her bin işgücüne düşen araştırmacı sayısı yine diğer ülkelerle yapılan sıralamada en düşüktür ve on binde altıdır.

Ülkemiz toplumsal mozağini tamamlarcasına sendika konfederasyonlarına, akademisyenlere, uzmanlara, holding yöneticilerine ve TUSİAD Başkanı'na yönelttiğimiz 13 soruluk araştırmamıza verilen yanıtlar arasında önemli farklılıklar bulunmaktadır. Ancak tüm yanıtlarda Türkiye'de teknoloji politikasının belirlenmesi gereği belirtilmiştir. Bize iletiği gibi aynen yer verdiğimiz yanıtlar incelendiğinde görülecektir ki "iyimser" olunabilecek yaklaşımlar oldukça azdır. Ancak umutsuz değiliz. Petrol-İş olarak yeni teknolojiler konusundaki görüş, hedef ve önerilerimizi sıraladık. Burada da ifade edeyim ki biz bir sendika olarak teknolojik gelişmelere karşı olmadığımız gibi, geliştirilmesinden yanayız. Ancak bu gelişmelerin işçiye karşı kullanılmasına, istihdam düşüklüğüne yol açılmasına, çalışma koşullarının kötüleştirilmesine

ve standart olmayan çalışma biçim ve sürelerinin getirilmesine karşıyız.

Olayların yoğunluğu üzerine '90 yıllığımız diğer yıllıklarımızdan daha hacimli oldu ve bu nedenle de önceki yıllıklarımızın yayınlanma sürelerine göre gecikti.

Bir sendika olarak resmi verilerden de geniş olarak yararlanılan ve özgün çalışmamızın da yine geniş olarak yer aldığı yıllıklarımıza ilişkin, TRT'de en küçük bir haberle de olsa yer verilmemesini eleştirmek isterim. Oysa aynı işlevi yapan ancak farklı sınıfı temsil eden TÜSİAD'ın çalışmalarına ilişkin haberler geniş olarak yer almaktadır.

'90 yılığımıza çok sayıda akademisyen ve hemen tüm sendikalar katkıda bulunmuş, *Teknoloji ve Türkiye* araştırmamızda akademisyenler, uzmanlar ve holding yöneticileri geniş bir katılımıda yer almışlardır. Yıllığımızın sunuş bölümünde de belirttiğimiz gibi, katkısı olan tüm bu kişi ve kuruluşlara en içten teşekkürlerimizi belirtirim.

Türkiye'de bir sendika enstitüsünün bulunmaması üzerine yükümlendiğimiz yıllıklarımızın mütevazı da olsa, işçilerin ve tüm emekçilerin çıkarlarına katkı sağlaması dileği ile '90 *Petrol-İş* sizlere sunulur.

Münir Ceylân
Genel Başkan

14 Ekim 1991

20 EKİM SEÇİMLERİNE YÖNELİK ÇAĞRI: EKİM 1991 SEÇİMLERİNDE 12 EYLÜL REJİMİNE SON VERELİM

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Petrol-İş Bölgesel Temsilciler Kurulları 28 Eylül 1991’de İstanbul’da, 5 Ekim 1991’de Kütahya’da ve 12 Ekim 1991’e Adana’da toplanmış, 1.100 işyeri temsilcimiz ve yöneticimizin katıldığı bu toplantılarda sendikal sorunlarımızın yanı sıra, ağırlıklı olarak “demokrasinin geleceği ve seçimler” konusu görüşülmüştür.

13 Ekim 1991 tarihinde Adana’da toplanan sendikamız başkanlar kurulu, bölgesel temsilciler kurullarımızca alınan kararları içeren çağrı metninin kamuoyuna duyurulmasını kararlaştırmıştır.

12 Eylül rejimi, daha önce sınırlı da olsa zorlu uğraşlarımızla sağlanan demokrasiyi, onun yapı taşları insan haklarını, özgürlüklerimizi ve haklarımızı yok ederken aynı anda ekmeğimizi de küçültmüş, biz tüm işçi sınıfı ve emekçilere çağ dışı standartta bir yaşamı layık görmüştür.

Bunu yaparken sendikalarımızı kapatmış veya faaliyetlerini askıya alarak tabela sendikası durumuna getirmiş, hak aramamızı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğümüzü en büyük suç saymış, yüz binleri zindanlara doldurmuş, işkencelerden geçirmiş, içerde ve dışarda her türlü ağır baskıyı uygulamıştır.

Tüm bu yaptıklarını meşru göstermek için demokratik olmayan koşullarda, alternatifsiz bir biçimde 1982 Anayasası’nı kabul ettirmiş, yasalar çıkartmış ve özellikle çalışma yaşamını ilgilendiren 2821 ve 2822 sayılı Sendikalar, Toplu İş Sözleşme, Grev ve Lokavt Yasalarını, kendi seçtiği Kurucu Meclis’e dahi iletmeden cuntacı generaller, bizzat kendileri yasa olarak ilan etmişlerdir.

12 Eylül rejiminin “sivil” görünümlü ANAP iktidarlarının işçilere, sendikalarına ve tüm emekçilere ne denli düşman olduğunu; toplu iş sözleşmelerimizdeki hak tanımaz tavırlarından, grevlerimizi kırmak için bizlere tüzükleri ile baskı uygu-

larken işverenlere sağladığı kolaylıklardan, grev ertelemelerinden, 3 Ocak’a karşı tehditlerinden, Zonguldak grev ve yürüyüşündeki hak tanımayıp şiddet ve baskı uygulamasından, sendikasılaştırma yönündeki uygulamaları ve diğer sendika düşmanı tavırlarından, en kısa ifadesiyle sermayeden yana şimdiye kadar hiçbir iktidarın gösteremediği tavırlarından, tüm bu belirttiklerimizle bir bütün olan insan haklarına karşı oluşlarından, Kürt halkına devlet terörü uygulamalarından ve Kürt sorununun serbestçe tartışılmasını engellemelerinden, memur ücretlerini düşük tutmasından, tarım üreticilerini enflasyona ezdirmesinden vb. pek çok olumsuzluklarından yakinen tanıyoruz. 20 Ekim genel seçimlerinde ANAP’a oy vermemekle, 12 Eylül rejiminden kurtulmak için önemli bir adım atacağız.

Bu yaklaşımla diyoruz ki; ANAP’a oy yok.

Diğer partiler ise ileri sürdükleri vaatlerine, parti programlarına ve tüm bu ileri sürdüklerini ne kadar yerine getirebileceklerine göre değerlendirilmektedirler. Siyasi partilerin, sermayenin teori ve politika üreten örgütü TÜSİAD’a görücüye çıkış tavırları, bizden yana vaatlerini de ne denli yerine getireceklerinin de işaretlerini vermektedir.

Ancak hemen ifade ediyoruz ki; biz işçi sınıfı ücretlilerin vazgeçilemez örgütü sendikalar asla bir partinin yan kuruluşu ve hele hele oy deposu hiç değiliz. Biz çok iyi biliyoruz ki; bizzat işçi sınıfı, ücretliler ve onların örgütü sendikalar olarak sorunlarımızın çözümü ve hedeflerimize varmak için birlikte, bilinçli ve kararlı uğraş vermedikçe, kimse bizim adımıza hiçbir sorunumuzu çözmez. Bu nedenle diyoruz ki; seçim sonuçları ne olursa olsun, biz hedeflerimizin takipçisiyiz. Kimse bize hak vermeyecek ve biz onları alacağız.

Dünyada ve bir parçası olan Türkiye’de de toplumun her alanında değişikliklerin olduğu ve olacağının bilinciyle, sendikal hareketimizde de bu değişme ve gelişmelere göre işçi sınıfı, ücretliler ve tüm emekçilerin çıkarı temelinde anlayışımızı geliştirecek ve gerekirse yeniliklere gitmekten çekinilmeyecektir. Çünkü biz sendikalar üyelerimizin hak ve çıkarlarını, özgürlüklerini ancak çağdaş ölçülerde, çağdaş bir anlayışla savunup ilerletebileceğimizin inancını taşımaktayız. Kuşkusuz kısa ve uzun dönemler için hedeflerimiz vardır. Ancak yörüngemiz işçilerin ve tüm emekçilerin hak ve çıkarlarını sağlama ve geliştirme temeli üzerinde bulunmaktadır. Bu yörüngemiz hem ekonomik hem de politiktir.

Böylece kimse bizden “uslu” durmamızı, “tabela” sendikacılığı yapmamızı beklemesin. Üye sayımızı çoğaltacağız ve sendikal anlayışımızı zenginleştirip,

yeterli hale getireceğiz. Tüm bunları yaparken üyemizden en üst düzey sendika organındaki görevlimize kadar üzerimize düşeni, bir bütünün parçaları olarak yerine getireceğiz.

Biz demokrasiyi bir kültür, bir yaşam biçimi olarak anlıyor, kendi sendikalarımızda ve diğer örgütlerimizde gerçekleştirmekte olduğumuz gibi, siyasal demokrasiyi de aynı düzeyde geliştirmeyi hedef almış bulunmaktayız.

Türkiye’de sendikaların bir parçası olarak sendikamız Petrol-İş, yapmış olduğu bölgesel temsilciler kurullarından güçlenerek ve bu gücünü de tanıyarak çıkmıştır. Hemen 20 Ekim seçimleri öncesi bu kurullarımızın toplanması ayrı bir önemde olup, bu platformun 12 Eylül rejiminden kurtulmak için değerlendirilmesinin gereği ortaya konmuştur ve bu “çağrı” yapmış olduğumuz bölgesel temsilciler kurullarımızdan çıkan önemli bir sonuçtur.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu

15 Ekim 1991

40 ÜYEMİZİN ATILDIĞI MUTLU AKÜ'DE DİRENİŞ

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

İstanbul Kartal Yunus'ta kurulu MUTLU Akü Malzemeleri San. A. Ş. işyerinde çalışmakta olan 90 üyemizden 40'ı, 11.10.1991 günü işten atılmışlardır. Böylece Temmuz ayındaki sözleşme imzasından sonra işten atılan üyelerimizin sayısı 60'ı bulmuştur.

İşten atılan 40 üyemiz tazminatlarını almayarak, bugün işyeri önünde direnişe başlamışlardır. Fabrikadaki arkadaşlarının da dayanışması, eş ve çocuklarının da katılımı ile yarın (16 Ekim 1991) protesto eylemi sürdürülecektir.

Bu haklı eylemimize destek olacağınız inancı içinde bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla

Petrol-İş Basın Servisi

15 Ekim 1991

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

18 aydır ücret ve sosyal haklarının büyük bir bölümünü alamayan, son dört aydır hiçbir ödeme yapılmayan FARGLAS Kimyevi Maddeler San. A.Ş. işyerinde çalışan 235 üyemizin eş ve çocukları bugün (15 Ekim 1991) işyerine gelerek bu durumu üyelerimizle birlikte protesto eylemini başlatmışlardır. Protesto eylemi gün boyunca devam etmektedir.

Yaşamlarını 1,5 yıldır açlık sınırında sürdüren FARGLAS işçilerinin ve ailelerinin bu sorunlarının çözümüne katkıda bulunacağınız inancı ile duyurulur.

Saygılarımızla

Petrol-İş Basın Servisi

Adres: Farglas Kimyevi Maddeler San. A.Ş.

30 Ağustos Cad. No: 13, Cevizli/İstanbul

15 Kasım 1991

ESKİŞEHİR ÖZEL TIP CEZAEVİ YIKILSIN, İNSAN HAKLARI İHLALLERİNE SON VERİLSİN

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Son 12 yıldır yaşadığımız sıkıntıların temelinde demokrasimizin eksik işletilmesinin, insan haklarının sürekli ihlal edilmesinin yattığı toplumumuzda herkes tarafından kavranılmış bir gerçekliktir. Emekçi halk yığınlarımız, demokratik kuruluşlarımız başta devlet terörü olmak üzere 12 Eylül rejimine bütün sonuçlarıyla son verilmesini istemekte ve bunu seçimler de dahil her fırsatta dile getirmektedir.

Nitekim önümüzdeki günlerde kurulması beklenen hükümetin her iki ortağı da bu konuyla ilgili ciddi mesajlar vermekte, insan hakları bakanlığı kurulacağı, karakolların şeffaflaştırılacağı gibi iyi niyetli girişimler demokrasi özlemi içerisindeki insanlarımıza umut vermektedir.

Ancak, bu umutların önüne set çekmek istercesine, Ankara Kapalı Cezaevi'nden iki mahkûmun kaçmasıyla başlatılan antidemokratik uygulamalar toplumumuzda büyük bir rahatsızlık yaratmış, yurt içinde giderek yayılan tepki ve protestolar yurt dışına da ulaşmıştır.

Siyasi tutuklu ve hükümlüler üzerindeki baskıların, işkencelerin yoğunlaştırılması, birçoğunun insanlıkla bağdaştırılması mümkün olmayan Eskişehir Özel Tip Cezaevi'ne nakledilmeleri, burada tabutluk tabir edilen ölüm hücrelerine konulup, insanlarla insanlıkla ilişkilerinin kesilmesi, kendisine “insanım”, “demokratım” diyen hiçbir insan tarafından kabul edilemeyecek bir durumdur.

Dünya insan hakları gününün bir yenisini daha kutlamaya hazırlandığımız, insan hakları bakanlığı kurulacağı beklentisine girdiğimiz bu günlerde, siyasi iktidarı bu insanlık dışı uygulamalarını şiddetle protesto ediyoruz. Devlet terörünün bu yeni örneğine tüm gücümüzle “HAYIR” diyoruz.

Eskişehir Özel Tıp Cezaevi'nin kapatılmasını, bu uygulamalara kaynak teşkil eden Terörle Mücadele Yasası'nın iptal edilmesini istiyor, tüm demokrasi güçlerimizi insan haklarının gerçekten kazanılması için birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

10 Aralık 1991

İNSAN HAKLARI İÇİN MÜCADELEMİZ DEVAM EDECEKTİR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Ülkemizde yıllardan beri ısrarla ve aşırı ölçülere vardırılarak sürdürülen insan hakları ihlalleri toplumumuzun bağrında silinmesi güç, kara bir leke olarak durmaktadır. Hepimizin görevi, bu pislikleri bir daha geri gelmeyecek bir şekilde geçmişin karanlıklarına gömmektir.

Yeni hükümette insan haklarıyla ilgili bir devlet bakanlığının kurulmuş olması, artık Türkiye’de böyle bir ayıbın yaşanmayacağını garantisini olmalıdır. Bu bakanlık insanlara insan hakları bilincini verebilme görevini üstlenmeli, insanlarımız kendi hak ve özgürlüklerini kendi örgütlü güçleriyle koruyabilecek ve geliştirebilecek duruma gelebilmelidir.

Eskişehir Özel Tıp Cezaevi’nin kapatılması olumlu bir adım olmakla birlikte, tüm cezaevleri insanlık onurunun çiğnenmediği, insanca yaşanacak bir duruma getirilmeden, yeterli sayılmamalıdır.

Cumhurbaşkanı’nın işkenceden söz edilmesini “canileri yüreklendirme” şeklinde yorumlaması, Eskişehir Cezaevi’nin tekrar açılmasını isteyebilmesi bile, Türkiye’de insan hakları önündeki engellerin nerelere kadar uzanabileceğini göstermektedir.

Yeni hükümetin programındaki “herkes birinci sınıf yurttaşı” sözünün gerekleri en kısa zamanda yerine getirilmeli, Kürt sorununun demokratik bir ortamda tartışılmasının zemini yaratılmalı, çözümler de insan hakları ihlal edilmeden, demokratik kurallar içerisinde aranmalı ve bulunmalıdır.

“Koruculuk” sisteminin, “Özel Tim”in, Kontraçerilla’nın varlığını sürdürdüğü, hukukun üstünlüğü ilkesinin lafta kaldığı bir ortamda insan haklarının varlığı nasıl savunulacaktır?

Ülkemizde sadece işten atılmaların hiçbir kayda bağlanmamış olması bile, insan hakları ihlallerine yeterli bir örnektir. İnsanlarımız en ufak bir iş güvencesinden bile yoksun, düşük ücretle, sağlıksız koşullarda çalışmaya mahkûm edilmekte, hak arama, sendikalaşma çabaları da işten atılmayla sonuçlanmaktadır.

Böyle bir ortamda, demokrasi mücadelemizin ayrılmaz bir parçası olarak, insan hakları mücadelemiz tüm hızıyla sürecektir. Petrol-İş diğer demokratik kurum ve kuruluşlarla birlikte bu mücadelede üzerine düşecek her türlü görevi yerine getirmeye hazırdır.

Bu anlayışla dünya insan hakları gününü kutluyor, kendisine “insanım”, “demokratım” diyen tüm kişi ve kuruluşları insanca yaşam için, insan hakları için birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

29 Aralık 1991

EK ZAM TELEBİMİZ İÇİN DİYALOGLA ÇÖZÜM YOLLARI TIKANDI MÜCADELEYE HAZIR OLALIM!

PETKİM işçisi kardeşlerimiz Değerli üyelerimiz

Kasım ayı başında yayınladığımız bildiri ile sizlere ek zam talebimizle ilgili olarak o güne kadarki tüm gelişmeleri aktardık. Sorunumuzun karşılıklı uzlaşma ve diyalog yoluyla çözümlenememesi ihtimaline karşılık, etkin bir mücadeleye hazır olunması gereğini vurguladık.

Gelişmeleri hepiniz biliyorsunuz. Kimse bizlere haksız olduğumuzu söyleyemedi. Hatta PETKİM Yönetim Kurulu “İlgili bakanlığın onayı alındıktan sonra, 1 Eylül 1991’den geçerli olmak üzere PETKİM işçilerinin ücretlerine yüzde 25 zam yapılması” kararını bile aldı.

Ancak “biz hükümet olarak herhangi bir engel çıkartmayacağız” yaklaşımını gösteren hükümet yetkilileri uygulama talimatını ancak seçimler sona erip, iktidarı kaybettikleri anlaşıldıktan sonra verdiler. Bu talimat da yerine getirilmedi.

Üç aylık sabırlı ve özverili bir bekleyişin ardından yeni bir durumla karşı karşıya kaldık. Önce yeni hükümetin kurulmasını beklemek, sonra da bu hükümetin ek zam talebimize yaklaşımının ne olacağını görmek zorunluluğunu duyduk.

Çeşitli tarihlerde genel merkezimiz ve şubelerimiz düzeyinde, gerek işveren ve gerekse de hükümet yetkilileriyle çeşitli görüşmeler yaptık. Bölge parlamenterlerinin yardım ve desteğine başvurduk.

Ancak bu son derece haklı ek zam talebimizin karşılanması ve daha önce verilen sözlerin yerine getirilmesi yolunda yapmış olduğumuz tüm uğraşlarımızın bir kez daha sonuçsuz kaldığını gördük.

DEĞERLİ ÜYELERİMİZ

Daha önceki bildirimizde de açıkça söylediğimiz gibi, YHK'ya bitirilen sözleşmemizin ardından imzalanan 1991 kamu sözleşmelerinin yarattığı ücret farklılığının asgari düzeye indirilmesi talebimizde bütünüyle haklıyız.

Bu haklı talebimizin yerine getirilmesi için karşılıklı uzlaşma ve diyalog girişimlerimizin sonuçsuz kalmış olması, bu işin ortada kaldığı anlamına gelmeyecektir.

Ne sendikamızın ne de PETKİM işçisi üyelerimizin bu haklı sorununa sırtımızı dönmemiz, bu durumu kader sayıp kabullenmemiz mümkün değildir.

İnanıyoruz ki; bu ücret dengesizliğinin lehimize giderilmesi er veya geç mutlaka sağlanacaktır.

Bu koşullar altında, bunun yolu da; demokratik direnme hakkımızı hep birlikte büyük bir kararlılık ve inançla ortaya koymaktır.

PETKİM işçisi bu mücadeleyi başarıya ulaştıracak bilinç, birikim ve deneyime fazlasıyla sahiptir.

Sendikamız PETKİM işçilerine sonuna kadar güvenmekte, PETKİM işçilerinin de aynı güven duyguları içerisinde, sendikamız önderliğinde örgütlü ve disiplinli bir mücadeleye hazır olduğuna içtenlikle inanmaktadır.

Bu noktadan sonra çözüm için tek yol mücadeledir.

Bu haklı mücadelemizde hepinize başarılar diliyor, bu vesile ile yeni yılınızı kutluyor, sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

10 Ocak 1992

HER SENDİKALILAŞAN İŞTEN ATILIRSA, ILO STANDARTLARINA NASIL ULAŞACAĞIZ?

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

YURTİÇİ KARGO Servisi A.Ş.’de çalışmakta olan üç binin üzerinde işçi, işkolundaki tek yetkili sendika olan TÜMTİS’de örgütlenmeye başlayınca, işveren işçi atmaya başlamış, işçiler direnmeye başlayınca da 600 civarında işçi 17. maddeden tazminatsız olarak işten atılmışlardır.

Anayasal ve yasal “sendikal örgütlenme özgürlüğünü” kullanmakta olan işçiler, işten atılmayan ama sendikaya üye oldukları için sıranın kendilerine de geleceğini bilen işçilerle birlikte direnişlerini sürdürmüş, ancak güvenlik güçlerinin zorbaca müdahalesiyle, yüze yakın işçi gözaltına alınmış, TÜMTİS yöneticileri hırpalanmıştır.

İşverenin bu uygulamaları karşısında sessiz kalan yetkililer, anayasal haklarını kullanan işçilerin direnişini kırmakta gösterdikleri başarıyla, ülkemizde sendikal hak ve özgürlüklerin kazanılması için, daha çok yol alınması gereğini ortaya koymuşlardır.

Bir yandan demokratik bir ülke yaratılacağı iddia edilirken, bir yandan da insanlık dışı baskı ve terörle en demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasını engellemenin sonu, çok geniş kapsamlı ve sert mücadelelere zemin hazırlamak olacaktır.

Yalnızca YURTİÇİ KARGO’da değil, tüm işkollarında, tüm ülkede sendikalaşmanın sonu işçi kıyımı olmakta, bu kısımlara karşı direnişler yayılmaktadır. Sendikamızda örgütlenmek isteyen binlerce işçi de aynı sonuçla karşılaşmışlardır.

ILO standartları yasalarda, kâğıt üzerinde değil, uygulamada yaşama ge-

çirilmedikçe, işçi kısımları engellenmedikçe, tüm özgürlükler havada kalmaya, çalışma barışı bir hayal olmaya devam edecektir.

YURTIÇİ KARGO işçilerine yapılan çevik kuvvet saldırısını şiddetle kınıyor, sorumluların cezalandırılmasını talep ediyoruz.

YURTIÇİ KARGO işçilerinin ve diğer sendikasız işçilerin sendikalaşma mücadeleleri sürecektir, sendikal hak ve özgürlüklerimiz önündeki engeller demokratik direnme hakkımız kullanılarak, mutlaka aşılabilecektir.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

06 Şubat 1992

HÜKÜMETİN İŞ GÜVENCESİNE İLİŞKİN YASA TASLAĞI, İŞVERENLERE RAĞMEN YASALAŞACAKTIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Siyasi iktidarın ülkemizi demokratikleştirme çabalarının bir parçası da, çalışma yaşamında ILO standartlarının hakim kılınmasıdır. Bir yandan Avrupa Topluluğu'na girmekten, dünya ile bütünleşmekten söz edilirken, öte yandan en temek insan hak ve özgürlüklerini, en temel sendikal hak ve özgürlükleri 12 Eylül'ün çağdışı kalıpları içerisinde tutmaya çalışmak çelişkilerin en büyüğü olmaktadır.

12 Eylül mantığı içerisinde, işçileri istedikleri zaman ve diledikleri sayıda iş-ten atabilmelerine olanak veren baskıcı toplum anlayışına alışan işverenler, siyasi iktidarın iş güvencesine ilişkin yasa taslağı ile adeta bir paniğe kapılmış, sürekli feryat etmektedirler.

Oysa Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan “1475 sayılı İş Kanunu ile 2821 sayılı Sendikalar Kanunu'nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine İlişkin Yasa Taslağı”nın amacı tüm Avrupa Topluluğu ülkelerinde uygulanmakta olan, ILO'nun en temel sözleşmelerinden birinin daha gereğini yerine getirmek, haklı bir nedene dayanmadan işçi kırımlarına engel olmaktır.

İşverenler ise, bir yandan, hiçbir zaman haklı nedenlere dayanmaksızın işçi atmadıklarını iddia etmekte, öte yandan da, sadece haklı nedenlere dayanmaksızın işçi çıkartılmasına engel olacak bu yasa tasarısına karşı çıkmaktadırlar. Hiçbir haklı ve inandırıcı gerekçe gösterememekte ve bu tasarının yasalaşması halinde ekonominin büyük darbeler alacağını iddia etmektedirler.

Bu çelişki aynı zamanda işverenlerin demokrasi anlayışlarındaki samimiyetsizliği de açıkça ortaya koymaktadır.

İşten atılmalara yargı güvencesi, haksız işten atılma durumunda “işe iade” sistemi, toplu işten çıkarmalarda idari denetim getiren bu yasa tasansı, işçilerin 12 yıldır sıkıntısını çektikleri büyük bir haksızlığı ortadan kaldıracak niteliktedir.

Sadece son bir yıl içerisinde yaklaşık 200.000 sendikalı işçi işten atılmıştır. İşverenlerin iddia ettikleri “haklı” nedenlerle işten atılanların sayısı son derece sınırlıdır. Son toplu sözleşmelerin nispi iyi sonuçlarına tahammül edemeyen ve bunu her fırsatta dile getiren işverenler, daha ucuz işçi çalıştırmak için kıyımlara hız vermişlerdir.

Kıyımların ana nedeni işverenlerin aşırı kâr hırsıdır. Bir diğer ana neden de, bu kıyımların işverenlerin sendikasızlaştırma politikalarının ana unsuru olarak kullanılmasıdır.

Bu nedenle, hazırlanan yasa tasarısının bizce en temel eksikliği, yasalara ve yargı kararlarına uymayan işverenlere getirilen cezaların hafifliğidir. İşçilere çeşitli hapis cezaları öngörülürken işverenlere yalnızca para cezaları getirilmesi bizce bir eksikliktir. Yargının işe iade kararına uymayan işverenler için hapis cezası müeyyidesi getirilmelidir.

TASARI MUTLAKA YASALAŞMALIDIR

Hükümetin, iş güvencesinin sağlanması yolundaki bu olumlu girişimi, işverenlerin tüm karşı çıkışlarına karşın, tasarının yasalaşmasıyla sona erecektir.

Çünkü demokrasinin de, insan hak ve özgürlüklerinin de, sendikal hak ve özgürlüklerinin de gereği budur.

Sendikamız bu doğrultuda tüm diğer sendikalarla birlikte üyelerimizin üretimden gelen güçleri de dahil, her türlü olanağını seferber etmeye hazırdır.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Münir Ceylân
Genel Başkan

25 Şubat 1992

KIRŞEHİR PETLAS'TA SENDİKALILAŞMA MÜCADELESİ VEREN 900 İŞÇİ DİRENİŞTE

Basın ve yayınınızın değerli temsilcileri

Kırşehir'de kurulu 1.200 işçinin çalıştığı PETLAS Lastik Sanayi ve Ticareti A.Ş. işyerinde sendikamıza üye olmak için mücadele eden 900 işçi dünden bu yana (24 Şubat 1992) işi bırakmış, direnişe başlamışlardır.

Çalışan 1.250 işçi içerisinde kadrolu olan ve sendikamızda örgütlü bulunan işçi sayısı yalnızca 250'dir.

Diğer 900 işçi devamlılık arz eden üretim işlerinde çalıştıkları halde suni olarak yaratılan taşeronluk-müteahhitlik kadrolarında, sendikasız ve asgari ücretle çalıştırılmakta, tüm çabalarına karşın sendikal haklarını kullanamamaktadırlar.

Sendikamızla birlikte mücadelelerini sürdüren bu işçiler için bir kez yetki alınabilmiş, ancak müteahhit firma adı değiştirilerek, bir kamu kuruluşuna yakışmayacak oyunlarla sendikamızın yetkisi düşürülmüştür.

İki yıldan beri böylesi bir boğuşma içerisinde bulunan 900 işçi tek çözüm olarak işi bırakma ve fabrikayı terk etmeme eylemini seçmişlerdir. Gerekirse Ankara'ya yürüme kararlılığında olduklarını belirtmektedirler.

Sendikamız ve PETLAS'ta çalışan 250 üyemiz müteahhit işçileriyle tam bir dayanışma ve güç birliği içerisinde, suni olarak yaratılan müteahhit olayını gündemden kaldırma kararlılığındadır.

Mücadelemiz PETLAS'ta çalışan tüm işçiler sendikalı oluncaya kadar sürdürülecektir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Münir Ceylân

Genel Başkan

28 Şubat 1992

İŞ GÜVENCESİ YASA TASLAĞI DERHAL YASALAŞMALI!

Bugün ülkemizde çalışanların sorunlarının başında işçi kıyımları gelmektedir. Son bir yıl içinde işten atılan yalnızca sendikalı işçi sayısı 200.000'i aşmıştır.

İşverenlerin haksız yere, pervasızca, diledikleri kadar işçiyi diledikleri zaman işten atabilmeleri, çalışanların en yakıcı sorunu olarak onları tedirgin etmekte, geleceğe güvenle bakabilmelerini engellemektedir.

İşverenler “kısa günün kârı” anlayışıyla yüksek ücretli işçileri işten atmakta, müteahhit işçisi, geçici işçi çalıştırarak aynı zamanda da sendikasızlaştırmayı hedeflemektedir.

Bu durum işçilerin örgütlenebilmesini de engellemekte, dolayısıyla özünde demokrasiyi de zedelemektedir.

Artık sendikal hareketin en büyük hedefi; iş güvencesini sağlamaktır. Bu güvence sağlanmadıkça, çalışma barışı sözleri de bir hayal olarak kalacaktır.

Hükümetin bu anlamda, yalnızca haklı nedene dayanmayan işçi kıyımlarını önlemek, bir büyük haksızlığı ortadan kaldırmak adına hazırladığı İş Güvencesi Yasa Tasarısı işverenlerin büyük tepkileriyle karşılaşmıştır.

Hem haksız yere işçi atmadığını iddia etmek, hem de bu tasarıya karşı çıkmak, işverenlerimizin samimiyetsizliğinin, aynı zamanda da demokrasi düşmanlığının bir aynasıdır.

Taslağın yasalaşmasını engellemeye çalışan ve Çalışma Bakanı Sayın Mehmet Moğultay'ı da kendilerine hedef olarak seçen işveren kuruluşlarının çabalarını boşa çıkarmak, yalnızca sendikaların değil, tüm demokrasi güçlerimizin de görevidir, görevi olmalıdır.

Petrol-İş olarak bizler bu tasarıyı desteklemekle, bu tasarıya sahip çıkmakla yetinmiyor, bu anlamda tüm gücümüzü seferber etmeye de hazır olarak, tüm sendikaları ve demokratik kuruluşları aktif mücadeleye çağırıyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu

05 Mart 1992

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Zonguldak Kozlu'daki grizu faciasında yaşamını yitiren işçi kardeşlerimizi anmak, olayla ilgili tepki ve protestolarımızı dile getirmek amacıyla, yarın sabah (6 Mart 1992) iş girişinde tüm işyerlerimizde sendikamızca hazırlanan bildiri okunacak, iki dakikalık saygı duruşunda bulunulacaktır.

Gereği için bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Tekin Akın
Genel Mali Sekreter

Zonguldak Madencileri ve Erzincan Depremi için Sendikamızca T.C. Ziraat Bankasında açılan Dayanışma Hesabımıza gönderilen toplam 190 milyon lira yerlerine ulaştırıldı.

**Türk-İş'in Zonguldak Maden İşçilerine
Yardım Fonu hesabına 22.5.1992 tarihinde
114 milyon TL. gönderildi.**

**Erzincan depreminde zarar gören 38 üyemize,
üye başına 2'sher milyon lira dağıtılmak üzere
İbrahim Altıntaş'ın hesabına 21.5.1992 tarihinde
76 milyon TL. gönderildi.**

DAYANIŞMA HESABIMIZA GÖNDERİLEN PARALAR

DYO Boya	1.450.000.-TL.	Doğu İlaç	650.000.-TL.
Sodaş A.Ş.	1.448.000.-TL.	Hikmet Hamçelik - Didim	450.000.-TL.
BP Petrolleri	350.000.-TL.	Petrol-İş	2.273.000.-TL.
Mobil	2.150.000.-TL.	Gazi Bolat	50.000.-TL.
Santa Farma	1.050.000.-TL.	Petrol-İş - Bursa	3.830.000.-TL.
SSK İlaç	1.200.000.-TL.	Çukurova Kimya	1.450.000.-TL.
Scrikks	445.000.-TL.	Mutlu Akü	3.260.000.-TL.
Shell Güney Depo	500.000.-TL.	Corro Coat	530.000.-TL.
Mobilgaz	265.000.-TL.	Ataş Mensupları	3.160.000.-TL.
Birleşik Alman İlaç	8.340.000.-TL.	Aküsan İşçileri	738.000.-TL.
Petrol-İş - Bandırma	5.600.000.-TL.	Petrol Ofisi	2.000.000.-TL.
Tüsgaş - Kütahya	14.036.576.-TL.	İbrahim.....	2.425.000.-TL.
Wyeth İlaç	1.826.000.-TL.	BP Gemlik	545.000.-TL.
Hıdır Doga	625.000.-TL.	Rasim Merm.	400.000.-TL.
Sümerbank	1.240.000.-TL.	Akdeniz Gübre	5.110.000.-TL.
Lipet	655.000.-TL.	Petkim - Aliğa	24.360.000.-TL.
Petrol Ofisi	1.370.000.-TL.	Tetra Pak - İzmir	500.000.-TL.
Lütfi Evre.....	400.000.-TL.	Ocakgaz	185.000.-TL.
Hakkı Kapa.....- TZDK	325.000.-TL.	Ataş Mensupları	200.000.-TL.
Petrol-İş	3.925.000.-TL.	Bekir Kumcu	2.800.000.-TL.
Aygaz A.Ş.	1.395.000.-TL.	Petkim - Yarımcı	59.936.000.-TL.
İpragaz - Aliğa	850.000.-TL.	Petrol-İş - Gebze	12.400.000.-TL.
Petrol Ofisi	1.115.000.-TL.	Hasbi.....	800.000.-TL.
Tek Plastik	510.000.-TL.	Şöförler Odası	500.000.-TL.
Abdullah D.....	580.000.-TL.	Haluk Güne.....	370.000.-TL.
Mehmet Atı	5.542.000.-TL.	Hüseyin Kı.....	120.000.-TL.
Kadir Aktaş	1.010.000.-TL.		
Lever-İş	900.000.-TL.		
Necdet Nar	1.215.000.-TL.		
Carlo Erba	850.000.-TL.		

* Banka dekontlarından bazı isimler tam olarak okunamamıştır. Okunabildiği kadarıyla yayınlamak zorunda kaldık. Özür dileriz.

Çalışma Bakanlığından Bakanlar Kuruluna, daha ilk etapta

İŞ GÜVENCESİ YASA TASLAĞI

"Türk-İş Başkanlar Kurulu, bu taslağın Bakanlar Kuruluna sevk edildiği şekliyle çıkmaması veya işveren çevrelerinin vaki engellemelerinin devamı halinde, işçilerin de yurt çapında etkin ve yaygın eylemlere başvurmasını kararlaştırmıştır."

İş Güvencesi Yasa Taslağı işverenlerin sistemli saldırıları karşısında kamuoyuna sunulan ilk şekilden çeşitli tavizler vererek Bakanlar Kurulu'na geldi.

Kamuoyuna sunulan ilk taslakla, Bakanlar Kurulu'na sunulan taslak arasında, işveren dayatmaları doğrultusunda gerçekleştirilmiş çeşitli ve önemli değişiklikler bulunuyor.

Başta Türk-İş olmak üzere, işçi kuruluşlarının yeterli ve etkili bir destek veremedikleri taslak, bu pasif durumun sürmesi durumunda yasa-larınca kadar daha çok tırpan yiyeceği benziyor.

Sendikamız yaygın organlarında, çeşitli basın bildirilerinde ve son olarak ta yayınlanan alışımızda belirtildiği gibi, İş Güvencesi Yasa Taslağı'nın kamuoyuna sunulan ilk şekliyle, hemen ve aynen yasa-lanmasını istiyor.

Ancak bu taslak nedeniyle olağanüstü toplanan Türk-İş Başkanlar Kurulu da taslağın Bakanlar Kurulu'na sevk edildiği şekliyle yasa-lanmasını isterken, ilk ve önemli bir tavizi de vermiş bulunuyor.

İki taslak arasındaki başlıca farklılıklar, yada başka bir deyişle, ilk taslağa atılan tırpanlar şöyle sıralanıyor:

11 Nisan 1992

PETROL-İŞ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

9-10 Nisan 1992 tarihlerinde Mersin’de toplanan 21. Dönem 6. Olağan Genişletilmiş Başkanlar Kurulumuz aşağıdaki bildirgenin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Hükümetin tüm demokratikleşme vaatlerine karşın, antidemokratik uygulamaların bir türlü sona ermemiş olduğu bir gerçektir. İnsan hakları ihlalleri sürmekte, yargısız infazlar devam etmekte, basına sansür konulmakta, hukukun üstünlüğü ilkesi sürekli çiğnenmektedir. Toplumun ve devletin demokratikleştirilmesi birinci gündem maddemizdir. Demokrasi evrensel kurallarıyla uygulanmalı, Güneydoğu’da yaşanan üzücü olayların çözümünün ancak demokraside olduğu unutulmamalı, insanlarımızı birbirine düşman edecek her türlü girişime karşı çıkılmalıdır.

Hükümetin ekonomi politikası tümüyle işverenlerin çıkarları, IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının istekleri doğrultusundadır. Bunun en belirgin örneği de; özelleştirme çalışmalarına hızla devam edilmesidir. Yüz binlerce işçinin daha işsiz kalmasına, tekellerin hakimiyetinin pekişmesine, yerli-yabancı bir avuç azınlık lehine milyonlarca insanımızın daha da yoksullaşmasına yol açacak olan özelleştirmelere karşı çalışmalarımız etkinleştirilerek sürdürülecektir.

1 Mayıs İşçi bayramı, “tüm dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü” olarak ülkemizde de mutlaka yığinsal olarak alanlarda ve işyerlerinde kutlanılmalıdır. Türk-İş bu doğrultuda sonuna kadar zorlanmalı, genel kurul kararlarına sahip çıkması sağlanmalıdır. Provokasyon kuşkusu kutlamalara engel olmamalı, ancak göz ardı da edilmemelidir. Sendikamız, Türk-İş ve diğer sendikalarla süratle ilişki kuracak, 1 Mayıs’ın İzmir’de yığinsal bir mitingle kutlanması için gerekli tüm girişimlerde bulunacaktır.

‘İş Güvencesi Yasa Taslağı’ bir an önce ve taslakta yer alan hükümler geriye götürülmeden yasalaşmalıdır. İşsizlik sigortası, kıdem tazminatlarına yeni kısıtlamalar getirilmesine vesile edilmeden çıkartılmalıdır. Kıdem tazminatlarına getirilecek herhangi bir kısıtlamaya karşı tüm işçileri ve sendikaları kucaklayacak ortak bir mücadele platformu oluşturulmalıdır.

Hükümet sendikal yasalarda vaat ettiği değişiklikleri bugüne kadar yerine getirememiştir. Sendikamız başkanlar kurulu üyeleri iktidar ortağı siyasi parti liderlerini, Çalışma Bakanlığı ve ilgili diğer bakanlıkları ziyaret edecek, anayasa ve yasa değişikliği önerilerimiz bir kez daha iletilecektir. Bu talepler 3 Ocak 1991 öncesi tüm Türk-İş topluluğu olarak hükümete sunduğumuz taleplerimizdir. O gün de belirtildiği gibi, 3 Ocak eylemi ilk uyarımızdır. Bu taleplerimiz yerine getirilmediği takdirde 3 Ocakların devamı niteliğinde eylemlerimiz sürdürülecek, işçi sınıfımız üretimden gelen gücü ile taleplerine sahip çıkacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

21 Mayıs 1992

**PETKİM'DE EŞİĞİNE GELDİĞİMİZ FACİA ÇOK CİDDİ BİR
UYARI OLARAK KABUL EDİLMELİ, GEREKEN ÖNLEMLER
MUTLAKA ALINMALIDIR**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Yarımca PETKİM'de 14 Mayıs sabahı meydana gelen patlama ve yangın, özellikle de bu tür yaşlı kuruluşlarımızda iş güvenliği önlemleri üzerinde ne kadar hassasiyetle durulması gerektiğini bir kez daha açıkça ortaya koymuştur.

Başta PETKİM ve çevre sanayi kuruluşlarının işçileri olmak üzere, bölgedeki tüm insanlarımızı büyük bir facianın eşiğine getiren bu olay, ciddi bir uyarı olarak kabul edilmeli, gereken tüm önlemler en kısa zamanda alınmalıdır.

Yapılması gereken ilk iş; bu kazanın oluş nedenleri üzerinde hassasiyetle durmak, objektif nedenleri ortaya çıkarmak, bunları ilgili kuruluşlar ve kamuoyu önünde yüreklice tartışmaktır.

Amacımız birilerini suçlamak değil, ileride benzeri kaza ya da faciaların tekrarlanmasına engel olabilmektir.

Ekonominin can damarlarından biri olan PETKİM ve benzeri sanayi kuruluşlarında, özellikle de petrokimya işkolu gibi, büyük faciaların her an yaşanabilme olasılığının yüksek olduğu işkollarında, üretimin mutlaka eğitimli, deneyimli, tecrübeli insanlar ile yapılması bir zorunluluktur.

Eksiklik ve aksaklıklar, teknik kadroların yanı sıra mutlaka bu insanlarla da tartışılmalı, onların da görüş ve önerilerine de başvurulmalıdır.

Ancak, uygulamada, bir takım ekonomik rahatlıklar sağlanması uğruna, müteahhit işçiliği, geçici işçi istihdamı gibi yollara başvurulmakta, eğitimsiz, deneyimsiz insanların bakım ve üretime katılması kaza riskini oldukça arttıran bir unsur olmaktadır.

Bu duruma öncelikle ve kesinlikle son verilmelidir.

Diğer bir önemli nokta da; periyodik bakımların hangi nedenle olursa olsun, aksatılmamasıdır.

Ancak, 1989 yılından günümüze PETKİM’de genel bakımın yapılmamış olması, genel bakım öncesi başka depolama ünitelerine nakledilmesi gereken bütadien gazının bu kez nakledilmemiş olması, hatların ve vanaların bakımlarının beş yıldır yapılmamış oluşu ve benzeri olgular, bu kazada sorumsuzluktan kaynaklanan ciddi ihmalleri gündeme getirmektedir.

Çıkan yangının söndürülmesinde gözlenen aksaklık ve eksikliklerin de bir an önce giderilmesi gerekmektedir.

Sevk ve idare ekibinin yetersiz kalışı, kauçuğun depolanmasında teknik emniyet kurallarına uyulmamış oluşu, yangın anında üniteye bir elektrik teknisyeninin bulunmayışı ve yangın söndürmede su basıncının yetersizliği gibi etkenler de, ihmal ve sorumsuzluk olgusunu güçlendirmektedir.

Sendikamız bu tür olayların kaderle ve tesadüflerle açıklanması ve geçiştirilmesine kesinlikle karşıdır.

Bu tür olayların bir daha yaşanmaması için tüm önlemler alınmalı, çağımızın teknolojisine uygun değişiklikler yapılmalı, insan yaşamının her şeyin üzerinde olduğu gerçeğinden hareketle, gerek çalışanların, gerekse de bölge halkının, iş ve can güvenliği için tüm olanaklar seferber edilmelidir.

Sendikamız tüm üyelerimizle birlikte, bu öneri ve taleplerimizin ısrarlı ve kararlı takipçisi olacaktır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Münir Ceylân
Genel Başkan

29 Mayıs 1992

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

28 Mayıs 1992 tarihli *Milliyet* gazetesinde “PKK için 290 imza” başlığı altında yayınlanan maksatlı haberde adı geçen imza metni, PKK veya başka bir örgütü destekleme amacı taşımadığı gibi, tarafımızdan da böyle bir amaçla imzalanmamıştır.

Buna rağmen *Milliyet* gazetesinin haberi bu şekilde verişi, belli bir önyargının, ciddi bir çarpıtma amacının taşındığını göstermektedir.

Adı geçen bildiride yer alan konunun ve bizlerin bu bildiriye imzalamamızın ana nedeni; dökülen kanlara dur diyebilmek, yaşanan ızdıraplara son verebilmek, halkımızın çok ciddi bir biçimde ihtiyaç duyduğu kardeşlik bağlarını pekiştirebilmektir.

Açık ve kesin bir dil ile ifade ediyoruz ki, biz Güneydoğu’da ve yurdun diğer her köşesinde insan hak ve özgürlükleri ihlallerine karşıyız ve bu tavrımızı her koşul ve platformda belirtmeyi kendimize bir görev olarak kabul etmekteyiz. Bir ülkede insan hak ve özgürlükleri yoksa sendikal hak ve özgürlükler de yoktur. Yaklaşımımız bu temeldedir.

Bu arada belirtmek isteriz ki, hükümet yetkililerinin sürekli demokrasi-den ve demokrasi içinde kalınarak sorunların çözümünden sıkça söz etmelerine rağmen, bu söylenenler yaşamda yankı bulmamaktadır. Sorun, suskun bir toplum mu? Yoksa konuşan bir Türkiye mi? üzerinedir.

Demokrasi, insan hakları ve özgürlüklere sahip çıkma, asla Güneydoğu’da süren kanlı olayları desteklemek olarak yorumlanmamalıdır.

Durumu bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla

Münir Ceylân
Petrol-İş Genel Başkanı

Tekin Akın
Petrol-İş Mali Sekreteri

Mansur Burgucu
Petrol-İş Genel Teşkilatlanma Sekreteri

30 Temmuz 1992

**TAKİMSAN A.Ş.'DE SENDİKALAŞMAMIZ KİYIM GETİRDİ
79 ÜYEMİZ İŞTEN ATILDI**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Kartal-Soğanlı'da, Yeldeğirmeni Mevkii'nde kurulu bulunan TAKİMSAN A.Ş. işyerinde çalışmakta olan 229 işçinin 135'inin sendikamıza üye olması üzerine, işveren 27 Temmuz 1992 günü 79 üyemizin işine son vermiştir.

İşten atılan üyelerimiz işyeri önünde beklemekte, diğer üyelerimiz ise tepkilerini işi yavaşlatma şeklinde sürdürmektedir.

OYAK'a bağlı, yarı resmi bir kuruluş niteliğindeki TAKİMSAN'da yaşanan kıyım, işverenlerin keyfi ve haksız işçi atmadıkları iddialarını yalanlamakta, işçilerin sendikalaşmasına olan tahammülsüzlüklerini ortaya koymaktadır.

Daha önce tarım ilaçları üretirken sendikamızca iki dönem sözleşme bağıtlanan bu işyerinin ruhsatı, çevre ve insan sağlığına zarar verdiği gerekçesiyle bakanlıkça iptal edilmiş, sendikalı işçilerin tümü işten atıldıktan sonra, işyerinde kozmetik üretimine başlanmıştır.

Birleşik Devletler Topluluğu'na kozmetik ihraç eden, 70 satış elemanıya tüm Türkiye'de dağıtım yapan bu şirkette daha önceki örgütlenme çalışmamız 40 üyemizin işten atılmasıyla kırılmıştır.

Son olarak 79 üyemizin işten atılması da örgütlenme çalışmalarımızı durduramayacaktır. TAKİMSAN A.Ş. işçileri bu demokratik haklarını mutlaka kullanacaklardır.

Yarı resmi nitelikteki bir kuruluştaki yaşanan bu kıyım, özel sektördeki kıyımların hangi ölçülere varabileceğini de kanıtlamakta, İş Güvencesi Yasa Taslağı'nın bir an önce yasalaşması istemimizdeki haklılığı da gözler önüne sermektedir.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına

Hüseyin Doğdu

Genel Sekreter

GENEL MERKEZ

PETROL-İŞ

TÜRKİYE PETROL - KİMYA - LASTİK İŞÇİLERİ SENDİKASI

Yıldız Posta Cad. Evren Sitesi D Blok Gayrettepe - İSTANBUL
TEL: 174 88 96 - 97 - 98 - 99 FAX: 174 74 46 P.Kod 80280 P.K.284

BİLDİRİ, HABER BÜLTENİ

İstanbul-31 Temmuz 1992

Basın ve Yayınımızın
Değerli Temsilcileri

BELEDİYE İŞÇİLERİNİN HAKLI GREVLERİNİ ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI VERDİKLERİ HAKLI MÜCADELELERİNİ BÜTÜN GÜCÜMİZLE DESTEKLİYORUZ

Ülkemizde işçi hak ve özgürlüklerine yapılan çok yönlü saldırıların önemli bir tanesi de, asgari ücretle çalışmaya hazır milyonlarca işsiz varken, sendikalı işçilerin çok yüksek ücret aldıkları, yada toplu sözleşmelerde çok yüksek ücret zammı istedikleri şeklindedir.

Belediyelerin yaptığı her sözleşme veya grevde aynı saldırıların tekrarlanmasına karşın, örneğin Ankara Belediyesinde çalışan işçilerin eline geçen giydirimli aylık ücret 1 milyon 447 bin ile 2 milyon 80 bin lira arasında değişmektedir.

Aynı Ankara'da, Türk-İş'in araştırmaları 4 kişilik bir ailenin yalnızca gıda harcamalarının 1 milyon 370 bin liraya ulaştığını göstermektedir.

Demek ki her defasında çok yüksek denilen ücret zamları sonucu gelineen noktalar, hiç te işveren iddialarını doğrulamamaktadır.

Belediyeler de dahil, işverenleri taşeron kullanmaya iten şey, çok daha ucuza ve sendikasız işçi çalıştırma istekleridir. Ne kadar demokrat görünmeye çalışılsa çalışanlar, yaptıkları şeyin özü çalışanların sendikal hak ve özgürlüklerini gaspetmekten başka birşey değildir.

Meydanı boş buldukları anda, sendikalaşma ve grev hakkımızı da gaspedebileceklerinin bir örneği de belediyelerdeki özelleştirme.

Belediye işçilerinin istedikleri ücret, insanca bir yaşam için gereken ücretin asgarisidir. Bu ücreti, bir sefalet ücretinden başka birşey olmayan asgari ücretle kıyaslamamızın, ülkemizdeki rejimli Güney Amerika'daki faşist diktatörlüklerle kıyaslamaktan farkı yoktur.

İşçiye insanca yaşam için gereken ücreti çok görenlere verilmesi gereken tek yanıt; **"Hak verilmez, alınır."** İlkemizle, mücadelemizi daha da yükseltmektir.

Sendikamız Belediye işçilerinin bu haklı grevlerinde, tüm gücüyle Belediye işçilerinin yanında olacaktır.

Saygılarımızla
Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylan
Genel Başkan

31 Temmuz 1992

**BELEDİYE İŞÇİLERİNİN HAKLI GREVLERİNİ,
ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI VERDİKLERİ HAKLI
MÜCADELELERİNİ BÜTÜN GÜCÜMÜZLE DESTEKLİYORUZ**

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Ülkemizde işçi hak ve özgürlüklerine yapılan çok yönlü saldırıların önemli bir tanesi de, asgari ücretle çalışmaya hazır milyonlarca işsiz varken, sendikali işçilerin çok yüksek ücret aldıkları ya da toplu sözleşmelerde çok yüksek ücret zammı istedikleri şeklindedir.

Belediyelerin yaptığı her sözleşme veya grevde aynı saldırıların tekrarlanmasına karşın, örneğin Ankara Belediyesi'nde çalışan işçilerin eline geçen giydirilmiş aylık ücret 1 milyon 447 bin ile 2 milyon 80 bin lira arasında değişmektedir.

Aynı Ankara'da, Türk-İş'in araştırmaları dört kişilik bir ailenin yalnızca gıda harcamalarının 1 milyon 370 bin liraya ulaştığını göstermektedir.

Demek ki her defasında çok yüksek denilen ücret zamları sonucu gelinen noktalar, hiç de işveren iddialarını doğrulamamaktadır.

Belediyeler de dahil, işverenleri taşeron kullanmaya iten şey, çok daha ucuza ve sendikasız işçi çalıştırma istekleridir. Ne kadar demokrat görünmeye çalışırlarsa çalışsınlar, yaptıkları şeyin özü çalışanların sendikal hak ve özgürlüklerini gasp etmekten başka bir şey değildir.

Meydanı boş buldukları anda, sendikalaşma ve grev hakkımızı da gasp edebileceklerinin bir örneği de belediyelerdeki özelleştirmedir.

Belediye işçilerinin istedikleri ücret, insanca bir yaşam için gereken ücretin asgarisidir. Bu ücreti, bir sefalet ücretinden başka bir şey olmayan asgari ücretle kıyaslamanın, ülkemizdeki rejimi Güney Amerika'daki faşist diktatörlüklerle kıyaslamaktan farkı yoktur.

İşçiye insanca yaşam için gereken ücreti çok görenlere verilmesi gereken tek yanıt; “Hak verilmez, alınır” ilkemizle, mücadelemizi daha da yükseltmektir.

Sendikamız, belediye işçilerinin bu haklı grevlerinde, tüm gücüyle belediye işçilerinin yanında olacaktır.

Saygılarımızla

Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

06 Ağustos 1992

**BASINIMIZA KARŞI GİDEREK YOĞUNLAŞTIRILAN SALDIRI
VE YARGISIZ İNFAZLAR DURDURULMALI, FAİLLERİ AÇIĞA
ÇIKARILMALI VE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ MUTLAKA GÜVENCE
ALTINA ALINMALIDIR**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Son zamanlarda basın mensuplarına karşı girişilen saldırılar giderek yoğunlaşmakta, faili meçhul cinayetler birbirini izlemektedir.

Son altı ayda yedi gazeteci faili meçhul cinayetlere kurban edilmiş, son olarak 5 Ağustos 1992 sabahı, *Gündem* gazetesi Diyarbakır muhabiri Burhan Karadeniz'in uğradığı silahlı saldırı sonucu başından ağır yaralanması da bu saldırıların artarak devam edeceğinin somut belirtisi olmuştur.

Bu saldırıların ana hedefi hiç kuşku yok ki, gözbebeğimiz gibi korumaya, geliştirmeye çalıştığımız demokrasimizdir. Demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan basın özgürlüğüne, özlemini çektiğimiz çok sesliliğe karşı sürdürülen bu saldırılar durdurulmalı, failleri de mutlaka açığa çıkartılmalıdır.

Demokrasiye, demokratikleşmeye en çok ihtiyaç duyduğumuz bu dönemde, halkımızın sesi olan, tercümanı olan basınımıza yönelik bu saldırılar devam ettiği sürece, ülkemizde basın özgürlüğünün ve dolayısıyla da demokrasinin varlığı söz konusu edilemeyecektir.

Bu olayların halkımızın demokratikleşme doğrultusunda yoğun bir beklenti içine girdiği yeni iktidar döneminde yoğunlaşıyor olması, bu iktidara bağlanan umutların da giderek yok olmasına yol açmıştır.

Basınımıza yönelik bu terör, toplumumuzun diğer kesimlerine de sıçrama eğilimi göstermekte, vatandaşlarımızın can derdine düşmelerine zemin hazırlamaktadır. Nitekim Burhan Karadeniz'in ağır yaralandığı saldırının

hemen ardından, yine Diyarbakır’da iki vatandaşımız uğradıkları saldırıda canlarını yitirmişler, bir vatandaşımız da ağır yaralanmıştır. İnsanların yaşam hakları ve özgürlüklerinden daha önemli hiçbir şeyin olamayacağı ve bu iki unsurun da ancak demokratik bir ortamda güvence altına alınabilecekleri unutulmamalıdır.

Bu tür olayları, bir hukuk devleti olmakla bağdaştırılması mümkün olmayan yargısız infazları sadece kınamakla yetinmenin bile, bir insanlık ve demokrasi suçu işlemekle eşdeğer tutulması gerekirken, demokrasi güçlerimizin suskunluklarını anlayışla karşılamamız mümkün değildir.

Basın özgürlüğü mutlaka güvence altına alınmalı, tüm demokrasi güçleri, demokrasi ve insanlık düşmanlarına, halkın sesini kesmenin imkânsızlığını somut bir şekilde gösterebilmek için seferber olmalıdır.

Basınımıza ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

10 Ağustos 1992

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Son günlerde basın mensuplarına karşı girişilen saldırılar giderek yoğunlaşmakta, faili meçhul cinayetler pervasızca devam etmektedir.

Son dönemde yedi gazetecini karanlık güçlerce katledilmesi, 5 Ağustos'da, *Gündem* gazetesi Diyarbakır muhabiri Burhan Karadeniz'in ağır yaralanması ve halen tedavi altında bulunmasının ardından beş gün sonra yine 9 Ağustos sabahı *Gündem* gazetesi, Uluslararası Yazarlar Birliği (PEN) üyesi ve *Cumhuriyet* gazetesi Ceylânpınar muhabiri Hüseyin Deniz'in uğradığı silahlı saldırı sonucu başından ağır yaralanması da, bu saldırıların artarak devam edeceğinin göstergesi olmuştur.

Bu saldırıların amacı hiç kuşku yok ki geliştirmeye çalıştığımız demokratik hak ve özgürlüklerdir. Demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan özgür basın ve toplumsal çok sesliliğe karşı sürdürülen bu saldırılar derhal durdurulmalı, özgür basın anlayışına karşı işlenen cinayetler açığa çıkarılmalı ve failleri yakalanmalıdır.

Demokrasiye ve demokratik toplum anlayışına en çok ihtiyaç duyulan bu dönemde, hakların sesi olan, onları ifadelendirmeye çalışan özgür basın anlayışına yönelik bu saldırılar devam ettiği sürece, ülkemizde basın özgürlüğünden ve dolayısıyla demokratikleşmeden söz edilemeyecektir.

Öldürülen Oramiral Kemal Kayacan'ın faillerini birkaç saat içinde tespit eden emniyet güçlerinin nedense ülkemizin Güneydoğu'sunda işlenen faili meçhul cinayetleri açığa çıkartamaması, bu cinayetlerin giderek hız kazandığı ve demokrasimizin gözbebeği olan basın mensuplarını da hedefler hale gelmesi, halkımızın demokratikleşme doğrultusunda yoğun bir beklenti içine girdiği yeni iktidar döneminde yoğunlaşıyor olması, bu iktidara

bağlanan umutların da giderek yok olmasına yol açmıştır.

Basın mensuplarına yönelen terör, toplumun diğer kesimlerine de yönelmekte, toplum terörle sindirilip insanların can derdine düşmelerine zemin hazırlamaktadır. İnsanların yaşam hakları ve özgürlüklerinden daha önemli bir şeyin olmayacağı ve bu iki unsurun da ancak demokratik bir ortamda güvence altında olabilecekleri unutulmamalıdır.

Giderek yoğunlaşan, demokratik ve hukuk devleti olmakla bağdaştırılması mümkün olmayan basına karşı işlenen cinayetlere ve yargısız infazlara karşı tepkisiz kalınması, sadece kınamakla yetinmenin bile, bir insanlık ve demokrasi suçu işlemekle eşdeğer tutulması gerekirken, demokratik güçlerin suskunluk içerisinde bulunmasını anlayışla karşılamamız mümkün değildir.

Basın özgürlüğü mutlaka güvence altına alınmalı, basına yönelik cinayetler derhal durdurulmalı, failleri açığa çıkarılmalıdır. Tüm demokrasi güçleri, demokrasi ve insanlık suçlarına, halkın sesini kesmenin imkânsızlığını somut bir şekilde göstermek için seferber olmalıdır.

Basınımıza ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

13 Ağustos 1992

**PETROL-İŞ GENEL BAŞKANI MÜNİR CEYLÂN'IN, 13-14
AĞUSTOS'DA TOPLANAN BAŞKANLAR KURULU AÇIŞ
KONUŞMASI**

Başkanlar kurulumuzun değerli üyeleri

Sendikamız Merkez Genel Kurulu öncesi, bu son olağan başkanlar kurulumuzu açarken, hepinizi şahsım ve merkez yönetim kurulumuz adına saygı ile selamlıyor, başkanlar kurulumuzun örgütümüze ve işçi sınıfımızın mücadelesine hayırlı olacağı inancı içerisinde, çalışmalarınızda üstün başarılar diliyorum.

DEĞERLİ ARKADAŞLARIM

İşçi sınıfımız ve onun ekonomik-demokratik mücadele örgütleri olan sendikalar, sermaye sahiplerinin yoğun bir saldırısıyla karşı karşıyadır.

Bu saldırılar ideolojik, politik ve ekonomik alanda büyük bir hızla sürdürülürken, doğal olarak, halkımız üzerindeki baskı ve terörün dozu da artırılmaktadır.

Demokrasi vaat ederek aldıkları oylarla iktidarı paylaşan DYP ve SHP'nin konumu da, bu gelişmelere zemin hazırlamaktan başka bir şey değildir. Bu durumun her gün değişik bir örneği yaşanmaktadır.

12 Eylül rejimine son verme iddiaları adeta unutturulmaya çalışılmakta, 12 Eylül rejiminden devralınan ekonomi ve ekonomi politikalar mirasıyla, ülkemizin demokratikleşmesi arasındaki çelişki, giderek netleşmekte ve geniş halk yığınlarının bilincine yerleşmektedir.

Memurlarımıza yapılan düşük zammı, asgari ücretin yeniden ve bir sefalet

ücreti olarak belirlenmesini, başka türlü izah etmek mümkün müdür?

Yalnızca bu iki olay bile, siyasi iktidarın ekonomi politikasının, çalışanların kemerlerini daha fazla sıkmak üzerine kurulu olduğunu açıklamaya yeterlidir.

Bu durumu, ekonomide devletin küçültülmesi, yani özelleştirme ile bütünleştirdiğimizde, ortaya çıkan sonuç, halkın kemerlerinin sıkılmasıyla yaratılacak kaynakların, özel sektöre akıtılacağıdır.

On binlerce belediye işçisinin, en haklı gerekçelerle çıkmış oldukları grevler, siyasi iktidar ve sermaye tarafından, özelleştirmenin propagandası için kullanılmakta, SHP'li ve DYP'li belediyeler de bu duruma açıkça alet edilmektedirler.

Grev bilinçli bir şekilde uzatılmış, halkımıza, “eğer özelleştirme yapılmış olsaydı, bu çileler yaşanmazdı” mesajı verilmiştir.

Özellikle belediyelerde özelleştirmenin anlamı çok açıktır. Çok açık bir biçimde, özelleştirmenin sonucu, işçi kıyımı ve sendikasılaştırmadır.

Bu politika, siyasi iktidarın politikasının, belediyelere yansımından başka bir şey değildir.

Halkımızı örgütsüz bırakarak, halka hizmet götürmeyi vaat edenlerin hiçbir inandırıcılığı olamaz.

Hükümet sonuçta, yapılan çok yönlü propagandaların hedefine ulaşması, kamuoyunda işçi ve sendikaların aleyhine bir hava yaratılmasından sonra, adeta gururla grevi ertelemiştir.

Anayasal ve yasal grev hakkımızı bu tür politikalara alet ederek, grev kırılcılığı yapmanın da, grev yasaklamanın da demokrasiyle, sosyal demokrasiyle, demokratiklikle hiçbir ilişkisi olamaz.

DEĞERLİ ARKADAŞLARIM

Amacımız elbette ki, işçi sınıfımızın ekonomik-demokratik mücadelesine en ufak bir katkıda bulunabilecek en ufak bir gücü bile karşımıza almamak, tam tersine, yanımıza çekebilmek, mücadelemize katabilmektir.

Ne var ki, siyasi iktidarın izlediği politikalar, tüm iyi niyetimizin üzerine kısa zamanda sünger çekmiş, çeşitli eleştirilere hedef olma pahasına izlediğimiz, bu iktidarın demokratikleşme doğrultusunda atacağı adımlara destek olma politikalarımızdan olumlu sonuçlar almamız mümkün olmamıştır.

Bu hükümetin en dişe dokunur girişimlerinden biri olan, İş Güvencesi Yasa Taslağı bile, kamuoyuna sunulduktan sonraki kısa süre içerisinde, on binlerce işçinin işini yitirmesine gerekçe olurken, bir türlü yasalaştırılması bir yana, yapılan her değişiklikte, anlamını biraz daha yitirir olmuştur.

Çalışma yaşamında ILO standartlarını hakim kılma sözleri, giderek grev yasaklamaya kadar dönüşmüş, Tarım-İş grevlerinin iki kez yasaklanması, iktidarın ILO standartlarından ne anladığını ortaya koymuştur.

Yine SSK'nın, bu iktidar döneminde hastasına ilaç bulamaz duruma düşmesinin, geçmişin mirasıyla izah edilemeyecek bir olgu olduğu, hepimizce de çok iyi bilinmektedir.

Bunca kaynağına karşın, bir kurumu bu hale düşürebilmek, özel sektörün kan emici vantuzlarının nereye kadar ve ne kadar pervasızca uzanabildiğini göstermektedir.

Hükümet alıntımızdan kesilen paraların, işverenlerce ucuz kredi olarak kullanılmasına ses çıkarmadığı gibi, seçim bildirgelerinde verilen sözleri de unutarak, Zorunlu Tasarruf Fonu'nu kaldırmaya da yanaşmamaktadır. Çünkü bu fonun amacı da, özel sektöre kaynak aktarmaktan başka bir şey değildir.

DEĞERLİ ARKADAŞLARIM

Son günlerde basın mensuplarına karşı sürdürülen kanlı saldırılar giderek yoğunlaşmakta, faili meçhul cinayetler pervasızca devam ettirilmektedir.

Altı ay içinde katledilen gazeteci sayısı, *Cumhuriyet* Ceylânpınar muhabiri, *Özgür Gündem* yazarı Hüseyin Deniz'in eklenmesiyle, yediyi bulmuştur.

Bu saldırıların hedefi, basın özgürlüğünü, dolayısıyla da demokrasimizi katletmekten başka bir şey değildir. Halkımızın sesini dile getiren, onun tercümanı olan basınımıza yönelik bu saldırılar, halkımızın sesine, çok sesliliğe tahammülü olmayanlarca desteklenmekte ve sürdürülmektedir.

Basın mensuplarına yönelen bu terör, giderek toplumun diğer kesimlerini de tehdit etmekte, insanlarımızın sindirilmelerine, can derdine düşmelerine zemin hazırlamaktadır.

Bu tür olayların, halkımıza demokrasi vadeden bir iktidar döneminde yoğunlaşıyor olması da olayın başka bir yönünü oluşturmaktadır.

Özellikle Güneydoğu’da yoğunlaşan bu tür terör olayları siyasi iktidarın, bölgede yaşanan gerçekliklerin kamuoyuna yansıtılmasından duyduğu rahatsızlığın göstergesi olmaktadır. Tüm ülkede yoğunlaşan yargısız infazların hiçbir demokratik anlayışa, demokratik hukuk devleti anlayışıyla bağdaştırılabilmemesi kesinlikle mümkün değildir.

Üzerinde asıl düşünülmesi gereken husus ise, demokratik kuruluşlarımızın, tüm demokrasi güçlerimizin, bu olaylar karşısında içine gömüldükleri derin tepkisizlik ve suskunluktur.

Sosyalist Parti’nin kapatılmasında da sanki demokrasilerde bu tür olaylar çok olağanmış gibi sessiz kalınmış, en ufak bir tepki gösterme gereği duyulmamıştır.

Başta yaşama hakkı olmak üzere, insanlarımızın en temel hak ve özgürlüklerinin böylesine pervasızca gasp edilebildiği bir ülkede, sendikal hak ve özgürlüklerimizin korunması ve geliştirilmesi de elbette sanıldığından da güç olacaktır.

Eğer işçi sınıfımız ve emekçi halkımız, kendilerine yönelik herhangi bir hak talep ediyorlarsa, bu hakların kazanılmasının demokrasiyi kazanmamızla olan bağı iyice kavranmalı, insanlarımız her şeyden önce demokrasiye sahip çıkmayı, demokrasiyi içine sindirmeyi öğrenmelidir.

Bu konuda en büyük görevlerden birisi de bağımsız, demokratik bir kuruluş olmaları gereken, sendikalara düşmektedir.

DEĞERLİ ARKADAŞLARIM

Başkanlar kurulumuz elbette bu gelişmelerin çok yönlü, geniş bir değerlendirmesini yapacak ve gerekli kararları alacaktır. Alınacak kararlar örgüt bü-

t nl    ve disiplini içerisinde yaşama geçirilecektir.

Bu inançla sözlerimi nokt lıyor,  alı malarınızda başarılar diliyor, hepinizi yeniden saygıyla selamlıyorum.

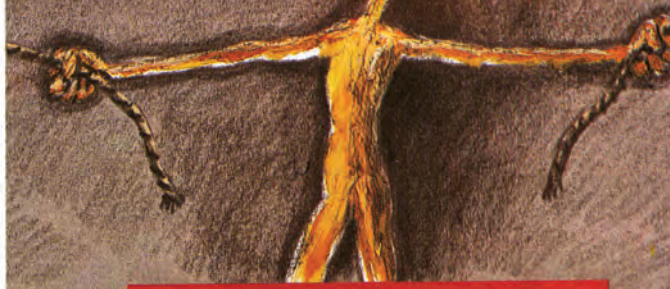
Münir Ceylân
Genel Başkan

basın-yayın organları bir yandan işçilerin çok ücret aldıkları doğrultusunda kamuoyunu yönlendirirken, diğer yandan da taşeronlaşma ve özelleştirmenin ne büyük bir nimet olduğunu propagandasını yaparak, emekçi kesimlerin sermaye karşısında daha da örgütsüz bırakılması gerektiğinin faziletlerini sıraladılar. Sermaye bu yöntemlerini yaygınlaştırarak işçileri, bir yandan düşük ücrette diğer yandan örgütsüzlüğe mahkum etmektedir.

Müteahhit İşçilerini Sendikamızda Örgütlenmeye Çağırıyoruz.

Müteahhitleşmenin giderek tüm işyerlerinde tehlikeli boyutlara ulaşması, Koruma Tarım'da tüm üyelerimizin işten atılarak yerlerine müteahhit işçilerinin alınması, gelecekte sendikaları bekleyen büyük tehlikelerin sinyallerini vermektedir. Bu gelişmeleri dikkate alan sendikamız 13-14 Ağustos 1992 tarihleri arasında yaptığı Başkanlar Kurulunda şu kararı almıştır.

"Başkanlar Kurulumuz kamu ve özel tüm işyerlerimizdeki müteahhit işçilerini sendikamız çatısı altında örgütlenmeye çağırmaktadır. Bu örgütlenme sonucu doğabilecek olumsuzluklara da, üyelerimizle birlikte tüm olanaklarımızı ve gücümüzü seferber ederek karşı koyma kararlığında olduğumuzu ilan etmektedir."

Ayakta durmak Sendikalı olmaktır

Başkanlar Kurulumuzda, kamuda Petkim ve TPAO işletmelerinde müteahhit işçilerinin sendikalaşma istemleri, bu işçilerin doğrudan üretimin içinde olmalarının onların eylemlerini etkili kılacağı ve özellikle sözleşme dönemine giren işyerlerinde müteahhit işçilerine örgütlenme çağırısı yapılması, birlikte mücadele edilmesi gereği vurgulandı.

Kamu-özel ayrımı yapılmaksızın, şartların olgunlaştığı her işyerinde müteahhit işçilerinin üye yapılması kararı alınırken, sorunu çözmenin bir yolunun da iş değerlendirmesi sisteminin günün koşullarına uygun bir şekilde yavaşlama geçirmek olduğuna işaret edildi.

Sendikamıza Bağlı İşyerlerinde Müteahhitleşme Oranları

Sendikamızca 1991 yılı için yapılan araştırma-

ya göre, toplam çalışanların yüzde 13'ü taşeron işçisi konumundadır. Bu işçilerin yüzde 34'ü sigortasız, yüzde 98'i sendikasızdır.

Kamu sektöründeki taşeron işçi oranı yüzde 17.1 olup, bunların yüzde 30'u sigortasız ve yalnızca yüzde 2'si sendikalıdır. Kamu sektöründe taşeron işçisi olarak çalışanlardan petrol alt sektöründe çalışan işçilerin yüzde 27'si sigortasız, yüzde 98'i sendikasızdır. Kimya sektöründe ise yüzde 62'si sigortasızdır. Sigortasız taşeron işçisi oranı lastik sektöründe yüzde 100'dür. Kimya ve lastikte taşeron işçileri içinde hiç sendikalı işçi yoktur.

Özel sektörde ise, petrol sektöründe taşeron işçisi oranı yüzde 5.1, kimya sektöründe yüzde 8.2, lastik sektöründe yüzde 7.4'tür. Özel sektörde petrol sektöründe taşeron işçilerin tümü sigortalı, ancak yüzde 27'si sendikasızdır. Lastik sektöründe ise yüzde 50'si sigortasız ve tamamı sendikasızdır. (Petrol-İş 1991 yılılığı)

"Başkanlar Kurulumuz kamu ve özel tüm işyerlerimizdeki müteahhit işçilerini sendikamız çatısı altında örgütlenmeye çağırmaktadır."

15 Ağustos 1992

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 21. Dönem 8. Olağan Başkanlar Kurulu 13-14 Ağustos 1992 günlerinde Yalova’da toplanmış, gündemindeki konuları görüşmüş, aşağıdaki bildirgenin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

İŞ GÜVENCESİ YASA TASLAĞI DAHA FAZLA TAHRİP EDİLMEDEN VE İVEDİLİKLE YASALAŞTIRILMALIDIR

Hükümet, iş güvencesinde, işsizlik sigortasında olduğu gibi işçileri vaatlerle oyalama politikasını terk etmeli, çalışma yaşamında ILO standartlarının hakim kılması yönünde somut adımlar atmalıdır.

Gerek İş Güvencesi Yasası’nın, gerekse de işsizlik sigortasının, kıdem tazminatı hakkımıza yeni kısıtlamalar getirilmesine alet edilmesine izin vermeyeceğimiz, tüm toplum kesimlerince çok iyi bilinmelidir.

Türk-İş, iş güvencesi ile ilgili taslağın bir an önce yasalaşması için somut bir eylem takvimi hazırlamalı, hükümete daha fazla süre tanınmadan, eylemler kademeli olarak başlatılmalıdır.

Sendikal hak ve özgürlüklerimizi, halkımızın örgütlenme özgürlüğünü tehdit eden en önemli unsurlardan bir tanesi de, kamu ve özel sektörde giderek yaygınlaşan, müteahhit işçisi çalıştırma uygulamasıdır.

Her türlü sosyal hak ve güvenceden mahrum, çok düşük ücretlerle sendikasız işçi çalıştırmanın böylesine yaygınlaştırılması, sendikalı işçilerin iş güvencesini de tehdit etmekte, ücret düzeyini düşüren, sendikal hakların kullanılmasını zorlaştıran, sendikaların etkinliklerini kıran bir unsur olmaktadır.

Gerek müteahhit işçilerinin, gerekse de sendika üyelerinin hak ve menfaatlerinin korunabilmesi, bu uygulamaya bir an evvel son verilmesini zorunlu kılmaktadır.

Başkanlar kurulumuz, bu olumsuzluğa son verilmesi için kamu ve özel tüm işyerlerimizdeki müteahhit işçilerini sendikamız çatısı altında örgütlenmeye çağır-maktadır. Bu örgütlenme sonucu doğabilecek olumsuzluklara da üyelerimizle birlikte, tüm olanaklarımızı ve gücümüzü seferber ederek karşı koyma kararlılı-ğında olduğumuzu ilan etmektedir.

Son dönemde basın mensuplarına ve basın özgürlüğüne yönelik kanlı saldırılar giderek yoğunlaşmakta, cinayetlerin failleri ise bir türlü yakalanmamaktadır.

Özellikle Güneydoğu’da yoğunlaşan bu tür terör olayları, siyasi iktidarın ve ege-men güçlerin, bölgede yaşanan gerçekliklerin kamuoyuna yansıtılmasından duydukları korku ve endişelerin bir göstergesi olmaktadır.

Bölgede ve tüm ülkede yargısız infazlar sürdürülmekte, insan hak ve özgürlük-leri sürekli ihlal edilmekte, demokratik bir hukuk devletinde benimsenmesi asla mümkün olmayan yöntemlerle, yara giderek derinleştirilmektedir.

Halkımızın sesini yansıtan, onun tercümanı olan basınımıza yönelik bu saldırı-ların hedefi; basın özgürlüğümüzün ve dolayısıyla da demokrasimizin katledilme-sinden başka bir şey değildir.

Giderek toplumumuzun diğer kesimlerini de tehdit eden, insanlarımızın sindi-rilmelerine, can derdine düşmelerine zemin hazırlayan bu terör mutlaka sona erdirilmeli, bu tür yöntemlerle gerçeklerin gizlenemeyeceği, halkımızın demok-rasi mücadelesinin durdurulamayacağı artık kabul edilmeli, demokrasi dışında çözüm arayışlarından vazgeçilmelidir.

Siyasi iktidar bugüne kadarki uygulamalarıyla işçi sınıfımızın ve emekçi halk yı-ğınlarımızın beklentilerine yanıt verememiş, kendisine bağlanan umutları da birer birer yok etmiştir.

Memur maaş katsayısının son derece düşük tespit edilmesi, asgari ücretin sefalet ücreti olmaktan kurtarılmaması, verilen sözlere karşın Zorunlu Tasarruf Fonu’nun kaldırılmaması, hayat pahalılığının dizginlenmeyişi gibi unsurlar, bu iktidarın da kendisinden öncekiler gibi uygulanan ekonomi politikalarının tüm yükünü emek-çi halkımızın sırtına yükleme çabalarının somut göstergeleri olmuştur.

Adil bir vergi politikası oluşturulmamış, çalışanların sırtındaki büyük vergi yükü-nün azaltılması yoluna gidilmemiştir.

Belediye işçilerinin haklı grevlerinin, siyasi iktidar ve sermaye çevrelerince özel-

leştirmenin propagandası için kullanılmasını, belediyelerin de bu duruma alet edilmelerini ve son olarak da demokratik bir hakkın gasp edilmesi anlamına gelen grev ertelemesini şiddetle protesto ediyoruz.

Özellikle belediyelerde, özelleştirmenin işçi kıyımı ve sendikasızlaştırmaktan başka anlamı yoktur. Halkımızı işsiz ve örgütsüz bırakarak ona hizmet götürülemeyeceği son derece açıktır.

Siyasi iktidarın özelleştirme politikalarında ısrar etmesi, onun özel sektörün yanı sıra uluslararası finans kuruluşları karşısındaki bağımlılığını da ortaya koymakta, sorunlarımızın çözümünün bu iktidarın iyi niyetine terkedilemeyeceği her geçen gün daha iyi anlaşılmaktadır.

Sendikalar ve diğer tüm demokratik kuruluşlar, ekonomik ve demokratik hak ve özgürlüklerimizin korunması ve geliştirilmesi için örgütlü bir baskı gücü oluşturmalı, hükümet ve sermaye çevreleri bu gücün nefesini her zaman enselerinde hissetmelidir.

Başta yaşama hakkımız olmak üzere, insanlarımızın en temel, ekonomik ve demokratik hak ve özgürlüklerinin böylesi pervasızca gasp edilebildiği bir ülkede, sendikal hak ve özgürlüklerimizin korunması ve geliştirilmesi de elbette zorlu bir mücadeleyi gerektirmektedir.

Petrol-İş bu mücadelede üzerine düşen görevleri, diğer işçi örgütleri ve demokrasi güçleriyle birlikte kararlılıkla üstlenmeye hazırdır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Genel Kurulumuzdan bir başka görünüm

**Ceylan :
"3 Ocak
genel
eyleminin
devamının
getirilmemiş
olması,
sorunlarımızın
artarak
sürmesinde
en önemli
etkenlerden
biri olarak
kabul
edilmelidir."**

nucun hiçbir zaman değişik olmadığını vurgulayan Ceylan sözlerini şöyle sürdürdü:

"Şu anda bizlere düşen görev, tüm bu olumsuzluklara karşın, hükümeti demokratikleşme vaatlerini yerine getirmeye zorlayabilecek bir baskı gücü oluşturabilmektir.

3 Ocak genel eyleminin devamının getirilmemiş olması, sorunlarımızın artarak sürmesinde en önemli etkenlerden biri olarak kabul edilmelidir.

Çözüm, sorunlarımızı anayasa değişikliklerinden başlayarak bir bütün halinde ortaya koymak ve üretimden gelen gücümüzle, tüm demokrasi güçlerimizle dayanışma içinde, etkin bir sonuç alınmaya kadar, eylemlerimizi sürdürmekte aranmalıdır."

Sorunlarımızın çözümünü siyasi iktidarlardan beklemek, veya iktidar uygulamalarını eleştir-

mekle " görevimizi yaptık" demenin doğru bir yol olmadığını belirten, bu sorunların aşılması için, sendikalar olarak bizlerin neler yaptığının mutlaka sorgulanması gerektiğini vurgulayan Ceylan şöyle devam etti:

"Çok açık söylemek gerekiyorsa ; toplu sözleşmeler yaptık, dert anlattık, eleştirdik, talep ettik, konuştuk, konuştuk, topu hep başka yerlere attık.

Bu özet belki yapılanların tümünü kapsamamaktadır. Ama, genelde yapılanlar bunlardır. Genelde hakim sendikal anlayış bugün maalesef budur. Bu bir gerçeklik ve aynı zamanda bir özelleştiridir.

Bu anlayış ve tutumlar değişmediği sürece sorunlarımız bitmeyeceği gibi, sendikaları da tabela sendikası olmaksızın kimse kurtaramayacaktır.

Bu duruma gelinmesinin nedeni, devlet poli-

tikalarına kayıtsız şartsız teslim olunması, devlet politikalarına ters düşmemek için, işçi sınıfının çıkarlarına ters düşen uygulamalara gerekli tepkiyi göstermekten özenle kaçınılmasıdır.

Bizler bir yandan hükümeti işçilere karşı bir oyalama taktiği izlemekle suçlarken, başta Türk-İş olmak üzere, sendikaların da bu taktiğin uygulanabilmesini adeta kolaylaştıran bir tutum içine girdiği gözlerden kaçmamaktadır.

Yalnızca Türk-İş'in değil, aynı zamanda Hakk-İş ve DİSK'in de farklı bir tavır takındıklarını söyleyebilmek çok güçtür.

1 Mayıs kutlamalarında olduğu gibi, her üç konfederasyon da birliktelik karar almalarının ve birlikte davranmalarının olumluluğunu, aldıkları kararların içeriği ve davranışlarının pasifliğiyle yok etmektedirler.

Nasıl ki, 1 Mayıs kutlamalarını salonlara hapsedmenin savunulacak bir yanı olamazsa, İş Güvenliği Yasası Taslağı'nın özünü yitirmeden yasalaşması için de, "birlikte eylem yaparız" gibi içeriği boş kararlar olarak, eylemi sürekli ertelemenin de, savunulacak bir yanı olmasa gerekir.

Bu durum, ya Taslağın işçi sınıfımız ve demokrasimiz açısından taşıdığı önemi görmemek, yada görüp te gereğini yapmamaktır.

Her iki halde de affedilir bir yanı yoktur.

05 Ekim 1992

21. OLAĞAN MERKEZ GENEL KURULUMUZ SONUÇLANDI

Basın ve yayınınızın değerli temsilcileri

Sendikamız 21. Olağan Merkez Genel Kurulu 4 Ekim 1992 günü yapılan seçimlerle sona ermiş, Münir Ceylân yeniden genel başkanlığa seçilirken, Ankara şube başkanımız Bayram Yıldırım genel sekreter, İst. Boğaziçi şube başkanımız Adnan Özcan ise genel mali sekreter olmuşlar, Genel örgütlenme ve eğitim sekreteri Mansur Burgucu ile genel yönetim sekreteri Mustafa Çavdar ise aynı görevlerinde kalmışlardır.

Genel kurulumuzda seçilen genel merkez yöneticilerimiz ve görevleri aşağıdaki listede belirtilmiştir.

Merkez Yönetim Kurulu:

Münir Ceylân: Genel başkan

Bayram Yıldırım: Genel sekreter

Adnan Özcan: Genel mali sekreter

Mansur Burgucu: Genel örgütlenme ve eğitim sekreteri

Mustafa Çavdar: Genel yönetim sekreteri

Basınımıza ve kamuoyuna duyururuz.

Saygılarımızla

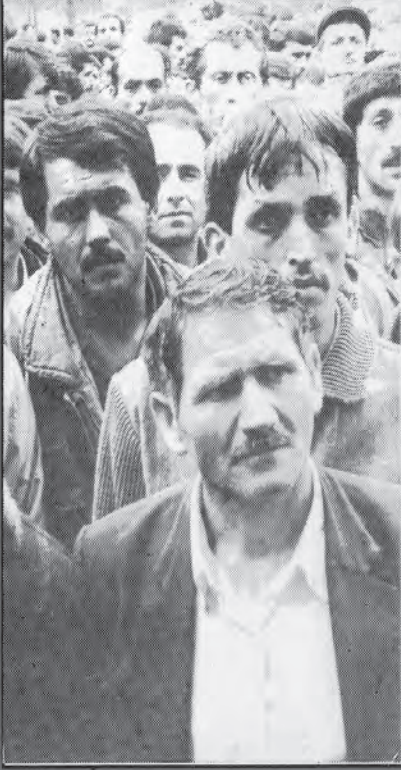
Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Münir Ceylân

Genel Başkan

petrol-ış
Türkiye Petrol, Kimya, Lastik İşçileri Sendikası

İŞSİZLİK SİGORTASI

ÜZERİNE

- ☐ GÖRÜŞLERİMİZ
- ☐ TALEPLERİMİZ

PETROL-İŞ YAYINLARI 27

23 Kasım 1992

GENEL BAŞKAN MÜNİR CEYLÂN'IN 23 KASIM 1992 TARİHLİ, BASIN TOPLANTISINDA YAPTIĞI AÇIKLAMADIR: YILLIKLARIMIZIN SEKİZİNCİSİNİ YAYINLAMIS BULUNMAKTAYIZ

Bu rakamlara göre son 4,5 yıl içinde 465.160 sendika üyesi işten çıkarılmıştır.
Bu aynı zamanda orta büyüklükte 10 sendikanın yok olması demektir.

Ancak işverenler sendikalaşan işçiyi işten atmaktadırlar. Petrol-İş olarak son iki yıldır yeni örgütlendiğimiz 56 işyerinden yalnızca yedisinde yetki alınabilmiştir.

Sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerinde 1992 yılı ilk yarı itibariyle yaptığımız araştırmada, toplam çalışanlara göre üyelerimizin oranı %64,4'tür.

Taşeron işçilerin daimi işçilere oranı %15,5,
kapsam dışı personelin daimi işçilere oranı ise %23,1'dir.

1992 yılı ilk ayları itibariyle toplam 252.135 olarak açıklanan sözleşmeli personelin de sendikalaşması yasak olup, sendika üye sayısı 1980 yılında, toplu iş sözleşmeleri kapsamındaki işçi sayıları dikkate alındığında tahmini olarak yaptığımız hesaplama ile 1 milyon 300 bindir. Bu sayı, 12 yıl sonra, 1992'de yalnızca 200.000 daha yüksek olarak 1,5 milyon olup, bu kıyaslama Türkiye'de sendikalaşma yoğunluğunun ne denli geri düzeyde olduğunu çarpıcı olarak ortaya koymaktadır.

Türkiye’de sendikaların başarılı oldukları alan, üyelerinin kararlı mücadeleleri ile yalnızca sendika üyesi işçilerin gerçek ücretlerinin 1989 yılı ve sonrasında görece artırılmaya başlanmasıdır.

Bu rakamlar, 1991’de 2,7 milyona varan işçinin katıldığı direnişler, yine katılımın 165.000’e vardığı grevler biçimindedir.

Türkiye’de 1,5 milyon sendikalı ve 1,5 milyon memur dışında, resmi rakamlarda gözüken 4,5 milyon ücretli, asgari ücret belirlemesinden doğrudan etkilenmektedirler.

Asgari ücretli, 1991’de 1 kg. ekmek için 104 dakika çalışmıştır. Oysa 1 kg. ekmek için 1963’te 49 dakika çalışması yeterli idi.

Satın alma gücü paritesine göre hesaplandığında Türkiye’de yine düşük biçimde 351,4 dolar aylık asgari ücret olurken, Yunanistan’da 498 dolar, Portekiz’de 389,4 dolar, İspanya’da 488,3 dolar ve Belçika’da 968,8 dolardır.

Aslında işverenler çok iyi biliyorlar ki, bir daha 1988’ler ücret düzeyine kolay kolay dönülemeyecektir.

Sendikalı işyerlerinde geline ortalama ücret düzeyi henüz 24 Ocak dönemi öncesinde, 1979 yılı gerçek ücret düzeyinden 1991 itibarıyla %18,7 oranda geridir.

Oysa *İSO 500 Büyük Firma* verilerine göre 1982 yılı 100 olarak endekslandığında işçi başı gerçek katma değer 1990’da 52,8 olurken, ücretler %128,3’tür.

Türkiye’de ücret hesaplamaları işçilik maliyeti ve brüt ücretler üzerinden olmaktadır.

Çarpıcı olan, 1980 sonrası imalat sanayinin sürekli büyümesi karşısında, ücretlerin yıllık ortalamasının 1988 yılına değin %1,2 oranda gerilemesidir.

Türkiye’de işsiz sayısı DİE Hane Halkı İşgücü anketlerinde yer aldığı gibi, 1,5 milyonun altında değil, kaba bir hesaplama ile 1991’de 5 milyon dolayındadır.

Oysa OECD ülkelerinde işsizlik sigortasının uygulanmadığı tek ülke Türkiye’dir.

1991 yılı itibariyle toplam 19,1 milyon sivil istihdam içinde aktif sigortalı sayısı 7,2 milyondur. Geriye kalan 12 milyon istihdamın hiçbir sigortası yoktur.

Dünyada üretimin 1990 itibariyle %71,4’ünün yedi “merkez” ülkeler, %20’sinin 29 “orta-çevre” ülkeler ve %8,6’sının da 59 “çevre” ülkelerce gerçekleştirildiği, Türkiye ise “orta-çevre” ülkelerin alt eşliğinde olup, çevre ülkeler grubuna düşme durumu ile karşı karşıyadır.

Önceden Özal Hükümeti’nce getirilen “kıdem tazminatı fonu” şimdi “kıdem tazminatı kasası” olarak dayatılmaktadır.

12 Eylül rejiminin en karanlık döneminde yok edilemeyen kıdem tazminatı hakkımızın yok edilmesine asla ve asla izin verilmeyeceğini, mevcut yasal düzen dahi memurların sendikalaşmasına yasak koymazken, hükümet ısrarla yasak koymaya çalışmıştır.

Memurların kadro dereceleri ortalama ücreti ise, 1979 yılı gerçek memur ücretleri düzeyinden %61,6 oranında geridir.

1992 yılı ikinci yarısı itibarıyla 28 memur sendikasının kurulduğunu ve üye sayısı derlenebilen sendikalarda 160.000 dolayında memurun sendikalaşabildiğini belirledik.

Sendikalar Özal iktidarına gösterdikleri tavırlarını koalisyon hükümetine de göstermekten asla geri durmayacaklardır.

Ülkenin bir yanına “olağanüstü hal”, diğer yanına “normal hal” diye, “yarı hamilelik” yaklaşımı ikna edici değildir.

Kürt kimliğini, Kürt sorununu tanımak illa ayrılık anlamına gelmez.

Koalisyon hükümeti, KİT’lerde özelleştirmeye karşı olduğu belirtirken, kendileri özelleştirme çabası içindeler. Hatta bu amaçla 200.000 kamu işçisini “emekli etme” sürecini başlattılar.

Unutulmasın ki sendikalar Türkiye’de henüz önemli bir gücü, yani mal ve hizmet üretimini ellerinde tutma gücünü yitirmediler. Bu gücü kullanmaya zorlanmaktayız.

Şimdiden Türk-İş yönetimine aday olmayı açıklamak yerine, Türk-İş’in hangi çalışmalarda bulunması gerektiğini vurgulamanın daha doğru olduğuna inanmaktayız.

Türk-İş 16. Genel Kurulu'ndan çok şey beklenmektedir ve Türk-İş'in şimdiye değin verdiği olumsuz imajlar silinmek durumundadır.

Basın ve Yayının Değerli Temsilcileri

Sendikamızın 1984 yılından bu yana yayınıni sürdürdüğü yıllıkların sekizincisini yayınlamış bulunmaktayız.

Yıllıklarımızda geçen bir yıl; elde edilebilen verilerin yanı sıra, sendikamızın araştırmaları ile de, objektifliğe ve bilimselliğe bağlı kalma temelinde değerlendirilmektedir. Yine söz konusu "yıl" diğer yıllar ile kıyaslandığı gibi, bu kıyaslamalar Türkiye ve diğer ülkeler ile de yapılmaktadır.

Elinize ulaşmış bulunan '91 Petrol-İş yıllığımız, yalnızca 1991 yılını değil, kimi konularda 1992 yılı ilk yarısı da kapsamaktadır.

Geçen bu 1,5 yıl, yıllığımız incelendiğinde de görülecektir ki işçi sınıfı açısından olumlu geçmemiştir.

Her şeyden önce işten çıkarmalar kapatılmayan bir yara durumundadır ve ne var ki bu yara sendikaların ve işçilerin kararlı müdahaleleri olmadığı sürece de kolay kapanacağı benzememektedir.

Yıllıklarımızda yer verdiğimiz, yaptığımız araştırmalar sonucu işten çıkarılan sendika üye sayısını 1988'de 52.822, 1989'da 137.107, 1990'da 104.352 ve 1991 yılı için ise 136.804 olarak belirledik. 1992 yılı ilk yarısında ise işten çıkarılan sendika üye sayısı 34.075 olarak derlenebildi. Bu rakamlara göre son 4,5 yıl içinde 465.160 sendika üyesi işten çıkarılmıştır. Bu aynı zamanda orta büyüklükte 10 sendikanın yok olması demektir. Başka bir deyişle her yıl yaklaşık iki orta büyüklükte sendika yok olmuştur.

İSO tarafından 1991'de yaptırılan bir araştırmaya göre son bir yılda işçi çıkaran özel sektör firma oranı %48,6'dır. Bu araştırmada işverenler, işçi çıkarma nedeni olarak ücret artışlarının yüksekliğinin %17,6 oranında ileri sürerlerken, otomasyon nedeni ile işten çıkarılma oranı ise %6,6'dır. Talep yetersizliği nedeni en büyük pay ile %39,8 ve firmaların küçülmesi de küçük bir oranda, %6,6'dır. Bu durumda işverenler de işten çıkarma nedenlerini işçilere değil, büyük ağırlıkla

kendilerine bağı olarak gelişen nedenlere bağlamaktadırlar.

Şubat 1992’de kamuoyuna açıklanan “İş Güvencesi Yasa Taslağı” iş güvencesini sağlamaktan çok, tazminat artırarak caydırıcı yönü ağırlık kazanan bir nitelikte idi. Ancak işverenler bu taslağı karşı tüm güçleri ile her koldan kampanya açtılar. Hükümet ise milyonlarca işçinin ve sendikalarının değil, işverenlerin sesine kulak vererek taslağın ilk açıklanan biçimini değiştirdi ve caydırıcılık niteliğini yok etti.

İş Yasası’nın 13., 17., ve 24. maddeleri olduğu sürece işten çıkarmalar yasal olarak engellenmiş değildir. İşverenler de bu durumu pekâlâ biliyor olmalanna rağmen İş Güvencesi Yasa Taslağı’na karşı çıkmakla diğer konularda ki işçilerden yana yasa değişikliklerin de önüne geçmek istemektedirler.

Bu vesile ile hükümete iş güvencesi yönünde verdiği sözü hatırlatır, İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın ilk açıklandığı biçimiyle kabul edilmesi gerektiğini özellikle vurgularız.

Demokrasinin önde gelen göstergelerinden biri olan sendikalaşma hakkı, Türkiye’deki yasalar ve işveren tavırları karşısında yasaklı ve sınırlıdır. Türkiye’de sendikasızlaştırma uygulamalarının başında; işten çıkarmalar, taşeronlaşma, geçici-mevsimlik işçi çalıştırmanın yaygınlaştırılması ve kapsam dışı personel sayı ve oranlarının artırılması gelmektedir.

Son yıllarda sendikalar olarak yeni işyerlerinde örgütlenemediğimiz gibi, mevcut sendikal örgütlülük düzeyi de gerilemektedir. Oysa sendikal örgütlenmeye büyük önem veriyoruz ve bu yönde yoğun uğraşlarda bulunmaktayız. Ancak işverenler sendikalaşan işçiyi işten atmaktadırlar. Petrol-İş olarak son iki yıldır yeni örgütlendiğimiz 56 işyerinden yalnızca yedisinde yetki alınabilmiştir. Başka deyişle üye kaydedilen 2.917 işçinin yalnızca 623’ü için toplu sözleşmesi bağlanabilmiştir. Binlerce işçi sendikalaştıkları için işten atılmışlardır. Böylesine yoğun ve önlenemeyen işten çıkarmalar karşısında yeni işyerlerinin örgütlenmesi yönündeki girişimlerimiz bizlere ayrı bir titizlik gerektirmektedir. Ancak tüm güçlüklerine rağmen sendikalaşma yönündeki çabalarımız sürmektedir. Çünkü sendikalaşamamak diye bir seçenek yoktur bizim için.

Öyle bir dönemde yaşanıyor ki, bir yanda yeni üyeler kazanılamaz iken, diğer yandan mevcut üye yoğunluk düzeyi geriliyor. Sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerinde 1992 yılı ilk yarısı itibarıyla yaptığımız araştırmada, toplam çalışanlara

göre üyelerimizin oranı %64,4'tür. Bu oran 1990'da %66,2 idi. Örgütlü olduğumuz işyerlerinde kapsam dışı personelin oranı toplam istihdama göre %19,3, taşeron eliyle çalışanların oranı %13'tür. Taşeron işçilerin daimi işçilere oranı %15,5, kapsam dışı personelin daimi işçilere oranı ise %23,1'dir. Geçici mevsimlik işçilerin oranı da %2,5'dir.

Sendikamızın örgütlülük düzeyi özel sektörde %65,2 olurken, kamuda %63,7'dir. Bu fark kamu sektöründe daimi çalışanlara göre taşeronlaşma oranının %21,1 gibi yüksek olmasındandır. Özel sektörde taşeronlaşma görece düşük olarak %9'dur ve bu oran özel sektörde de hızla yükselmektedir. Kamu sektöründe taşeron işçi oranı 1990'da %17,8 idi.

Kapsam dışı personelin daimi çalışanlara oranı özel sektörde %26,5, kamu sektöründe %20,1'dir.

Sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerindeki bu oranlara dayanarak sendikasızlaştırma yönünde önde gelen yüksek oranda istihdam biçimi payının kapsam dışı personel, daha sonra hemen yakın bir oranda da taşeron işçileri olduğu belirtilebilir. Geçici-mevsimlik statüde çalışan işçi oranı da giderek artmaktadır ve yine sendikalaşmaları yasaklanan özel güvenlik görevlilerinin sayısı da az değildir.

1992 yılı ilk ayları itibariyle toplam 252.135 olarak açıklanan sözleşmeli personelin de sendikalaşması yasak olup, koalisyon hükümetinin bu statüde çalışmayı kaldıracığını açıklamasına rağmen, anayasaya aykırı olarak 3771 sayılı Yasa ile sözleşmeli personel istihdamı adeta yasalaştırıldı. Oysa sözleşmeli personel istihdamını öngören KHK'lar Anayasa Mahkemesi kararları ile yürürlükten kaldırılmak durumunda kalmıştır.

Türkiye'de sendikalı işçi sayısı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı istatistiklerinde yer alan rakamlarla, 2 milyon 200 binlerde olmayıp, en iyimser tahminle 1,5 milyon dolayındadır. Bakanlık rakamı doğru olsa bile, işveren sayısı düşülerek toplam istihdama göre sendikalaşma yoğunluğu OECD ülkeleri içinde en düşük Türkiye'de olarak %10,9'dur.

Sendika üye sayısı, 1980 yılında toplu iş sözleşmeleri kapsamındaki işçi sayıları dikkate alınarak tahmini olarak yaptığımız hesaplama ile 1 milyon 300 bindir. Bu sayı, 12 yıl sonra, 1992'de yalnızca 200.000 daha yüksek olarak, 1,5 milyon olup, bu kıyaslama Türkiye'de sendikalaşma yoğunluğunun ne

denli geri düzeyde olduğunu çarpıcı olarak ortaya koymaktadır.

Türkiye’de sendikaların başarılı oldukları alan, üyelerinin kararlı mücadeleleri ile yalnızca sendika üyesi işçilerin gerçek ücretlerinin 1989 yılı ve sonrasında görece artırılmaya başlanmasıdır. Gerçek ücretler 1988 yılına değin 24 Ocak döneminde yarıya yakın düşürülmüş ve ancak 1989 yılında gerçekleştirilen “Bahar Eylemleri” ile bu gerileme durdurulmuş ve yine devam eden mücadelelerle yukan çekilmeye başlanmıştır.

Bu arada işaret etmek gerekir ki, işverenler ve hükümet çevreleri ücretlerin yüksekliğinden yakınırlarken, sanki bu ücret artışlarını kendileri sağlamış gibi bir tavır takınmaktadırlar. Oysa ücret artışları tarihin en yüksek sayılarında, milyonlarca işçinin katılımı ile yapılan direnişler ve yine örneğin 1991’de 165.000 işçinin yer aldığı grevlerle gerçekleştirilmiştir. Türkiye işçi sınıfı en yaygın grev ve direnişlerini, işverenlerin “hak tanımaz” tavırlarına bağlı olarak 1989-1991 döneminde gerçekleştirmişlerdir. Bunlar, 1991’de 2,7 milyona varan işçinin katıldığı direnişler, yine katılımın 165.000’e vardığı grevler biçimindedir. 12 Eylül rejiminin kendilerine sağladığı olanaklar ile “yüksek kâr” ve “düşük ücret”lere alışan işverenler, ancak böylesi yaygın grev ve direnişler karşısında, bu alışkanlıklarından esneme durumunda kaldılar.

Türkiye’de 1,5 milyon sendikalı ve 1,5 milyon memur dışında, resmi rakamlarda gözüken 4,5 milyon ücretli, asgari ücret belirlemesi ile doğrudan etkilenmektedirler. Bu 4,5 milyon ücretlinin 2 milyonu SSK’lı olup, sendika üyesi olmadıklarından ücretlerini belirleyecek kesin bir mekanizma yoktur. Kalan 2,5 milyon işçinin ise sosyal güvenlik hakkı dahi yoktur. Asgari ücretli, 1991’de 1 kg. ekmek için 104 dakika çalışmıştır. Oysa 1 kg. ekmek için 1963’te 49 dakika çalışması yeterli idi.

Temmuz 1991 itibariyle Türkiye’de brüt aylık asgari ücret 801.000 TL veya 174,3 dolar olurken, diğer ülkelerde örneğin Yunanistan’da 362,2 dolar, Portekiz’de 269,1 dolar, İspanya’da 490,8 dolar, Belçika’da 1.063,5 dolardır. Satın alma gücü paritesine göre hesaplandığında Türkiye’de yine en düşük olarak 351,4 dolar asgari ücret olurken, Yunanistan’da 498 dolar, Portekiz’de 389,4 dolar, İspanya’da 488,3 dolar ve Belçika’da 968,8 dolardır.

Türkiye’de sendikalı işçilerin gerçek ücretlerinde son yıllarda görülen artışlar karşısında işverenler bir kampanya açarak, sendikasız işçileri sendikalı işçiler ile

karşı karşıya getirmeye ve işten atılmaları bu ücret artışına bağlamaya çalışmaktadırlar. Oysa yine kendi araştırmalarında ücret artışı nedeniyle işten çıkarmaların oranı %17,6 olarak belirtilmiştir. Aslında işverenler çok iyi biliyorlar ki bir daha 1988’ler ücret düzeyine kolay kolay dönülemeyecektir.

Sendikalı işyerlerinde geline ortalama ücret düzeyi henüz 24 Ocak dönemi öncesi, 1979 yılı gerçek ücret düzeyinden 1991 itibariyle %18,7 oranda geridir. Kaldı ki 1979 yılı gerçek ücret düzeyinin yakalanması ücretlerin yeterliliği anlamında hiçbir şey ifade etmemektedir. Çünkü önemli olan çağdaş koşullarda yaşamaya yetecek ücret düzeyinin yakalanması ve bu düzeyin artırılabilmesidir. Bugün Türkiye’de arabası olan işçi parmakla gösterilirken, diğer OECD ülkelerinde arabası olmayan işçiler parmakla gösterilmektedir.

Ücretlerin artışından sürekli söz eden işverenler, verimlilik, yani işçi başı katma değer artışından hiç söz etmemektedirler. Oysa *İSO 500 Büyük Firma* verilerine göre 1982 yılı 100 olarak endekslendiğinde işçi başı gerçek katma değer 1990’da 153,8 olurken, ücretler 128,3’tür. Gerçek değerler üzerinden hesaplandığından ücretlerin katma değerdeki payları 500 büyük firmada 1982’lerden de geri düzeydedir.

Türkiye’de ücret hesaplamaları işçilik maliyeti ve brüt ücretler üzerinden olmaktadır. İşverenler işçilik maliyeti üzerinden yaptıkları hesaplamalar ile ücretler üzerine kamuoyuna yanlış bilgi vermektedirler. Oysa net ücretin brüt ücrete oranı 1991 itibariyle ortalama %59,5’tir. İşçilerin cebine giren ücret, gerçek anlamda ücrettir, kâğıt üzerinde gözüken değil. Yine ücret verileri Türkiye genelini değil belli bir bölüm işçinin ücretini yansıtmaktadır. “İstihdam vergileri” adı verilen zorunlu tasarruf işçi payı ise, %4 gibi toplam ücretten aslan payını almaktadır. 1991 yılı sonu itibariyle Toplu Konut Fonu’nda biriken tutar 15,3 trilyon olup, bu tutarın yalnızca binde 6’sı konut yapımında kaynak olarak kullanılmıştır.

Tekrar vurgulamak isteriz ki işçilerden kesilen zorunlu tasarrufa son verilmelidir. İşverenden kesilen “zorunlu tasarruf işveren payı” ve “Konut Fonu” devam etmelidir. Çünkü biliyoruz ki bu kesintiler işverenlerden alınmazsa, bu kaynak yine biz işçi ve emekçilerden dolayı veya dolaysız vergi yolu ile alınacaktır.

’91 yıllığımızda DİE verilerinden yararlanarak 1970-1989 dönemi, imalat sanayi verimlilik ve bölüşüm ilişkileri açısından değerlendirilmiştir. İmalat sanayi bu dönemde yıllık ortalama %7 oranında büyürken ücretler farklı bir seyir izlemiştir.

Çarpıcı olan 1980 sonrası imalat sanayisinin sürekli büyümesi karşısında, ücretlerin yıllık ortalama 1988 yılına değin, %1,2 oranda gerilemesidir. Yalnızca 1989 yılında bu gerileme durmuştur. 1980-1989 döneminde katma değer büyüme hızı yıllık ortalaması %10,1'dir. İlgili bölümdeki tablolar incelendiğinde görülecektir ki, özellikle 1980 sonrası ücretler, kişi başı katma değer (verimlilik) artışından düşük oranlarda seyretmiştir. Yalnızca 1989 yılı ve sonrası bir paralellikten söz edilebilir.

Yine diğer yıllıklarımızdan farklı olarak, '91 yıllığımızda “sanayileşme ve istihdam” konusu ele alınarak, dünya ve Türkiye’de ilgili gelişmelere yer verilmiş, yorumlar yapılmıştır. Her şeyden önce belirtmek gerekir ki, Türkiye’deki işsiz sayısı DİE Hane Halkı İşgücü anketlerinde yer aldığı gibi 1,5 milyonun altında değil, kaba bir hesaplama ile 1991’de 5 milyon dolayındadır. Hemen belirtmek gerekir ki, bu sayı giderek artma eğilimindedir. Bu durumda ivedilikle istihdam artışını getiren yatırımlara yönelinmelidir. Devlet ve hükümet tavrını bu yönde ortaya koymalıdır. KİT’lerin özelleştirilmesinden vazgeçilerek bu kurumlar re-organize edilmelidirler. Diğer yanda ise acilen yeterli ödentinin yapıldığı işsizlik sigortası çıkarılmalıdır. Koalisyon hükümeti, bu sigortanın çıkarılacağını ileri sürmesine ve hatta yalnızca bu konuyu gündemine alarak 27-28 Nisan 1992’de 8. Çalışma Meclisi’ni toplamasına rağmen, somut hiçbir girişim ve gelişme yoktur. Oysa OECD ülkelerinde işsizlik sigortasının uygulanmadığı tek ülke Türkiye’dir. Ayrıca çok sayıda ülkede “en az geçim garantisi” bulunmaktadır.

1991 yılı itibariyle toplam 19,1 milyon sivil istihdam içinde aktif sigortalı sayısı 7,2 milyondur. Geri kalan 12 milyon istihdamın hiçbir sigortası yoktur. “Sosyal devlet” ilkesinin asla çağdışı kaldığı iddia edilemeyeceği gibi aksine çağdaşlık, sosyal devlet ilkesini daha bir öne çıkartmaktadır ve sosyal güvenlik kapsamı da bu nedenle tüm bireyleri kapsayacak biçimde genişletilmek durumundadır.

'91 yıllığımızın “Sanayileşme ve İstihdam” bölümünde, dünya üretiminin ülke gruplarına dağılımı ve bu dağılımda dünyada üretimin 1990 itibariyle %71,4’ünün yedi “merkez” ülkeler, %20’sinin 29 “orta-çevre” ülkeler ve %8,6’sının da 59 “çevre” ülkelerce gerçekleştirildiği yer almaktadır. Mevcut gidiş içinde üretimin bu dağılımı “G-7 adı verilen “merkez” ülkeler ve belki de az bir oranda “orta-çevre” ülkeler lehine gelişirken, “çevre” ülkelerin aleyhine bir eğilim söz konusudur. Türkiye ise çevre ülkeler grubundadır. Teknolojik gelişmeyi sağlama ile ancak küreselleşme içinde yer alınabilecektir. Türkiye’de de sıkça sözü edilen küresel-

leşmede kuralları; uluslar ötesi tekeller ve bu tekellerin finans düzenini sağlayan IMF, Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşları ve yine sanayileşmiş ülke hükümetleri belirlemektedirler.

İşte bu gidiş içinde Türkiye’de işsizlik ve enflasyon adeta birer kadermişçesine propaganda edilmek istenmekte ve çok daha kötüsü de ücret artışlarına, sosyal devlete ve dolayısıyla demokrasiye bağlanmaktadır. İşlerlikte olan ise özellikle işsizliğin sürekli artışı ve geniş yığınlara yıkımlar getirmesidir. Toplumsal süreçler ve sonuçların birer kader olarak kabulü olası değildir. Biz sendikalara düşen görev bu duruma müdahalelerde bulunabilmektir.

Açıkça vurgulamak gerekir ki, koalisyon hükümeti seçim vaatlerinden oldukça geri olan hükümet programında ileri sürdüğü vaatlerini dahi yerine getirmemiştir.

Her şeyden önce demokrasi ve insan hakları açısından hiçbir ilerleme sağlanamamıştır. Yukarıda da değinildiği gibi kıdem tazminatlarımıza el atılmak isteniyor. Önceden Özal Hükümeti’nce getirilen “kıdem tazminatı fonu” şimdi “kıdem tazminatı kasası” olarak dayatılmaktadır. Değişen, “fon” yerine “kasa” adıdır. Ancak mantık aynıdır. İşverenlerden kıdem tazminatı yükünü kaldırmak ve işçiye bu sosyal ödemeye son verme amaçlanmaktadır. 12 Eylül rejiminin en karanlık döneminde yok edilemeyen kıdem tazminatı hakkımızın yok edilmesine asla ve asla izin verilmeyeceğini bir kez daha altını çizerek vurgulamak isteriz.

Koalisyon hükümetinin vaat ve programında yer verilmesine rağmen henüz memurlara sendikalaşma hakkı tanınmamıştır. Bu tavır demokrasiden korkulduğunun bir diğer açık ve çarpıcı örneğidir. Oysa mevcut yasal düzen dahi memurların sendikalaşmalarına yasak koymazken, hükümet ısrarla yasak koymaya çalışmıştır. Hem memurların sendikalaşmalarına baskı yap ve hem de tabela asmaktan söz et. Koalisyon içinde “ciddi” bir çelişki olsa, demokrasi yanlılarından destek beklenir ve bu da açıkça ifade edilir. Oysa halen kitap fuarlarında, kitaplar “zincire” vuruluyor ve sözde demokratikleşme vaatlerini halk ile alay etmek için telaffuz ediyorlar.

1990 itibarıyla Türkiye’de toplam memur sayısı 1.831.879’dur. Memurların kadro dereceleri ortalama ücreti ise, 1979 yılı gerçek memur ücretleri düzeyinden %61,6 oranında geridir. Sendikalı işçilerin gerçek ücretlerini 1989 ve sonrasında artırmalarına karşılık memur ücretlerinde bu gelişme görülememektedir.

1992 yılı ikinci yarısı itibarıyla 28 memur sendikasının kurulduğunu ve üye sayısı derlenebilen sendikalarda 160.000 dolayında memurun sendikalaşabildiğini belirledik. Memur sendikalarının günümüzdeki kuruluş aşamasında, memurların da işçi sınıfının bir parçası olduğunu ve kendilerinin yerinin mevcut sendikaların yanı olduğunu bu arada belirtmek isteriz. Biz, memur ve işçi sendikalarının ayrı örgütlenmelerinden yana değiliz.

Bu arada vurgulamak isteriz ki, sendikalar Özal iktidanna gösterdikleri tavırlarını koalisyon hükümetine de göstermekten asla geri durmayacaklardır. Oyalamacaya gelmek ise asla kabullenilemez. Anayasa ve yasalarda demokratikleşmenin sağlanması hedefimiz, tüm ciddiyeti ile durmaktadır. Çifte demokrasi anlayışı olmaz. Ülkenin bir yanına “olağanüstü hal” diğer yanına “normal hal” diye, “yarı hami-lik” yaklaşımı ikna edici değildir. Türkiye’de halen işkence vardır ve insan hakları çiğnenmektedir. Her şeyden önce Kürt sorununun varlığı kabul edilmeli ve çözüm demokrasinin sağlanması ile olmalıdır. Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini bu hükümet istiyorsa, bu ülkede yaşayan her bireye aynı hakkı tanımalıdır. Kürt kimliğini, Kürt sorununu tanımak illa ayrılık anlamına gelmez. Bir yandan Kürt sorununun demokrasi içinde çözümünden söz edilecek, diğer yandan “Kürt Enstitüsü’nün çalışmasına izin verilmeyecek. Bu ülkede herkes örgütlenme, düşündüğünü söyleme ve kültürünü geliştirme özgürlüğüne, yine hükümet programında belirtildiği gibi sahip olmalıdır. Bu yaklaşım ile Kürt sorunu açıkça tartışılmalı ve bu tartışmalar olduğu gibi kamuoyuna iletilmelidir. TV, radyo, basın ve çeşitli toplantılarda Kürt sorununun serbestçe tartışılabilmesi sağlanmalıdır.

Koalisyon hükümetinin, KİT’lerde özerkleştirme yapılacağı ve özelleştirmeye karşı olunduğu belirtilirken kendileri özelleştirme çabası içindeler. Hatta bu amaçla 200.000 kamu işçisini “emekli etme” sürecini başlattılar.

Unutulmasın ki sendikalar Türkiye’de henüz önemli bir gücü, yani mal ve hizmet üretimini ellerinde tutma gücünü yitirmediler. Bu gücü kullanmaya zorlanmaktayız.

Sendikalar olarak, kamuoyuna açık olma ve onun tasvibini almanın başarılı mücadeleler için vazgeçilmez önemine inanmaktayız. Bu inançla diğerleri gibi ’91 yıllığımız da ağırlıkla kamuoyuna yönelik olarak hazırlandı. Amacımız gerçekle-ri olduğu gibi yansıtmak ve işverenlerin sürdürdüğü medya savaşına, çarpıtmalarına karşı doğruları ortaya koyabilmektir.

Bu vesile ile yaklaşan Türk-İş 16. Genel Kurulu’na da değinmek isteriz. Önem-

li olan Türk-İş Yönetim Kurulu'nda kimlerin olacağı değil, sendikal anlayış ve oluşturulacak faaliyet programıdır. Şimdiden Türk-İş yönetimine aday olmayı açıklamak yerine, Türk-İş'in hangi çalışmalarda bulunması gerektiğini vurgulamanın daha doğru olduğuna inanmaktayız. DİSK'in sendikal yaşama girmesiyle işverenler ve hükümetin sendikal rekabeti daha çok körükleyeceği açıktır. Bu bilinçle Türk-İş yönetimi daha bir sorumlu tavır almalıdır.

Türk-İş Genel Kurulu'ndan çok şey beklenmektedir ve Türk-İş'in şimdiye değin verdiği olumsuz imajlar silinmek durumundadır.

Bu arada merak ediyoruz ki, Türk-İş 16. Genel Kurulu'na, seçim propagandaları sırasında vaatlerini ve hükümet programında işçilere ve sendikalarına verdiği sözün tekini dahi yerine getirmeyen Koalisyon Hükümet yetkilileri hangi yüzle katılacaklardır.

Türk-İş 16. Genel Kurulu'nda, Türkiye işçi sınıfının mücadelesini kucaklayıcı, sorunlarını çözücü yönde kararlar alınmalı, özellikle genel grevin gündemdeki yeri somut olarak ortaya konmalıdır. Evet, Türk-İş, 1,3 milyona yakın işçinin gücüdür. Bu güce uygun bir örgütsel vücut ve davranış beklenmektedir. Kaldı ki Türk-İş yalnızca kendi üyelerinin değil, tüm Türkiye işçi sınıfının sorumluluğunu taşımaktadır.

18 Aralık 1992

PETROL-İŞ 158 SAYILI ILO SÖZLEŞMESİ VE İŞ GÜVENCESİ YASA
TASLAĞININ KABULÜ İMZA KAMPANYASI

TEMM Başkanlığına

Cumhurbaşkanının Parlamentoda kabul edilen, iş güvencesine yönelik hükümler içeren 158 sayılı ILO Sözleşmesini imzalamayıp geri çevirmesini bulunduğu görev ile asla bağdaşmayan bir biçimde, işçi hak ve özgürlüklerini tanımama olarak değerlendiriyor ve şiddetle protesto ediyoruz.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının hem 158 sayılı ILO sözleşmesinin yeniden parlamentodan onaylanarak geçirilmesi ve hemde "İş güvencesi Yasa Taslağı"nın ilk haliyle yasallaştırılması çabasını takdir ediyor ve tüm gücümüzle destekliyoruz.

Sayın milletvekillerini 158 sayılı ILO sözleşmesinin yeniden onaylanması ve "İş Güvencesi Yasa Taslağı"nın kabulüne çağırıyoruz.

Petrol-İş Sendikası Üyeleri :

ADI VE SOYADI	: İ M Z A	ADI VE SOYADI	: İ M Z A
Ali Rıza Aybakan		Sercet Atlı	
Ekin Özgür		Akın NART	
Mustafa Yüksel		Öğüt Kındıracı	
Osman Tay		Sahin Onler	
Bombarın Çın		Ferit Erman	
Özcan Aydın		Faiz ATAK	
Celal Kocacıoğlu		Faiz Kocacıoğlu	
SERAFETTİN GÜÇLÜ		Ali Hikmet Çakar	
Rıdvan DİŞEZER		Nigazi DİRAK	
Muslu F. ÖZSEZER		Hakan Çoban	
Nihat F. RİSİL		Kazım DİNMEZ	
Selman Tunc		Ekan Çetinkaya	
Femi KILIÇ		Mehmet ÖZTAN	
Ramazan ÇEVİK		Mustafa Ak	
Halil BATRAK		Mehmet Ayas	
Raki KAYGUBUZ		Kerem ÇETİSİ	
Ali Rıza Aydın		Ethem Yaman	
Ali Rıza Kocacıoğlu		Mehmet Kocacıoğlu	
Erol HANCI		Celal Kocacıoğlu	
Mehmet Tay		Mehmet Kocacıoğlu	
Faiz Yıldırım		Münir NİLİSİ	

18 Aralık 1992

BASIN VE YAYININ DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

158 sayılı ILO Sözleşmesi yeniden parlamento tarafından kabul edilmelidir.

İş Güvencesi Yasa Taslağı ilk haliyle yasalaşmalıdır.

Çalışma Bakanı Mehmet Moğultay'ı takdir ediyor ve tam destek veriyoruz.

Petrol-İş olarak 158 sayılı ILO Sözleşmesi ve İş Güvencesi Yasa Taslağı'nın parlamentoda kabulü için "İmza" kampanyası açtık.

Kamuoyunca da yakinen bilindiğı gibi Cumhurbaşkanı parlamento tarafından kabul edilen yedi ILO sözleşmesinden, 158 sayılı "İşveren İnisiyatifinde İstihdama Son Verme" ile ilgili sözleşmeyi geri çevirmiştir. 2 Haziran 1982'de ILO'da işçi-işveren-hükümet temsilcilerinin kabul ettiği bu sözleşme, çalışma barışını bozacağı iddiasıyla Cumhurbaşkanı'nca imzalanmamıştır. İşverenler son 4,5 yıl içinde 465.160 sendika üyesini ve yüz binlerce sendikasız işçiyi işten çıkarırlarken "çalışma barışı" bozulmuyordu da, işçilerin haksız işten atılmalarını engelleyici bazı hükümleri içeren 158 sayılı ILO Sözleşmesi'nin kabulü ile mi "çalışma barışı" bozulacak? Cumhurbaşkanı Özal ve işverenlerin anladıkları "çalışma barışı" işçilerin susturulması, haklarını arayamaz durumda olmalıdır.

Petrol-İş olarak Cumhurbaşkanı'nın 158 sayılı ILO Sözleşmesi'ni geri çevirmesini bir Cumhurbaşkanı'nın tavrı değil, bir işveren sendikası başkanının tavrı ve işçi hak ve özgürlüklerini tanınamama olarak değerlendiriyor ve şiddetle protesto ediyoruz.

Cumhurbaşkanı “işçi karşıtı” tavrından vazgeçmek zorundadır. Çok istiyorsa yine MESS başkanı olabilir, ancak bu tavrı ile Cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturmaya hakkı yoktur. Hele ve özellikle kendini parlamento üzerinde bir otorite olarak görmesi, ancak demokrasiye karşı olduğu anlamına gelir.

Petrol-İş olarak Cumhurbaşkanı’nın bu tavrını protesto eden, 158 sayılı ILO Sözleşmesi’nin yeniden parlamentoda da onaylanarak yürürlüğe girmesi ve İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın ilk haliyle yasallaştırılması yönünde bir “İmza” kampanyası açmış bulunmaktayız.

İşten çıkarmalar en önde gelen sorunumuzdur. Bu sorunun çözümü yönünde 1475 sayılı İş Yasası’nın maddeleri kaldırılmalı ve Çalışma Bakanlığı’na hazırlanan “İş Güvencesi Yasa Taslağı” ilk haliyle yasalaşmalıdır. İşverenlerin bu yasa taslağına dahi tahammül edememeleri, koro halinde Cumhurbaşkanı’nın 158 sayılı sözleşmeyi geri çevirmesini alkışlamaları, işten çıkarmaların daha da artacağıının en açık işaretidir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Mehmet Moğultay’a 158 sayılı ILO Sözleşmesi’nin yeniden parlamentodan geçirilmesi ve İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın kabulü yönündeki çabalarına tam destek veriyor ve kendisini bu kararlı çabaları nedeniyle takdir ediyoruz.

Kamuoyuna açıklıyoruz ki sendikalar ve tüm işçiler olarak kendisinin yanındayız.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

Petrol-İş’in 158 sayılı ILO Sözleşmesi ve İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın Kabulü “İmza” Kampanyası

TBMM Başkanlığı’na,

Cumhurbaşkanı’nın parlamentoda kabul edilen, iş güvencesine yönelik hükümler içeren 158 sayılı ILO Sözleşmesi’ni imzalamayıp geri çevirmesini bulundugu görev ile asla bağdaşmayan bir biçimde, işçi hak ve özgürlüklerini tanımama olarak değerlendiriyor ve şiddetle protesto ediyoruz.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın hem 158 sayılı ILO Sözleşmesi’nin yeniden parlamentodan onaylanarak geçirilmesi ve hem de ‘İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın ilk haliyle yasallaştırılması çabasını takdir ediyor ve tüm gücümüzle destekliyoruz.

Sayın milletvekillerini, 158 sayılı ILO Sözleşmesi’nin yeniden onaylanmasına ve İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın kabulüne çağırıyoruz.

Petrol-İş Sendikası Üyeleri

Antalya'da toplanan Başkanlar Kurulumuz 2 yeni şube açılmasına karar verdi.

için sendikamız genel grev de dahil her türlü mücadeleye hazırdır."

Konuşmasında, Türk-İş'e, İş güvenliği ile ilgili taslağın yasallaşması için somut bir eylem takvimi hazırlaması, Hükümete makul bir süre tanıdıktan sonra eylemlere kademeli olarak başlanılması önerisinde bulunduğumuzu hatırlatan Ceylan şunları söyledi:

"Geçmiş dönemlerin pasif eylemleriyle yetinilmemeli, Petkim işçilerinin onurlu eylemlerinde olduğu gibi doğrudan türetime yönelik eylemler gündeme getirilmelidir.

Türk-İş Genel Kurulunda da önerdiğimiz gibi bu koşullarda işçi sınıfımızın önünde genel grevi gündeme geçirmek görevi vardır. Bunun için belirlenecek tarih te Haziran ayını geçmemelidir."

Kamu ve özel sektörde yüzbinlerce işçinin sözleşmelerinin gündemde olduğunu, her iki sektörde de işverenlerin benzer tavırlar içerisinde bulunduklarını belirten, işverenlerin IMF ve Dünya Bankası'nın önerileri doğrultusunda, ücret zamlarını resmi enflasyon rakamlarıyla sınırlı tutmak istediklerine, idari maddeler ve sosyal haklar da ise, en küçük bir gelişmeye şiddetle karşı çıktıklarını vurgulayan Ceylan;

"Bu durum özel sektörde sıfır zam dayatmasına kadar varabilmektedir. İşverenlerin bu bilinçli ve kararlı dayatmalarını kırabilecek güç, işçi sınıfımızın hep birlikte örgütlü ve disiplinli bir şekilde vereceği mücadeledir." dedi.

Önümüzdeki kamu sözleşmelerinde

Türk-İş'e önemli görev ve sorumluluklar düştüğünü, Türk-İş'in bu sözleşmelerde ve verilecek mücadelelerde koordinasyonu mutlaka ve sağlıklı bir şekilde sağlaması gerektiğini belirten Ceylan şöyle devam etti :

"Türk-İş bu koordinasyonu yalnızca

Ceylan : "Demokrasiye tüm kurum ve kurallarıyla mutlaka sahip çıkılacaktır."

ücret zamlarıyla sınırlı tutmamalıdır. Parasal konulardan da önce sendikal hak ve özgürlüklerimizi tehdit eden, insanlarımızı sefalet ücretiyle sendikasızsız çalıştırmayı amaçlayan müteahhit işçiliğine karşı gereken önlemler mutlaka alınmalı, bu konuda belli güvenceler sağlanmaksızın sözleşmeler bitirilmemelidir."

Konuşmasının sonunda son günlerde basın mensuplarına, basın özgürlüğümüze yönelik saldırıların yoğunlaştığına, katillerin bir türlü bulunamadığına değinerek, "Gazeteci-yazar Uğur Mum-

cu'nun katledilmesi bu zincirin son halkalarından biridir. Halkımızın büyük bir tepki ile karşıladığı bu olayı ülke genelinde ve özellikle de Güneydoğu'daki antidemokratik baskı ve şiddet olaylarından, hemen her gün yaşanan yargısız infazlardan soyutlamak imkansızdır." diyen Ceylan sadece Batman'da son 1 yıl içerisinde gerçekleştirilen yargısız infazlarda yaşamını yitirenlerin sayısının 150'yi aştığını hatırlattı.

Kontrgerrilla ve benzeri örgütlerin varlığının devletin en üst kademelerinde bile tartışılmaya başlandığını, devletin demokratikleştirilmesinin ülke gündeminde her zamankinden daha yakıcı bir şekilde yer almaya başladığını belirterek : "Keyfi ve antidemokratik uygulamalara son verilmeden uluslararası hukuk kurallarını, demokrasinin evrensel ilkelerini gözardı ederek, 'devlet terörü' denilebilecek uygulamalarla terörün sona erdirilemeyeceği, bunca yılın uygulamalarıyla açıkça ortadadır." diyen Ceylan, siyasi partilerin ve demokratik kuruluşların bu tür antidemokratik uygulamalar karşısındaki duyarsızlık ve tepkisizliklerini eleştirerek sözlerini şöyle noktaladı:

"Soruna gerçekçi ve samimi çözüm arayışlarını yapmaları gereken ilk şey demokrasinin sınırları dışına çıkmamak olmalıdır. İşçi sınıfımız demokrasi dışı her türlü çözüme karşıdır ve bu karşı oluşumuz lafa kalmayacak, demokrasiye tüm kurum ve kurallarıyla mutlaka sahip çıkılacaktır."

05 Şubat 1993

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 22. Dönem 1. Olağan Başkanlar Kurulu 4-5 Şubat 1993 günlerinde Antalya’da toplanmış, gündemindeki konuları görüşmüş, aşağıdaki bildirgenin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

İş Güvencesi Yasa Taslağı’nın daha fazla tahrip edilmeden ve ivedilikle yasalaştırılması istemimizde kararlıyız.

Aynı doğrultudaki 158 sayılı ILO Sözleşmesi’nin Cumhurbaşkanı’nca veto edilmesini de şiddetle kınıyoruz. Cumhurbaşkanı’nın bu tavrı O’nun kalıplaşmış işçi düşmanlığının doğal bir sonucudur.

Veto sonrası TBMM Dışişleri Komisyonu’nca aynen kabul edilen 158 sayılı ILO Sözleşmesi’nin, TBMM Genel Kurulu’nca da aynen kabul edileceğine inanıyoruz. Bu doğrultuda açmış olduğumuz “İmza” kampanyasında toplanan on binlerce imza, bizlerin kararlılığımızın bir göstergesidir.

Hükümeti, iş güvencesinde, işsizlik sigortasında olduğu gibi, işçileri vaatlerle oyalama politikasını terk etmeye, çalışma yaşamında ILO standartlarının hakim kılınması yönünde somut adımlar atmaya çağırıyoruz.

Gerek İş Güvencesi Yasası’nın, gerekse de işsizlik sigortasının, kıdem tazminatı hakkımıza yeni kısıtlamalar getirilmesine alet edilmesine izin vermeyeceğimizin de tüm toplum kesimlerince çok iyi bilinmesini istiyoruz.

Türk-İş, iş güvencesi ile ilgili taslağın bir an önce yasalaşması için, somut bir eylem takvimi hazırlamalıdır. Hükümete daha fazla süre tanınmadan, eylemler kademeli olarak başlatılmalıdır.

Sendikal hak ve özgürlüklerimizi, halkımızın örgütlenme özgürlüğünü tehdit eden en önemli unsurlardan biri olan, kamu ve özel sektörde giderek yaygınlaşan, müteahhit işçisi çalıştırma uygulamasına derhal son verilmelidir.

Her türlü sosyal hak ve güvenceden mahrum, çok düşük ücretlerle ve sendikasız işçi çalıştırmanın böylesine yaygınlaştırılması, ülkemizde var olduğu iddia edilen sendikal hak ve özgürlüklerin içini boşaltan başlıca unsurlardan biri olmaktadır.

Başkanlar kurulumuz daha önce de almış olduğu kararlar doğrultusunda, bu olumsuzluğa son verilmesi için kamu ve özel tüm işyerlerimizdeki müteahhit işçilerini sendikamız çatısı altında örgütlenmeye çağırılmaktadır.

Bu örgütlenme sonucu doğabilecek olumsuzluklara da üyelerimizle birlikte, tüm olanaklarımızı ve gücümüzü seferber ederek karşı koyma kararlılığında olduğumuzu bir kez daha ilan etmekteyiz.

Son dönemde basın mensuplarına ve basın özgürlüğüne yönelik kanlı saldırılar giderek yoğunlaşmakta, cinayetlerin failleri ise bir türlü yakalanmamaktadır.

Laik ve demokrat bir yazar ve araştırmacı olan Uğur Mumcu'nun katledilmesiyle, son bir yıl içerisinde öldürülen gazeteci sayısı 13'ü bulmuştur.

Faillerin yakalanmayışı, doğruluğuna inanmak istemediğimiz 'yargısız infaz' söylentilerinin ve kuşkularının böylesine yaygın olduğu bir dönemde, onarılması güç tahribatlara neden olmaktadır.

Özellikle Güneydoğu'da yoğunlaşan bu tür terör olayları, siyasi iktidarın ve ege-men güçlerin, bölgede yaşanan gerçekliklerin kamuoyuna yansıtılmasından duydukları korku ve endişelerin bir göstergesi olarak algılanmaktadır.

Bölgede ve tüm ülkede yargısız infazlar sürdürülmekte, insan hak ve özgürlükleri sürekli ihlal edilmekte, demokratik bir hukuk devletinde benimsenmesi asla mümkün olmayan yöntemlerle, yara giderek derinleştirilmektedir.

Türk-İş'in bu bölgede başkanlar kurulumu toplaması da bu endişelerimizin ne denli derin olduğunu göstermektedir.

Giderek toplumumuzun diğer kesimlerini de tehdit eden, insanlarımızın sindirilmelerine, can derdine düşmelerine zemin hazırlayan bu terör mutlaka sona erdirilmelidir. Demokrasi dışında çözüm arayışlarından vazgeçilmelidir.

Siyasi iktidar işçi sınıfımız ve emekçi halk yığınlarımızın kendisine bağladığı umutları birer birer yok etmeyi sürdürmektedir.

İşsizlik ve pahalılığın yükü her geçen gün biraz daha artmakta, bununla orantılı olarak baskılar da yoğunlaşmaktadır.

Angaryanın sözde yasak olduğu ölkemizde, belediye işçilerinin maaşları ve alacakları ödenmemekte, buna karşılık demokratik direnme hakkını kullanan belediye işçileri ve sendika yöneticileri polis barikatıyla engellenmektedir.

PETKİM’de haklı bir direniş sürdüren üyelerimiz polis panzerlerini karşılarında bulmuş, bazı arkadaşlarımız yaralanmış, üye ve yöneticilerimizin sağduyulu davranışları daha büyük çatışmalara engel olmuştur.

Artık, hakları aramanın değil, hakları gasp etmenin suç sayıldığı bir Türkiye için tüm demokratik kuruluşların mücadele bayrağını birlikte yükseltmeleri gerekmektedir.

İşçi sınıfımızın mücadelesini 12 Eylülün antidemokratik anayasa ve yasalannın ardına sığınarak engelleyebileceklerini düşünenler gerekli cevabı alacaklardır.

İşçi sınıfımız geçmişin pasif mücadele yöntemleriyle yetinmeyecek, doğrudan üretime yönelik eylemleriyle, haklarını sonuna kadar arayacaktır. PETKİM direnişimiz bu yolda onurlu bir örnektir.

Başta yaşama hakkımız olmak üzere, insanlarımızın en temel, ekonomik ve demokratik hak ve özgürlüklerinin böylesine pervasızca gasp edilebildiği bir ölkede, sendikal hak ve özgürlüklerimizin korunması ve geliştirilmesi de, elbette kolay olmayacaktır.

Sendikamız üzerine düşen her türlü göreve hazırdır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Batman'da ve Diyarbakır'da Olağanüstü Toplanan Başkanlar Kurulumuz:

"Güneydoğu Anadolu'da ne insan hak ve özgürlüklerinden, ne demokrasiden, ne de, sosyal bir hukuk devletinden söz edilebilmesi mümkün değildir."

Sendikamız Başkanlar Kurulu Güneydoğu Anadolu Bölgesinde yaşanan gerçeklerin yerinde izlenilmesi, sorunların ve sıkıntıların bizzat yaşananlardan öğrenilmesi, kamuoyu ve üyelerimizin bu gerçeklikler doğrultusunda aydınlanması, bilgi sahibi kalınması amacıyla Antalya'da toplanan Başkanlar Kurulumuzda alınan karar doğrultusunda, 12 Şubat 1993 tarihinde Batman'da olağanüstü olarak toplandı.

Batman Şube Temsilciler Kurulumuz toplantısına da katılan Başkanlar Kurulumuz, bu toplantıda çeşitli Şube yöneticisi, işyeri temsilcisi ve üyelerimizi dinledi, bölgede yaşanan sorunlar hakkında bilgi aldı ve onların çözüm önerilerini değerlendirdi.

Daha sonra Başkanlar Kurulu üyelerimiz iki grup oluşturarak, 13-14 Şubat 1993 tarihlerinde Hazzo, Lice, Silvan, Hani, Midyat, İdil, Cizre, Nusaybin ve Çınar'da incelemelerde bulundu. Belediye Başkanları, çeşitli partiler ilçe başkanları, üyelerimiz ve vatandaşlarımızla görüşmeler yapıldı.

Başkanlar Kurulu üyelerimiz 15 Şubat 1993 Diyarbakır'da yeniden bir araya geldi.

Batman'da olağanüstü toplanan Başkanlar Kurulumuz üyeleri Batman Şubemiz Temsilciler Kuruluyla birlikte yapılan toplantıda.

durdurulmasıdır.

mi kabul etmeyen köyler boşaltılmaya, insan- lar göç etmeye zorlanmaktadır.

yapıştığımız görüşmelerde, üyelerimiz bizlere "ücret zammı değil, can güvenliği istediklerini" çok açık bir dille belirtmişlerdir. Üyelerimizin bulunduğu bazı lokallerin pence- relerinin çelik sızlarla kapatılmış olduğu gö- rülmüştür. Bazı üyelerimizin can korkusuyla iş çıkışında evlerine dahi gidemedikleri tesbit edilmiştir.

- Edirne jiniz bir önemli izlenim de; böl- ge halkını vurdumuzun diğer bölgelerine o- ranla, çok d a büyük bir yoksulluk ve işsizlik sıkıntısı içi' le olduklarıdır. Özellikle, bazı bölgelerde uygulanan gıda ambargosu, bu sıkıntıyı c a da katlanılmaz hale getirmek- te- dir.

SONUÇ:

Bu koşullarda, Güneydoğu Anadolu'da ne insan hak ve özgürlüklerinden, ne demok- rasiden, ne de, sosyal bir hukuk devletinden söz edilebilmesi mümkün değildir. Ülkenin bir bölümü bu durumdayken, diğer bölüme- rinde de sağlıklı bir demokrasinin kurulama- yacağı açıktır ortadadır.

Sorum demokrasinin sınırları içinde ka-

15 Şubat 1993

PETROL-İŞ SENDİKASI OLAĞANÜSTÜ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

12 Şubat 1993/Batman

15 Şubat 1993/Diyarbakır

Merkez yönetim kurulu, merkez denetim kurulu üyelerimiz ve 22 şube başkanımızdan oluşan sendikamız başkanlar kurulu Güneydoğu Anadolu bölgemizde yaşanan gerçeklerin yerinde izlenilmesi, sorunların ve sıkıntıların bizzat yaşayanlardan öğrenilmesi, kamuoyu ve üyelerimizin bu gerçeklikler doğrultusunda aydınlatılması, bilgi sahibi kılınması amacıyla 12 Şubat 1993 tarihinde Batman’da olağanüstü olarak toplanmıştır.

Batman şube temsilciler kurulumuz toplantısına da katılan başkanlar kurulumuz bu toplantıda çeşitli şube yöneticisi, işyeri temsilcisi ve üyelerimizi dinlemiş, bölgede yaşanan sorunlar hakkında bilgi almış ve onların çözüm önerilerini değerlendirmiştir.

Daha sonra başkanlar kurulu üyelerimiz iki grup oluşturarak, 13-14 Şubat 1993 tarihlerinde Hazro, Lice, Silvan, Hani, Midyat, İdil, Cizre, Nusaybin ve Çınar’da incelemelerde bulunmuş, belediye başkanları, çeşitli partilerin ilçe başkanları, üyelerimiz ve vatandaşlarımızla görüşmeler yapmışlardır.

Başkanlar kurulu üyelerimiz 15 Şubat 1993 (bugün) Diyarbakır’da yeniden bir araya gelmiş, bölgedeki izlenimlerini değerlendirmiş ve aşağıdaki sonuç bildirgesinin kamuoyuna ve üyelerimize duyurulmasına oybirliğiyle karar vermişlerdir.

SONUÇ BİLDİRGESİ

Bölgede üç gün süren incelemelerimiz ve kurduğumuz diyaloglar sonucu edindiğimiz izlenim; bu bölge halkının ayrı bir devlet kurma gibi bir düşünce ve niyetleri olmadığı şeklindedir. Bölge halkı, Türk ve Kürt halklarının yüz yıllardır bir arada ve kardeş gibi yaşadıklarını ve bundan böyle de yaşayabileceklerini belirtmekte, iki halkın birbirine düşman edilmesi girişimlerinden duydukları endişeleri dile getirmektedirler.

Güneydoğu'da halk büyük bir korku ve endişe içerisinde. Başta gelen istemleri; can güvenliklerinin sağlanması, akan kanların durdurulmasıdır. İnsanlar saat 17.00'dan sonra sokağa çıkamamakta, bu saatten sonra izin almaksızın hastalarını sağlık kuruluşlarına bile götürememektedirler.

Bu bölgede olağanüstü hal olağan hale gelmiş bulunmaktadır. İnsanlar yargısız infazları, nedensiz gözaltıları giderek yadırgamaz duruma gelmişlerdir.

Ancak, 21 Mart Nevroz bayramıyla birlikte ve ilkbaharda büyük bir kitle katliamı yapılacağı ve bu katliamın büyük ilçe merkezlerini de kapsayacağı konusunda büyük bir korku ve endişe taşımaktadırlar.

Özellikle bu konuda, tüm demokratik kişi ve kuruluşları, kamuoyunu duyarlı kılmaya çağırmaktadırlar.

Bu gezimizde bombalanan, yıkılan, yakılan, boşaltılan, yağmalanan köyler bizzat yerinde görülmüştür. İlçe merkezlerinde birçok bina ve dükkân, üzerindeki kurşun delikleri ve kırılan camlarıyla durmaktadır. Dikkat çeken bir nokta da; evlerin bir kısmının boş, dükkânların ise yarıya yakınının kapalı oluşudur. Bu durum bölgedeki göç olaylarının sürdüğünü göstermektedir. Bölge halkının deyişiyle, varlıklı insanlar göç etmekte, gücü yetmeyenler ise bölgede kaderleriyle baş başa kalmaktadırlar. Birçok ilçenin nüfusu üçte bir oranında azalmış bulunmaktadır.

Bölge halkının en büyük şikâyetlerinden birisi de; 'köy koruculuğu' sistemidir. Köylüler 'korucu' olmaya zorlanmakta, bunu kabul etmeyen köyler boşaltılmaya, insanlar göç etmeye zorlanmaktadırlar. Korucuların kimlik kontrolü yapmaktan adam vurmaya kadar her şeyi rahatça yapabilmeleri ve kimseye hesap verme zorunda olmayışları, bölgedeki terörün devletten

kaynaklandığı imajını güçlendirmektedir.

Bölgede “yargısız infaz” olarak adlandırılan, “faili meçhul” olduğu iddia edilen cinayetlerin alabildiğine yaygın olması, bu cinayetlerin Kontrgerilla tarafından işlendiği fikrini yaygınlaştırmaktadır. Bombalanan köylerin, karakol karşısında yıkılan dükkânların izahı, devlet adına herhangi bir mazeret bulunması mümkün olmamaktadır.

Kontrgerilla lağvedilmeli, eğer “yok” deniliyorsa, siyasi partilerden yetkili bir komisyon oluşturularak, Kontrgerilla’nın olmadığı kesin bir şekilde ispat edilmelidir.

Bölgede işlenen ‘faili meçhul’ cinayetlerin bir bölümü de ‘Hizbullahçılar’ olarak adlandırılan illegal örgüte mâl edilmektedir. Ancak, faillerin bir türlü yakalanmayışı, bu örgütün de devletçe desteklendiği kanısını güçlendirmekte, bu nedenle olsa gerek, bu örgüt Hizbul Kontra olarak adlandırılmaktadır.

Bölge insanlarının en çok tepki duydukları konulardan bir tanesi de Başbakan Demirel’in “faili meçhul üç cinayet kaldı” şeklindeki sözleridir. Bölgelerinde yüzlerce faili meçhul cinayetin bizzat şahidi olan insanlar, “yoksa bizleri insandan saymıyorlar mı?” veya “biz ayrı bir devletin insanları mıyız?” diyerek, tepkilerini ve devlete olan güvensizliklerini dile getirmektedirler.

Bu bölgedeki sendikamız üyeleriyle yaptığımız görüşmelerde, üyelerimiz bizlere, ‘ücret zammı değil, can güvenliği istediklerini’ çok açık bir dille belirtmişlerdir. Üyelerimizin bulunduğu bazı lokallerin pencerelerini çelik saçlarla kapatılmış olduğu görülmüştür. Bazı üyelerimizin can korkusuyla iş çıkışında evlerine dahi gidemedikleri tespit edilmiştir.

Edindiğimiz bir önemli izlenim de, bölge halkının yurdumuzun diğer bölgelerine oranla, çok daha büyük bir yoksulluk ve işsizlik sıkıntısı içinde olduklarıdır. Özellikle, bazı bölgelerde uygulanan gıda ambargosu, bu sıkıntıyı daha da katlanılmaz hale getirmektedir. Birçok bölgede, halkın kurşunlanan duvarlarını onarmaktan, kırılan camlarını değiştirmekten yoksun olduğu tarafımızdan bizzat yerinde görülmüştür.

SONUÇ

Bu koşullarda, Güneydoğu Anadolu’da ne insan hak ve özgürlüklerinden, ne demokrasiden, ne de sosyal bir hukuk devletinden söz edilebilmesi mümkün değildir. Ülkenin bir bölümü bu durumdayken, diğer bölümlerinde de sağlıklı bir demokrasinin kurulamayacağı açıkça ortadadır.

Sendikamız, işçi sınıfımız ve tüm demokrasi güçlerimiz Güneydoğu sorununun bir demokrasi sorunu olarak görmekte, demokrasiyi kazanmak için de her türlü mücadelenin yapılması gereğine inanmaktadır.

Sorun demokrasinin sınırları içinde kalınarak ve mutlaka demokratik yöntemlerle çözümlenmelidir.

Bunun ilk koşulu da, halkımızın Güneydoğu’da yaşanan gerçeklikler hakkında eksiksiz ve doğru bir şekilde bilgilendirilmesidir.

Bu konuda, basın ve yayınıma, tüm demokratik kuruluşlara çok zor, ama çok değerli, tarihi bir görev ve sorumluluk düşmektedir.

Halkımız gerçek durumu öğrendiği zaman, bu can alıcı sorunun çözümünde kendisine düşen görevleri de kavrayarak, demokrasimizin, insan hak ve özgürlüklerinin geleceği için, bu görevlerin gereklerini de mutlaka yerine getirecektir.

Başkanlar kurulumuz tüm bu gerçekler ışığında, Güneydoğu’da akan kanın durdurulması, Türk ve Kürt halklarının aynı topraklar üzerinde, kendi kimlikleriyle özgürce ve kardeşçe yaşayabilmesi için, kendisine ‘demokrat’ sıfatını yakıştıran tüm kişi ve kuruluşları göreve çağırmaktadır.

Bu görev; bölgede yaşanan gerçeklikleri oldukları gibi teşhir etmek, demokrasi dışı her türlü çözüme de tüm gücümüzle karşı çıkmaktır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Başkanlar Kurulu adına
Münir Ceylân
Genel Başkan

11 Haziran 1993

PETROL-İŞ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 22. Dönem 2. Olağan Başkanlar Kurulu, 10-11 Haziran 1993 günlerinde Kıbrıs'ta toplanmış, gündemindeki konuları görüşmüş, aşağıdaki bildirgenin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

ÜYELERİMİZİN DAHA FAZLA BEKLEMeye, SİYASİ İKTİDARIN VAATLERİYLE DAHA FAZLA OYALANMAYA TAHAMMÜLÜ KALMAMIŞTIR

GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULUMUZ, KAMU İŞÇİLERİNİN EKONOMİK VE DEMOKRATİK HAKLARININ KAZANILMASI İÇİN, TEK ÇIKAR YOL OLARAK EYLEM KARARI ALMIŞTIR

Siyasi iktidarın vaatlerini gerçekleştirmek için istediği 500 günlük süre dolmuş, bu süre içerisinde işsizlik ve pahalılık azalacağı yerde artmış, emekçi halk yığınlarımızın sorunları artarak büyümüştür.

Gerek hükümet programındaki, gerekse de Koalisyon Protokolü'ndeki demokratikleşme hedeflerine ulaşamamış, ülkemiz 12 Eylül'ün antidemokratik baskı ve yasaklarından kurtarılamamıştır.

Anayasa ve yasalarımızdaki antidemokratik hükümler değiştirilmemiş, değiştirilmeleri doğrultusunda gerekli çalışmalar da yapılmamıştır.

Başta gelen sorunumuz olan iş güvencesi için Çalışma Bakanlığı'nca hazırlanan "İş Güvencesi Yasa Taslağı", işveren dayatmaları doğrultusunda özünü büyük ölçüde yitirmiş, buna rağmen yasalaşması sağlanamamıştır.

Aynı doğrultudaki 158 sayılı ILO Sözleşmesi Cumhurbaşkanı'nca veto edilmiş, daha sonra TBMM Dışişleri Komisyonu'nca aynen kabul edilmesine karşın, TBMM Genel Kurulu'nda henüz görüşülmemiştir.

Hükümet, iş güvencesinde, işsizlik sigortasında olduğu gibi, işçileri vaatlerle oyalama politikasını sürdürmekte, çalışma yaşamında ILO standartlarının hakim kılınması yönünde somut hiçbir adım atmamaktadır.

Gerek İş Güvencesi Yasası, gerekse de işsizlik sigortası, kıdem tazminatı hakkımıza yeni kısıtlamalar getirilmesine alet edilmeye çalışılmaktadır.

Dış siyasette emperyalizmin dümen suyundan ayrılmamayı başarı sayan, Azerbaycan'da Ermeni katliamına, Bosna Hersek'te Sırp katliamına, emperyalizm güdümlü Birleşmiş Milletler nezdindeki diplomatik girişimlerle engel olmaya çalışan, yine on yıllardır çözülmemeyen Kıbrıs sorununu ikili görüşmelerden Birleşmiş Milletler'in inayetinde çözümsüzlüğe terk eden siyasi iktidar, tüm olumsuzluklara karşın başarılı olduğunu iddia edebilmektedir.

Siyasi iktidarın başarısı, uluslararası tekellerin dayattığı ekonomi politikaları, emekçi yığınlarımızın sefaleti pahasına sürdürmekten, özelleştirmeye devam etmekten, işçi kıyımlarına göz yummaktan, demokratiklik maskesi altında, 12 Eylül'ün baskı ve yasaklarını sürdürmekten başka bir şey değildir.

Kürt sorununun çözümü konusunda sağlanan olumlu gelişmelerden kendisine pay çıkarmaya çalışırken bile, sosyal bir hukuk devleti olmanın gereklerine yeterli hassasiyeti gösteremeyen siyasi iktidar, olsa olsa uluslararası finans kuruluşlarının, her türlü tedbir ve teşvikle desteklediği tekelci sermaye çevrelerinin gözünde başarılı bir konumdadır.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız mevcut iktidarı karşısına alarak, ekonomik ve demokratik talepleri için birlikte mücadele etmedikçe, gelecek günlerde çok daha karanlık tablolar yaşanılacağı ortadadır.

610.000 kamu işçisinin sözleşmelerinin gündemimizde olduğu bu dönemde, çoğu sözleşmeler altıncı ayına girdiği halde, siyasi iktidarın en ufak olumlu yaklaşım göstermemiş olması da bu tespitimizi doğrulamaktadır.

Kamu işveren sendikalarıyla bugüne kadar sürdürülen sözleşme görüşmelerinde hiçbir ilerleme sağlanamamış, idari maddelerle ilgili tekliflerimiz kabul edilmemiş, müteahhit işçiliğine son verilmesi, iş güvencesi sağlanması konuları müzakere bile edilememiş, parasal konular ise henüz gündeme bile girmemiştir.

Üyelerimizin daha fazla beklemeye, siyasi iktidarın her türlü inandırıcılığını yitirmiş vaatleriyle daha fazla oyalanmaya tahammülü kalmamıştır.

Genişletilmiş başkanlar kurulumuz bu değerlendirmeler ışığında, kamu işçilerin ekonomik ve demokratik haklarının kazanılması için, tek çıkar yol olarak EYLEM KARARI almıştır.

Sendikamız bünyesinde eylem hazırlıklarına derhal başlanılacak, toplu vizite dahil, gereken her türlü eylem en kısa sürede yaşama geçirilecektir.

Türk-İş'i de aynı doğrultuda kararlar almaya, eylemlilik sürecini en kısa zamanda başlatmaya çağırıyoruz.

Başbakan değişikliği ve kabinede meydana gelecek değişiklikler siyasi iktidarın niteliğini değiştirmeyecek, mevcut ekonomik ve sosyal politikalar işçiler aleyhine daha da ağırlaştırılarak sürdürülecektir.

Bunun en açık rneği, başbakan adaylarının, zelleştirme çalışmalarının hızlandırılacağı şeklindeki demeleridir.

Sendikamız, Türk-İş Başkanlar Kurulu kararları doğrultusunda, iş güvencesinin sağlanması ve müteahhit işçiliğinin önlenmesi konularında anlaşma sağlanmaksızın sözleşmelerin bitirilmesine kesinlikle karşıdır.

Sendikal hak ve özgürlüklerimizi, halkımızın örgütlenme özgürlüğünü tehdit eden en önemli unsurlardan biri olan ve kamu ve özel sektörde giderek yaygınlaşan, müteahhit işçisi alıştırma uygulamasına derhal son verilmelidir.

Her türlü sosyal hak ve güvenceden mahrum, çok düşük ücretlerle ve sendikasız işçi çalıştırmanın böylesine yaygınlaştırılması, ülkemizde var olduğu iddia edilen sendikal hak ve özgürlüklerin iini boşaltan başlıca unsurlardan birisidir.

Aynı şekilde, zelleştirme çalışmalarının sürmesi kamu işçilerinin de iş güvencelerini tehdit etmekte, bu tehdit giderek çok daha tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır.

Türk-İş her iki sorunun da çözümünde ısrarlı olmalı, aksi takdirde tüm olanaklarımızı ve gücümüzü seferber ederek karşı koyma kararlılığında olduğumuz, çok açık bir dil ve somut bir eylem takvimiyle ilan edilmelidir.

Sendikamız bu doğrultuda alınacak, genel grev dahil her türlü karara tüm gücü ile uyacak, verilecek mücadelenin n saflarında yerini alacaktır.

İşçi sınıfımız geçmişin pasif mücadele yöntemleriyle yetinmeyecek, doğrudan üretime yönelik eylemleriyle, ekonomik ve demokratik haklarını sonuna kadar savunacaktır.

Sendikamız bütün bu sorunlarımızın çözümünü, demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla işletilmesinde görmekte, demokrasinin kazanılması için ülkenin tüm sorunlarına duyarlı ve sorumlu davranışlar içerisinde olmaya özen göstermektedir.

Demokrasi olmaksızın, sendikal hak ve özgürlüklerimizin de olamayacağının bilincindedir.

Kürt sorununun da demokrasi sınırları içerisinde kalınarak çözümü konusunda azami gayret gösterilmekte, bu sorun çözülmeksizin demokrasimizin sağlıklı bir temele oturtulamayacağı gerçeğini ısrarla vurgulamaktadır.

PKK'nın ateşkes kararıyla birlikte gelişen olumlu sürecin devamına set çekici baskıların ve saldırıların bir an önce son bulması için, terörün her türü lanetlenmeli, silahlı çözüm arayışlarına karşı çıkılarak demokratik çözümler sonuna kadar zorlanmalıdır.

Yangına körükle gitmenin ne Türk, ne de Kürt halkına hiçbir yararı olmayacak, sonuçta kaybeden yine emekçi halk yığınlarımız ve de bir türlü kazanamadığımız demokrasimiz olacaktır.

Kamuoyuna ve üyelerimize saygıyla duyurulur.

08 Temmuz 1993

PETROL-İŞ OLAĞANÜSTÜ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız başkanlar kurulu Türk-İş Başkanlar Kurulu’nun hemen ardından, kamu sözleşmelerindeki son gelişmeleri, başta özelleştirme olmak üzere Türk-İş Başkanlar Kurulu’nda ele alınan diğer konuları değerlendirmek ve gerekli kararları almak üzere 8 Temmuz 1993 günü Ankara’da olağanüstü toplanmış ve aşağıdaki sonuç bildirgesinin kamuoyuna ve üyelerimize duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Kamuda 20.000 üyemizi, genelde ise 610.000 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmeleri yeni hükümetin kurulması ve kamu sözleşmeleri ile ilgili bakanların en kısa sürede belirleneceğinin belirtilmesi ile yeni bir aşamaya girmiş bulunmaktadır.

Yedi aylık bir sürenin ardından ilk kez, sözleşme görüşmelerinde karşımızda hükümet nezdinde yetkili bir muhatap ortaya çıkmış ve böylece sözleşmelerimizin can alıcı noktalarının müzakere edilebileceği bir sürece girilmiştir.

Sözleşme görüşmelerinin son aşaması olarak nitelendirilebilecek bu süreçte, Türk-İş Başkanlar Kurulu kararları gereğince, Türk-İş Koordinasyon Kurulu’na belirlenen ve kamuoyuna açıklanan tekliflerimizde, 20 Temmuz’a kadar bir uzlaşma sağlanamaması durumunda, tüm işyerlerinde birden eylemler başlayacak ve mücadele haklar alınıncaya kadar sürdürülecektir.

Başkanlar kurulumuz Türk-İş’in aldığı ve alacağı her karara harfiyen uyulmasını, alınacak eylem kararlarına da sendikamızın en etkin bir şekilde katılmasını kararlaştırmıştır.

Siyasi iktidar, gündeminin birinci maddesine aldığı özelleştirme konusunda hızlı ve etkin bir şekilde yol almakta, kamuoyunu da “özelleştirme dışında hiçbir çıkar yol bulunmadığı” şeklinde oluşturmaktadır.

Uluslararası finans kuruluşlarının ve yerli tekellerin sözcüsü durumundaki siyasi iktidarın bu tutumu, temsilcisi olduğu kesimlerin çıkarlarını yansıtmakta, özelleştirmenin işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza ve ülkemize getireceği hiçbir olumluluk bulunmamaktadır.

Siyasi iktidarın, özelleştirme başta olmak üzere mevcut ekonomi politikalarında ısrarlı olması, işten atılmaları ve müteahhit işçiliği uygulamalarına devam edilmesi, demokratikleşme vaatlerinin sözde kalmasıyla eş anlamlıdır.

Özelleştirmeye devam edilmesi, sosyal devlet anlayışının terk edilmesi, sanayileşme adı altında sermaye kesiminin payının bir kat daha artırılmasıdır.

Başkanlar kurulumuz, uygulandığı hiçbir ülkede emekçi halk yığınlarına en küçük bir yarar sağlamayan, işsizlik ve pahalılık daha da arttıran özelleştirmeye karşı en etkin mücadeleye ve bu doğrultuda kamuoyu oluşturma çalışmalarına derhal başlanılmasını karar altına almıştır.

Ülkemizin geleceğini tehdit eden boyutlara ulaşan terör olayları birbiri ardına devam etmekte, bu durum tüm insanlarımızın, tüm demokratik kişi ve kuruluşların bu tür olaylara daha duyarlı ve sorumlu yaklaşımlarını zorunlu kılmaktadır.

Sendikamız, nereden ve kimden gelirse gelsin, her türlü terör olayının karşısındadır. Alevi-Sünni, laik-şeriatçı ve Türk-Kürt gibi ayrımlarla insanlarımızı birbirine düşürmeye, birbirine kırdırtmaya hiç kimsenin, hiçbir kuruluşun hakkı yoktur ve olmamalıdır. Buna çanak tutan hiçbir anlayışı tasvip etmemiz mümkün değildir ve de olmayacaktır.

İşçi sınıfımızın gündeminin ilk maddesi demokrasi, demokrasiyi tehdit eden en büyük unsur da terördür.

Amacımız her türlü sorunumuzun barışçı ve demokratik yollardan çözülmesi, akan kanın durdurulması, emekçi halk yığınlarımızın birlikte, kardeşçe ve özgürce yaşayabilecekleri bir ortamın yaratılmasıdır.

Böyle bir ortamın ancak demokrasi içerisinde oluşturulabileceğinin bilincinde olan başkanlar kurulumuz, antidemokratik ve hukuk dışı her türlü çözümün karşısında kararlılıkla yer almayı sürdürecektir.

Kamuoyuna ve üyelerimize saygıyla duyurulur.

05 Ekim 1993

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamız 22. Dönem 3. Olağan Başkanlar Kurulu, Kocaeli, Kırıkkale ve Batman'da yapılan toplam 926 yönetici ve temsilcimizin katıldığı bölgesel temsilciler kurullarımızın hemen ardından ve bu kurullarda dile getirilen, ülkemiz ve çalışma yaşamı ile ilgili görüş ve önerilerin ışığında, 4-5 Ekim 1993 tarihlerinde İskenderun'da toplanmış ve aşağıdaki sonuç bildirgesinin kamuoyuna ve üyelerimize duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Mevcut siyasi iktidar bugüne kadar uyguladığı ekonomik ve sosyal politikalarla, daha önceki iktidarlardan özünde hiçbir farklılığı olmadığını açıkça ortaya koymuştur.

24 Ocak Kararları'nın devamı niteliğindeki ekonomi politikaları ısrarla sürdüreni IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans örgütlerinin direktiflerine harfiyen boyun eğen hükümet, bu durumun doğal sonucu olarak, 12 Eylül'ün baskı ve yasaklarına da dört elle sarılmış, ülkemizin demokratikleştirilmesi doğrultusundaki vaatlerini ise adeta unutmuştur.

Anayasa ve yasa değişikliklerinin sözü bile edilmemekte, çalışma yaşamında vaat edilen ILO standartlarını yaşama geçirmek için en küçük çaba gösterilmemektedir.

İşsizlik ve pahalılık hızla tırmandırılır, dar ve sabit gelirli halkın kemerleri daha da sıkılırken, halkımız üzerindeki baskılar da her geçen gün biraz daha arttırılmaktadır.

Artık, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini koruyup geliştirmek için, demokrasimizin tüm kurum ve kurallarıyla işlerlik kazanabilmesi için, bu hükümeti karşımıza almaktan başka bir yol kalmadığı iyice açığa çıkmıştır.

Bu tespitin gerekleri yerine getirilecek, siyasi iktidar ve işverenlerin antidemokratik anlayış ve uygulamalarına karşı tek dayanağımız, birlik, mücadele ve dayanışmamız olacaktır.

Kamuda 20.000 üyemizi, genelde ise 610.000 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmeleri Türk-İş ile hükümet arasında varılan anlaşma doğrultusunda imzalanmış bulunmaktadır.

Bu sözleşmelerle kazanılan ücret zamlarını ve sosyal hakları yeterli bulmamız mümkün olmadığı gibi, iş güvencesi ve müteahhit işçiliği konularındaki maddeleri de ne iş güvencesini sağlamakta, ne de müteahhit işçiliğini önlemekte yeterli görmemiz mümkün değildir.

Müteahhit işçiliğine ilişkin maddenin uygulanma şekli bir an önce açıklığa kavuşturulmalıdır.

KİT'ler siyasi iktidarların bilinçli politikalarıyla, teknolojilerinin yenilenmemesiyle, gerekli yatırımların yapılmamasıyla ve de altına sokuldukları çok yüksek faizli borç yüküyle bilerek ve isteyerek zarar ediyor hale getirilmiş ve ekonomik olmaktan çıkarılmışlarsa, bunun cezasını KİT çalışanlarına ödetmeye hiç kimse- nin hakkı yoktur ve de olmamalıdır.

Bu yola başvurulduğu takdirde, işçi sınıfımız gereken yanıtı vermeye hazır olmalıdır.

Gerek Türk-İş Yönetim Kurulu, gerekse de Türk-İş Başkanlar Kurulu son kamu sözleşmelerinde çok açık bir şekilde, tabanın potansiyelini belli bir çerçevede tutup eritme, zevahiri kurtarma kaygısıyla hareket etmiş, siyasi iktidarla, siyasi iktidarın istediği doğrultuda uzlaşabilen bir yapı sergilemiştir.

Türk-İş, son genel kurulundan sonra, kendisine duyulan umutları ve güveni bu sözleşmelerle sona erdirmiş, Türk-İş yöneticileri tabanın alınan kararlara büyük bir katılımı uyması ve mücadele kararlılığından neredeyse siyasi iktidar kadar kaygı duymuşlardır.

Türk-İş kamu sözleşmelerinin ana halkasını oluşturan özelleştirmeye karşı net bir karar almamış, tutarsız bir tavır izlemiş, SSK'nın bilerek içine itildiği bataktan kurtarılması için etkin bir tavır koymamış, bununla da kalmayarak, memurların doruğuna ulaşan mücadele potansiyelini, üyelerinin potansiyeli ile bütünleştirmeye yanaşmamıştır.

Türk-İş, Başbakan Çiller'in TV ekranlarından resmen işçilere ve sendikalarına yaptığı saldırıya bir eylemlilikle yanıt vermek yerine, saldırının hemen ardından hükümetle uzlaşarak teslimiyetçi tutumunu tescil etmiştir.

Kaldı ki Türk-İş'in varlığı ve taşıdığı sorumluluk yalnızca çalışma hayatıyla da sınırlı değildir. Bugün demokrasimizin yılmaz savunucusu olması gereken işçi sınıfımız 12 Eylül'ü aratacak bir suskunluk içerisindeyse, bunda Türk-İş'in payı da küçümsenemeyecek ölçülerdedir.

Bu gerçeklerden hareketle, Türk-İş'in, üyelerinin gerçek temsilcisi, demokrasi-mizin güçlü savunucusu olabilmesi için bugüne kadar gösterdiğimiz çabalar daha da etkinleştirilerek sürdürülecektir.

Bugün kamuoyu bilinçli bir şekilde, özelleştirmenin tek çıkar yol olduğu doğrultusunda şartlandırılmaktadır.

Özelleştirmenin işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza ve ülkemize getireceği hiçbir yarar yoktur.

Aksine, özelleştirme işsizliği ve enflasyonu daha da arttıracak, halkımızı daha da yoksullaştıracak, yatırımları azaltacak, sanayimizin tasfiyesine, dışa bağımlılığımızın daha da artmasına yol açacaktır.

Özelleştirme ile sosyal devlet anlayışı terk edilecek, ülkemiz kayıtsız şartsız yerli ve yabancı tekellerin sultanı altına sokulacaktır.

Başkanlar kurulumuz, uygulandığı hiçbir ülkede emekçi halk yığınlarına en küçük bir yarar sağlamayan özelleştirmeye karşı etkin ve kararlı bir şekilde mücadele sürdürmek kararlılığındadır.

Özelleştirme ve son günlerde gündemimize sokulan "gümrük duvarlarının kaldırılması" girişimleri konularında, akademik çevrelere, bilimadamları ve ekonomistlere araştırmalar yaptırılacak, bu konuların ülkemizin ve çalışanların çıkarları ile bağlantıları ayrıntılı olarak ortaya konulacaktır.

Türk-İş'in özelleştirmeye karşı net bir tavır alması için çaba harcanılacak, bu sağlanmadığı takdirde Petrol-İş özelleştirmeye karşı olan tüm sendika ve demokratik kuruluşlarla, varsa siyasi partilerle, özelleştirmeye karşı geniş ve etkin bir platform oluşturulması için üzerine düşen her görevi yapacaktır.

İşçi sınıfımızın ayrılmaz bir parçası olan, işçi-memur gibi suni bir ayrım ile işçi

sınıftan koparılmaya çalışılan kamu çalışanlarının, sendikal hak ve özgürlüklerine kavuşma mücadelelerinin doruğuna çıktığı bu dönemde, onlara yeterli destek verilmediği bir gerçektir.

Kamu çalışanlarının sendikal hak ve özgürlüklerine, grevli sözleşmeli sendikal haklarına kavuşmaları, işçi sınıfımızın gücüne güç katacak, ülkemizin demokratikleşmesi konusunda atılmış çok etkin bir adım olacaktır.

Bu mücadele bundan böyle en etkin bir şekilde desteklenecek, dayanışma mesajlarıyla yetinilmeyecek, sınıf kardeşliğinin gerekleri yerine getirilecektir.

Başkanlar kurulumuz örgütümüzde rahatsızlık veren bir seviyeye ulaşmış bulunan hizmet ödeneklerinin makul ve adil bir düzeye çekilmesi doğrultusunda görüş birliğine varmış ve konunun ilk genel kurulumuzda çözümlenmesi doğrultusunda gereken çalışmaların yapılması kararını almıştır.

Ülkemizde giderek artan, bilinçli bir şekilde tırmandırılan ve demokratik haklarımızın kısıtlanmasına gerekçe yapılan, ülkemizin ve demokrasimizin geleceğini tehdit eden boyutlara ulaşan terör olayları birbiri ardına devam etmekte, meşru ve demokratik çözüm yolları bilinçli olarak tıkanmaktadır.

Diyarbakır'da aralarında şube başkanımız Mehmet Yıldız'ın da bulunduğu 23 sendika ve demokratik kuruluş yöneticisi hakkında, 'yargısız infazlar' konusunda yayınladıkları bildiri nedeniyle tutuklama kararı çıkartılması, bu durumun son örneklerinden biri ve kabul edemeyeceğimiz, demokrasiyle bağdaştıramayacağımız bir olgudur.

Bazı işyerlerimizde 'güvenlik soruşturması' adı altında sürdürülen, üyelerimizi fişleme çalışmalarını da demokrasi dışı bir uygulama olarak görmekte ve bu nedenle karşı çıkmaktayız.

Ülkemizin ve demokrasimizin en büyük sorunu olmayı sürdüren Kürt sorununun çözümünde, Kürt realitesinin kabul edilmiş olmasına rağmen, sorunun silahlarla çözümünde ısrar edilmesi kaygılarımızı daha da artırmaktadır.

Sendikamızın ve üyelerimizin, bu ülkenin çıkarlarını korumaktan başka hiçbir amacımız olmadığı gibi, ülkemizi parçalamak gibi bir görüşü taşımadığımız da çok açıktır.

Ancak, bu ülke sınırları içerisinde değişik yapıda, değişik kökende ve değişik inançta insanlar varsa, bu ülkenin insanlarıysa, bunları tanımak ve haklarına say-

gılı olmak da, bir insanlık ve demokratlık görevi olarak kabul edilmelidir.

Baskınların, sürgünlerin, yargısız infazların, toplu katliamların yerini demokratik ve siyasal çözümler almalı, hedefimiz Türk ve Kürt halklarının kardeşliğini pekiştirmek olmalıdır.

İşçi sınıfımız, neden ve kimden gelirse gelsin her türlü terör olayının karşısındadır. Ne Sivas katliamını, ne Erzincan katliamını, ne de sorunları silahla çözmeye yönelik herhangi bir anlayışı onaylamamız mümkün değildir.

Alevi-Sünni, laik-şeriatçı ve Türk-Kürt gibi ayrımlarla, insanlarımızı birbirine düşürmeye, birbirine kırdırtmaya yönelik her girişimin, karşısında işçi sınıfımızı ve tüm demokrasi güçlerini bulacağı iyi bilinmelidir.

İşçi sınıfımızın gündeminin ilk maddesi demokrasi, demokrasiyi tehdit eden en büyük unsur da terördür.

Amacımız; her türlü sorunumuzun barışçı ve demokratik yollardan, demokratik hukuk devleti sınırları içerisinde kalınarak çözülmesi, devletin de demokratikleştirilmesi, akan kanın durdurulması, emekçi halk yığınlarımızın birlikte, kardeşçe ve özgürce yaşayabilecekleri bir ortamın yaratılmasıdır ve bu uğurda mücadelemiz sürdürülecektir.

Başkanlar kurulumuz bölgesel temsilciler kurullarımızın da önerileri doğrultusunda, en kısa zamanda ve en geniş katılımı bir 'İŞÇİ KURULTAYI'nın toplanabilmesi için çalışmalara başlanılması kararını almıştır.

Bu işçi kurultayına Petrol-İş yönetici ve temsilcilerinin yanı sıra, hiçbir ayırım yapmaksızın tüm sendikalar, bütün demokratik kuruluşlar, siyasi parti temsilcileri ve bilim adamlarının yanı sıra, yurt dışından da sendika ve kuruluş temsilcileri çağırılacak, bütün bu sorunlarımızın en geniş perspektifle tartışılmasına, gerçekçi, somut çözüm önerilerinin üretilmesine ve yaşama geçirilmesine çalışılacaktır.

Kamuoyuna ve üyelerimize saygıyla duyurulur.

Terörle Mücadele Yasa Tasarısı Sivil Sıkıyönetimlere Davetiye Çıkartıyor

İşçi sınıfı ve emekçi halkımızın işten çıkarılmalarına, özelleştirmeye, ekonomik teröre karşı sesini iyice kırmak, sindirmek ve uysal köleler haline getirmek için yeni demir cendeler devrede.

12 Eylül Anayasa ve yasaları yürürlükteyken, Anap iktidarı 12 Nisan 1991 tarihinde 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasasını çıkartarak, en ufak hak arayışını bile terör suçu kapsamına soktu. Bu yasayla zaten kurumsallaşmış olan 12 Eylül düzeninin açıkları kapatılırken, devletin baskıcı ve otoriter yapısı daha da perçinlendi. Yasanın uygulamaya girmeyle birlikte Türkiye insan hakları ihlallerinde 12 Eylül'den daha kararlı bir tünele girdi.

Terörle Mücadele Yasasının 1. maddesi ile, terör tanımını son derece belirsiz ve karmaşık bir hale getirilirken, devletin yasalarına karşı ya-

pılan ve devlet otoritesini zaafa uğratan her eylem de "terör eylemi" kapsamına alındı.

Sendikal hak ve özgürlüklerimiz ötündeki en büyük engellerden biri olan 12 Eylül Anayasası'na dahi aykırı olan bu yasa ile düşünce ve propaganda suçlarını kapsayan, "kaldırdık" dedikleri 141, 142, 163. maddeleri daha da ağırlaştırılarak, varlığını sürdürmesi teminat altına

alındı.

Muhalefetteyken Anap'ın Terörle Mücadele Yasasına karşı çıkan, "Terörü önlemenin bedeli demokrasiden ödün vermekle olmaz" diyen, 12 Eylül rejiminin tüm kalıntılarını temizleme, demokratikleşme vaa-dinde bulunan koalisyon ortakları bugün bu yasanın daha da ağırlaştırılmasından yanalar.

Daha dün Hükümeti

Protokolüne "1982 Anayasası ve onun doğrultusunda çıkarılmış diğer yasaların demokratik bir niteliğe kavuşması ve demokratikleşmenin hızlı ve sağlıklı bir süreç izlemesi ertelenemez bir görevdir." diyenler, bugün tam tersi bir uygulama içindeler.

Koalisyon Hükümeti, en temel insan hak ve özgürlüklerine sendikal hak ve özgürlüklere, basın özgürlüğüne kısıtla-

20 Ocak 1994

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU AÇIKLAMASI

Başkanlar kurulumuz sendikamız genel başkanı Münir Ceylân'ın düşüncelerinden dolayı aldığı 20 ay hapis cezasının kesinleşmesi üzerine 19 Ocak 1994 günü İstanbul'da olağanüstü toplanmış, kamuoyuna aşağıdaki açıklamanın yapılmasını kararlaştırmıştır:

Anti Terör Yasası ülkemiz demokrasisi önünde ciddi, tehlikeli ve büyük bir engeldir.

Terörü engelleme görüntüsü altında, en temel insan hak ve özgürlüklerinin, insanı insan yapan düşünme ve düşüncelerini açıklayabilme özgürlüğünün önüne dikilen bu yasaya karşı demokrasi güçlerimizce gereken bir tepki ortaya konulamamıştır.

Bu durumdan cesaret alan demokrasi karşıtı güçler bu kez de İller Yasası'nı gündeme getirerek, vali ve kaymakamları 'hukukun üstünlüğü' ilkesini hiçe sayan olağanüstü yetkilerle donatmaya girişmişlerdir.

Ülkemizin demokratik geleceği adına büyük bir kaygıyla izlediğimiz bu olumsuz gelişmeler, gelecekte bizleri ve demokrasimizi bekleyen tehlikelerin ne denli büyük olduğunun çok açık göstergeleridir.

Bugün somut sonuçlarını yaşadığımız Anti Terör Yasası'nı, uygulamaya konulmak istenen İller Yasası'nı ve insanların, hangi görüşe sahip olursa olsunlar, düşüncelerinden dolayı mahkûm edilebilmelerini, genel başkanımız Münir Ceylân'a verilen ve özünde işçi sınıfımızı, düşünen insanlarımızı sindirmeye yönelik hapis cezasını şiddetle protesto ediyoruz.

Emekçi halk yığınlarımızı ve tüm demokrasi güçlerimizi duyarlı olmaya ve tepkilerini açıkça ortaya koymaya çağırıyoruz.

1- Münir Ceylân	Genel başkan
2- Bayram Yıldırım	Genel sekreter
3- Adnan Özcan	Genel mali sekreter
4- Mansur Burgucu	Genel örgütlenme ve eğitim sekreteri
5- Mustafa Çavdar	Genel yönetim sekreteri
6- Bahri Ceylân	Merkez denetim kurulu başkanı
7- Cemil Acar	Merkez denetim kurulu raportörü
8- Salman Uluhanlı	Merkez denetim kurulu üyesi
9- Yusuf Doğan	Adana şube başkanı
10- Musa Özkan	Ankara şube başkanı
11- Mustafa Öztaşkın	Aliaga şube başkanı
12- Vural Aygören	Bandırma şube başkanı
13- Emrullah Akan	Batman şube başkanı
14- İsmet Yiğit	Bursa şube başkanı
15- Mehmet Yıldız	Diyarbakır şube başkanı
16- İbrahim Altundaş	Elazığ şube başkanı
17- Nuri Teke	Gebze şube başkanı
18- İsmail Deliveli	İskenderun şube başkanı
19- Fikri Sarıkaya	İstanbul şube başkanı
20- Kemal Akbaş	İst./Anadolu şube başkanı
21- Reşat Tüysüz	İst./Boğaziçi şube başkanı
22- Selahattin Akgül	İst./Rumeli şube başkanı
23- Nihat Erdoğan	İzmir şube başkanı
24- Hacı Arap Karadurmuş	Kırıkkale şube başkanı
25- Mehmet Güray	Kocaeli şube başkanı

26- Ahmet Özen	Kütahya şube başkanı
27- Enver Cuydur	Mersin şube başkanı
28- Sebahattin Çam	Samsun şube başkanı
29- Yüksel Yılmam	Yalova şube başkanı
30- Ali Buğdaycı	Yarımca şube başkanı
31- Hayrettin Özgen	Adıyaman şube başkanı
32- Tekin Akın	Trakya şube başkanı

Kamuoyuna

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Sayın Münir Ceylân;

- Ülkemizdeki her türlü sorunun demokrasi sınırları içerisinde kalınarak ve demokratik yöntemlerle çözülmesini savunduğu için,
- Ülkemizdeki tüm insanların, özgürce, insan onuruna yakışır bir şekilde ve bir arada yaşayabilmesini istediği için,
- Yargısız infazlara, faili meçhul cinayetlere, toplu katliamlara, terörün her türlüsüne karşı çıktığı için,
- Düşünce özgürlüğüne, basın özgürlüğüne, örgütlenme özgürlüğüne sahip çıktığı, kalemle silahın bir tutulmasını demokrasi anlayışına sığdıramadığı için,
- En temel insan hak ve özgürlüklerinin baskı ve yasaklarla kullanılamaz hale getirildiği bugünkü antidemokratik uygulamalarına karşı çıktığı için,

DGM'DE YARGILANMIŞ, 20 AY HAPİS CEZASINA ÇARPTIRILMIŞ VE CEZASI KESİNLEŞMİŞTİR

Biz aşağıda imzası bulunanlar her türlü düşüncenin özgürce tartışılması, ortaya konulması ve yazılmasını yasaklayan anlayışları, uygulamaları şiddetle protesto ettiğimizi kamuoyuna ilan ediyoruz.

5 NISAN PAKETİ DELİNDİ, YENİ PAKETLER KAPIDA

İşten çıkarmalar, ücretli-ücretsiz zorunlu izin uygulamaları, işyeri kapatmaları, ücret ve ikramiyelerin, kıdem ve ihbar tazminatlarının gasp edilmesi, ücretlerin dondurulması, yeni zamlar derken, ekonomik krizin tüm faturası işçi sınıfına ve emekçi yığınlara kesiliyor.

Sermaye ve iktidar işçi ve emekçilere "ya kırk katır yada kırk satır"ı dayatmakta. Ücretlerin gerçek satın alma gücü yarıdan fazla düşerken, peş peşe yapılan zamlarla işçi ve emekçiler açlık sınırına yaşama mahkum edilmekte. Sermaye bugüne kadar işçiler üzerinden elde ettiği karları, "ben çok kar ettim, buyurun buda sizin hakkınız" deyip işçilere dağıtmış gibi, şimdi kardan zarar etmesinin tüm faturasını işçilere kesmektedir.

Otomotiv sektöründe başlayan işten çıkarmalar kısa sürede tüm sektörleri sıçrayarak, genel bir uygulama haline geldi. Birbiri ardına toplananlar düzenleyen sermaye çevreleri, bugün hükümetten daha fazla tavizler alabilmek için daha çok işçi çıkartmayı tehdit unsuru olarak kullanılmaktadırlar. Yıllardır, KİT'lere kaynak aktarılmasına, tarımın sübvanses edilmesine şiddetle karşı çıkan, "bunlar devletin sırtındaki asalaklardır" diyen sermaye ve sermayenin uşakları konumundaki medya, sıra kendilerine kaynak aktarılmasına gelince aslan kesilmektedirler.

5 Nisan Kararlarıyla "fedakarlıktan" paylarına yalnızca net aktif vergisi düşen, bunu bile yarıya indirerek, taksitlerle ödemeyi göstermelik kabullenen sermaye, şimdi kendisine daha fazla destek vermesi için hükümeti tehdit etmekte. Hükümet ise alınan önlemlerin başarısız olmaması ve IMF'nin güvenini yitirmemek için büyük sermayenin isteklerini yerine getirmekte tereddüt etmekte. Ne varki, hükümet sermaye kesiminin baskılarına daha fazla dayanmadı ve 5 Nisan Paketini başta kendi deldi.

PAKET DELİNDİ

İŞTEN ÇIKARMALAR VE DİRENİŞLER YAYGINLAŞIYOR

sunulmadan sermaye çevrelerinin eline geçti.

Hükümet, 5 Nisan paketinde KİT ürünlerine 6 ay süreyle zam yapamayacağını açıklamıştı. Alınan kararların üzerinden iki ay geçmeden yabancı petrol şirketleri "6 ay zam yok" denilen petrol ürünlerine yüzde 29-52 oranında zam yaptılar. Hükümet ise en azından bu zammı erteleyebilmek için Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonundaki yüzde 25'lik vergi kesintisini sıfırladı. Yabancı petrol şirket-

tanadı. Hükümet, "kriz yardımıyla" şimdilik sermaye cephesinin öfkesini dindirmeye çalışırken, bizlerin payına daha fazla fedakarlık düşmekte.

İŞTEN ÇIKARMALAR VE DİRENİŞLER YAYGINLAŞIYOR

Yeni yasal düzenlemelerle kamu da ve belediyelerde çalışan yüzbinlerce geçici işçi işten çıkartılırken, özel sektörde de son bir ay içinde onbinlerce işçi işten çıkartıldı. Basına yansıyan işten çıkarmaların

GEBZE VE ADANA BELEDİYE İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

İşten çıkarmalar, zorunlu izinler, işyerlerinin kapanması, ücretlerin ödenmemesiyle ilgili haberler hergün gazetelerde listeler halinde yayınlanırken, işyerlerinde mevzi direnişleri de kendini göstermektedir.

Yerel seçimlerde adil düzen vaatleriyle yerel yönetimlere gelen Refah Partili Belediye Başkanları, belediye işlerini kendi yandaşlarının kurdulduan şirketlere devretmek için ilk olarak işçi kıyımına başladılar. Belediyelerde çalışan işçi ve memurlar kitlesel olarak kapı önüne konulurken, yüzlerce işyeri işlerle uygun olmayan yeni yerlere sürgün edilerek, işten ayrılmaya zorlanmaktadır.

Gebze Belediyesi, 10 Haziran cuma günü mesai bitimi 653'ü işçi ve 80 memur olmak üzere toplam 733 kişinin işine son verdi. Belediye Başkanı, işten çıkarmaları diğer yerlerdeki gibi ufak direnişlerle karşılaştı. Gebze Belediyesinde çalışan 1738 işçi ve memur aynı gün belediye binasını işgal ederek, direnişe geçtiler. Belediye binasını işgal eden işçiler, polis zoruyla dışarı çıkartılırken, onlarca işçi yaralandı.

Gebze Belediyesinde çalışan 1738 işçi ve memurun direnişleri sürüyor.

leri Haziran ayında zam yapılması koşuluyla bu zandan vazgeçerlerken, bu defa da akaryakıt bayileri kar oranlarını artırmak için bir günlük pompa kapatma kararı aldılar. Petrole yapılacak zam kısa sürede hayatımızın her alanına anında yansacaktır. Bu da önümüzdeki aylarda yeni bir zam furiasıyla karşı karşıya kalacağımızın açık işaretidir.

Sermaye çevreleri, işyerlerini kapatmak tehdidiyle daha fazla teşvik kredileri isterlerken, özellikle otomotiv ve beyaz eşya üreticileri KDV oranlarının da daha aşağılara çekilmesi için baskıların artırmaktadırlar. Devletin aldıkları teşviklerin yarısını kadar bile vergi ödemeyen sermaye, eğer devlet bu isteklerini kabul etmezse vergi ödemeyecekleri

1.5.1994 - 20.6.1994'e kadar bir araştırmasını yaparak yandaki tabloyu oluşturduk. Bu tarihlerde çeşitli işkollarından sendika üyesi 21.478 işçi işten çıkartılırken, kamu sektöründe 100.000 geçici işçi, inşaat sektöründe de ekonomik durgunluk nedeniyle 200.000 kişi işsiz kalmıştır. Bu rakamlara birde küçük işyerlerinde sendikasıız-sigortasız çalışıpta, işten çıkartılan işçileri eklersek işten çıkarmalar 500 bini aşar.

Bir çok belediye aylardır işçi ücret ve ikramiyelerini ödemiyor. Hükümet kamu sektöründe ikinci yan zamlarını ödemeyeceğini açıklarken, buna hazırlık için ücret ve ikramiye ödemelerini geciktiriyor. Devletin bu uygulamalarından cesaret

İşçiler, aileleriyle birlikte belediye bahçesinde direnişlerini sürdürürlerken, hergün yüzlerce işçi ve emekçi destek ziyaretlerine gelmekte. Belediye işçilerinin kararı direnişleri tüm gözleri onların üzerine çevirdi. Bu nedenle belediye işçileri "tüm işçiler için kazanmak zorundayız." diyorlar. Polisin kendilerine yönelik saldırılarına yılmadan karşı koyan işçiler, direnişlerini ilk günün heyecanıyla sürdürüyorlar. Bu arada Adana Belediyesinde işten çıkartılan yoldaşık 100 işçi, 13 Haziran'da başlatıkları Ankara yürüyüşünü devam ettiriyorlar.

Sermayenin ve iktidarın yoğun saldırılarına karşısında tek tek işyerlerinde yaşanan direnişler genelle yapılamadığı için kısa vadede başarıya

17 Mayıs 1994

ÜCRET VE MAAŞLARI DONDURMAK, GENEL GREVE DAVETİYE ÇIKARMAKTIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Siyasi iktidar bir önceki hükümetten devraldığı ve özünde hiçbir değişiklik yapmadığı, ana hatları IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarınca çizilen ekonomi politikasını ısrarlı ve kararlı bir şekilde sürdürmektedir.

Son 5 Nisan Ekonomik Önlemler Paketi, bu politikanın, uluslararası tekelci sermayenin ve onların yerli uzantılarının çıkarları uğruna geniş halk yığınlarını sefaletle mahkûm etmek olduğunu çok açık bir şekilde ortaya koymuştur.

5 Nisan Kararları karşısında başta işçi sendikaları olmak üzere, halkımız ve demokrasi güçlerimizden bekledikleri tepkileri göremeyen siyasi iktidar, bundan aldığı cesaretle şimdi de işçi ve memur maaşlarının dondurulmasını gündeme getirmektedir.

Kamu sözleşmeleri gereğince işçilere yapılması gereken “yüzde 23+enflasyon farkı” oranındaki ikinci yarı zammının 28 trilyon lira tuttuğunu ve hazinenin bu parayı ödeyecek gücü olmadığını ileri süren hükümet, işçileri bu zamdan vazgeçirtmeye çalışmaktadır.

Aynı şekilde memurlara yapılacak Temmuz zammının sıfır düzeyde tutulması ve Eylül zammının da küçük bir artışla geçirilmesi planlanmaktadır. Aynı durumun emekli maaşları için de geçerli olduğu malumdur.

Ancak hükümetin bu hesapları tutmayacaktır.

İşçiler henüz “yapılan zamların geri alınması”, “KİT’lerin özelleştiril-

mesinden ve kapatılmasından vazgeçilmesi” gibi istemlerinden vazgeçmemişken, bunun için alınan “sürekli eylem” kararları henüz yürürlükte iken, işçilere “siz bunları unutun, Temmuz zamlarınızı kurtarmaya bakın” demek, işçileri, memurları, emeklileri hiçe saymak, onlarla açık açık alay etmektir.

Buna ne işçiler, ne memurlar, ne emekliler, ne de onların bir parçası olan emekçi halk yığınlarımız izin vermeyecektir. Genel grev dahil her türlü tepkimiz halkımız nezdinde meşru olacak, bizleri ‘yok’ sayanlar, ‘var’ olduğumuzu bütün sonuçlarıyla göreceklerdir.

Kamuoyuna saygı ile duyururuz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

09 Haziran 1994

PETLAS'A İLİŞKİN KARAYALÇIN'IN İDDİALARINA YANITTIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

SHP Genel Başkanı, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sn. Murat Karayalçın'ın "PETLAS" üzerine bugün (09.06.1994) yaptığı basın toplantısında belirttikleri, hem daha önce sendikamıza ve PETLAS işçilerine verdiği söz, hem bizzat kendisinin ön ayak olmasıyla oluşturulan PETLAS Komisyonu Raporu ve hem de gerçekler ile bağdaşmamaktadır.

Sn. Karayalçın'ın PETLAS'ın %40 kapasite ile çalıştığını ve pazar payının %5 olduğunu belirtmesi gerçeği yansıtmayan eksik ifadedir. Her şeyden önce PETLAS tam kapasite ile üretime geçirilmemiştir. Tam kapasite üretime geçememesi tesisten değil KOİ'den kaynaklanmaktadır. İşletme sermayesinin olmaması yanı sıra, KOİ yetkililerinin PETLAS yetkililerine "üretimi düşürün, işçi ücretlerini ödemeyin" yollu talimatlar verdiğinden, yine KOİ'nin birkaç milyarlık kaynak vermeyerek nasıl fiilen üretimi düşürdüğünden ve hatta son haftalarda durdurduğundan sanırız Sn. Karayalçın'ın da haberi vardır. PETLAS'ın işletme sermayesi olmamasına rağmen %40 kapasite ile çalıştırılması dahi mucize olarak değerlendirilebilecek bir başarıdır. Ayrıca bu %5'lik pay, %20'lik değil, %11'lik bir fiyat desteği ile sağlanmaktadır. PETLAS'ın üretimi ise uçak lastiği dahil tüm araçlar için yapılmaktadır. PETLAS'ın yaptığı aylık harcamaların %20'si devlete SSK primi, vergi, zorunlu tasarruf ve başka biçimlerde geri dönmektedir.

PETLAS'ın birikmiş borcu 590 milyar TL'dir, ancak bu tutarın 269 milyarı kıdem, ihbar, maaş ve ikramiye karşılığıdır. Sonuçta fabrikanın vergi dahil borcu 321 milyar TL'dir. Üretime devam edilseydi bu borç şimdi 250 milyar TL olacaktı. Tüm bunların ötesinde birikmiş borçların %75'i

faiz ve amortisman gideridir. Bayi alacakları ve stok hesaba katıldığında PETLAS'ın faaliyet zararı yoktur.

PETLAS işçilerinin ortalama ücreti, lastik sektörü ortalama ücretinin üçte biri kadardır. Bu gerçeğe ve henüz tam kapasite ile faaliyete geçirilmemesine rağmen PETLAS'ta işçilik payının yüksekliğinden söz etmek, ancak gerçeği çarpıtan biçimde kendisine bilgi verilmiş olması ile izah edilebilir.

Kimya Mühendisleri ve Makina Mühendisleri Odalarından temsilcilerin bulunduğu bir teknik heyet PETLAS'ta incelemelerde bulunmuş ve teknolojisinin eski olmadığı, hatta kimi teknoloji üretiminin diğer özel lastik firmalarında dahi olmadığı belirtilmiştir. Söz konusu olabilecek sorun ise birkaç kalıbın değiştirilmesi ile çözülecektir.

PETLAS'ın pazar payının tüm engellemelere ve henüz üretime tam kapasite ile geçilememesine rağmen %5'lerde oluşu bir başarıdır. PETLAS ihracat yapmakta ve İsveç'e fason üretimde bulunmaktadır. Yine fason üretim teklifi İtalya'dan da gelmiştir. Soruyoruz, kalitesi ve standardı kötü olsa bu ihracat potansiyeli ve fason teklifleri gelir miydi? PETLAS'ın lastik fiyatlarında bir kartel oluşmamasındaki fonksiyonu ise ayrı bir önem taşımaktadır.

PETLAS ülke ekonomisi, sanayisi, istihdam alanı oluşturması ve ulusal gelire katkı açılarından yeri doldurulamaz bir potansiyele sahiptir. 13 trilyon TL harcanan ve bugün 25 trilyon TL'ye dahi yapılamayacak olan PETLAS'ı, 3-4 trilyon TL karşılığında satmanın haklı ve geçerli hiçbir gerekçesi olamaz. Bu yola başvurma aynı zamanda kapatma olmaktadır. Çünkü sıradan bir ticari şirketin onu işletmesi olanaksızdır. Bu yönde bazı güvenceler verileceğinin açıklanmasına yanıt, TELETAS'tır.

Sn. Karayalçın PETLAS'a ilişkin bir komisyonun Başbakanlık'ta oluşturulmasına bizzat öncülük etmiş ve bu komisyon raporu ortaya çıkmadan hiçbir işlemin yapılmayacağını ve rapora göre kararın gözden geçirileceğini açıklamıştı. Rapor ise yazım aşamasını tamamlamıştı ve 13 Haziran Pazarı günü komisyonda görüşülerek açıklanacaktı. Ancak Sn. Karayalçın'ın bugünkü açıklaması bu girişim ve vaatleri ile çelişmektedir. Dahası Sn. Karayalçın PETLAS işçilerine konunun inceleneceği ve kararın gözden geçirileceği sözünü de vermiş, eylemlerden vazgeçilmesini istemişti.

Biz henüz Sn. Karayalçın'ın sözünü ciddiye alıyor ve komisyon raporu çıkmadan son kararın verilemeyeceğine olan inancımızı taşıyoruz. Aksi halde biz sendika ve işçilerin oyalanmak istendiği sonucunu çıkaracağız.

Açıkça belirtiyoruz ki işçileri ve halkı düşünmeyen ve hatta oyalamaya kalkışanlara bizlerin de onların anlayacağı dilde yanıt vermesi dışında seçeneğimiz yoktur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

Sendikamız 22. Dönem 5. Olağan Başkanlar Kurulu 9-10 Haziran 1994 günlerinde İstanbul'da Genel Merkezimizde toplanmış, aşağıdaki sonuç Bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Başkanlar Kurulu Sonuç Bildirgesi

* Başkanlar Kurulumuz DYP-SHP Hükümetinin 5 Nisan Paketini her yönüyle, ülkemize, demokrasimize ve emekçi halkımıza yönelik bir saldırı olarak kabul etmek- te, bu saldırının ancak işçi ve memur sendikalarının, meslek örgütleri ve demokratik kitle örgütlerinin birlikte mücadelesiyle geri püskürtülebileceği inancıyla, Türk-İş Başkanlar Kurulunu ve Demokrasi Platformunun tüm üyelerini alınan kararlara uymaya, sürekli eylem kararı- nın gereklerini yerine getirmeye, birlikte mücadeleyi yükseltmeye çağırılmaktadır.

* 5 Nisan Paketinin dar ve sabit gelirli emekçi halkımız üzerindeki olumsuz etkileri her geçen gün biraz daha büyümekte, işsizlik ve pahalılık dayanılmaz boyutla- ra ulaşmakta, ülkemiz siyasi iktidar ve tekelci sermaye tarafından bilinçli bir şekilde sosyal bir patlamanın eşiği- ne getirilmektedir.

* "SSK Reformu" adı altında, prim ödeme gün sayı- sını kadınlarda 7.200'e, er- keklerde 9.000'e çıkarma, kadınlar için 20, erkekler için 25 yıl hiç eksiksiz prim öde- me uygulamasını ve yine ka- dınlara 55, erkeklerle 60 yaş sınırı getirme çabaları, işsizli- ğin kol gezdiği ve giderek artı- tığı ülkemizde, çalışanlara "önce öl, sonra emekli ol" de- mektir ki, tek başına bu uygu- lama bile genel grev nedeni- dir.

* Özel sektörde işten atılan işçi sayısı şimdiden 200 bine ulaşmış olup, kamu sektöründe de KİT kapat- ma ve satışlarıyla 300 bin işçinin daha işsiz kalması söz konusudur. İş güvencesinin, işsizlik sigortasının olmadı- ğı, işsizler ordusuna sürekli yenilerinin katıldığı bir ülke- de sosyal barışın sağlanabilmesi söz konusu bile de ğil- dir.

* Kapatılmak ve satılmak istenilen KİT'ler halkı- mızın malıdır. Bu KİT'lere sahip çıkmak, halkımızın, ül- kemizin çıkarlarına sahip çıkmaktır.

Petlas'ın kapatılması yerine satışını gündeme ge- tirmek ve işçilere sahte güvenceler vermek, sorunlarımız- ıza çözüm değil, çözümsüzlük üretmektir.

Ne Petlas'ın, ne Petkim Yarımcı Tesislerinin, ne de herhangi bir KİT'in özelleşmesine ve satışına izin ver- memek, üyelerimize, emekçi halkımıza ve ülkemize kar- şı sorumluluğumuzun gereği olup, başta gelen görevi- mizdir.

* Siyasi iktidar genel greve davetیه çıkarır gibi,

kez pazarlık konusu edilmemelidir.

Sendikamız Tügsaş ve Sümerbank'ta verilmeyen ücret zamları, ödenmeyen ikramiye ve sosyal haklar için derhal mücadele başlatmakta kararlı olup, 600 bin ka- mu işçisinin hakları için Türk-İş'i ve Eylem Komitesi'ni göreve çağırmakta, alınacak her karara uymaya hazır bu- lunmaktadır.

* Siyasi iktidar ILO Genel Kurulunda sahte vaat- lerde bulunmaya devam ederken, isteyenlere zorunlu ta- sarruf işçi paylarını geri ödemeyi Nisan'dan Haziran'a er- telemiş, ancak henüz ödeme konusunda hiçbir adım at- mamıştır. İşçilerin bugün için 21 trilyon, toplam 110 tril- yon lirasına zorla el koymaktan başka hiçbir anlam taşı- mayan bu uygulama, devlete olan güvensizliği körükle- mekte, sonuçlarının da iyi hesaplanması gerekmektedir.

* Bütün bu olumsuz uygu- laların sahibi olan Siyasi İk- tidarın "Demokrasi Pake- ti"de, aynen programındaki demokratikleşme vaatleri gibi sahtedir. Anti terör Yasası- na, İl İdaresi Yasasında yapı- larak istenilen antidemokratik değişiklikler bu durumun açık örneğidir.

Sermaye çevreleriyle bütünle- şerek, emekçi halkımıza açtıkları cephe alan, saldırı- larını hergün biraz daha yoğun-

laştıran bu hükümet derhal istifa etmelidir.

* Petlas'ın üretimini devam ettirmesi için 800 milyar bulunmazken, Güneydoğu'daki savaşa her yıl 400 trilyon ayrılabilenekte, ülkemizin en önemli sorunların- dan biri olan Kürt sorununa silahlı çözümlerde ısrar edilmektedir. Sorunun demokrasi dışı yollarla çözümüle- nemeyeceği artık kabul edilmektedir. Akan kanlar durdu- rulmalı, ülke bütünlüğü içinde iki halkın kendi kimlikle- riyle, kardeşçe ve özgürce birarada yaşayabilmesinin ko- şulları yaratılmalıdır. Hangi nedenle olursa olsun, onbin- lerin Kuzey Irak'a göçü ülkemizin ayıbı olarak kabul edilmelidir. İlk adım olarak; sorunun özgürce tartışıla- bilmesi sağlanmalı, basın üzerindeki olağanüstü sansür kaldırılmalıdır.

* Bütün bu olumsuzlukların çözümü için, Türk- İş Başkanlar Kurulu ve Eylem Komitesi derhal toplan- malı, gerekirse 3 Ocak öncesi olduğu gibi, tüm sendikalar merkez ve şube yöneticileri derhal toplantıya çağırılmalı, üyelerimizin, halkımızın refah ve mutluluğu için üretim- den gelen gücümüzün en etkin şekilde kullanılması ka- rarı alınmalıdır.

10 Haziran 1994

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamız 22. Dönem 5. Olağan Başkanlar Kurulu 9-10 Haziran 1994 günlerinde İstanbul’da genel merkezimizde toplanmış, aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Başkanlar kurulumuz DYP-SHP Hükümeti’nin 5 Nisan Paketi her yönüyle ülkemize, demokrasimize ve emekçi halkımıza yönelik bir saldırı olarak kabul edilmekte, bu saldırının ancak işçi ve memur sendikalarının, meslek örgütleri ve demokratik kitle örgütlerinin birlikte mücadelesiyle geri püskürtülebileceği inancıyla, Türk-İş Başkanlar Kurulu’nu ve Demokrasi Platformu’nun tüm üyelerini, alınan kararlara uymaya, sürekli eylem kararının gereklerini yerine getirmeye, birlikte mücadeleyi yükseltmeye çağırmaktadır.

5 Nisan Paketi’nin dar ve sabit gelirli emekçi halkımız üzerindeki olumsuz etkileri her geçen gün biraz daha büyümekte, işsizlik ve pahalılık dayanılmaz boyutlara ulaşmakta, ülkemiz siyasi iktidar ve tekelci sermaye tarafından bilinçli bir şekilde bir patlamanın eşiğine getirilmektedir.

“SSK Reformu” adı altında, prim ödeme gün sayısını kadınlarda 7.200’e, erkeklerde 9.000’e çıkarma, kadınlar için 20, erkekler için 25 yıl hiç eksiksiz prim ödeme uygulamasını ve yine kadınlara 55, erkeklerle 60 yaş sınırı getirme çabaları, işsizliğin kol gezdiği ve giderek arttığı ülkemizde, çalışanlara “önce öl, sonra emekli ol” demektir ki, tek başına bu uygulama bile genel grev nedenidir.

Özel sektörde işten atılan işçi sayısı şimdiden 200.000’e ulaşmış olup, kamu sektöründe de KİT kapatma ve satışlarıyla 300.000 işçinin daha iş-

siz kalması söz konusudur. İş güvencesinin, işsizlik sigortasının olmadığı, işsizler ordusuna sürekli yenilerinin katıldığı bir ülkede sosyal barışın sağlanabilmesi söz konusu bile değildir.

Kapatılmak ve satılmak istenilen KİT'ler halkımızın malıdır. Bu KİT'lere sahip çıkmak, halkımızın, ülkemizin çıkarlarına sahip çıkmaktır.

PETLAS'ın kapatılması yerine satışını gündeme getirmek ve işçilere sahte güvenceler vermek, sorunlarımıza çözüm değil, çözümsüzlük üretmektir.

Ne PETLAS'ın, ne PETKİM Yarımca tesislerinin, ne de herhangi bir KİT'in özelleştirilmesine ve satışına izin vermemek, üyelerimize, emekçi halkımıza ve ülkemize karşı sorumluluğumuzun gereği olup, başta gelen görevimizdir.

Siyasi iktidar genel greve davetiye çıkarır gibi, 600.000 kamu işçisinin sözleşmelerle kazanılmış 1994 yılı ikinci yarı zamlarını vermek istemekte, sendikaları pazarlığa çağırmaktadır. Pazarlık sözleşme masasında bitmiştir. Hükümet imzasına sahip çıkamıyorsa, işçiler ve sendikalar mutlaka sahip çıkmalı, ücret zamları ikinci kez pazarlık konusu edilmemelidir.

Sendikamız, TÜGSAŞ ve SÜMERBANK'ta verilmeyen ücret zamları, ödenmeyen ikramiye ve sosyal haklar için derhal mücadele başlatmakta kararlı olup, 600.000 kamu işçisinin hakları için Türk-İş'i ve Eylem Komitesi'ni göreve çağırmakta, alınacak her karara uymaya hazır bulunmaktadır.

Siyasi iktidar ILO Genel Kurulu'nda sahte vaatlerde bulunmaya devam ederken, isteyenlere zorunlu tasarruf işçi paylarını geri ödemeyi Nisan'dan Haziran'a ertelemiş, ancak henüz ödeme konusunda hiçbir adım atmamıştır. İşçilerin bugün için 21 trilyon, toplam 110 trilyon lirasına zorla el koymaktan başka hiçbir anlam taşımayan bu uygulama, devlete olan güvensizliği körüklemektedir ve sonuçlarının da iyi hesaplanması gerekmektedir.

Bütün bu olumsuz uygulamaların sahibi olan siyasi iktidarın "Demokrasi Paketi" de, aynen programındaki demokratikleşme vaatleri gibi sahtedir. Anti Terör Yasası'nda, İl İdaresi Yasası'nda yapılmak istenilen antidemokratik değişiklikler bu durumun açık örneğidir.

Sermaye çevreleriyle bütünleşerek, emekçi halkımıza açıktan cephe alan,

saldırılarını her gün biraz daha yoğunlaştıran bu hükümet derhal istifa etmelidir.

PETLAS'ın üretimini devam ettirmesi için 800 milyar bulunmazken, Güneydoğu'daki savaşa her yıl 400 trilyon ayrılabilmekte, ülkemizin en önemli sorunlarından biri olan Kürt sorununa silahlı çözümlerde ısrar edilmektedir. Sorunun demokrasi dışı yollarla çözümlenemeyeceği artık kabul edilmelidir. Akan kanlar durdurulmalı, ülke bütünlüğü içinde iki halkın kendi kimlikleriyle, kardeşçe ve özgürce bir arada yaşayabilmesinin koşulları yaratılmalıdır. Hangi nedenle olursa olsun, on binlerin Kuzey Irak'a göçü ülkemizin ayıbı olarak kabul edilmelidir. İlk adım olarak; sorunun özgürce tartışılabilmesi sağlanmalı, basın üzerindeki olağanüstü sansür kaldırılmalıdır.

Bütün bu olumsuzlukların çözümü için, Türk-İş Başkanlar Kurulu ve Eylem Komitesi derhal toplanmalı, gerekirse 3 Ocak öncesi olduğu gibi, tüm sendikalar merkez ve şube yöneticileri derhal toplantıya çağırılmalı, üyelerimizin, halkımızın refah ve mutluluğu için üretimden gelen gücümüzün en etkin şekilde kullanılması kararı alınmalıdır.

Aksi takdirde ne sendikal, ne de demokratik hak ve özgürlüklerimizden söz edebilme olanağı kalmayacaktır.

Sendikamız üzerine düşen her türlü görevi, tüm olanaklarını seferber ederek yerine getirmekte kararlıdır.

Üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

PETLAS İŞÇİLERİ

Amaçları, sendikaya üyeliklerinin tanınması... Genel Mali Sekreteri...
izler kopararak eyleme ara verdiler. Petrol-İş Genel Mali Sekreteri...
"Ara gözümüzle olmaz. Sorun, lastik telloklerinin devleti zorlaması... İşçilerin kaf...
"Ara gözümüzle olmaz. Sorun, lastik telloklerinin devleti zorlaması... İşçilerin kaf...
"Ara gözümüzle olmaz. Sorun, lastik telloklerinin devleti zorlaması... İşçilerin kaf...

Petlas Lastik Sanayii ve Ticaret A.Ş. işçileri üretimi durdurarak dört gün süreyle fabrikayı işgal ettiler. Taseron işçilerin sendika hakkının tanınması, kadroya geçilmesi ve fabrikanın tam kapasiteyle çalıştırılması talebiyle yapılan eylem, bir takım tavizlerle sona erdirildi. Fabrikanın genel müdürü değiştirildi. Taseron işçilerin ücretleri yüzde 30 artırıldı. Ancak asıl sorun bu değildi; sendika hakkıydı. İşçiler direnişini bilmeyere yansadılar. Yürüşleri bittirmeye Orhan Bulgar, Taseron'un durumu bilmiyordu. Sendika

kellerinin devleti zorlamasından
kaynaklanıyor. Sözler yerine geti-
rilmezse, Petlas'ta kısa zamanda
eylemler başlar" diyor. Bir işçi da-
yanacak güçlerinin kalmadığını an-
latıyor: "Bu müdürün de hakkımızı
ceği nereden belli? Gitemizi
direnerek alacağız."

nel alımını fabrika yönetimi yapıyor. İşe başlayanlar Petlas'ta çalışanlarını sanıyorlar. Reji-1 ve Reji-2, işletmenin sosyal hizmetlerini veriyor. Diğer şirketin de aynı kategoride olması gerekirken ana üretimin yapıldığı tezgâhlarda işçi çalışıyor.

AD DEĞİŞTİR.
SENDİKADAN KURTUL

Petlas işçileri yıllardır toplu sözleşmesiz, çok düşük ücretle çalışıyorlar. Sendika tam yetki alacakken, yeni bir taşeron şirket devreye giriyor.

Petrol-İs, Tekno-Teks'te çalışan
ziller arasında 1990 yılında örgüt-
leniyor. Çalışma Bakanlığında da
iki için başvuru yapıyor. İşveren, sen-
atın yetkisine itiraz ediyor. Sen-
atı bu davaya karşı dava açıyor ve
ıyor. Yargıtay da bu karar-
ıyor. Ama yöneticiler Tekno-
İs'i feshediyor. Tek-Teks adında
bir şirket kurarak buradaki iş-
lerini şirkete aktarıyor. Sendi-
ni işyerinde örgütleniyor ve
dava açıyor...

ol-İs Ankara Şube Sekreteri
Özkan, "Yasal boşluk var-
dın. Örgütleniyordunuz. Şirket
yor. Mahkeme kararı
uz bağlemlenirken şirket
ı. Yine aynı şeyin ola-
ıyorum. Bu şirket de
nacak" diyor.

İs, Tek-Teks oldu-
le orayla mahkemele-
smaları var.

PETLAS işçileri eylemlerini sürdürüyor

Ağustos'ta 136 metelik hacaya karak itihara kalkıştı. Bunun ardından işçiler toplu halde "Sendikamıza hakkımız, söke söke alırsız" sloganlarıyla idare binasına yürüdüler. Petrol-İş İşyeri Birliği Başkanı Ekmekeçoğlu yapıştırmada işçileri işyana yatıştırıp, yüşe teşvikten. Ekmekeçoğlu, son verildi.

yemek boykotu ve idare

Petlas işçileri kararlı

DÖRT GÜNDÜR EYLEMLER

Dört gündür eylemlerini devam ettiren PETLAS işçileri yer yer polisle çatıştı. Çok sayıda işçi ve yakınları kriz geçirerek hastaneye kaldırıldılar. Petrol-İş Sendikası yetkilileri yaptıkları açıklamada Başbakanı

13 Haziran 1994

1.300 PETLAS ÇALIŞANI AÇLIK GREVİNE BAŞLIYOR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

5 Nisan İstikrar Paketi'nde kapatılacak KİT'ler arasında yer alan Kırşehir'de kurulu PETLAS işyerinde üyelerimizin fabrika kapatmaya ve özelleştirmeye karşı mücadelesi sürüyor.

Bugüne değin Ankara yürüyüşü gibi eylemlerle kamuoyunu duyarlı kılmaya ve ilgilileri uyarmaya çalışan PETLAS işçileri işyerlerinin satılması kararını ve kendilerine verilen sahte güvenceleri protesto amacıyla bu kez topluca açlık grevine başlıyor.

Kapsam dışı personel de dahil olmak üzere toplam 1.300 PETLAS çalışanı yarın (14 Haziran 1994) saat 10.00'da PETLAS işyerinde topluca açlık grevi başlatıyor.

Aynı gün (yarın), aynı saatte, PETLAS çalışanlarını temsilen, altısı üyemiz, ikisi kapsam dışı olmak üzere sekiz PETLAS çalışanı da Ankara şubemizde açlık grevine başlayacak.

Basın ve yayınınımızın PETLAS çalışanlarının bu haklı mücadelesine duyarlı olacağı ve omuz vereceği inancıyla bilgilerinize sunuyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Basın-Yayın Servisi

Adres: İzmir Cad. Uçar Apt. No: 11/5 Yenışehir-Ankara

17 Haziran 1994

SAYIN TEZCAN YARAMANCI KİMİN VE NEYİN SÖZCÜSÜ?

Basın ve yayınının değerli temsilcileri

Siyasi iktidar ortağı her iki partinin de TÜSİAD önünde secdeye gelerek iktidar oldukları için, IMF, Dünya Bankası ve diğer uluslararası finans kuruluşlarının direktiflerine harfiyen boyun eğmelerini gayet doğal karşılamaktayız.

Bu durumun en açık görüldüğü alan özelleştirme olmuştur. Özelleştirmede artık “kamu yararı” gibi sözlerin bir safsata olduğu, KİT’lerin bilinerek ve istenerek zarar ettirildiği, sanayileşme adına var olan tüm birikimlerimizin tasfiye edilmek istendiği açık bir olgudur.

Siyasi iktidar, KİT’leri adeta Özelleştirme İdaresi’ne, özel olarak da Özelleştirme İdaresi Başkanı Sayın Tezcan Yaramancı’ya teslim etmiş, “Ne yaparsan, nasıl yaparsan yap, yeter ki bu KİT’leri ya sat ya da kapat” demiştir.

Sayın Yaramancı da bu görevini lâıykıyla yerine getirmekte, ne ülke yararını, ne KİT çalışanlarını düşünme gereği ve sorumluluğu olmaksızın davranabilmektedir.

17 Haziran 1994 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde yer alan PETLAS’ın satışıyla ilgili beyanı da, bu sorumsuzluk ve rahatlığın son örneğidir. Anlaşılan Sayın Yaramancı, KİT’lerin haraç mezat satışı yanı sıra, satın alacak şirketlerin sözcülüğünü de üstlenmiş bulunmaktadır.

Yaramancı, İran’lı Nadir İmpex firması hakkında yapılan araştırmada hiçbir olumsuzluk bulmadıklarını rahatlıkla söyleyebilmektedir.

Nadir İmpex firması daha önce PETLAS’tan lastik alıp satmakta, ancak

kendilerinden 10.000 dolar gibi bir alacağın tahsili için epey zorlanılmaktadır. Daha 10.000 dolarlık borcunu ödemeyen bir firma nasıl böyle bir fabrikayı satın alacak, nasıl teknolojik yenilenme yapacak ve bu bacayı tütürecektir? Kaldı ki bunları yapabilse bile, kimin adına ve yararına yapacaktır? Halkımızın malını birilerine peşkeş çekenler için elbette bu firmaların, ülkeleri, amaçları, güvenilirliği değil, satılmış olmaları önemlidir.

PETLAS'ın 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı döneminde uçaklarımız lastik bulamadıkları için, ulusal çıkarlarımızı korumak, ulusal savunmamızı sağlama almak amacıyla kurulduğu ne çabuk unutulmuştur? Aynı amaca hizmet edebilecek bir başka lastik fabrikası var mıdır?

Bugün PETLAS'ta yaşanmakta olan bu sorumsuzluk, yarın SÜMERBANK'ta, PETKİM'de, TÜPRAŞ'ta, PETROL OFİSİ'nde ve diğer KİT'lerde de yaşanacak, ülkemiz ve sanayi birikimlerimiz telafisi mümkün olmayan yaralar alacaktır.

KİT'leri Yaramancı gibi özel şirket sözcülerine teslim edebilen siyasi iktidarın kendisi de aynı konumdadır.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

"Kürt Sorunu"nun askeri yöntemlerle çözümünde ısrar edilmesi ekonomiyi de "savaş ekonomisi"ne endeksli hale getirmiştir.

"Bu yıl Güneydoğu'daki savaşa harcanan para ile 155 milyon insan bir ay beslenebilir, ya da, 7 milyon işsize asgari ücret üzerinden 26 ay ücret ödenebilir. "

"Bugün sorunun çözümü askerlere havale edilmiş, 'demokratikleşme paketleri' rafa kaldırılmış, demokratik çözüm önerileri görmezden gelinmiş ve bu yönde düşüncelerini ifade edenler de cezaevlerine konmuştur. "

Önce "Güneydoğu Sorunu" şimdilerde "Kürt Sorunu" diye telaffuz edilen bir vakıanın varlığı gündemdeki sıcak ve yakıcı yerini korumaya devam ediyor.

Sorunun varlığı kabul edilmesine rağmen, devlet katında çözümünün net olarak ifade edilmesi henüz gerçekleşmiş değil.

Siyasi partiler muhalefet oldukları zaman, iktidarın ve ordunun sorunu askeri yöntemlerle çözümüne şiddetle karşı çıkıp, "sivil" çözümler öneriyorlar. İktidar olduklarında ise, "tanıdık" dedikleri "Kürt realitesi"ni unutup askeri yöntemlerle yola devam ediyorlar.

İktidarı devralan Çiller de "Güneydoğu'ya siyasi çözüm aramak da şarttır. Ülkenin bütünlüğünü korumak için, olayın siyasi boyutlarını da değerlendirip, çözümler üretmeliyiz" demesine rağmen, işi askeri

yöntemlerle çözmeye yönünde ısrarlı olan orduya havale etmiştir. Zaman zaman yurt içi ve yurt dışı gezilerinde ortama denk düşecek demeciler verdiğinde, buna karşı oluşan tepkilerde geri adım atmış, söylediklerini inkar etmeye başlamıştır.

Bugün sorunun çözümü askerlere havale edilmiş, "demokratikleşme paketleri" rafa kaldırılmış, demokratik çözüm önerileri görmezden gelinmiş ve bu yönde düşüncelerini ifade edenler de cezaevlerine konmuştur.

"SAVAŞ EKONOMİSİ"

"Kürt Sorunu"nun askeri yöntemlerle çözümünün bu ülkeye getireceği hiç bir yarar olmadığı gibi, bu yöntemin toplumsal ve ekonomik zararları ise her geçen gün biraz daha artmaktadır. Çözüm şiddette arandığı ölçüde bu zararlar telafi edilemeyecek boyutlara da varacaktır. "Kürt Sorunu"nun askeri yöntemlerle çözü-

münde ısrar edilmesi ekonomiyi de "savaş ekonomisi"ne endeksli hale getirmiştir.

ASKERİ ÇÖZÜMLERİN MALİ PORTRESİ

"Kürt sorunu"nun askeri çözümünün mali ve ekonomik portresini tam olarak ortaya koymak mümkün değildir. Çünkü bu harcamalara ayrılan kaynaklar bütçe-de görülüyor. Ortaya çıkan rakamlar bazen verilen soru önergelerine cevaplar da, bazen sanayi odalarının araştırmalarında, bazen de Başbakanın toplumdan fedakârlık talep etmek için verdiği beyanlarda görülüyor.

Bu konuyla ilgili verilen rakamlar farklı olabiliyor. Ama bir gerçek var; o da, bu portrenin büyük bir mali yekün tutuyor olması.

HARCAMALAR,

HARCAMALAR,

Bölgeye 80 sonrası 55

11 Ağustos 1994

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamız başkanlar kurulu 10 Ağustos 1994 günü Ankara’da olağanüstü toplanmış, gündemindeki konuları görüşmüş ve aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Siyasi iktidarın, 600.000 kamu işçisinin sözleşmelerle kazanılmış 1994 yılı ikinci yarının zamlarını vermek istememesi, genel greve davetiye çıkartmaktan başka bir şey değildir. Pazarlık sözleşme masasında bitmiştir. Bunun aksini düşünmek ülkemizde toplu sözleşme düzeninin sona erdiğini kabul etmektir. Hükümetin imzaları bir anlam taşımıyorsa, bu hükümetlerle yeniden pazarlığa oturmanın da bir anlamı kalmamaktadır.

Ancak, bu görüşümüz Türk-İş’in 8 Ağustos 1994 tarihli Başkanlar Kurulu’nda itibar görmemiş, daha önce alınan kararların aksine, hükümetle bir pazarlığın içerisine girilmiş bulunmaktadır.

Bu pazarlıktan elde edilecek sonuç ne olursa olsun, sonuçta, toplu sözleşmelerle kazanılmış hakların yeniden pazarlık konusu yapılabilmesi gibi bir uygulama başlatılmış olmaktadır ki, bunun tehlikeleri son derece açıktır. Aynı durum yarın özel sektör sözleşmelerinde de karşımıza çıkacak, pazarlık sadece ücret zamları ile de sınırlı kalmayarak, kazanılmış diğer haklarımız da pazarlık konusu yapılabilecektir.

Böyle bir pazarlığa girilmesi, mevcut toplu sözleşme düzeninin resmen sona erdirilmesi, sendikaların bilinçli bir şekilde yok olma noktasına itilmeleridir ki, Türk-İş Başkanlar Kurulu’nun böyle bir uygulamaya alet olabilmesi bizce kabul edilebilir bir durum değildir.

Sendikamız doğrudan teslimiyet anlamına gelen böyle bir uzlaşmaya ke-

sinlikle sessiz kalmayacak, üyelerinin hak ve menfaatlerini koruyup geliştirmek için her türlü mücadeleyi tüm gücüyle sürdürecektir.

Sendikamız TÜGSAŞ ve SÜMERBANK'ta verilmeyen ücret zamları, ödenmeyen ikramiye ve sosyal haklar için mücadele başlatmış olup, şimdide gündemimizde PETKİM'in 01.03.1994 tarihi itibarıyla uygulanması gereken, TPAO, TÜPRAŞ, BOTAŞ, MKEK ve SSK İLAÇ'ın 01.07.1994'te verilmesi gereken ücret zamları bulunmaktadır.

Türk-İş'in hükümete götürdüğü, “enflasyon farklarının yüzde 50'sinin peşin, yüzde 50'sinin altı ay içinde ödenmesi” şeklindeki teklife alınacak yanıt ne olursa olsun, sendikamız bu konuyu tabanına götürerek tartışacak ve tabanla birlikte alınacak kararlar doğrultusunda mücadelesini sürdürecektir.

Türk-İş'e ve bağlı sendikalara önerimiz de; aynı yolun izlenmesi, “uzlaşma” adı altında hükümete ve işverenlere teslim olmak yerine, tabanla birlikte alınacak kararlar çerçevesinde sorunlara adil bir çözüm bulunması, bu çözüm bulunamıyorsa, 3 Ocak'lara, 20 Temmuz'lara kalındığı yerden devam edilmesidir.

Başkanlar kurulumuz, Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda “Niçin Genel Eylem?” başlıklı bildiri ile nedenleri açıklanan 20 Temmuz genel eylemi ile ilk adımları atılan genel eylemin amacından saptırılarak, sorunun salt “enflasyon farkları” düzeyine indirgenmesini de kesinlikle tasvip etmemekte, bu durumu bir “hedef şaşırtma” olarak görmektedir.

DYP-SHP Hükümeti 5 Nisan Paketi'yle doruğa çıkarttığı, ülkemize, demokrasimize ve emekçi halkımıza yönelik saldırılarını sürdürmekte, 20 Temmuz genel uyarı eylemimizle vermeye çalıştığımız mesajları almamış görünmektedir. Memur kardeşlerimize yapılan 217.000 liralık zam da bu hükümetin yalnızca memurlara değil, tüm çalışanlara bakış açısının bir göstergesidir. Böyle bir anlayışı onaylayabilmemiz mümkün değildir. Asgari ücretin net 2 milyon 759 bin lira olarak ve Eylül ayından geçerli olmak üzere tespiti ise hükümet-işveren işbirliğinin somut göstergesidir. Yapılan araştırmalar dört kişilik bir ailenin yalnızca aylık mutfak masrafının 4 milyon lirayı aştığını gösterirken, bu uygulama ile trilyonlar doğrudan işçilerin boğazından kesilerek işverenlere aktarılmıştır.

Başkanlar kurulumuz hükümetin ve sermaye kesiminin bu saldırılarının ancak işçi ve memur sendikalarının, meslek örgütleri ve demokratik kit- le örgütlerinin birlikte mücadelesiyle geri püskürtülebileceği inancını ko- rumakta, Türk-İş Başkanlar Kurulu’nu ve Demokrasi Platformu’nun tüm üyelerini, sürekli eylem kararının gereklerini yerine getirmeye, yeni ve daha etkin 20 Temmuzları, gerekirse genel grevi organize etmeye, birlikte mücadeleyi yükseltmeye çağırılmaktadır.

Siyasi iktidarın “Demokrasi Paketi”nin de aynen programındaki demok- ratikleşme vaatleri gibi sahte olduğu her geçen gün daha iyi anlaşılma- ktadır. Ülkemiz tüm vaatlere karşın halen 12 Eylül yasaları ve yasaklarıyla yönetilmektedir. Basın üzerindeki olağanüstü sansür sürdürülmekte, Kürt sorununa silahlı çözümlerde ısrar edilmektedir. Bugün içine itildiğimiz bunalımın ana nedenlerinden birinin, Güneydoğu’da sürdürülen, asla tas- vip etmediğimiz savaşa harcanılan trilyonlar olduğu da unutulmamalıdır. Başkanlar kurulumuz her zaman belirttiğimiz gibi, her türlü sorunumu- zun demokrasi sınırları içerisinde kalınarak çözümünden yana olup, bunun sağlanması için üzerine düşen görevleri yerine getirmekte kararlıdır.

Üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

31 Ağustos 1994

HÜKÜMETE SON UYARI, TÜRK-İŞ VE ÜYE SENDİKALARA ÇAĞRIMIZ

TİSK'lerin, TUSİAD'ların, TOBB'lerin sözcülüğünü yaptığı bir avuç mutlu azınlık yararına, işçilerin, memurların, dar ve sabit gelirli halkımızın kemerlerini sıkımayı bir gelecek haline getiren, IMF VE Dünya Bankası direktiflerinin bir adım dışına çıkamayan siyasi iktidar, emekçi halkımıza karşı başlattığı, 5 Nisan'da doruğa çıkan saldırılarını sürdürmekte, memurlara 217 bin liralık komik zammı reva görürken, 600 bin kamu işçisinin sözleşmelerle kazanılmış haklarını yeniden pazarlık konusu yaparak, tekeli sermayeye kaynak aktarmak peşindedir.

Türk-İş'in hükümetle kazanılmış hakların yeniden pazarlık konusu yapılması için masaya oturması, mevcut toplu sözleşme düzeninin resmen sona erdirilmesi, sendikaların bilinçli bir şekilde yok olma noktasına itilmeleridir ki, Türk-İş Başkanlar Kurulunun böyle bir uygulamaya alet edilmiş olması kabul edilemez bir durumdur.

Sendikamız doğrudan teslimiyet anlamına gelen bu tür uzlaşmalar yerine, onurlu bir şekilde direnilmesinin, üyelerimizin üretimden gelen güçlerinin vakit geçirilmeden kullanılmasının zorunluluğunu bir kez daha hatırlatmakta, bu doğrultuda bir mücadele zemini yaratma çabalarını hızlandırmış bulunmaktadır.

Türk-İş Başkanlar Kurulu ve üye sendikalara uyarımız ve önerimiz de; uzlaşma ile teslimiyetin birbirine karıştırılmaması, ülkemizdeki toplu sözleşme düzeninin tahrir edilmesinin tarihi sorumluluğuna ortak olunmasıdır.

Kendi imzasına sahip çıkamayan, bu tür yasa dışı uygulamalarla "hukuk devleti" ilkelerini açıkça çiğneyen, devlet tahvillerinin yüksek faizini ödemekte ise hiç zorlanmayan bu hükümet derhal istifa etmelidir. Konu ILO ve benzeri uluslararası platformlara da götürülecek, gereken her türlü girişim yapılacaktır.

"Direnmek kazanmaktır" diyor, hükümetin bu hukuk tanımaz tavrına karşı direnmekten yana olan tüm sendika yöneticilerini 5 Eylül 1994 saat 10.00'da Ankara'da Türk-İş Genel Merkezinde, bu amaçla toplanacak Genişletilmiş Başkanlar Kurulu üyelerimiz ve işyeri baştemsilcilerimizle birarada olmaya çağırıyoruz.

Üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyururuz.

TÜRKİYE PETROL KİMYA LASTİK İŞÇİLERİ SENDİKASI

PETROL-İŞ MERKEZ YÖNETİM KURULU

25 Ocak 1995

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Eski genel başkanımız Münir Ceylân “düşünce suçlusu” olarak yatmakta olduğu Tekirdağ ilinin Saray ilçesi Cezaevi’nden 29 Ocak 1995 Pazar günü sabah saat 9.30’da çıkacaktır.

Aynı gün Saray Belediyesi’nde Münir Ceylân için yörenin demokratik kitle örgütleri ve sendikalar tarafından bir uğurlama töreni gerçekleştirilecektir.

Yine aynı gün saat 14.00’da sendikamız genel merkezinde, geniş katılımlı bir toplantı düzenlenecektir.

Siz basın ve yayınınımızın değerli temsilcilerinin de katılımlarını bekliyoruz.

Saygılarımızla

Münir Ceylân için toplantı:

Yer: Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi

Kuşbakışı Sok. No: 25 Altunizade/İstanbul

Tarih: 29.01.1995

Saat: 14.00

Adnan Özcan

Genel Başkan

Bayram Yıldırım

Genel Sekreter

28 Ocak 1995

KAMU SÖZLEŞMELERİ ÖNCESİ HÜKÜMETİN GENEL MÜDÜR OYUNU: İŞÇİLER İLE HALKIN DİĞER KESİMLERİNİ KARŞI KARŞIYA GETİRMEK

Basın ve yayının değerli temsilcileri

27 Ocak 1995 günü *Milliyet* gazetesinde TÜPRAŞ Genel Müdürü Ergun Kuran'ın bazı rafineri işçilerinden daha düşük ücret aldığına ilişkin bir haber yer almıştır.

Bir zamanlar, rafinerilere bir yandan borç dolar bulup diğer yandan da İmpex Bank'a 27 milyon dolar yatırttığı genel müdürlerine, hükümet, şimdi de, 700.000 işçiyi kapsayan kamu toplu sözleşmelerine başlarken kamuoyuna yamıltıcı haberler verdiriyor.

Genel müdürün, kendisinden yüksek ücret aldığını ileri sürdüğü işçi sayısı dört rafineride çalışan 5.031 işçinin %1'i dolayındadır.

Gerçekte rafineri işçilerinin ortalama ücretleri brüt 25 milyon TL'dir. Diğer ekler ise; vardiya primi, tahsil primi, sağlıksız koşullarda çalışıldığından zehirlenme primidir. Genel müdürün açıkladığı ücretler ikramiyeler dahil giydirilmiş ücretlerdir. Ayrıca yapılan uzun süreli fazla mesailer de açıklanan ücret rakamları içinde yer almaktadır.

Rafineride çalışan üyelerimiz arasında ayda brüt 16 milyon lira alan da bulunmaktadır. Taşeron işçilerinin aylık ücreti ise 6 milyon liraya değin düşmektedir. Görüldüğü gibi rafineride oldukça farklı ücretler alınmaktadır. Sendikalı işçilerin durumu ise, diğerlerine kıyasla yüksektir.

Ancak rafineriler, ortalama ayda 5.000 dolar olarak, dünyada en yüksek ücretlerin alındığı işyerleridir. Basına, genel müdürün ücretinden yüksek olarak aldığı yansıtılan niteliğe sahip işçiler ise ayda 7 ile 10 bin dolar arasında ücret almaktadırlar. Bunda, rafinerilerin çok kârlı, işçilik giderlerinin binde 7 gibi dü-

şük olmalarının yanı sıra, işyerinin meslek hastalıkları ve iş kazaları açısından yüksek riskte olmaları ve işçilerin kalifiye düzeylerinin yüksekliği büyük önem taşımaktadır. Dahası sendikalı olmak ücretlerin belirlenmesinde temel bir faktör durumundadır.

Rafinerideki üyelerimize bu ücretleri kimse kendiliğinden vermeyip bunlar, 30 yıldan fazla süren sendikal örgütlülüğümüzün bir sonucudur. Kaldı ki bu sözleşme döneminde de enflasyona ezdirmeyeceğiz. Biz kapsam dışı personelin de sendikalaşmaları için yoğun çaba göstermekteyiz ve onlara sürekli şu çağrıda bulunuyoruz; “gelsinler üyemiz olsunlar, ücretlerini yükseltsinler ve sendikalı olmanın diğer olanaklarından yararlansınlar.”

Biz ücretlerimizi sendikal güç ile artırırken neden dikkatler bize, “yüksek ücret alıyorlar” diye çekilmek isteniyor? Biz, iddia edildiği gibi yüksek ücret almamaktayız ve asıl sendikasız kesimin ücretleri son derece düşüktür. Sanki bu işçilerin ücretleri kamuoyundan saklanmak isteniyor.

Diğer yandan işverenlerin dayatmalarına boyun eğmeyeceğimiz anlaşıyor ki, kamuoyu önünde bu çarpıtmalara başvuruluyor. Basına yansıyan bu açıklamanın amacı bir genel müdürün masum bir ücret talebi olmayıp, yönetiminde olduğu işyerinde çalışan işçilere ilişkin kamuoyunun tepkisini çekmek ve sözleşmelerde psikolojik baskı olarak kullanılabilecek bir kamuoyu oluşturmaktır.

Dikkat edilirse toplu iş sözleşmeleri ve uyuşmazlık dönemlerinde böylesi “bölücü” oyunlar oynanmaktadır. İşçi ile işsiz, işçi ile memur, sendikalı işçi ile sendikasız işçi, işçi ile diğer halk kesimleri sürekli karşı karşıya getirilmek istenmektedir. Ancak devletin milyonlarca dolarını, trilyonlarca lirasını dolandıranlardan hiç söz edilmiyor.

TÜPRAŞ-İzmit’te dört ay önce olan iş kazasında, iki üyemizin yaşamını yitirmesinin ve iki üyemizin de ağır yaralanmasının acıları henüz tazeyken, TÜPRAŞ Genel Müdürü Ergun Kuran’ın bu “mektup” açıklamasını şiddetle kınıyoruz.

Bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

07 Şubat 1995

SENDİKALARIN GÖREVİ, ÖZELLEŞTİRMEYE YARDIMCI OLMAK DEĞİLDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Bazı sendikaların özelleştirilecek kuruluşları alıyor olmaları, sendika üyeleri, sendikasız işçiler ve kamuoyu önünde sendikaların yerini ve imajını yıprattığından, Petrol-İş olarak aşağıdaki açıklamayı yapmak zorunluluğunu hissettik.

Bir sendikanın özelleştirilecek kuruluşları satın almasını iki açıdan yanlış bulmaktayız.

Birincisi, bir sendikanın örgüt olarak varlığı, üyelerinin hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek olup işletmecilik yapmak değildir. Sendikacı seçilip, işletmecilik yapmak sendika görevi ile bağdaşmaz. Hem sermayedar ve hem de sermayeye karşı işçilerin hak ve çıkarlarını koruma birlikte olamaz. Sendikanın, özelleştirilecek bir kuruluşu alması ile de hem sendikanın işçi sınıfının örgütü olma niteliği zedelenmekte ve hem de işçilere “boş hayal” aşılanmaktadır. Kaldı ki bu kuruluşları işçiler değil sendikalar almaktadırlar. Bu arada işçi alacaklarının işletme sermayesi olarak kullanılması ve böylece işçilerin alacaklarından olma riski de söz konusudur. Dahası özelleştirmenin ilk aşamasında işçi çıkarılacağı açıkça ifade ediliyor. Bir sendika için kendi üyesini işten atmak ise ancak ihanet olarak açıklanabilir.

İkincisi ise, sendikaların özelleştirmeyi kabullenmeleri yönündeki propagandalara alet olunmaktadır. Bazı çevre ve kişilerin çıkarına işçiler ve kamuoyu oyuna getirilmektedir. Yine bir sendikanın özelleştirilecek kuruluşları alıyor olması, özelleştirmeye karşı oluşturulan birlikteliği bozucu bir tavidir.

İşten çıkarılmaya yol açtığından, ücretleri düşürdüğünden ve çalışma koşullarını ağırlaştırdığından, dünyada özelleştirmeye “evet” diyen ve yine EBK gibi bir kuruluşu veya bir demir çelik fabrikasını alan ve işleten bir sendika olmadığını bilerek, Türkiye’de “özelleştirmeci” bir sendika örneği olunması düşündürücüdür.

Mevcut KİT düzeni; özelleştirme amaçlı, daha ucuza satılmaları veya kapatılmaları yönünde işletildiğinden ve aynı zamanda KİT’lerden sermayeye kaynak aktarımı sürdürüldüğünden savunulamaz. Ancak özelleştirme de alternatif olmamalıdır. KİT’leri işletmek iktidarların sorumluluğunda olup, bu konuda işletmeciliğine ve dürüstlüğüne güvenmeyen iktidar olmasın.

Özelleştirmeye alet olunmasını, üyelerin çıkarına yönelik değil aksine sendika kimliğinin yitirilmesi sürecine yol açma olarak görüyor ve sorumlu sendika yönetimlerini kamuoyu önünde uyarıyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

PETLAS ' TAN KIRLI ELLER ÇEKİLSİN!

Ekonomik sorunlardan kurtuluş, mevcut iktidar ve tekeli sermaye çevrelerinde özelleştirme ve Gümrük Birliğine girişe endekslenmiş durumdadır. Türkiye'deki bütün ekonomik sorunların kaynağı KİT'lere bağlanmakta ve sermayenin küreselleşmesinde, "Yeni dünya düzeni"nde yer almak hedef seçilmiş durumdadır.

Gündemde bizlerin, yani tüm mal ve hizmetleri üreten işçilerin ve diğer emekçilerin sorunları yok sayılmakta ve ancak açlığa, işsizliğe, sağlıksızlığa, sendikasızlığa, korku içinde yaşamaya ve kısaca demokrasizliğe bizlerin katlanması dayatılmaktadır. İşte bu toz duman içinde diğerleri gibi Petlas'ın özelleştirilmesinde ısrar edilmektedir. Özelleştirilemez ise zaten kapatılacağı 5 Nisan Kararları içinde yer almıştı.

Kapatma kararına Ankara yürüşü ve tüm Kırşehir halkının protestolarıyla gelen tepkiler karşısında Petlas için Başbakanlıkta sendikamız temsilcilerinden Petlas ve diğer resmi kuruluş yetkililerine değin geniş katılımlı bir Komisyon Mayıs 1994'te oluşturuldu. Bu Komisyonunu hazırladığı rapora göre Petlas 1993 yılı sonu itibarıyla 13 trilyon TL'ye, dolar olarak 929 milyona,

bugün Mart 1995 itibarıyla ise 37 trilyon TL'ye mal olmuştur. Yeniden yapılması için ise uzun vadede 250 milyon dolar, kısa vadede teknolojik yenilenme için ilk aşamada yalnızca 750 bin doların yeterli olduğu yer almaktadır.

Ancak Hükümet kendi kurdurduğu bu Komisyonun raporunu dikkate almamış, İranlı Şirket Nadir İmpex Makina San. ve Tic. Ltd. Şirketine 929 milyon dolara mal olan Petlas'ı, peşin 5 milyon, 7 yıl vadeli toplam 65 milyon dolara satma karar almıştır. TL olarak 2 trilyon 675 milyar TL'ye, 37 trilyona mal olan Petlas'ın satılması birden fazla nedenle kabul edilemez. Ancak bu arada belirtmek gerekir ki Başbakanlıkta kurulan ilgili Komisyonların amacının işçileri, sendikaları ve kamuoyunu oyalamak için olduğu açığa çıkmıştır.

929 milyon dolara mal olan, yeniden kurulması için 250 milyon dolar gereken ve 750 bin dolar gibi az bir para ile teknolojisi önemli ölçüde gelişecek olan Petlas'ın 7 yıl vade ile 65 milyon dolara satılması, bırakalım diğer tartışmaların ticari açıdan dahi şüpheler ile doludur. Kaldı ki aynı şirketin 1994 baharında Petlas'a 3.5 trilyon gibi şimdi verilen 2.7 trilyondan daha yüksek bir teklif

verdiği açıklanmıştı. Bu demektir ki Petlas geçen 1 yıl içinde daha da ucuzlatılmıştır.

19 Ağustos 1976'da kurulma sürecine giren, ilk üretimine 1989 yılında başlayan Petlas da, diğer KİT'ler gibi özelleştirme programına alınmış ve KİT'leri yok etme felsefesi ve amacıyla kurulan ÖİB (KOL) tarafından 7 yıldır yönetilmektedir. Diğer KİT'ler gibi hemen alıcı bulunamayınca, bir yandan faiz ve kur farkı ile finans sermayesine kaynak aktarılrken, diğer yandan da zarar eden kuruluş durumuna sokulmuştur. Tüm bu olumsuz yönetime rağmen Petlas, Türkiye lastik pazarında %5 paya sahip olan, ihracat yapan ve İsveç, İtalya gibi ülkelere fason lastik üreten duruma gelmiştir.

Ürünleri ise uluslararası ilgili kuruluşlarca onanan biçimde dünya standartlarındadır. Bir yandan kamu oyunun gündemi EBK'nun Hak-İş'e satışı ile meşgul edilirken, diğer yandan Petlas'ın satışı kararının çıkışı, Erdemir ve diğerleri için de satış kararlarının alınmak üzere oluştus tesadüfi değildi.

Hükümet gündem sapılarak özelleştirmeyi oldu bittiye getirmektedir. Ayrıca bugünkü Hükümetin yetkisi dahi tartışılmalı iken,

yangından mal kaçınırcasına özelleştirme sürecinin işletiliyor olması dikkat çekicidir.

Petlas'da örgütlü sendika olarak açık ve kesin bir dil ile belirtiriz ki, Petlas'ın özelleştirilmesi ne Petlas işçilerinin, ne Kırşehir halkının ve ne de genel olarak ülkenin çıkarıdır. Aksine tüm engellere rağmen ayakta kalmayı başarakılmış bir KİT'in yok edilmesidir.

Olaysın bir başka yönü de değerinin de altında, ciddi soru işaretleri taşıyan biçimde satılıyor olmasıdır. "KİT ganimeti"nin paylaşımı olarak yapılan özelleştirmenin yalnızca ve yalnızca sermayenin çıkarına olduğunu ve özelleştirme uygulamalarından vazgeçilmesi gereğini Petlas'ın satış işlemleri sürerken bir kez daha vurgularız.

PETLAS ' ın satışına karşı dava açtık

Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 10.2.1994 günü Resmi Gazete' de yayımlanan 6.2.1995 tarih ve 95 / 23 sayılı kararıyla Petlas Lastik San. ve Tic. A.Ş. 'nin satışının iptali için yürütmenin durdurulması talepli Sendikamız ve Petlas 'tan Üyemiz Recep Sefer adına Danıştay' da dava açtık.

09 Şubat 1995

30 TRİLYON LİRAYA MÂL OLAN PETLAS, 2,7 TRİLYON LİRAYA YEDİ YIL VADELİ SATILIYOR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Ocak 1995 itibariyle 30 trilyon TL'ye mâl olan PETLAS'ın İran'lı Nadir İmpeks'e 2 trilyon 675 milyar TL'ye satılması yönünde Özelleştirme Yüksek Kurulu karar vermiştir.

Bir yandan kamuoyunun gündemi, EBK'nın Hak-İş'e satışı ile meşgul olurken, diğer yandan PETLAS'ın satış kararının çıkışı, ERDEMİR ve diğerleri için de satış kararlarının alınmak üzere oluşu tesadüfi değildir. Hükümet gündem saptırarak özelleştirmeyi oldubittiye getirmektedir. Ayrıca bugün yarın dağılma durumu söz konusu olan bir hükümetin yetkisi tartışmalı iken, yangından mal kaçırırçasına özelleştirme sürecinin işletiliyor olması dikkat çekicidir.

Sendikamızın örgütlü olduğu PETLAS için Başbakanlık'ta resmi yetkililerden sendikaya değin geniş katılımlı bir komisyon Mayıs 1994'te oluşturulmuş ve bu komisyonun hazırladığı rapora göre PETLAS 1993 yılı sonu itibariyle 13 trilyon TL, Ocak 1995 itibariyle ise 30 trilyon TL'ye mâl olmuştur. Yeniden yapılması için de 250 milyon dolar gerekmektedir. Raporda ayrıca teknolojik yenilenme için ilk aşamada yalnızca 750.000 doların gerekli olduğu yer almaktadır.

Ancak hükümet kendi kurduğu bu komisyonun raporunu dikkate almamaktadır. Bu durumda ilgili komisyonları işçileri, sendikaları ve kamuoyunu oyalamak için kasten kurulmuş olarak değerlendirmekteyiz.

30 trilyon TL'ye mâl olan, yeniden kurulması için 250 milyon dolar gereken ve 750.000 dolar gibi az bir para ile teknolojisi önemli ölçüde geliş-

cek olan PETLAS’ın 2 trilyon 675 milyar TL’ye satılması, bırakalım diğer tartışmaları, ticari açıdan dahi şüpheler ile doludur. Kaldı ki aynı şirketin 1994 baharında PETLAS’a 3,5 trilyon gibi daha yüksek bir teklif verdiği açıklanmıştır. Bu demektir ki, PETLAS geçen bir yıl içinde daha da ucuzlatılmıştır.

PETLAS’ta örgütlü sendika olarak açık ve kesin bir dil ile belirtiriz ki, PETLAS’ın özelleştirilmesi ne PETLAS işçilerinin, ne Kırşehir halkının ve ne de genel olarak ülkenin çıkarıdır. Aksine tüm engellere rağmen ayakta kalmayı başaramamış bir KİT’in yok edilmesidir. Olayın bir başka yönü de değerinin de altında, ciddi soru işaretleri taşıyan biçimde satılıyor olmasıdır.

“KİT ganimeti”nin paylaşımı olarak yapılan özelleştirmenin yalnızca ve yalnızca sermayenin çıkarına olduğunu ve özelleştirme uygulamalarından vazgeçilmesi gerektiğini PETLAS’ın satış işlemleri sürerken bir kez daha vurgularız.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

17 Şubat 1995

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Sendikamız 22. Dönem 6. Olağan Başkanlar Kurulu 16-17 Şubat 1995 günlerinde İstanbul’da genel merkezimizde toplanmış, aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

Başkanlar kurulumuz, siyasi iktidarın ve sermaye çevrelerinin işçi sınıfına ve emekçi yığınlara yönelik olarak, 1994 yılı içinde git gide yoğunluğu artan, ekonomik, sosyal ve siyasal saldırıların 1995 yılında da artarak devam edeceği görüşündedir. Bu nedenle tüm işçi ve memur sendikalarını, meslek örgütlerini, demokratik kitle örgütlerini bünyesinde toplayan Demokrasi Platformu’nun hem bu saldırıları göğüsleyebilmek hem de mücadeleyi yükseltebilmek için vazgeçilmez önemini bir kez daha vurgulamıştır.

5 Nisan Kararları’nı savunan, siyasi iktidar ve sermaye çevrelerinin sözcüleri o gün; ülkemizi yaşadığı sıkıntılardan kurtarabilmek için, işçilerin ve emekçilerin bir fedakârlık yapmaları gerektiğini söylemişlerdir. Bu “fedakârlık”, işçi sınıfı ve emekçilere karşı zor kullanılarak, bugüne kadar hayata geçirilmiştir. Uygulanan ekonomi politikaları ve kararları sayesinde, bugün geline nokta; milyonlarca emekçiden gasp edilen birkaç yüz trilyon lira, bırakın ekonominin sıkıntılarını gidermeyi tam tersine daha da arttırmıştır. Bu fedakârlık 1995 Bütçe Yasa Tasarısı ile başlayıp bugün de sıfır sözleşme söylemi ile kalıcı bir hale getirilip, işçi sınıfı ve örgütlerini ortadan kaldırmaya kadar götürülmek isteniyor.

Özelleştirme yasının çıkması ve özelleştirme uygulamalarına hız verilmesi, bizlerin bu doğrultuda vereceği mücadelelerin bittiği anlamına

gelmemektedir. Bizler bugün, kendimizin, çoluğumuzun-çocuğumuzun geleceğini ipotek altına alan ve bizlere karanlık bir gelecek hazırlayan, eğitiminden sağlığına ve beslenmesine kadar en temel ve insani gereksinmelerimizi dahi karşılayamayacak duruma getirecek özelleştirmeye karşı, diğer emekçi katmanlarla birlikte mücadelenin devam ettirilmesi inancına bugün de sahip çıkmaktayız.

Türk-İş bünyesinde oluşturulan Koordinasyon Kurulu'nu 600.000'i aşkın işçiyi kapsayan kamu sözleşmelerinde ortak talepler etrafında birlikte mücadele koşullarının yaratılması gibi son derece önemli sorumluluk beklemektedir. Sendikamız bu alanda sorumluluğunu yerine getirecek, kamuda ve özel sektörde koordinasyon içinde mücadele yürütülmesine özen gösterecektir.

Kamu çalışanlarının, sendikaları öncülüğünde meşru, fiili ve kitlesel eylemlerle sürdürdükleri toplu sözleşmeli grevli sendikal haklar mücadelesine, “işçi” sendikalarının gereken dayanışmayı yeterince göstermedikleri, gösteremedikleri bir gerçekliktir. Kamu çalışanlarını, 1997 yılından sonra grevsiz ve son derece sınırlı toplu sözleşme hakkı verilmesi ile ilgili yasa tasarısı gündemdedir. Kamu çalışanlarına, sefalet ücretinin altında bir gelir düzeyiyle mahkûm etmek isteyen siyasal iktidar, seyyanen zam uygulaması ile işçilerin kıdem tazminatlarını da dondurmakta, işçi-memur ayrımını körükleyerek, birlikte mücadele koşullarını engellemeye çalışmaktadır. 1995 yılı, işçi-memur ayrımını kırarak, birlikte mücadele koşullarının yaratıldığı ve somut olarak yaşama geçirildiği bir yıl olabilir, olmalıdır.

Asgari ücretin insanca yaşanacak bir düzeye yükseltilmesi, emekli maaşlarının yaşanabilir bir düzeye getirilmesi, 1995 yılında sendikaların temel talepleri olmak durumundadır.

İşsizliğin korkunç boyutlara ulaştığı ülkemizde çalışanlara mezarda emekliliği reva gören yeni emeklilik yasa tasarısında prim ödeme gün sayısının kadınlarda 7.200'e, erkeklerde ise 9.000'e çıkartılması öngörülmektedir. Yine tasarının yasalaşması halinde kadınlar için 20, erkekler için 25 yıl hiç eksiksiz prim ödeme uygulamasını ve kadınlara 55, erkeklere 60 yaş sınırı getirme, sigortalının ve yakınlarının sağlık hizmetlerinden yararlanması için ödenecek prim gün sayılarını iki kat artırarak, bu kesimleri sağlık

hizmetlerinden de mahrum etme amacını taşıyan böyle bir yasa tasarısına karşı sendikamız gerekli tepkiyi ortaya koyacaktır.

Bilindiği gibi Selüloz-İş ve Harb-İş Sendikalarımız 1994 yılı ikinci yarı zamlarının altı ay geç ödenmesini kabul etmeyerek açtıkları davaları kazanmışlardır. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, “yargının bağımsızlığı ve hukukun üstünlüğü” ilkelerini hiçe sayarak, hukuki zorlamalarla ikiye karşı üç oyla, kazandığımız davaları bozmuştur. Bu karar, zaten sınırlı olan toplu pazarlık hakkını tamamen ortadan kaldırmaya yönelik bilinçli bir saldırıdır.

Başkanlar kurulumuz, bu konuda sendikal hareketin suskunluğunun kabul edilemez olduğunu ve bu suskunluğun yeni saldırılara yol açacağını vurgulayarak, Selüloz-İş ve Harb-İş Sendikalarımızın haklı mücadelelerinin yanında olmayı ve Türk-İş Başkanlar Kurulu ile Demokrasi Platformu’nda ele alınarak desteklenmesi için çaba gösterilmesini sorumluluğunun gereği sayar.

Hava-İş Sendikamız, kamuda ilk kez sıfır sözleşme dayatması ile karşı karşıya gelen ve bu dayatmayı kabul etmeyerek grev kararı alan sendikamız olmuştur. Başkanlar kurulumuz, Hava-İş Sendikamızın bu haklı ve onurlu mücadelesinin yanında olduğunu, her türlü dayanışma içinde olacağını ilan eder.

Bu ülkede tüm yaşayanların bir sorunu olan Kürt sorununun uzaması, bizleri de demokrasi, insan hakları açılarından ilgilendirdiği gibi, ekonomik yükü de yine bizim sırtımıza yüklemektedir. Kürt sorununun demokratik ve barışçıl yollarla çözülmesi doğrultusunda sendikaların üzerine düşeni yapmaları gereğini bir kez daha vurgulamak isteriz. Bu konuda eski genel başkanımız Münir Ceylân’ın kamuoyuna yapmış olduğu “Barış Zinciri Oluşturma” düşüncesini içtenlikle destekliyoruz.

Üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

24 Şubat 1995

THY'DE GREV ERTELEME, SENDİKAL HAKLARA SALDIRIDIR HAVAŞ İŞÇİLERİNİN GREVİNİ YÜREKTEN DESTEKLİYORUZ

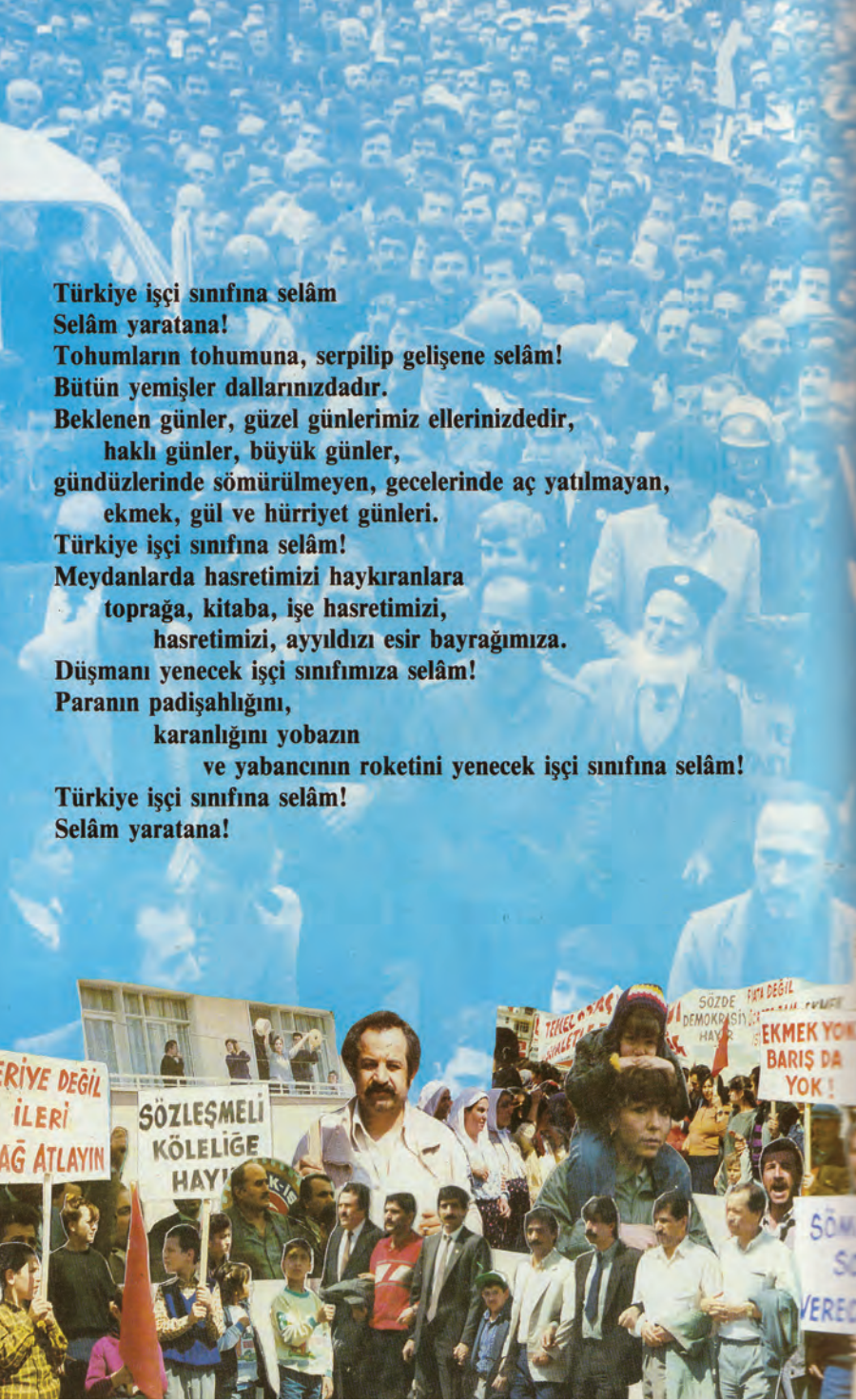
Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Kamuda 682.000 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinin başladığı bir aşamada hükümetin, Hava-İş Sendikası'nın THY ve HAVAŞ toplu sözleşme görüşmelerinde enflasyonun yüzde 150'leri aştığı bir ortamda, "sıfır zam" teklifinde bulunması, tüm diğer sendikalar gibi Hava-İş Sendikası'nın da doğal olarak kabul etmeyeceği bir "teklif"tir.

Kamuda ilk kez "sıfır zamlı" sözleşme dayatması ile karşı karşıya kalan ve bu dayatmayı kabul etmeyerek, 23.02.1995 tarihinde THY ve HAVAŞ'ta grev kararı alan Hava-İş Sendikası'nın, bu haklı grevlerinden THY grevinin, Bakanlar Kurulu'nca "milli güvenlik gerekçesiyle" 60 gün süreyle ertelenmesi kararını, işçilere ve sendikal özgürlüklere bir saldırı olarak değerlendiriyor, şiddetle protesto ediyoruz.

THY'de grev erteleme kararı mevcut hükümetin, işçi hakkı tanımaz tavrını ortaya koyarken aynı zamanda sözleşmeleri sürmekte olan 682.000 kamu işçisine gözdağı verilmek de istenmektedir. Bugün ülkenin içine düştüğü ekonomik krizin faturası işçi ve emekçi yığınlara kesilirken, hiç kimse bizlerin bu faturalara sessizce boyun eğeceğini de düşünmesin.

Hükümetin, kamu toplu sözleşmelerini hedef alan bu saldırısını şiddetle kınarken, bugün (23.02.1995) greve çıkacak olan HAVAŞ işçilerini tüm gücümüzle destekleyeceğimizi ve başarıları için Petrol-İş Sendikası olarak elimizden gelen her türlü katkıyı sonuna dek sunacağımızı kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz.

**Türkiye işçi sınıfına selâm
Selâm yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm!
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri.
Türkiye işçi sınıfına selâm!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ayyıldızı esir bayrağımıza.
Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selâm!
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancıların roketini yenecek işçi sınıfına selâm!
Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!**

Sayı: 94 Mart 1995

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası Aylık Yayın Organı

29 bini sendikamız üyesi, toplam 761 bin işçinin
toplu sözleşmeleri başlıyor.

**HAYDİ
ORTAK
TALEPLER
ETRAFINDA**

BİRLİKTE MÜCADELEYE !

06 Mart 1995

**POLİSAN'DA İŞTEN ÇIKARTILAN 102 ÜYEMİZİN,
İŞYERİNDE KALMA EYLEMİ BAYRAMDA DA
DEVAM ETTİ**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

POLİSAN'daki işçi haklarını yok sayan işveren uygulamalarını açıklamak ve protesto için bugün işyeri önünde saat 14.00'de bir basın toplantısı düzenlenecektir.

Sendikamızın örgütlü olduğu POLİSAN işyerinde işverenin sendikal örgütlülüğü yok etme girişimlerine 27 Şubat'ta yüzde 43 oranında üyemizin işten çıkarılmasıyla bir yenisi daha eklendi. İşveren, hiçbir gerekçe göstermeden, 102 üyemizi işten çıkarmıştır.

27 Şubat 1995 Pazartesi gününden beri işyerini terk etmeyerek işyeri temsilciliğinde kalan üyelerimiz Ramazan bayramını da işyerinde geçirdiler. POLİSAN işverenin, toplu iş sözleşmelerinin başladığı bir süreçte bu tür uygulamalarda bulunması her şeyden önce mevcut yasalara da aykırıdır. İşveren uyuşmazlığı şimdiden gördü ve greve çıkılmasını engellemek için üyelerimizin yüzde 43'ünü hiçbir gerekçe göstermeden işten attı.

POLİSAN işverenin, bu olumsuz tavırlarını kınamak ve yapılan haksızlıkları kamuoyuna açıklamak amacıyla bugün (06.03.1995) işyeri önünde saat 14.00'de düzenleyeceğimiz basın toplantısına siz basın yayınınımızın değerli temsilcilerini bekliyoruz.

Yer: Gebze Diliskelesi Mevkii

Saat: 14.00

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

Gezbe Şubemiz kapsa- mındaki Polisan, İzmir Kimya, Pimaş ve Marsa- hall'da greve çıktık.

Sendikamızın örgütlü olduğu ve Kiplas'a bağlı (Türkiye Kimya Lastik ve Plastik Sanayi İşverenleri Sendikası) 18 işyerinde 2.854 üyemizi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı.

İşveren sendikası Kiplas, görüşmelere oturduğumuz ilk günden itibaren bizler için hayati önem taşıyan idari maddelerimize bir yaklaşım göstermediği gibi yıl-

Genel Başkanımız Adnan ÖZCAN, Genel Mali Sekreterimiz Mansur BURGUCU ile Genel Yönetim Sekreterimiz Mustafa ÇAVDAR'da katıldılar.

Genel Başkanımız Adnan ÖZCAN, Kiplas'ın uzlaşmaz tutumu nedeniyle greve çıktığını belirterek, "haklarımızı alıncaya kadar grevlerimiz devam edecektir " dedi. Gezbe Şube Başkanımız Selahattin Şafak'ın yaptığı konuşmadan sonra Pimaş'da çalışan üyelerimizle hep birlikte Marshall grevini başlatmak üzere Gezbe Dilovası'na yola çıktılar.

Marshall'da grev pankartını as-

önünde toplanarak birbirlerine destek ve dayanışma da bulundular.

Genel Başkanımız Adnan ÖZCAN, Marshall'da yaptığı konuşmada grevdeki tüm üyelerimize seslenerek, bu birlikteliklerini sonuna kadar korumalarını ve sendikalarının söyledikleri dışında çıkartılacak söylentilere itibar etmemelerini istedi.

Gezbe Şube Başkanımız Selahattin Şafak ise sözleşmelerin geldiği aşama hakkında kısa bir bilgi verdikten sonra, Kiplas'ın dayatmalarına boyun eğmeyeceklerini söyledi.

Grevdeki üyelerimiz topluya Polisan grevini ziyaret ettiler.

Marshall'da grev pankartı asıldıktan sonra üyelerimiz, topluca yürüyerek, Polisan'a gittiler.

Polisan önünde yoğun güvenlik önlemleri alan askeri birlikler üyelerimizi kapı önüne yaklaştırmadı. Bunun üzerine fabrika kapısının karşısında topluca bekleyen üyelerimiz Polisan işverenin sendika ve işçi düşmanı tavrını alkışlarla protesto ettiler.

Polisan işverenin, Polisan ve İzmir Kimya'da grevdeki işçilerin yerine müteahhit işçilerini çalıştırarak, üretimi sürdürmesi üzerine sendikamız tesbit davası açtı.

İşveren ve jandarma Po- lisan ve İzmir Kimya'da- ki üyelerimize saldırdı

İşverenin, müteahhit işçileriyle üretimi sürdürmesini protesto eden ve grev öncesi 17 günlük ücretleri ile tasarruf nemalarını almak için 15.5.1995 Pazartesi günü fabrika önüne gelen üyelerimize işveren ve jandarma saldırdı. Fabrika önünde bekleyen üyelerimize önce taşeron firma sahiplerinden Yakup Türkan ve Selahattin Türkmen silah-

Marshall'ın grev pankartını grevdeki tüm üyelerimizle birlikte astık

lık enflasyonun yüzde 150'lerde seyrettiği 1995 yılının ilk 3 ayında enflasyonun 25'lere ulaştığı koşullarda yüzde 60-65 düzeyinde bir artış önermiştir. Kiplas, örgütlülüğümüzü koruma ve geliştirmeye yönelik olan kapsam dışısının daraltılması, müteahhit ve geçici işçilerin kadroya alınması, işe ilk giriş ücreti ve ihbar önelerinin artırılması ile ilgili idari maddelerimizden yalnızca kapsam maddesine yaklaşım göstermiş diğer maddelere yönelik katı tutumunu devam ettirmiştir.

Kiplas'ın bu katı tutumu karşısında merkez ve şube yöneticilerimizle ilgili işyeri temsilcilerimiz, görüşmelere devam edilmesinin gereksiz olduğunda hem fikir olmuşlar ve grev kararı alınan işyerlerinde greve çıkma kararı aldılar.

Pimaş ve Marshall'da grev pankartları asıldı.

21 Nisan 1995 Cuma günü Pimaş ve Marshall'da çalışan toplam

mak için sabahın erken saatlerinden itibaren işyeri önünde bekleyen üyelerimiz, yöneticilerimizin ve Polisan grevcilerinin toplu halde yürüyerek işyeri önüne gelmesiyle, grev pankartlarını asarak, grevlerini başlattılar. Otobüslerle gelen Pimaş işçilerinin katılımıyla yaklaşık 600 üyemiz "Kiplas'a karşı omuz omuza", "işçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarıyla birlikteliklerini ve kararlılıklarını dile getirdiler.

Greve çıktığımız işyerlerinde çalışan üyelerimizin Marshall'ın

13 Mart 1995

İŞTEN ATILMALAR DURDURULMALIDIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Ülkemizde ve bölgemizde 1995 yılı toplu iş sözleşmelerinin devam ettiği bir süreç içerisindeyiz.

Gebze şubemize bağlı Dilovası mevkiinde kurulu bulunan ve her dönemde kanyan bir yara olarak ismini duyuran POLİSAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş. işyerinde işveren, örgütlülüğü yok etmek düşüncesiyle her toplu sözleşme görüşmeleri döneminde alışkanlık haline getirdiği uygulamalarla üyelerimizin iş akitlerini feshederek kamuoyundaki yerini almıştır.

Bu kez ise daha ileri giderek tamamen insanların manevi değerlerini hiçe sayarak Ramazan ayının son haftasında 102 üyemize, “ya sendikadan istifa edersiniz veyahut ta işinize son veririm” tehdidiyle ve “paranızı da keyfim istediği zaman veririm” diyerek, yıllarca emek harcayarak sırf çalıştığının karşılığını almak isteyen ve bundan başka beklentisi olmayan, bundan önceki toplu iş sözleşmesini SIFIR ZAMLA bitiren üyelerimizin iş akitlerini 27.02.1995 tarihinde fesh etmiş olup, herkesin evlerinde çocuklarıyla Ramazan bayramını birlikte geçirmelerini de önlemiş ve fabrikada demir parmaklıklar arasında geçirmelerini sağlamıştır. Ne acıdır ki babalarının ve eşlerinin ziyaretlerine gelip bayramlaşmak isteyenlerin karşısına da güvenlik güçlerini dikerek bayramlaşmalarını önlemiştir.

İnsanların akıllarına bile durgunluk veren bu insanlık dışı yöntem ve uygulamalar zihinlerimizden silinmeyecektir. Böylesi ilkel ve çağdışı uygulamalarla senaryolar üreterek insanların huzurunu kaçırmayı işveren alışkanlık haline getirmiştir. Bu uygulamaları şiddetle kınıyoruz.

Ve diyoruz ki iş akitleri haksızca feshedilen üyelerimizi tekrar işe alarak işyerindeki baskı, zulüm ve sömürleri kaldırarak, devam eden 1995-1996 yılı toplu iş sözleşme görüşmelerine de hemen katılmalıdır. Bizler hazırız. Bu haklı davamızın halkımıza ulaştırılabilmesi için değerli basınımızın “sesimiz” olmasını bekliyoruz.

POLİSAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş. işyerinde işten atılmaları protesto etmek için anılan işyeri önünde partilerin, sendikaların, demokratik kitle kuruluşlarının, aydınların ve ailelerin katılacağı geniş katılımlı bir gösteri düzenlenecektir.

Basın ve yayınınızın gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Tarih: 14 Mart 1995

Saat: 16.30

Yer: Polisan Kimya San. A.Ş. ile İzmir Kimya İth. İhr. A.Ş.

Dilovası Mevkii-Gebze

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

Biz kötüyü kötüyle kıyaslayarak iyiylı bulamayız. Bizim önümüze bu seçeneği sunuyorlar. Bundan doğruyu bulmak zaten mümkün değil. Bizler doğruyu bulmak zorundayız.

Böyle bakıldığında iktidarın siyasi ve ekonomik anlamda, iyileştirmeler yapacağı görülüyor. Bugün, bile oyalama taktiği ile sanki, 'TMY'nın 8. maddesi kalkarsa, demokratik bir Türkiye olacak' kısır çekişmeleri yaşıyor. Oysa bu çok önemli değil. Anti-demokratik hükümler Anayasa ve Yasalarda çokça bulunuyor. Bir bütün olarak olaya bakmak lazım. Tüm emekçi kesimler ve onların örgütlü yapıları geleneksel siyasi anlayışlarını bir kenara bırakıp, destek olduğu bir siyasi yapıyı veya siyasi iktidarı gerektiğinde taleplerini yaşama geçirmedeği za-

rüşmelerine bunu yansıtmaya çalışıyorlar. Bunlar yalnız bizim kamudaki sözleşmelerimizde değil, özel sektör sözleşmelerinde de yaşıyor. Bir takım kazanılmış haklarımız konusunda ya geri veya imza tarihinden sonrasını kapsamak üzere bir takım teklifler veriyorlar. Birde ücretlerle ilgili dayatmalarda bulunuyorlar. Bizlerde kazanımlarımızı daha ileri boyutlara nasıl götürebiliriz diye çalışmalar yapıyoruz.

Kamudaki sözleşmelerle ilgili sadece kendi temsilcilerimizi toplayarak sorunlarımızı aşmamız zordur. Ama yinede bu sorunları kendi işyerlerimizden başlayarak bir değerlendirmesini yapacağız. Bunun ötesinde tüm sendikaların bu sorunları birlikte değerlendiren toplu sözleşmelerde birlikte hare-

arasında büyük mücadelelerin yaşana-acağı bir yıl olacak. Bu mücadeleyi kim daha iyi yaparsa kazanan da o olur. Emekçiler birlikte, dayanışma içinde mücadelelerini yükseltirse, kazanımlarını koruyup geliştirebilir. Bunu başaramazsa kayıpları da büyük olacaktır. Onun için 95 yılını çok önemsiyorum. Sermaye saldırılarını yoğunlaştırıp, kazanımlarımızı elimizden almak istiyor.

95 yılında kamu ve özel sektörde başlayan sözleşmelerimizde ciddi sıkıntılar yaşıyoruz, yaşanacaktır. Ancak bunları hiçbir sendika tek başına aşamaz. Bize düşen görev yine 95 yılı sözleşmelerinde, Türk-İş'teki birliği zorlamak. Bununla birlikte diğer konfederasyonlarla da asgari müştereklerde birliği zorlamalıyız.

Demokrasi Platformunun içeriğinin zenginleştirilip, geliştirilmesi ciddi bir yapılanma haline getirilmesi gerekir. Çünkü bu dönemde böyle bir yapılanmaya çok ciddi anlamda ihtiyaç vardır. İşçi sendikaları memurların örgütlenme sorunlarına ciddi anlamda sahip çıkıp üzerine düşeni yapmalıdır. Türkiye'de memurlar grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklarına kavuşmadıkları sürece bizlerde gerek toplu sözleşmelerdeki gerekse diğer sorunlarımızı çözemeyiz. Toplu sözleşme dönemlerinde örgütlü yapılarla, örgütsüz yapıların karşı karşıya getirildiğini görüyoruz. Aynı senaryolar tekrarlanacak. Bizlerde asgari ücretlilerin, işsizlerin ve memurların sorunlarını kendi sorunumuz gibi görmek zorundayız. Bu yapılmadığı sürece emekçi kesimlerin sadece dörtte biri, kısıtlı da olsa sendikal gücünü kullanarak ekonomik ve demokratik haklarını belli bir noktaya getirse de bu uzun vadede kalıcı olmayacak.

Ayrıca emekçi kesimler arasında sürtüşmelere zemin hazırlayacaktır. Örgütlü olmayan bu güçler kayba uğradığında, bizlerinde iyi haklar alma koşulu olmayacaktır. Yapılması gereken sendikaların sorunları ele alıp, bunlara kendi sorunları gibi sahip çıkması, bunda yapılan sözleşme dayanışmalarının dışına taşırıp, eylemsel boyutlarda yapması gerekir.

95 yılında emekçi kesimlere yönelik toplu sözleşmelerdeki saldırılar, emeklilik yasası ile ilgili ve asgari ücretin tespitindeki dayatmalar, memurların örgütlenmesi ve hak arayışı öndeki engeller birlikte yakılacak bir kıvılcımla büyük bir patlama yaratacak. Ortak hareket etmenin zeminleri zaten oluşmuştur bir kıvılcım gerekiyor. Tüm örgütlü güçlerinde 95 yılına bu temelde yaklaşması ve üzerine düşeni yapması gerekiyor.

man alışığı etmesini de bilmelidir. Hangi siyasi parti iktidarda olursa olsun bizler bu şekilde hareket etmeliyiz.

Bu parlamantonun bizim özlediğimiz anlamda bir demokratikleşme yapmayacağı ortada. Türkiye'nin üye olmak istediği Avrupa Birliği ülkelerinde var olan demokratik haklar konusunda bile bir düzenlemeye yanaşmıyor. Hem dünya ülkelerine söz veriliyor, hem de içinde ha bire daha geriye doğru gidişte ısrar ediliyor, bunu anlamakta mümkün değil. Bu iktidarı oluşturan siyasi partiler verdikleri vadeleri rafa kaldırdıkları için artık inandırıcı olabilmelerinde mümkün değil.

Kamuda başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde işçilerin birçok alanda kazanılmış haklarını geri getirmeye yönelik bir saldırı var. Bu gelişmeler ışığında tepkimiz ne olacak? Kamu kesimindeki temsilcileri toplayıp ortak bir tavır tespit edecek miyiz?

Önemli olan siyasi iktidarların vaatleri değil, örgütlü güçlerin siyasi iktidarlar üzerinde taleplerini kabul ettirmeleri yönündeki çabalarıdır.

ket etme zorunluluğu var. Çünkü sıkıntılarını, tek başına aşılamayacağı geçmişte de görüldü. Onun için birlikte ortak hareket etme imkanlarını ortaya çıkardığımızda 95 yılı saldırılarını da bertaraf edebilir, sıkıntılarını aşıabiliriz. Onun için zaman kaybetmeden sözleşmelerin birlikte yürütülmesi, hem müzakere anlamında hemde müzakereler tıkandığında mücadelede gerekmektedir. Ancak işçilerin birliği, sorunları çözer. Bir dağınıklık yaşanır-sa sorunlar çözülemez.

Sendikalar Yasası'nda yapılan som değişiklikleri değerlendirir misiniz?

Sendikalar Yasası'nda yapılan değişiklikler öze yönelik değil. Değişiklikler daha çok sendikacıların özlük haklarına yöneliktir. Örgütlenme öndeki engeller varken, sendikaların siyaset yapma yasağı ortada dururken, sadece özlük haklarına yönelik düzenlemeler sendikal yapılara daha zor durumlara sokuyor. Toplu sözleş-

BARIŞ VE KARDEŞLİK ANCAK DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İLE GERÇEKLEŞECEKTİR.

12 Mart 1995 tarihinde Gazi Mahallesi'nde yaşanan provokasyonun ardından halkın tepkisiyle gelişen olaylara yönelik Sendikamızın basına ve kamuoyuna 14 Mart 1995 tarihinde sunmuş olduğu bildiriye aynen yayınlıyoruz.

Türkiye'de yaşayan insanları birbirine düşürmeye yönelik öteden beri sürekli oynanan oyunlara bir yenisi daha Gazi Mahallesi'nde yapılan kanlı saldırıyla eklenmiştir.

Gaziosmanpaşa Gazi Mahallesinde 14 Mart itibarıyla 16 kişinin ölümü ve yüzlerce kişinin yaralanmasına neden olanları Türkiye'deki halkı birbirine düşürmeye yöneldiklerinden nefretle kınıyor ve güvenlik güçlerini bu olaylarda yansız davranmaya çağırıyoruz.

Dikkat edilirse en son öğrenciler arasında başvuru tahriklerinden sonra şimdi de tahrikler mezhep çatışmasına yönelik çıkarılmıştır. Bu olayları önlemenin yolu ivedilikle suçluların derhal bulunarak yargı önüne çıkarılmasıdır.

İktidarı yönetenler Türkiye kaynayan bir kazan durumuna gelmişken, demokratikleşme ve insanca yaşamın şartlarını oluşturma yerine kendi politik hesaplarıyla meşgul durumdadır.

Demokratikleşmenin gerçekleşmediği, enflasyonun yüzde yüzelli olduğu, can güvenliğinin bulunmadığı "faili meçhul cinayetler" in sürdüğü, işsizliğin korkunç boyutlara geldiği bir ortamda halkımız patlama noktasına gelmiştir. Tüm bu olumsuzluklara rağmen bu ülkeyi yönetenler başlarını kuma gömüp beylik demeçlerle bu ülkenin yönetile-

ceğini düşünüyorlarsa aldanıyorlar. Bu ülkeyi bu hale getirenler sorunlara çare bulamıyorlarsa çekip gitmeleri gerekiyor.

Bu olumsuzlukların sorumlusu emekçi halkımız olamaz bizler şimdiye kadar üzerimize yıkılan faturaların bedellerini öderken bu ülkeyi talan edenler rahat yaşamlarını devam ettiriyor. Artık yeter diyoruz sorumlular biz olmadığımıza göre ödetilmek istenen bedellere de karşı durarak bu tavırları redediyoruz.

Gaziosmanpaşa Gazi Mahallesindeki olaylarda patlama noktasına gelmiş halka polislerin daha sağduyulu davranma yerine halkı tahrik edici hareketlere ve hedef gözeterek ateş açması sonucu olaylar daha büyük boyutlara varmıştır. Biz bu görüntüleri medyadan izlerken dehşete kapıldık. Bu olayın üzerinde hasasiyetle durulmalı ve failer ivedilikle bulunup yargılanmalıdır.

Bu tür olayların bir daha olmaması için daha demokratik bir Türkiye olmalıdır.

14 Mart 1995

BARIŞ VE KARDEŞLİK ANCAK DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İLE GERÇEKLEŞECEKTİR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Türkiye’de yaşayan insanları birbirine düşürmeye yönelik öteden beri sürekli oynanan oyunlara bir yenisi daha Gazi Mahallesi’nde yapılan kanlı saldırıyla eklenmiştir.

Gaziosmanpaşa Gazi Mahallesi’nde Mart ayı itibarıyla 16 kişinin ölümü ve yüzlerce kişinin yaralanmasına neden olanları, Türkiye’deki halkı birbirine düşürmeye yöneldiklerinden nefretle kınıyor ve güvenlik güçlerini bu olaylarda yansız davranmaya çağırıyoruz.

Dikkat edilirse en son öğrenciler arasında başvuru tahrirlerinden sonra şimdi de tahrirler mezhep çatışmasına yönelik olarak çıkartılmıştır.

Bu olayları önlemenin yolu ivedilikle suçluların derhal bulunarak yargı önüne çıkarılmasıdır.

İktidarı yönetenler Türkiye kaynayan bir kazan durumuna gelmişken, demokratikleşme ve insanca yaşamın şartlarını oluşturma yerine kendi politik hesaplarıyla meşgul durumdadırlar.

Demokratikleşmenin gerçekleşmediği, enflasyonun %150 olduğu, can güvenliğinin bulunmadığı, “faili meçhul cinayetlerin” sürdüğü, işsizliğin korkunç boyutlara geldiği bir ortamda halkımız patlama noktasına gelmiştir. Tüm bu olumsuzluklara rağmen bu ülkeyi yönetenler başlarını kuma gömüp beylik demecilerle bu ülkenin yönetileceğini düşünüyorlarsa aldanıyorlar. Bu ülkeyi bu hale getirenlerin sorunlara çare bulamıyorlarsa çekip gitmeleri gerekiyor.

Bu olumsuzlukların sorumlusu emekçi halkımız olamaz, bizler şimdiye kadar üzerimize yıkılan faturaların bedellerini öderken bu ülkeyi talan edenler rahat yaşamlarını devam ettiriyor. Artık “yeter” diyoruz. Sorumlular biz olmadığımızıza göre ödetilmek istenen bedellere de karşı durarak bu tavırları reddediyoruz.

Gaziosmanpaşa Gazi Mahallesi’ndeki olaylarda patlama noktasına gelmiş halka polislerin sağduyulu davranma yerine halkı tahrik edici hareketlere girişmesi ve hedef gözeterek ateş açması sonucu olaylar daha büyük boyutlara varmıştır. Biz bu görüntüleri medyadan izlerken dehşete kapıldık. Bu olayın üzerinde hassasiyetle durulmalı ve failler ivedilikle bulunup yargılanmalıdır.

Bu tür olayların bir daha olmaması için daha demokratik bir Türkiye olmalıdır.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

29 Mart 1995

BUGÜN İŞ GÜVENCESİ OLMAYAN İŞÇİLERİMİZİN, YARIN CAN GÜVENLİĞİ DE OLMAYACAKTIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Yozgat'ın Sorgun ilçesinde kurulu MADSAN Kömür İşletmesi'nde meydana gelen göçükte yine onlarca işçi, iş cinayeti sonucu yaşamını yitirdi. İşverenlerin tatlı kâr hırsı, devletin yetersiz ve etkisiz denetimleriyle birleşince, 37 can daha toprak altında yanarak can verdi.

Dünyanın en ağır işçiliği madencilik olarak kabul edilmesine rağmen madenlerde çalışan işçilerimize, bir gaz maskesi kadar bile değer verilmemektedir. Yozgat Valiliği'nin yeterli güvenlik koşulları bulunmaması nedeniyle beş yıl içinde tam 54 kez kapattığı MADSAN maden ocağını, işverenin her defasında ikişer milyon lira gibi komik cezaları ödeyerek yeniden açmasına göz yumanlar, bu katliamın meydana gelmesinde en az işveren kadar sorumlu ve suçlulardır. En temel güvenlik önlemleri olan; gaz maskesi, karbondioksit ölçüm sistemi ile haberleşme ve alarm sistemlerini bile maliyet unsuru olarak gören ve yeterli güvenlik önlemleri almayan işveren, işçilerin bu taleplerini dikkate bile almamıştır. İki yıl önce sendikaya üye olan işçileri de işten çıkartan işveren, tam bir köle sahibi mantığı ile işçileri sendikasız, sigortasız ve karın tokluğuna çalışmaya mahkûm etmiştir.

Bugün özelleştirme çığırtkanlığı yaparak, işçilerimize örgütsüz ve iş güvencesi olmayan çalışma ortamları yaratanlara sesleniyoruz, “özel- leştirdiğiniz bu işyerlerinde yarın işçilerimizin can güvenliği de kal- mayacaktır.” Bugün iş güvencesi olmayan işçilerimizin, yarınlarda can güvenliği de tamamıyla ortadan kalkacaktır. İşverenlerin maliyetleri azaltma uğruna işçileri sendikasız, sigortasız ve iş güvencesiz çalıştıra-

rak, bu tür iş cinayetlerine davetiye çıkartmalarına karşı ne bizler ne de Türkiye kamuoyu sessiz kalmayacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyururuz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan
Adnan Özcan

14 Nisan 1995

POLİSAN'DA GREVE ÇIKIYORUZ

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Gebze şubemize bağlı Dilovası Mevkii'nde kurulu bulunan ve her dönemde kanayan yara olarak ismini duyuran POLİSAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş. işyerlerinde işveren örgütlülüğümüzü yok etmek için 27.02.1995 tarihinde 10 üyemizin iş akitlerini feshetti.

1995-1996 yıllarını kapsayan toplu sözleşme görüşmelerine katılmayan ve sadece “sıfır zam” dayatmalarında bulunan işverenin bu tavrı kabul edilemezdi. Bizim tüm olumlu yaklaşımlarımıza rağmen işverenle bir anlaşma sağlanmadığı için anılan işyerlerinde grev kararı alındı.

Alınan bu grev kararıyla 17 Nisan 1995 Pazartesi sabahı saat 10.00'da POLİSAN'da greve çıkılacaktır.

Basın ve yayınıımızın gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Tarih: 14.04.1995

Saat: 10.00

Yer: Polisan Kimya San. A.Ş. ile İzmir Kimya İth. İhr. A.Ş.

Dilovası Mevkii-GEBZE

Petrol-İş Merkez Yürütme Kurulu adına
Genel Başkan
Adnan Özcan

19 Nisan 1995

MARSHALL BOYA VE PİMAŞ'TA GREVE ÇIKIYORUZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Gebze şubemize bağlı Tavşancıl Köyü-Dilovası mevkiinde kurulu bulunan ve 330 üyemizin çalıştığı MARSHALL Boya ve Vernik San. ile Çayırova'da kurulu bulunan, 158 üyemizin çalıştığı PİMAŞ Plastik İnşaat Malzemeleri A.Ş.'de greve çıkıyoruz.

1995-1995 yıllarını kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde idari ve ücretlerle ilgili maddelerde tüm olumlu yaklaşımlarımıza rağmen işverenle bir anlaşma sağlanmadığı için anılan işyerlerinde grev kararı alındı.

Alınan bu grev kararıyla, 20 Nisan 1995 Cuma sabahı saat 08.00'da PİMAŞ'da, 08.45'te de MARSHALL Boya'da greve çıkılacaktır.

Basın ve yayınınımızın gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla

Tarih: 20.04.1995

Saat: 08.00

Yer: Pimaş Plastik İnşaat Malzemeleri A.Ş.

Dilovası Mevkii-Gebze

Tarih: 20.04.1995

Saat: 08.45

Yer: Marshall Boya ve Vernik San. A.Ş. Tavşancıl Köyü-Dilovası

TÜRKİYE PETROL KİMYA LASTİK İŞÇİLERİ SENDİKASI

PETROLEUM CHEMICAL RUBBER WORKERS' TRADE UNION OF TURKEY
SYNDICAT DES TRAVAILLEURS DU PETROLE, DE LA CHIMIE ET DE CAOUTCHOUC DE TURQUIE

petrol-ış

GENEL MERKEZ

Altunizade Mah. Kuşbakışı Sok. No: 25 Altunizade-Üsküdar-İSTANBUL
Tel: (0.212) 391 66 67 (10 Hat) Fax: (0.212) 391 66 79 - 310 40 12

ŞUBELER : Adana, Ankara, Adıyaman, Bandırma, Batman, Bursa, Diyarbakır, Elazığ, Gebze, Kırıkkale, Kutahya, Kocaeli, Iskenderun, İstanbul, İst. Anadolu, İst. Boğaziçi, İst. Rumeli, İzmir, İzmir Aliaga, Mersin, Samsun, Trakya, Yalova, Yarımcı.

BİLDİRİ... HABER BULTENİ... BİLDİRİ... HABER BULTENİ...

İstanbul 19.4.1995

**Basın ve Yayınımızın
Değerli Temsilcileri**

Tarih: / / 1995....

MARSHALL BOYA ve PİMAŞ' TA GREVE ÇIKIYORUZ

Gebze Şubemize bağlı Tavşancıl Köyü - Dilovası mevkiinde kurulu bulunan 330 üyemizin çalıştığı Marsahall Boya ve Vernik San. ile Çayırova' da kurulu bulunan 158 üyemizin çalıştığı Pimaş Plastik inşaat malzemeleri A.Ş 'de greve çıkıyoruz.

1995-1996 yıllarını kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde İdari ve Ücretlerle ilgili maddelerde bizim tüm olumlu yaklaşımlarımıza rağmen işverenle bir anlaşma sağlanmadığı için anılan işyerlerinde grev kararı alındı.

Alınan bu grev kararıyla 20 Nisan 1995 Cuma sabahı saat 8.00'de Pimaş' da, 8.45' te de Marshall Boya ' da greve çıkılacaktır.

Basın ve yayınınımızın gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla.

Tarih : 20 4.1995

Saat : 8.00

Yer : Pimaş Plastik inşaat malzemeleri A.Ş

Çayırova - GEBZE

Tarih : 20 4.1995

Saat : 8.45

Yer : Marshall Boya ve Vernik San. A.Ş

Tavşancıl Köyü - Dilovası-

**Petrol-ış
Merkez Yönetim Kurulu adına**

**Genel Başkan
Adnan Özcan**

Polisan ve İzmir Kimya'daki grevci üyelerimize saldırılar sürüyor

Grevci üyelerimiz ve aileleri işyeri önünden zorla uzaklaştırılırken

Polisan'da 17 Nisan'da başlayan grevimizi kırmak için yasadışı bir şekilde müteahhit işçileriyle üretime devam eden işveren Necmettin Bitlis diğer yandan grevci üyelerimize gözdağı vermek amacıyla mafya yöntemlerini kullanarak "MHP'li olan müteahhit ve ona bağlı adamlarını" grevci

ve panzeri yağarak üyelerimizi sindirmeye çalışmaktadır.

15 Mayıs günü üyelerimiz grev öncesi 17 günlük ücret ve tasarruf nemalarını almak için fabrika önüne geldiklerinde işverenin talimatıyla müteahhit Yakup Gürkan, Selahattin Türkmen ve adamları ile jandarma-

Grevcilere müteahhit ve jandarma saldırısı

15 Mayıs günü Polisan'da grevci üyelerimize karşı gerçekleştirilen saldırının ardından 4 ve 6 Temmuz tarihlerinde yine "ülküci" olduğu belirtilen müteahhit ve adamları tarafından saldırılar devam etti. Müteahhit Yakup Gürkan, Selahattin Türkmen ve adamlarının saldırısına karşı seyirci olan jandarmalar üyelerimizi taktaklayıp gözaltına aldı. Necmettin Bitlis'in sahibi olduğu Polisan ve İzmir Kimya işyerlerinde 17 Nisan'da başlayan grevimizin kırılması amacıyla müteahhit işçiler aracılığıyla sürdürülen yasadışı üretimin tespiti amacıyla sendikamız tarafından açılan dava sürecinde bırakılmış, anlaşılabilir bir şekilde habire duruşmalar ileri tarihlere ertelenerek oyalamaya yönelik tavırlar bugüne kadar sürdürülmüştür. 4 Temmuz günü grevci üyelerimiz yasadışı üretimi sürdüren müteahhit işçilerin fabrikaya girişine engel olmak amacıyla eş ve çocuklarıyla fabrika önünde barikat oluşturdu. Bunun üzerine yüzlerce asker ve polis fabrika önüne toplanarak üyelerimizi kuşatma altına aldı.

Genel Başkanımız **Adnan Özcan**, Genel Sekreterimiz **Bayram Yıldırım**, Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreterimiz **İbrahim Altundaş** ile Gebze Şube Başkanımız **Selahattin Şafak** ile şube yöneticilerimiz ve işyeri temsilci-

15 Mayıs 1995

POLİSAN VE İZMİR KİMYA'DAKİ GREVCİ ÜYELERİMİZE İŞVEREN VE JANDARMA SALDIRDI

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Gebze şubemiz kapsamında, Dilovası Mevkiinde kurulu bulunan POLİSAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş.'de greve çıktığımız 17 Nisan 1995 tarihinden bu yana üyelerimize yönelik saldırılar durmak bilmiyor.

Üyelerimizin iyi niyetine karşı her dönem yeni yeni oyunlar sahneye koyan Necmettin Bitlis, işçi ve sendika düşmanı yüzünü gizlemeyerek, açıkça ortaya koymaktadır. Sıfır zam dayatmaları, ücret ödemelerini geciktirme, sendikadan istifaya zorlama, taşeronlaştırma ve süreklilik arz eden işçi kısımlarıyla, üyelerimize yönelttiği bu saldırılarda tek bir hedefi vardır. O da işyerlerindeki örgütlülüğümüzü yok ederek, üyelerimizi kölelik koşullarında çalışmaya boyun eğdirmek. İşçileri, köleleri gibi gören bu insanlık dışı zihniyet, var olan yasaları da kendine kalkan yaparak olanca gücüyle birlikteliğimizi parçalamaya çalışırken, her defasında üyelerimizin kararlılığı ile karşı karşıya kaldı.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA'da haklı ve meşru talepleri için greve çıkan üyelerimiz, bugüne kadar hiçbir grevde görülmemiş saldırılarla karşılaştılar. Daha grevin ilk günü fabrika etrafında jandarma kuşatmasıyla karşılaşan üyelerimiz, işverenin çeşitli tahriklerine, grevci işçilerin yerine müteahhit işçileriyle yasa dışı üretimin devam etmesine rağmen, bugüne kadar güvenlik güçleriyle karşı karşıya gelmediler.

Grev öncesi 17 günlük ücretlerini ve zorunlu tasarruf nemalarını almak için 15.05.1995 Pazartesi sabahı fabrika önüne gelen üyelerimize, önce işverenin adamlarından bir müteahhit işvereni, silahını çekerek tehdit etmiş ve üyelerimize saldırmış, daha sonra da orada bulunan jandarmalar üyelerimize dipçikleriyle-

le saldırarak bir çoğunun yaralanmasına neden olmuşlardır. Necmettin Bitlis'in, yasal hakkımız olan grevimizi, yasal olmayan mafya yöntemleriyle kırmaya çalışırken, güvenlik güçlerinden böylesi bir destek görmesi işçi sınıfımızı derinden yaralamıştır.

Bu ülkeyi talan edenlerin, dolandıranların peşine düşülmezken, alinteriyle çalışan, vergisini veren işçilerin, yasal haklarını kullanırken saldırıya uğramaları ülkemizdeki demokrasinin kimler için var olduğunun en açık göstergesidir. İşçi sınıfının örgütlü gücünü yok etmeye yönelik ve son dönemlerde sıkça başvuru- rulan bu mafya tarzı saldırıları şiddetle kınarken, tüm işçi sınıfımızı ve kitle örgütlerini duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Sekreter

17 Mayıs 1995

**AYÇİN SERBEST BIRAKILMALI, SENDİKADAKİ GÖREVİNİ
SÜRDÜRMELİ VE GREVDEKİ HAVAŞ İŞÇİLERİNİN HAKLI
TALEPLERİ KABUL EDİLMELİDİR**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Hava-İş Sendikası genel başkanı Atilla Ayçin 1.835'i sendika üyesi 2.360 işçinin çalıştığı HAVAŞ grevi başarı ile sürerken, kamu toplu iş sözleşmeleri yoğunlaşırken ve yine Anti-Terör Yasası'nın 8. maddesinin kaldırılması gündemdeyken, hukuk sürecine dahi uyulmayarak sanki kaçakmışçasına bir muamele ile tutuklanmıştır.

Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atilla Ayçin, 1991 yılında yapmış olduğu bir konuşma nedeniyle Anti-Terör Yasası'nın 8. maddesine göre yargılanmıştı ve Yargıtay'ın kararının kesinleşmesi beklenmekteydi.

Ayçin'in tutuklanması, işçi sınıfına, sendikalara, 700.000 işçiyi kapsayan kamu sözleşmelerine, insan hakları savunucularına, demokrasi yanlılarına, düşüncenin suç sayılmasına karşı çıkanlara, Anti-Terör Yasası 8. maddesinin kaldırılmasını isteyenlere karşı yapılmış bir komplo, bir meydan okuma ve bir saldırıdır.

Ayrıca dünyada benzeri görülmeyen bir biçimde grevde iken HAVAŞ, YAZEKS İthalat ve İhracat Şirketi'ne satılarak özelleştirilmiş ve grev bu özelleştirilmenin tamamlanmasında bir engel olarak görülmüştür. Bu nedenle de mevcut çalışma yasaları da çiğnenerek grev kırılmaya çalışılmıştır. Sayısız oyunlara ve baskılara rağmen kıramadıkları HAVAŞ grevine yeni bir saldırı olarak da Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atilla Ayçin tutuklanmıştır.

Ayçin; Ceylânlar, Başkayalar, Gergerler ve daha yüzlercesi gibi en temel insan hakkı olan düşüncesini açıkladığından cezalandırılmıştır. Bu cezalandırma ile aynı zamanda kamu sözleşmelerini yürüten sendikalara ve ayrıca Anti-Terör

Yasası'nın 8. maddesinin tartışıldığı şu sırada bu maddenin kaldırılmasını savunanlara bir gözdağı verilmek istenmektedir.

“Düşünce suçundan” hapsedilen ve sendikadaki görevine Hava-İş üyelerinin iradesine rağmen son verilen Ayçin için verilen cezayı şiddetle protesto ediyor ve bu cezanın geri alınması yönünde açılan kampanya ile dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyor, verilen cezanın geri alınması ve başta Anti-Terör Yasası ve özellikle 8. maddesi olmak üzere, diğer tüm insan hakları ve demokrasi karşıtı yasaların kaldırılması gerektiğini ve bu yönde uğraşımızı sonuna kadar sürdüreceğimizi bu vesile ile bir kez daha tekrarlıyoruz.

Saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Sekreter

23 Haziran 1995

**GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU ÜYELERİMİZ,
GREVDEKİ İŞYERLERİMİZİ ZİYARET EDECEK**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

22-23 Haziran 1995 tarihinde genel merkezimizde genişletilmiş başkanlar kurulumuz toplantısı gerçekleştirilmiştir.

Genişletilmiş başkanlar kurulumuz üyeleri Gebze şubemize bağlı POLİ-SAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş. ve Kocaeli şubemize bağlı GÜBRE T.A.Ş. işyerlerindeki grevci üyelerimizi ziyaret edeceklerdir.

Basın ve yayınınımızın gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla

Tarih: 23.06.1995

Saat: 14.00

Yer: Polisan Kimya San. A.Ş. ve İzmir Kimya İth. İhr. A.Ş., Dilovası Mevkii-Gebze

Tarih: 23.06.1995

Saat: 15.30

Yer: Gübre T.A.Ş./Yarımca-Kocaeli

Sayı: 95 Haziran 1995

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası Aylık Yayın Organı

95 YILINI HEP BİRLİKTE KAZANIMLAR YILINA ÇEVİRELİM

Çok zor kazandık, kolay vermeyiz.

23 Haziran 1995

COŞKU VE DİSİPLİNLE SÜREN GREVLERİMİZDE YILDÖNÜMÜ YAKLAŞIYOR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamız, 22. Dönem 7. Olağan Genişletilmiş Başkanlar Kurulu 22-23 Haziran 1995 günlerinde İstanbul’da genel merkezimizde toplanmış, aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oy-birliğiyle karar vermiştir.

Sermaye yanlısı siyasi iktidar, IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının talimatları doğrultusunda ülkeyi yönetmeye devam etmektedir. IMF ve Dünya Bankası patentli ekonomik ve sosyal politikaları peş peşe devreye sokan siyasi iktidar, işçi ve geniş emekçi yığınlarını geleceği belli olmayan karanlık günlere sürüklemektedir.

24 Ocak Kararları’nın devamı niteliğindeki 5 Nisan Ekonomik Kararları ile geniş emekçi halk yığınlarımız korkunç bir yoksullaşmanın girdabına sürüklenirken, sermaye kesimi kârlarına kâr katmıştır. Hükümetin, iç ve dış borçlanma ve dağıttığı faizler rant ekonomisini hakim kılmış ve sanayi yatırımları durma aşamasına gelmiştir.

5 Nisan Kararları ile ücret ve maaşları dondurmaya çalışan hükümet, “devlet küçülmeli” propagandalarıyla, yerli ve yabancı sermayeye yeni kaynaklar yaratmanın bir yolu olan KİT’lerin özelleştirilmesine hız verirken, diğer yandan devletin temel işlevlerinden olan eğitim, sağlık, toplu taşıma, sosyal güvenliğe yönelik harcamaları her geçen gün biraz daha kısarak, paralı hale getirmektedir.

Özelleştirme, sendikasılaştırma ve taşeronlaştırma gibi örgütlülüğe yönelik sistematik saldırıların sonucunda 1994 yılında bir milyonun üzerinde

işçi işten çıkartılırken, bugün SSK Yasası'nda yapılmak istenen değişiklikle emekli olma hakkımız bile elimizden alınmaya çalışılmaktadır.

Uluslararası finans kuruluşlarının direktiflerini her şeyin üzerinde gören hükümet, daha dün yüz binlerce kamu çalışanın grevli toplu sözleşmeli sendikal hak için sürdürdüğü kararlı ve onurlu direnişi görmezden geleerek, onayladığı uluslararası sözleşmelere rağmen gerekli anayasal ve yasal düzenlemeleri yerine getirmemekte direnmektedir. Kamu çalışanlarının günlerdir sokaklarda sürdürdükleri bu onurlu kavgada işçi sendikalarının fiili anlamda destek vermesi mümkün olmamışsa da, sendikamız bundan sonraki süreçte bu birlikteliğin en geniş anlamda yaşam bulması yönünde çaba harcamada kararlıdır.

Sosyal güvenlik sisteminin özelleştirilerek çökertilmesine karşı başta işçi sendikaları ve konfederasyonları olmak üzere, kamu çalışanları sendikaları ve geniş emekçi yığınlarla birlikte ortak politikaların bir an önce geliştirilmesi ve bu saldırılara karşı etkin bir mücadelenin başlatılması gerekmektedir.

Özelleştirme; vurgun ve soygunculara rant aktarmak için oldubittilere getirilmektedir. Buna karşı, sendikalar ve toplumun diğer kesimleri daha aktif politikalar oluşturmalıdır.

1996 yılı başta sendikamız olmak üzere tüm sendikalar ve Türk-İş, DİSK ve Hak-İş'in örgütlenme seferberliğini başlattığı bir yıl olmalıdır.

Sendikamız bu doğrultuda, alt yapı çalışmalarının bir an önce başlatılmasına, bu çalışmaların eğitimler ve toplu sözleşme politikalarıyla desteklenmesine ilişkin karar almıştır. 1996 yılı, sendikamız için, hem örgütlü olduğumuz işyerlerindeki örgütlülüğümüzün güçlendirilmesi, hem de yeni işyerlerinde örgütlenilmesi doğrultusunda çalışmaların hızlandırılacağı bir yıl olacaktır.

Petrol-İş Sendikası, dünyada ve ülkemizde yaşanmakta olan sorunlar karşısında duyarlılığını sürdürecektir, nereden gelirse gelsin, terörün her türüne karşı, dün olduğu gibi bugün de karşı çıkacaktır.

Demokratik hak ve özgürlüklerin önündeki engeller bir an önce aşılmalıdır. Bireyin özgürlüğü sağlanmalı, toplum sivil toplum örgütleriyle donatı-

arak, demokratik ve katılımcı bir devlet yapısı oluşturulmalıdır.

Kürt sorunuyla ilgili gelişmekte olan barışçıl siyasal çözümler desteklenmelidir. Bu sorunun, ülkede yaşayan insanların ve sivil toplum örgütlerinin tartışarak çözüme ilişkin politikalar üretmesi ile aşılabacağı inancındayız.

Eğitimin özelleştirilmesine karşı üniversitelerde yükselen sese kulak verilmeli ve halktan yana eğitim politikaları uygulanmalıdır.

ILO sözleşmeleriyle ilgili yasal iç düzenlemeler bir an önce sonuçlandırılmalı, iş güvencesi ve işsizlik sigortası yasasının çıkartılmasına hız verilmelidir.

Kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendika haklarının sağlanması ile ilgili mücadelelerine destek vermeyi görevimizin bir parçası olarak görüyoruz.

Petrol-İş Sendikası, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün özüne uygun bir şekilde kutlanması doğrultusunda üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecektir.

Dünya'da ve ülkemizde işçi sınıfı ve çalışanlarının ekonomik ve demokratik haklarına yönelik saldırıların giderek hız kazandığı bir süreçte, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs daha da bir önem kazanmaktadır. 1 Mayıs 1996'nın alanlarda, coşkuyla kutlanması için gerekli çalışmalar bugünden başlatılmalıdır.

Üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

03 Temmuz 1995

KAMUDA TIKANAN TOPLU SÖZLEŞMELERİN ÖNÜNÜ AÇMAYA YÖNELİK İLK EYLEMLERİMİZ YARIN BAŞLIYOR

Basın ve yayıncımızın değerli temsilcileri

Türk-İş Kamu Koordinasyon Kurulu 27 Haziran 1995 tarihinde yaptığı toplantıda, Temmuz ayına ilişkin olarak bir eylem kararı alınmasını, Temmuz ayında olağanüstü toplanacak Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısına ertelenmiştir. Sendikamız, 22-23 Haziran 1995 tarihinde gerçekleştirdiği genişletilmiş başkanlar kurulu toplantısında ise Petrol-İş Sendikası olarak Temmuz ayının ilk haftasında eylemlere başlama kararı almıştır.

Türk-İş Kamu Koordinasyon Kurulu'nda bu doğrultuda bir karar çıkması üzerine genişletilmiş başkanlar kurulumuzda alınan karar gereği 4-5-6 Temmuz 1995 tarihlerinde; sabah işyerine gelmeden önce servislerden inilerek toplu protesto yürüyüşleriyle işbaşı yapılması, öğle paydoslarında topluca idari binaların önünde protestoların sürdürülmesi ve akşam iş çıkışlarında servislere, işyerinden topluca çıkarak, dışarda binilmesi şeklinde eylemlerin yapılması demokratik bir tepki olarak yaşama geçirilecektir.

Bu eylemlerimizi, önümüzdeki süreçte de Türk-İş bütünlüğü içerisinde diğer sendikalarla birlikte daha da ileri boyutlara taşıma inancındayız.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Adnan Özcan
Genel Başkan

05 Temmuz 1995

KAMUDA İLK UYARI EYLEMLERİMİZ BUGÜN DE DEVAM EDİYOR

Basın ve yayıncımızın değerli temsilcileri

Bugün hükümetin, ücretlerimizi dondurma ve kazanılmış haklarımızı gaspa yönelik girişimleri sonucu kamuda çalışan 600.000'in üzerindeki işçinin toplu sözleşme görüşmeleri tıkanma aşamasına gelmiştir.

22-23 Haziran 1995 tarihinde toplanan genişletilmiş başkanlar kurulumuz, tıkanan toplu sözleşmelerin önünün açılması için 4-5-6 Temmuz 1995 tarihlerinde ilk uyarı eylemlerinin yapılması kararını almış ve bu eylemler Türkiye genelinde TÜPRAŞ, TPAO, SSK İLAÇ, SÜMERBANK, BOTAŞ, MKE, TMO AFYON, ETİBANK, PETLAS, PETKİM, PETROL OFİSİ, TÜGSAŞ ve TZDK işyerlerinde çalışan 22 bin 110 üyemiz tarafından bütünlük içerisinde hayata geçirilmiştir.

Bir uyarı ve ihtar niteliğinde olan bu eylemlerimiz, Türkiye genelinde yukarıda saydığımız işyerlerimizde kararlılıkla devam ederken, ayrıca Kocaeli bölgesinde İzmit ve Yarımca şubelerimiz kapsamındaki TÜPRAŞ, PETKİM, PETROL OFİSİ Bölge Baş Müdürlüğü işyerlerinde çalışan üyelerimizin, 06.07.1995 tarihinde sabah saat 08.00'da Yarımca otoban çıkışında topluca gerçekleştireceği eylemle daha kitlesel bir nitelik kazanacaktır.

Kamu işçilerinin bu mücadelesi salt ekonomik olmayıp, aynı zamanda bir demokrasi mücadelesidir. Sendikamız eylemlerin Türk-İş bütünlüğü içerisinde, daha etkinleşmesi ve daha yığinsallaşması için her türlü çabayı gösterecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Yer: Yarımca Otoban ıkış Köprü Üstü-Kocaeli

Tarih: 06.07.1995

Saat: 08.00

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Genel Başkan

Adnan zcan

24 Temmuz 1995

ADANA SASA'DA İŞYERİ TEMSİLCİMİZ ÖLDÜRÜLDÜ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Adana şubemiz kapsamındaki SASA'da işyeri temsilcimiz Cafer Bozdoğan 20.07.1995 tarihinde saat 23.15'te işyerinde nöbetçi olarak görevini yerine getirdiği sırada müteahhit işçisi tarafından arkadan bıçakla saldırıya uğrayarak aldığı 34 bıçak darbesiyle yaşamını yitirmiştir.

İşyerlerinde sendikal örgütle ve sendikal örgütlenmeye karşı demoklesin kılıcı gibi kullanılan aynı zamanda kölelik koşullarında asgari ücretle ucuz işgücü çalıştırma amacıyla müteahhit eliyle üretimin sürdürülmesi, çalışma barışının sağlanması önünde büyük bir engel teşkil etmektedir. Sendikal hakların ve insanca yaşam koşullarının talebi halinde sendikal örgütlülük içerisinde yer alanlar, mafya şefleri konumuna gelen müteahhitler ve onların emrindeki taşeron işçilerinin hedefi haline gelmekte, saldırılara maruz kalınmakta bu saldırılar sonucu kan dökülmekte, insanlar yaşamını yitirmektedir.

Bugün sendikal örgütlülüğün yok edilmesi ve ucuz emek nedeniyle beslenen ve geliştirilen müteahhit uygulaması silahı unutulmasın ki yarın işverenlere dönecektir. Çünkü bu alanda mafya oluşmuş bulunmaktadır.

Dün müteahhit eliyle yasadışı üretimin sürdüğü POLİSAN işyerinde grevdeki üyelerimize müteahhit ve emrindeki taşeron işçileri saldırmış birçok üyemiz yaralanmıştı. Bugün de SASA işyerinde Sabancı Ailesi'nin yarattığı müteahhitleşme olgusu sonucu olarak işyeri temsilcimiz Cafer Bozdoğan, müteahhit işçisi şahsın bıçaklı saldırısı nedeniyle yaşamını yitirmiştir.

Demokratik toplumların vazgeçilmez unsuru olan sendikal örgütlülüğe işverenlerin aşırı kâr hırsı nedeniyle gösterdikleri bu tahammülsüzlüğün

ve dūřmanca tavrın sonucu olan mūteahhitleřme olgusunun yarattıęı kan dōkmeler ve saldırılar son dōnemlerde yaygınlařmaya bařladı.

Bu saldırılar durmadığı ve mūteahhitleřmeye son verilmediği takdirde kuşkusuz çalışma barışının sağlanması da zorlaşacaktır.

Bu konuda kamuoyunu duyarlı olmaya ve tavır koymaya çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yōnetim Kurulu adına
Adnan Ŗzcan
Genel Başkan

08 Ağustos 1995

LİMAN-İŞ KOCAELİ ŞUBE BAŞKANI SADETTİN ACAR'A YÖNELİK SİLAHLI SALDIRIYI ŞİDDETLE KINIYORUZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Liman-İş Kocaeli şube başkanı Sadettin Acar'ın, 7 Ağustos 1995 saat 16.00'da makamına gelen iki kişi tarafından silahlı saldırıya uğraması, sendikalara ve sendikalı işçilere yönelik şiddet eylemlerinin hangi boyutlara sıçradığının açık göstergesidir.

Ülkemizde sendikal hak ve özgürlüklerin kâğıt üzerinde kaldığının en önemli göstergesi, sendikalı olmak isteyen işçilerin derhal kapı önüne konulması ve sendikal örgütlülüğü yok etmek için baskı ve şiddetin her türlüüne başvurulmasıdır. Sözde “anayasal” haklarını kullanan işçilerin örgütlenme hakları, işveren ve bunlara bağlı silahlı çetelerin saldırılarıyla engellenmek istenmektedir.

Sendikalar taşeronlaştırma, özelleştirme, işten çıkarma gibi çok kapsamlı ve sistemli saldırılarla yok edilmeye çalışılmaktadır. Müteahhit işçisinin bıçaklı saldırısı sonucu yaşamını yitiren SASA işyeri temsilcimiz Cafer Bozdoğan ile yine işveren silahlı adamları tarafından Liman-İş Kocaeli şube başkanı Sadettin Acar'a yönelik silahlı saldırı bu sistematik saldırıların son örnekleridir.

Sözde yapılan anayasa değişiklikleri ile demokratikleştiğini iddia eden, çalışanlara ve sendikalara yönelik Eylül yasaklarına sınımsız sarılanların, sendikalara ve işçilere yönelik saldırılar karşısında sessiz kalmaları, demokratikleşme hedeflerinin sahteliğini açıkça ortaya koymaktadır. Demokratik toplumların vazgeçilmez unsuru olan sendikal örgütlenme haklarımıza yönelik bu saldırılar bizleri yıldıramayacaktır. Bizler demokratik haklarımızı

kullanmada her koşulda mücadelemize devam edeceğiz.

Bizler bu saldırılar karşısında görevlerini yerine getirmeyen ama demokratik direnme hakkımızı kullandığımızda karşımıza dikilen devlet güçlerinin, görevlerini yerine getirerek, Sadettin Acar'a saldıranları bir an evvel yakalamasını istiyoruz.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan
Adnan Özcan

15 Ağustos 1995

**TÜRK-İŞ GENEL BAŞKANI BAYRAM MERAL,
POLİSAN GREVİMİZİ ZİYARET EDİYOR**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Gebze şubemiz kapsamındaki POLİSAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş. işyerlerinde 17 Nisan 1995 tarihinde 266 üyemizle başlayan grevimiz işverenin tüm saldırıları ve grevimizi kırma çabalarına karşı büyük bir kararlılıkla devam ediyor.

POLİSAN Kimya San. A.Ş. ile İZMİR KİMYA İthalat ve İhracat A.Ş. işyerlerinde grevde olan üyelerimizi Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve Kocaeli Sendikalar Birliği 15.08.1995 tarihinde saat 16.00'da ziyaret edeceklerdir.

Basın ve yayınınımızın gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla

Tarih: 15.08.1995

Saat: 16.00

Yer: Polisan Kimya San. A.Ş. ve İzmir Kimya İth. İhr. A.Ş./Dilovası
Mevkii-Gebze

Petrol-İş Merkez Yürütme Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

16 Ağustos 1995

GÜNEYDOĞU'DA DEMOKRASİ YOK

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

BATMAN ŞUBE BAŞKANIMIZ NİMETULLAH SÖZEN'E HAKSIZ GÖZALTI

Batman şubemiz 14 Ağustos günü saat 17.00'da hiçbir gerekçe gösterilmeden polisler tarafından basılmış, şubemiz başkanı Nîmetullah Sözen baskın yapan polis ekipleri tarafından alınmıştır. Baskının, Türk-İş'in aldığı eylem kararının uygulanmış olmasının ardından yapılmış olması düşündürücüdür. Bu yapılan baskınla üyelerimize ve sendikal faaliyetleri yürüten insanlara gözdağı verilmek istenmiştir.

Bu durum Güneydoğu'da baskı ve yasakların, haksız ve keyfi gözaltına alınmaların sürdüğünün son kanıtlarından birisi olmuştur. Hatırlanacağı gibi; geçen yılın ilk 10 gününde Batman'da biri eski yönetim kurulu üyemiz, diğeri ise eski TÜPRAŞ işyeri temsilcimiz olmak üzere iki üyemiz faili meçhul cinayetlerle yaşamını yitirmiş, sendikamız yargısız infazların işçilere yöneldiği konusunda gerekli uyarılarda bulunmuştu.

Bugün için Güneydoğu'da ne üyelerimizin ne de yöre halkının can ve mal güvenliklerinin bulunduğunu, onların demokratik hukuk devleti ilkelerinin güvencesi altında bulunduklarını iddia edebilmemiz mümkün değildir.

Dileğimiz bu duruma, her türlü baskı ve teröre, silahlı çözüm arayışlarına bir an önce son verilmesi, Kürt sorununa tek çözümün ancak ve ancak demokrasi sınırları içerisinde kalınarak bulunabileceği gerçeğinin, geç de olsa artık kabul edilmesidir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

BİLDİRİ... HABER BÜLTENİ... BİLDİRİ... HABER BÜLTENİ...

Basın ve Yayınımızın
Değerli Temsilcileri

İstanbul 16 Ağustos 1995

Batman Şubemiz Başkanı Nimetullah Sözen ' e haksız gözaltı

Güneydoğu'da demokrasi yok

Batman Şubemiz 14 Ağustos günü saat 17.00 ' de hiç bir gerekçe gösterilmeden polisler tarafından basılmış Şubemiz Başkanı Nimetullah Sözen baskın yapan polis ekipleri tarafından alınmıştır . Baskının Türk - İş ' in aldığı eylem kararının uygulanmış olmasının ardından yapılmış olması düşündürücüdür.Bu yapılan baskınla üyelerimize ve sendikal faaliyetleri yürüten insanlara gözdağı verilmek istenmiştir.

Bu durum Güneydoğu'da baskı ve yasakların, haksız ve keyfi gözaltına alınmaların sürdüğünün son kanıtlarından birisi olmuştur. Hatırlanacağı gibi; geçen yılın ilk 10 gününde Batman'da biri eski Yönetim Kurulu üyemiz, diğeri ise eski Tüpraş işyeri temsilcimiz olmak üzere iki üyemiz faili meçhul cinayetlerle yaşamını yitirmiş, Sendikamız yargısız infazların işçilere yöneldiği konusunda gerekli uyarılarda bulunmuştu.

Bugün için Güneydoğu'da ne üyelerimizin ne de yöre halkının can ve mal güvenliklerinin bulunduğunu, onların demokratik hukuk devleti ilkelerinin güvencesi altında bulunduklarını iddia edebilmemiz mümkün değildir.

Dileğimiz bu duruma, her türlü baskı ve teröre, silahlı çözüm arayışlarına bir an önce son verilmesi, Kürt sorununa tek çözümün ancak ve ancak demokrasi sınırları içerisinde kalınarak bulunabileceği gerçeğinin, geç te olsa artık kabul edilmesidir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

01 Eylül 1995

İŞ KAZALARINA KARŞI ÖNLEM ALINSIN!

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Kırıkkale şubemiz kapsamında ki Ankara Elmadağ'da kurulu bulunan MKE'ye bağlı ELMADAĞ Barut Fabrikası'nın (BARUTSAN) dinamit ve ambalajlama bölümünde 31.08.1995 günü saat 17.05'te meydana gelen patlama sonucu, üyelerimiz Seyit Özgürlük ile Yaşar Kılıç yaşamını yitirirken İbrahim Çeri'de ağır yaralandı.

İşyerlerinde iş güvenliği ve işçi sağlığı ile ilgili yeterli tedbirler alınmaması, ülkemizde insan yaşamına da değer verilmediğinin göstergesidir. İş kazaları sonucu binin üzerinde emekçi her yıl yaşamını yitirirken, ülkemizde her yılın 4-10 Mayıs günlerinde yapılan "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" haftaları dışında hiçbir somut çalışma yapılmamaktadır.

İşçilerin ücretlerinin yüksekliğinden yakınan devleti yönetenlerin, çalışanları karşı karşıya getirici demeçler verme yerine asıl işyerlerinde güvenli çalışma koşulları ve enflasyonun yüzde yüzlerin üzerinde olduğu bir ortamda insanca yaşama koşullarının sağlanmasıyla ilgili görevlerini yerine getirmelerini beklemekteyiz.

İş kazaları sonrası her zaman yapıldığı gibi yetkililerin, "Gerekli önlemler alınacaktır. Yaralar sarılacaktır" açıklamaları dışında somut bir gelişme yaşanmamaktadır. Ülkemizde yaşanan iş kazalarından dersler çıkarılmamakta, gerekli önlemler alınmamakta sadece hamasi nutuklarla iş yapılmaktadır.

Dün Sorgun'da onlarca çalışan yaşamını yitirdi, bugün de aynı ihmaller sonucu BARUTSAN'da üyelerimiz Seyit Özgürlük ile Yaşar Kılıç yaşamını yitirirken İbrahim Çerin de ağır yaralandı.

Biz artık insanların yaşamına değ er vermeyen bu anlayışın son bulmasını, yönetenlerin nutuklar dışında görevlerinin gereğini yerine getirmelerini istiyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Sekreter

27 Eylül 1995

KİPLAS'IN ÖNÜNDEYİZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

POLİSAN ve İZMİR KİMYA'da işçi haklarını yok sayan işveren uygulamalarını açıklamak ve protesto için 27 Eylül günü saat 10.00'da KİPLAS önünde bir basın toplantısı düzenlenecektir.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA işvereni, sendikal örgütlülüğümüzü yok etme gerekçesiyle yıllardan beri çeşitli oyunlar tezgâhlayıp durdu.

Bu yıl başlayacak toplu sözleşme görüşmeleri öncesi üyelerimizin bir kısmını haksız bir şekilde işten atarak işyerinde örgütlülüğü kırmaya çalıştı, üyelerimiz de buna işyerini terk etmeme eylemiyle cevap verdi.

İşvereni sürekli masaya çağırarak sorunların çözümü için anlaşma zeminlerini yaratmaya çalıştık. İşveren ise sözleşme görüşmelerinde “sıfır zam” dayatması, üyelerimizi istifaya zorlama ve taşeronlaştırma girişimlerini sürdürdü. İşverenin olumsuz tavırlarıyla toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca 17 Nisan günü yasal hakkımız olan greve çıktık.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA'da haklı ve meşru talepleri için greve çıkan üyelerimiz, bugüne kadar hiçbir grevde görülmemiş saldırılarla karşılaştılar. Daha grevin ilk günü fabrika etrafında jandarma kuşatmasıyla karşılaşan üyelerimiz, işverenin çeşitli tahriklerine, grevci işçilerin yerine müteahhit işçileriyle yasa dışı üretimin devam etmesine rağmen yasal ve demokratik haklarını kullanma çerçevesinde hareket ettiler.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA işvereni Necmettin Bitlis'in yasal olan grevimizi yasal olmayan mafya yöntemleri kullanarak kırma çabalarına güvenlik güçleri de artan bir seyirde ortak olmaya başladı. Grev öncesi

17 günlük ücretlerini ve zorunlu tasarruf nemalarını almak için 15 Mayıs günü fabrika önüne gelen üyelerimize önce işverenin adamlarından bir müteahhit işverenin silah çekerek tehdit edip silahla saldırması ve jandarmanın da üyelerimize dipçiklerle saldırması sonucu birçok üye-
miz yaralandı. Jandarmanın silah çekenleri etkisiz hale getirme yerine hakları için mücadele veren işçilere saldırması kabul edilir bir durum değildir.

Biz, bir taraftan işverene karşı grevde yasadışı üretim gerçekleştirmesi nedeniyle yasal yollarla hukuki mücadelemizi verirken diğer taraftan demokratik direnme hakkımızı da kullanmaya çalıştık. 4 Temmuz günü üyelerimiz ile eş ve çocukları fabrika kapısı önünde toplanarak müteahhit işçilerinin yasadışı üretimine engel olmaya çalıştık. İşverenin talimatıyla yüzlerce jandarma tarafından üyelerimiz ablukaya alındı ve jandarmanın sağladığı güvenlik çemberi içinde müteahhit işçileri işyerine getirilerek yasadışı üretim sürdürüldü. Orada jandarma yetkililerine, takındıkları tavrın işvereni cesaretlendirdiği, jandarmanın işlevinin işvereni korumak olmadığı ifade edildi

Bizim uzlaşma çabalarımız bu dönemde de sürdürüldü. Amacımız bir anlaşma sağlamaktı. Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral’inde katıldığı bir toplantı KIPLAS’ta yapıldı. Necmettin Bitlis ve KIPLAS yetkilileri uzlaşmaz tavırlarını bu toplantıda da devam ettirdiler ve hiçbir makul öneri sunmadılar.

Bizim anlaşma sağlanması yönündeki çabalarımıza takınılan olumsuz tavır üzerine 6 Temmuz günü üyelerimiz ile işçilerin ve çocuklarının fabrika kapısı önünde toplanarak yasadışı üretimi gerçekleştiren müteahhit işçilerinin işyerine girişine engel olma çabalarına karşı güvenlik güçleri yine bilinen tavırlarını sergilemiştir. Bizler güvenlik güçleriyle karşı karşıya gelmemek amacıyla geri çekilmeye başladık ve üyelerimiz arabalarla şubeye dönerken, müteahhit ve adamları tarafından saldırıya uğradı. Bu saldırı sırasında da güvenlik güçleri saldırganları yakalama yerine üyelerimize saldırmayı ve birçoklarını da gözaltına almayı yeğlemiştir. Haksızlığa engel olma yerine haksızlığa bu tavırla prim verilmiştir.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA'daki grevci üyelerimiz tüm bu olumsuz koşullara rağmen yasal ve demokratik haklarını kullanarak ve kararlı bir şekilde grevlerini sürdürdüler. Aynı kararlılık haklarımızı alıncaya kadar da sürdürülecektir.

POLİSAN işverenin ve bağlı olduğu işveren sendikası KİPLAS'ın olumsuz tavırlarını kınamak ve yapılan baskıları kamuoyuna açıklamak üyelerimizle birlikte 27 Eylül günü saat 10.00'da KİPLAS önünde düzenleyeceğimiz basın toplantısına siz basın ve yayınıımızın değerli temsilcilerini bekliyoruz.

Saygılarımızla

Tarih: 27.09.1995

Saat: 10.00

Yer: KİPLAS önü. Kuşbakışı Sok. No: 29/B Altunizade/İstanbul

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Adnan Özcan
Genel Başkan

17 Ekim 1995

ANTİDEMOKRATİK GREV ERTELEMELERİ, BİRLİK VE BÜTÜNLÜĞÜMÜZÜ BOZAMAYACAKTIR

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Uluslararası ve yerli tekeli sermayenin, IMF'nin ve Dünya Bankası'nın buyruklarını her şeyin üstünde tutan siyasi iktidar, işçi ve emekçi yığınlarımızın taleplerine sahip çıkan, ülkemizin bağımsızlığı ve demokratikleşmesi için mücadele eden Türk-İş'in birlik ve bütünlüğünü bozmak için çok yönlü bir saldırı harekâtı başlattı.

Güven oylamasının yapılacağı 15 Ekim'den bir gün önce bazı sendikalarla gizli görüşmeler yaparak sözleşmeleri bitiren siyasi iktidar, Türk-İş'in birliğini, bütünlüğünü parçalamaya çalıştıysa da bunu başaramadı. 15 Ekim'de güvenoyu alamamasını Türk-İş'in sürdürdüğü kararlı mücadeleye bağlayan azınlık hükümeti, uğradığı yenilginin hırsıyla bugün (17 Ekim 1995) Liman-İş, Şeker-İş ve Demiryol-İş Sendikalarımıza üye on binlerce işçimizin grevlerini ertelemiştir. Siyasi iktidarın antidemokratik bu uygulamasını şiddetle protesto ediyoruz.

682.000 kamu işçisinin toplu sözleşmesini 10 aydır sürüncemede bırakarak, 350.000 işçimizi greve sürükleyen siyasi iktidarın, Türk-İş'in ücret artışı talebinin mevcut kamu kaynaklarıyla karşılanamayacağı, bütçeye büyük yük getireceği ve enflasyona neden olacağı açıklamaları ise tamamıyla gerçek dışıdır.

Siyasi iktidar, üretmeden ve katma değer yaratmadan "para ile para kazanmaya" dayalı ekonomi politikalarıyla, kamu kaynaklarını uluslararası ve yerli tekeli sermayeye akıtmaktadır. Türk-İş'in hesaplamalarına göre 682.000 kamu işçisi için yıllık 69,8 trilyon lira ücret artışını çok bulan siyasi iktidar, 1995 yılı sonuna kadar iç borçlara yani bir avuç tefeciye 600 trilyon lira faiz

ödemekte hiç de zorlanmamaktadır. Kaldı ki kamu işçileri bugün rantıye kesimi gibi karşılıksız bir kaynak transferi değil, yalnızca ürettikleri değerden hak ettikleri payı istemektedirler.

Sanki sayın başbakan, kamu işçisinden esirgediği ücret artışlarını memura, emekliye, köylüye, küçük esnafa dağıtacakmış gibi, “60 milyonun hakkını 600.000 kamu işçisine dağıtamam” diyor. Oysa siyasi iktidar bu taktikleriyle tüm emekçi katmanların taleplerini bastırmaya çalışmaktadır. Çünkü bugün kamu işçisinin alacağı ücret ne kadar artarsa, yarın diğer gruplara ve özel sektörde çalışan işçilere de aynı benzer artışlar yapılmak zorunda kalacaktır. İşte bu yalın gerçeği çok iyi gören siyasi iktidar, emekçi katmanlarda işçileri karşı karşıya getirmeye çalışmakta, ne var ki bu oyunları da giderek artan kamuoyu desteğiyle boşa çıkmaktadır.

Siyasi iktidar şunu çok iyi bilmelidir ki; grev ertelemeleri veya bazı sendikalarla sözleşmeleri bağlatmış olması, bizlerin birlik ve beraberliğini asla bozmayacaktır. Bizler dün olduğu gibi bugün de Türk-İş Kamu Koordinasyon Kurulu’nun almış olduğu kararlar doğrultusunda bu onurlu mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Bir bütün olarak işçileri ve emekçi katmanların da sesi olan örgütleri karşısına alan hiçbir siyasi iktidar rahat rahat koltuğunda oturamaz.

Uyuşmazlıkların ve siyasi krizlerin çözümü antidemokratik grev ertelemeleleriyle değil, bir bütün olarak işçi ve emekçi yığınlarımızın taleplerinin dikkate alınmasıyla çözümlenebilir.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

17 Ekim 1995

TÜRK-İŞ BÜTÜNLÜĞÜNÜ KORUMAYA ÇALIŞAN ORMAN-İŞ SENDİKAMIZI VE ÜYELERİNİ YALNIZ BIRAKMAYACAĞIZ

Basın ve yayımlarımızın değerli temsilcileri

Siyasi iktidar, 12 Eylül'ün dahi göze alamadığı bir pervasızlık içinde işçi sınıfımıza ve onun örgütlerine saldırmaktadır. Yaklaşık 700.000 kamu işçisinin haklı taleplerini 10 aydır görmezden gelerek süruncemede bırakan siyasi iktidar, işçi sınıfımızın ve emekçi yığınlarımızın kaderini uluslararası ve yerli sermayenin finans kuruluşlarının eline teslim etmiştir.

Bir yandan ülkenin bölünmez bütünlüğünden, bağımsızlığından söz edenler, diğer yandan IMF'den aldıkları direktiflerle bu ülkenin geçek sahibi, üreticisi olan işçi ve emekçi yığınlarına yönelik saldırılarda bulunmaktadırlar. 15 Ekim'deki güven oylamasını kaybeden siyasi iktidar, IMF'ye verdiği sözleri yerine getirmesine tek engel olarak gördüğü işçi sınıfımızı ve örgütlerini hedef almıştır. Güven oylaması öncesi bazı sendikalarla gizli sözleşmeler imzalayarak birlik ve bütünlüğümüzü zedelemeye çalışan siyasi iktidarın tüm çabaları fayda etmemiştir.

Türk-İş'in birlik ve bütünlüğünü bozmak için her türlü oyuna ve tehdide başvuran siyasi iktidar, son olarak Orman-İş Sendikamızın işçi sınıfına ihanet etmesi için baskı ve tehdide başvurmuştur. Bugüne kadar Türk-İş Kamu Koordinasyon Kurulu ile birlikte hareket eden ve işçi sınıfımızın bu onurlu mücadelesine sahip çıkan Orman-İş Sendikamız ve onun değerli üyeleri işçi sınıfımıza ihanet etmeyerek, tek başlarına sözleşmeleri bitirmek istemedikleri için işyeri temsilcisi ve baş temsilcileri işten çıkarmalarla karşı karşıya kaldılar.

Siyasi iktidarın bu gözü dönmüş saldırgan tutumunu protesto ediyoruz. Orman-İş Sendikamıza ve onun değerli üyelerine saldıranlar bir bütün ola-

rak tüm sendikamızı, Türk-İş Kamu Koordinasyon Kurulu ile işçi sınıfımızı karşılarında bulacaklardır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

27 Aralık 1995

SERMAYE SÖZCÜSÜ TÜSİAD'IN İLANLARINI PROTESTO EDİYORUZ

Basın ve yayının değerli temsilcileri

TÜSİAD, 1980 öncesi gazete ilanlarıyla o zamanki mevcut hükümetin devrilmesine etkide bulunmuş ve daha sonra 3. MC Hükümeti kurulmuş, 24 Ocak Kararları alınmış ve arkasından 12 Eylül rejimi gelmişti. Benzeri duruma yol açacak biçimde TÜSİAD yine gazete ilanları vererek yeni kurulacak hükümet üzerinde etkide bulunmak istiyor. İlanlarında belirtmeye çalıştığı gibi ülkeyi değil, yalnızca sermaye çevrelerinin çıkarlarını düşünerek verdiği bu ilanlarıyla yeni hükümet formülünü dayatıyor. “Sağ merkez” hükümet dayatmasının arkasında işçi ve yoksul halkın daha çok ezileceği, Gümrük Birliği’nde rekabet hatırına hiçbir hak tanınmadan ve sıfır ücret zamlarının uygulanacağı kölelik koşullarının getirilmesi vardır. SHP-CHP stepneli DYP Koalisyon Hükümeti döneminde, yeniden merkez sağ olarak iktidara geldiklerinde neler yapacaklarını ortaya koyan yakıcı deneyimleri yaşadık. TÜSİAD’ın; demokrasi dışı, işçi haklarını yok sayan, yeni 5 Nisan Kararları’nın alınacağı, IMF’nin yoksulluk ve baskıyı öngören acı reçetesi-nin geçerli olacağı bir düzen getirmeyi dayatan gazete ilanlarını vermesini Petrol-İş Sendikası olarak protesto ediyoruz.

Bizler için önemli olan kimlerin nasıl hükümet kuracağı değil, üyelerimizin haklarının korunması ve çağdaş standartlarda geliştirilmesidir. 24 Aralık seçimlerinde siyasi partiler, 1991 genel seçimlerinde olan biçimiyle dahi sendikal özgürlüklerden, işçilerin haklarından hiç söz etmediler. Bu durumu, işçilerin haklarını iktidara geldikten sonra yok sayacaklarının açık işareti olarak anlıyoruz.

Biz sendikaların mücadele örgütü olduğunu ve kim gelirse gelsin üyelerimizin ve genel olarak tüm emekçilerin hak ve çıkarları için sonuna kadar mü-

cadele edileceğini bu vesile ile bir kez daha tekrarlarız. Unutulmasın özellikle son 10 yıldır sayısız eylem yapan işçiler, sonuç alma ve etkinleştirme açısından deneyimlerinden de dersler çıkararak, zorunlu kaldıklarında yeni hükümet döneminde de bu eylemlerini sürdüreceklerdir.

Saygı ile bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

09 Ocak 1996

**METİN GÖKTEPE’NİN ÖLDÜRÜLMESİNİ PROTESTO EDİYOR
VE TÜM BASIN EMEKÇİLERİNE BAŞSAĞLIĞI DİLİYORUZ**

Gazetenizin muhabirlerinden Metin Göktepe’nin görevi başında öldürüldüğünü üzüntü ile öğrendik.

1996 yılının ilk günlerine yine basın şehitleri ile girmemiz, gelecek günlere umutla bakamayacağımızın ilk işaretleridir. 8 Ocak 1996 Pazartesi günü gazetecilik görevini yaparken polisçe gözaltına alınan ve dövülerek yaşamını yitiren Metin Göktepe’nin başına gelenler, ülkemizde giderek artan basına yönelik saldırıların bir devamıdır.

İnsanların haber alma özgürlüklerinin engellenmesi ve gazetecilere yönelik saldırıların artması, demokrasi özlemlerine vurulmuş ağır bir darbedir.

Basına yönelik yapılan saldırılar, en önce demokrasiye zarar verir. Metin Göktepe’yi öldürenler bir an önce bulunmalıdır.

Bu insanlık dışı cinayeti şiddetle kınıyor, herkesi bir kez daha düşünmeye çağırıyoruz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan
Bayram Yıldırım

petrol-is
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Zorunlu tasarruf hakkımızı “kan emiciler”e yedirmemeliyiz!

17 Ocak 1996

SİYASİ İKTİDARIN, ÇALIŞANLARDAN GASP ETTİKLERİYLE RANTİYEYE KAYNAK AKTARMASINA ARTIK DUR DİYELİM

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Siyasi iktidar, bir avuç rantiyeye kaynak akıtmak için yine milyonlarca işçi ve memurun cebine el attı. Devletin zorunlu tasarruf adı altında 1988 yılından bu yana çalışanlardan zorla kestiği parayı iç borç ödemeleri gerekçesiyle erteleme girişimleri, siyasi iktidarın sermaye yanlısı tutumunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Siyasi iktidar, bugüne kadar toplu sözleşme zam farklarını, ikramiye ödemelerini “kaynak yok” gerekçesiyle erteleyerek ödemeyi bir gelenek haline getirirken, bir avuç rantiyeye kaynak bulmakta hiçbir sıkıntı çekmemektedir. Bugün yine aynı gerekçelerle 8,5 milyon çalışanın Şubat ayı başında ödenmesi gereken toplam 35 trilyon lira olan zorunlu tasarruf nema ödemelerini ertelemeye çalışan siyasi iktidara karşı, başta işçi sendikaları olmak üzere tüm çalışanlar olarak sessiz kalmayacağız.

Çalışanların nema ödemelerini, sermayeye, bir avuç rantiyeye, faiz ödemeleri gerekçesiyle peşkeş çeken siyasi iktidar, çalışanlara yönelik bu saldırılarına derhal son vermelidir. Nasıl ki iç borç faiz ödemeleri hiçbir kaynak sıkıntısı çekilmeden zamanında yapılıyorsa çalışanlardan zorla kesilen tasarrufların nemaları da zamanında ödenmelidir. Siyasi iktidarın, her fırsatta çalışanların cebine el atmasına artık hiç kimsenin tahammülü kalmamıştır. Nemaların zamanında ödenmesi konusunda gerekenin yapılması için tüm sendikaları ve çalışanları duyarlı olmaya ve birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan
Bayram Yıldırım

Türkiye petrol kimya lastik işçileri sendikası

8 MART

DÜNYA
EMEKÇİ
KADINLAR
GÜNÜ

ve
EMEKÇİ KADINLAR

09 Şubat 1996

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamız 23. Dönem 1. Olağan Başkanlar Kurulu, 8-9 Şubat 1996 günlerinde İstanbul'da genel merkezimizde toplanmış aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar vermiştir.

24 Aralık erken genel seçimleri sonucu ortaya çıkan olumsuz tablo, ülkenin siyasi istikrarsızlığına bir çözüm üretmemiş tam tersine daha da derinleştirmiştir. Antidemokratik seçim sistemi sonucu seçmen iradesi Meclis'e yansımamıştır. Bunu bir demokrasi ayıbı olarak görüyoruz. Parlamenteoya bakıldığında, bir takım rutin işlerin dışında kararlar alacak bir hükümetin olmayışı, işçi sınıfını ve çalışanları olumsuz yönde etkilemeye devam etmektedir.

Ekonomik ve siyasal sorunlar giderek derinleşmektedir. 1996 yılında ekonomik, toplumsal ve siyasal sorunlar giderek daha da ağırlaşacaktır. Bu sorunlar direkt veya dolaylı olarak işçilere ve çalışanlara yansımaktadır. Uygulanan rant ekonomisi işsizliği daha da arttırırken, hayat pahalılığı dayanılmaz boyutlara ulaşmıştır.

Kurulacak olan hükümetin ortakları, hangi siyasi partiden olursa olsun, uluslararası finans kuruluşlarının 1996 yılı için dayattığı yeni istikrar paketlerini, halkın daha da yoksullaşması pahasına da olsa, uygulamaya sokacaklardır.

Gümrük Birliği, küçük işletmelerin iflasına, orta ve büyük ölçekli işletmelerin durgunluğa girmesine neden olacak ve dolayısıyla işsizliğe işsizlik katacaktır.

IMF, Dünya Bankası ve TÜSİAD gibi yerli ve yabancı sermaye tekellerinin sözcüleri, kendilerine yeni pazar alanları açmak için, sosyal güvenlik sisteminin özelleştirilmesine ve emeklilik yaşının yükseltilmesine yönelik hazırladıkları raporları, yeni kurulacak hükümete dayatmaktadırlar. Bu saldırılar

sadece SSK ile sınırlı olmayıp, memurun ve küçük esnafın içinde yer aldığı Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'u da kapsamaktadır.

Sosyal güvenlik sisteminin özelleştirilerek çökertilmesine karşı başta işçi sendikaları ve konfederasyonları olmak üzere, kamu çalışanları sendikaları ve geniş emekçi yığınlarla birlikte ortak politikaların bir an önce geliştirilmesi ve bu saldırılara karşı etkin bir mücadelenin başlatılması gerekmektedir.

Özelleştirme; vurgun ve soygunculara rant aktarmak için oldubittilere getirilmektedir. Buna karşı, sendikalar ve toplumun diğer kesimleri daha aktif politikalar oluşturmalıdır.

1996 yılı başta sendikamız olmak üzere tüm sendikalar ve Türk-İş, DİSK ve Hak-İş'in örgütlenme seferberliğini başlattığı bir yıl olmalıdır.

Sendikamız bu doğrultuda, alt yapı çalışmalarının bir an önce başlatılmasına, bu çalışmaların eğitimler ve toplu sözleşme politikalarıyla desteklenmesine ilişkin karar almıştır. 1996 yılı, sendikamız için, hem örgütlü olduğumuz işyerlerindeki örgütlülüğümüzün güçlendirilmesi hem de yeni işyerlerinde örgütlenilmesi doğrultusunda çalışmaların hızlandırılacağı bir yıl olacaktır.

Petrol-İş Sendikası, dünyada ve ülkemizde yaşanmakta olan sorunlar karşısında duyarlılığını sürdürecektir, nereden gelirse gelsin, terörün her türüne karşı, dün olduğu gibi bugün de karşı çıkacaktır.

Demokratik hak ve özgürlüklerin önündeki engeller bir an önce aşılmalıdır. Bireyin özgürlüğü sağlanmalı, toplum sivil toplum örgütleriyle donatılarak, demokratik ve katılımcı bir devlet yapısı oluşturulmalıdır.

Kürt sorunuyla ilgili gelişmekte olan barışçıl siyasal çözümler desteklenmelidir. Bu sorunun, ülkede yaşayan insanların ve sivil toplum örgütlerinin tartışarak çözüme ilişkin politikalar üretmesi ile aşılabileceği inancındayız.

Eğitimin özelleştirilmesine karşı üniversitelerde yükselen sese kulak verilmeli ve halktan yana eğitim politikaları uygulanmalıdır.

ILO sözleşmeleriyle ilgili yasal iç düzenlemeler bir an önce sonuçlandırılmalı, iş güvencesi ve işsizlik sigortası yasasının çıkartılmasına hız verilmelidir.

Kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendika haklarının sağlanması

ile ilgili mücadelelerine destek vermeyi, görevimizin bir parçası olarak görüyoruz.

Petrol-İş Sendikası, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün özüne uygun bir şekilde kutlanması doğrultusunda üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecektir.

Dünya'da ve ülkemizde işçi sınıfı ve çalışanların ekonomik ve demokratik haklarına yönelik saldırıların giderek hız kazandığı bir süreçte, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs daha da bir önem kazanmaktadır. 1 Mayıs 1996'nın alanlarda, coşkuyla kutlanması için gerekli çalışmalar bugünden başlatılmalıdır

Üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

11 Mart 1996

DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ, DEMOKRASİNİN TEMEL TAŞIDIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Son günlerde düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne karşı olumsuz girişimler yoğunlaşarak artmaktadır.

Düşünce özgürlüğünün çağımıza uygun bir şekilde sağlanması için gerekli yasal düzenlemelere en kısa sürede gidilmeli ve artık sonuç alınmalıdır.

Değerli yazarımız Yaşar Kemal'e Düşünce Özgürlüğü ve Türkiye başlıklı kitabından dolayı verilen ceza aslında demokrasimize verilen bir cezadır. Verilen bu ceza ile insan hakları ve özgürlükler de cezalandırılmıştır.

Düşünceye karşı verilen bu ceza, gelecek açısından da umut verici değildir.

Artık ülkemizde insanlar düşüncelerini serbestçe dile getirebilmelidirler.

Değerli yazarımız Yaşar Kemal'e verilen cezayı kınıyor, demokrasinin ve özgürlüklerin çağımız gereklerine uygun bir yasal düzenlemeye kavuşması için her türlü çabayı göstereceğimizi bildiriyoruz.

Saygılarımla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan
Bayram Yıldırım

14 Mart 1996

SAĞLIK ALINIP SATILAMAZ

SSK VE DİĞER KAMU SAĞLIK KURUMLARI, DEVLETÇE DESTEKLENMELİ VE GELİŞTİRİLMELİDİR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Bilimsel tıbbın başlangıcı olarak belirlenen 14 Mart Tıp bayramının yıldönümü bu yıl da buruk olarak kutlanıyor.

Günümüzde sağlıklı yaşam, hasta hakları ve hekimlerimizin özgür ve bağımsız çalışma ortamı sorunları, en önemli ülke sorunlarından birisi olarak gündemdeki yerini korumaktadır.

SSK ve diğer kamu sağlık kuruluşlarının özelleştirme uğruna çökertilmesi yönünde de bazı çıkar çevrelerinin çabaları sürmektedir. Ayrıca, ülkemizdeki toplam nüfusun yaklaşık üçte biri sağlık güvencesinden yoksundur. Bu koşullarda önümüzdeki dönemde olumsuzlukların artarak süreceğini söyleyebiliriz.

Sürekli artan ilaç fiyatları, SSK ve diğer kamu sağlık çalışanlarının ücretlerinin yetersizliği ve hasta hakları gibi acil çözümlenmesi gereken sorunlar ile SSK ve kamu sağlık kuruluşlarının özelleştirilmek istenmesi gibi bir yığın yaşamsal sorunun ortada olduğu günümüzde Tıp bayramını anlamına uygun kutlamak da mümkün değildir.

- SSK ve kamu sağlık kurumları devletçe desteklenmeli, geliştirilip güçlendirilmelidir.
- Hekimlerimizin mesleklerini özgür ve bağımsız koşullarda uygulayabilmeleri sağlanmalıdır.

- Sağlık çalışanlarının ücretleri mesleklerinin gereğine göre belirlenmelidir.
- Sağlık çalışanlarının örgütlenme sorunu çözümlenmelidir.
- Sağlık alınıp satılamaz, sağlık alanı piyasa ekonomisine teslim edilmemelidir.

Tüm bu olumsuzluklara karşın tüm hekimlerin ve sağlık çalışanlarının bayramını kutlarız.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

25 Mart 1996

PARALI EĞİTİME HAYIR

ÜNİVERSİTELERDE DEMOKRATİK REFORM YAPILMALIDIR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

24 Mart günü “eşit, parasız eğitim” istemi ile Ankara’da toplanan binlerce öğrenci bir miting yaparak, bazı çıkar çevrelerinin üniversitelerin özelleştirilmesi isteklerine karşı çıktılar.

Çeşitli sendika ve demokratik kitle örgütlerinin de destek verdiği eylem sona ereceği sırada yine güvenlik güçlerinin müdahalesi ile son buldu. Parasız eğitim sloganı ile en haklı ve demokratik istemlerini haykıran öğrencilere karşı girişilen bu çağdışı tutum, hükümetin eğitime bakışının da bir göstergesi olmuştur. Olaylarda öğrencilere karşı gaz bombaları kullanılmış, yine sadece görevlerini yapan gazeteciler saldırıya uğrayarak yaralanmışlardır.

Haklı istemlerini dile getirmek, seslerini duyurabilmek için gösteri yapanlara karşı saldırı düzenleyenler, baskılarla hiçbir yere varılamayacağını artık bilmelidirler.

Yetkililerin öğrencileri suçlamasının ardında çaresizliğin belirtileri vardır. Üniversitelerin özelleştirilerek, eğitimin paralı hale getirilmesi sonucu binlerce işçi ve emekçi çocuğunun öğrenim eşitliğinden yararlanamayacağı gün gibi açıktır. Böylesi bir durumda da öğrencilerin seslerini mitinglerle duyurmak istemesi demokratik bir haktır.

Önce harçlarla başlayıp ardından, eğitimin özelleştirilmesini gündeme getirmek, ulusal gelir dağılımının son derece dengesiz olduğu ülkemizde, zaten bozuk olan eğitimde fırsat eşitliğini, “parası olan daha eşit” durumuna sokacaktır.

Zaman zaman olagelen doğal yığmsal tepkilerde, işçileri, emekçileri veya öğrencileri potansiyel suçluymuş gibi gören anlayış, çağdışı bir anlayıştır.

Öğrencilerin ve gazetecilerin hiçbir neden olmadan dövülmesini şiddetle kınıyoruz.

Üniversite öğrencilerinin haklı demokratik istemlerinin destekçisi olacağız

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına

Genel Başkan

Bayram Yıldırım

18 Nisan 1996

GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN MÜCADELELERİNİ YÜKSELTEN KAMU EMEKÇİLERİNİN YANINDAYIZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'na (KESK) bağlı 500.000 kamu emekçisinin, grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve yapılan yetersiz ücret zamlarına hayır demek için bugün gerçekleştirdiği işi bırakma eylemini, sendikamız Petrol-İş sonuna kadar desteklemektedir.

Uluslararası sözleşmelerde yer alan kamu emekçilerinin örgütlenme ve sendika kurma haklarına ilişkin maddeler Türkiye tarafından da imzalanarak kabul edilmiştir. Yetkililere, altına imza atılarak kabul edilen bu maddelere uymaları gerektiğini hatırlatıyoruz.

Anayasa'da yapılan son değişikliklerle, kamu emekçilerinin sendikal hakları güvence altına alınmışken, bugünkü iş bırakma eylemine ilişkin hükümet tarafından yapılan açıklamalar, kamu emekçilere tanınan anayasal hakkın kâğıt üzerinde kaldığını göstermektedir.

Ayrıca, ana muhalefet liderliği sırasında “isyan etmeyen memurun insanlığından şüphe ederim” diye açıklamalarda bulunan Başbakan Mesut Yılmaz'ın bugün bunun tam tersini söyleyerek bugün yapılacak eylemleri yasadışı ilan etmesi düşündürücü ve çelişkilerle doludur.

Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için üretimden gelen güçlerini kullanarak başlattıkları iş bırakma eylemini destekliyoruz.

Bu haklı mücadelelerinde kamu emekçilerinin yanındayız.

Saygılarımızla

25 Nisan 1996

EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ İSTEYEN ÖĞRENCİLERİN BU HAKLI İSTEMLERİNİ DESTEKLİYORUZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

24 Nisan günü “YÖK ve harçlar kaldırılсын, öğrencilere yönetimde söz ve karar hakkı verilsin, eğitim ve sağlıktaki özelleştirilmeler durdurulsun ve öğrenim hakkımız geri verilsin” haklı istemleri ile yurdun çeşitli yörelerinden gelerek İstanbul Üniversitesi önünde bir miting yapan öğrenciler demokratik istemlerini dile getirdiler. Üniversite Öğrencileri Koordinasyonunca düzenlenen miting halaylarla bir şenlik havasında geçti.

Ancak olgun bir şekilde geçen gösteriye güvenlik güçleri yine şiddetle karşılık verdi. Polis köpekleri ve panzerlerle alanı kuşatan güvenlik güçleri, öğrencilerin üzerine saldırarak, gözdağı vermeye çalıştı.

Senaryo hep aynı.

Geleceğimiz olan gençlerimize, öğrencilerimize nefretle saldırmak, öldürsiye vurmak ve gözaltına almak hiçbir şekilde haklı gösterilemez. Öğrencilerin bu haklı istemleri ülkemizdeki tüm emekçi çocuklarının ve ailelerinin de istemleridir. Bu istemlerin karşısına çıkmak ancak özel okul ve özel dersane sahiplerinin işine gelir.

Öğrencilerin bu gösteride attığı; “Polis boş durma Civan’ı yakala” sloganı, Türkiye’de yaşanan trajikomik olayların giderek boyutunun arttığını gözler önüne sermektedir. Güvenlik güçleri haklı istemlerini demokratik bir biçimde dile getiren öğrencilere ve gençlerimize zarar vermek için değil, topluma zarar verenleri etkisiz hale getirmek için vardır.

Yükseköğrenim Kanun Taslağı derhal geri çekilmelidir.

Öğrencilere karşı girişilen bu çağdışı davranışı tepkiyle karşılıyoruz.

Gözaltına alınan öğrenciler derhal serbest bırakılmalı, öğrencileri yaralayanlar belirlenerek cezalandırılmalıdır.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Mansur Burgucu
Genel Sekreter

25 Nisan 1996

1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR

Değerli üyelerimiz

1 Mayıs, dünyanın her yerinde işçilerin ve emekçilerin, bağımsızlık, demokrasi, eşitlik, özgürlük ve kardeşlik özlemlerinin dile getirildiği bir gündür.

1 Mayıs, yüzyılı aşkın bir süredir, işçi sınıfının zulüm ve yoksulluğa karşı çıktığı bir gündür.

Ve 1 Mayıs'lar, 1886'da Amerika'nın Şikago kentinde işçilerin SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ talebi ile başlattıkları genel grevin yıldönümüdür.

1 Mayıs 1996 kutlu olsun!..

Milyonlarca emekçi bugün, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışmasını haykırıyorlar.

Biz de ülkemizin çeşitli illerinde, alanlarda, işyerlerinde ve yaşamın her alanında aynı duygu ve düşünce birliği ile sesimizi yükseltiyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs!.. diyoruz

DEĞERLİ ÜYELERİMİZ

Bugün işçilerin, emekçilerin ve toplumun demokratik kesimlerinin her zamankinden daha çok birliğe ve dayanışmaya ihtiyacı vardır. Çünkü ülkemizde bunalım devam ediyor.

Bu bunalımı ortaya çıkaranlar emekçiler değildir ama krizin yükünü emekçiler çekiyor.

IMF ve Dünya Bankası'nın dayatmaları sonucu ortaya çıkan kriz tüm çalışanları ve emekçileri, açlık, yoksulluk ve işsizlik ile karşı karşıya bı-

rakıyor. Bu dayatmalarına boyun eğilmesini ulusal bağımsızlığımız açısından onurlu bulmuyoruz. İstikrar paketlerinin ardı arkası kesilmiyor. Bununla da kalınmıyor, çalışanlar mezarda emekli edilmek isteniyor. SSK gerçek sahiplerine teslim edilmelidir. SSK özerkleşmelidir.

DEĞERLİ ÜYELERİMİZ

Sorunlarımızın çaresi, demokrasidir.

Biz demokrasi istiyoruz.

Biz tüm çalışanlar için özgür bir toplu sözleşme ve örgütlenme düzeni istiyoruz.

Biz demokratikleşmenin artık vaat olmaktan çıkarılarak hayata geçirilmesini, başta anayasa olmak üzere, tüm yasaların demokratikleşmesini istiyoruz.

Biz, barış içinde yaşayan bir Türkiye istiyoruz.

Bugün halaylarımızla, bildirilerimizle, birliğimiz ve gücümüzle kazanılmış haklarımızın gasp edilmesine hep birlikte DUR!.. diyeceğiz. Ülke düzeyinde sesimizi yükseltip, haklı istemlerimizi dile getireceğiz...

Yaşasın İşçi Sınıfının Örgütlü Birliği, Mücadele ve Dayanışması!..

Yaşasın 1 MAYIS!..

Bu yıl her ikisini de birlikte yaşadığımız, Kurban bayramınızı ve 1 Mayıs bayramınızı kutlar aydınlık, mutlu ve sağlıklı günler dileriz.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

ise ilk legal 1 Mayıs kutlaması girişimi 1989'da oldu. Şişhane'de polis kurşunlarıyla Mehmet Akif Dalcı hayatını kaybetti. 1990'da ise bu kez üniversite öğrencisi Gülay Beceren aldığı kurşun yarası ile felç oldu.

1 MAYIS 1996

1 Mayıs 1996 kutlamaları Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK öncülüğünde kitlesel olarak İstanbul Kadıköy'de gerçekleştirildi. Ancak daha kutlamaların başında, toplanma alanı olan Söğütözü meydanına girişte üst araması yaptırmak istemeyen bir grubun üzerine polisin ateş açması sonucu iki yurtsever Hasan Albayrak ve Dursun Adabaş yaşamını yitirdi.

Polisin bu saldırısına rağmen yürüyüş başladı ve Kadıköy'e ulaşıldı. Kadıköy meydanında kutlamalar ve konuşmalar devam ederken alana ulaşan bazı siyasi gruplar konuşmaların yapıldığı kürsüyü işgal ederek sendikacıları kürsüden indirdiler.

Kontrolsüz ve hiçbir otorite kabul etmeyen kitle miting dağılımında saldırı olaylarına başladı.

Kitlenin içine sızan kışkırtıcılar ve bazı sivil polisler olayları daha da büyüttüler. Burada da yine polisin açtığı ateş sonucu Levent Yalçın hayatını kaybetti. Polis yüzlerce kişiyi gözaltına aldı.

1 MAYIS 1996'NIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

1996 1 Mayıs'ı dört konfederasyonun öncülüğünde kutlamasına rağmen sendikaların en az işçi ile katıldığı 1 Mayıs olarak da tarihe geçti. Sadece İstanbul'daki üye sayıları yüzbinlerle ölçülen işçi sendikaları pankart-

larının arkasında 50-100 kişilik kortejleriyle oldukça zor bir durumda kaldılar. Hak-İş ise "koskoca" konfederasyon pankartı arkasında 20-30 kişi ile alana gelmişti. Petrol-İş sendikamızın durumu da diğer sendikalardan pek farklı değildi. Sendikamızın pankartı arkasında birkaç yüz işçi vardı. İşçilerin katılımının bu derece düşük olmasını çeşitli mazeretlerle açıklamak olası... Kurban Bayramı'na denk gelme-

si bir mazeret olabilir mi? Biz Petrol-İş sendikası olarak hiçbir mazeretin arkasına sığınmaya çağız. Hem Genel Merkez olarak, hem de şubeler olarak tabanımızla yeterli kadar bağ kuramadığımız bir kez daha gün ışığına çıkmış oldu. Eğitim çalışmalarımıza veya temsilciler toplantılarımıza gelen üyelerimizi bile 1 Mayıs alanına getiremedik. Bu önemli bir eksikliğimiz. Bu eksikliğimizi nasıl gidereceğiz? Üyelerimizle nasıl daha sıkı kucaklaşacağız? Başkanlar Kurulu toplantılarında bu sorularda cevaplarını aramamız gerekiyor.

1997 1 Mayıs'ına daha kitlesel, daha örgütlü katılımı sağlamak için bu günden çalışmaya başlamamız gerekiyor. Son olarak Türk-İş ve DİSK Genel Başkanlarının açıklamalarına da değinmek istiyoruz.

Sayın Bayram Meral, 1 Mayıs öncesi, "Bu meydanlarda kutladığımız son 1 Mayıs, bundan sonra kırılara çıkacağız..." dedi...

Sayın Rıdvan Budak ise 1 Mayıs sonrası televizyon kanallarındaki turunda "...Polis güvenliği sağlayamıyorsa, yetersiz kalıyorsa askerden yardım alıyordı..." diyor.

Biz her iki başkanın görüşüne de katılmıyoruz.

Gerektiği her zaman alanlara çıkacağız.

1 Mayıs'larda da alanlarda olacağız.

Ve bırakın kitlenin güvenliğini, kürsümüzün güvenliğini dahi sağlayamıyorsak o alanlara çıkmaya elbetteki hakkımız olmayacaktır.

Ancak biz 1997 1 Mayıs'ında da alanlarda olacağız ve işçi sınıfımız kendi güvenliğini kendisi sağlayacaktır.

Bu kararlılıkla 1 Mayıs 1997'ye hazırlanacağız.

02 Mayıs 1996

1 MAYIS BAYRAMIMIZI PROVOKASYON TESLİM ALDI

1 Mayıs, işçi sınıfının ‘Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü’dür.

1 Mayıs, dünyanın her yerinde işçilerin ve emekçilerin, bağımsızlık, demokrasi, eşitlik, özgürlük ve kardeşlik özlemlerinin dile getirildiği bir gündür.

1 Mayıs, yüzyılı aşkın bir süredir, işçi sınıfının zulüm ve yoksulluğa karşı çıktığı bir gündür. Ve 1 Mayıs’lar, 1886’da Amerika’nın Şikago kentinde işçilerin SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ talebi ile başlattıkları genel grevin yıldönümüdür.

Tüm dünyada emekçiler 1 Mayıslarda, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışmasını dile getirirler.

Biz de ülkemizde 1 Mayıslarda, alanlarda, işyerlerinde ve yaşamın her alanında aynı duygu ve düşünce birliği ile istemlerimizi dile getirerek bayramımızı kutlarız.

Ancak, 1977 1 Mayıs’ında olduğu gibi; bazı çıkar gruplarınca, ülkemizdeki 1 Mayıs kutlamaları zaman zaman provokasyona getirilmektedir.

Emekçilerin ve toplumun demokratik kesimlerinin her zamankinden daha çok birliğe ve dayanışmaya ihtiyacı olduğu ülkemizde, 1996 1 Mayıs kutlamaları sırasında yaratılan provokasyon sonucu üç kişi yaşamını yitirdi ve onlarca kişi yaralandı.

İşçilerin katılımının az olduğunun gözlemlendiği 1 Mayıs kutlamaları sırasında çıkan olayların içinde hiçbir işçi sendikası yer almadı. İşçiler büyük bir olgunluk içinde, kürsünün işgal edilmesine bile tepki göstermedi.

Olaylara karışan veya karışmayanların, yaratılan provokasyondan kimlerin zarar gördüğünü düşüncelerinde yarar görüyoruz.

İşçilerin ve emekçilerin çözümlenmesi gereken yaşamsal sorunları varken emeğin bayramına karşı girişilen bu provokasyon, yüz binlerce işçi ve emekçinin sorunlarını dile getirmesinin de önünü tıkamıştır.

Tüm bu sorunların temelinde ülkemizin hâlâ tam olarak demokratikleşememesi yatmaktadır. Ülkemizde demokratikleşme artık vaat olmaktan çıkarılmalı, başta anayasa olmak üzere, tüm yasalar demokratikleştirilmelidir

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

17 Mayıs 1996

POLİSAN'DA MEYDANA GELEN PATLAMADAN, GREV KIRICI İŞVEREN SORUMLUDUR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamızın örgütlü olduğu Gebze Dilovası'nda kurulu POLİSAN Kimya San. A.Ş.'de 16 Mayıs 1996 Perşembe akşamı saat 21.00'da meydana gelen kaza sonucu biri ağır olmak üzere üç işçi ağır yaralanmış ve patlamanın etkisiyle çevredeki ev ve işyerlerinin camları kırılmıştır.

Sendikamız BİTLİS Holding'e bağlı POLİSAN ve İZMİR KİMYA işyerlerinde işverenin uzlaşmaz ve sendikal örgütlülüğü yok etme girişimlerine karşı 17 Mayıs 1995 tarihinde greve çıkmıştı. Greve çıktığımız ilk günden bu yana grevimizi kırmaya çalışan işveren, sokaktan çağırdığı taşeron ve müteahhit işçileriyle yasadışı olarak üretimini devam ettirdi. Sendikamızın, işverenin grevci işçilerin yerine dışardan işçilerle üretimi devam ettirdiğine dair açtığı davalar ve tespitlerin olumlu çıkmasına rağmen, işveren yasa tanımaz tutum ve tavrını sürdürmüştür.

Sendikamız, kimya sanayii gibi her an iş kazalarına ve tehlikelere açık bir işkolunda deneyimsiz işçilerin çalıştırılmasının başta işçilere, işyerine, çevreye ve diğer işyerlerine verebileceği zararlar konusunda işvereni defalarca uyarmıştır. Ne var ki sendikamızın bu samimi uyarılarını dahi dikkate almayan ve hiçbir anlaşmaya yanaşmayan POLİSAN işvereni, deneyimsiz taşeron işçisi çalıştırmaya devam etmiştir. Baştan beri yaptığımız bu uyarılara rağmen, grev süresince işyerinde çeşitli kereler meydana gelen iş kazaları sonucu ölümler ve yaralanmalar devam etmiştir. Dün akşam üretim sahasında yaşanan patlama sonucu üç işçinin yaralanması ve çevreye verdiği zarar sendikamızı uyarılarında bir kez daha haklı çıkarmıştır.

POLİSAN işverenin, 10-15 yıllık iş deneyimine sahip grevci işçilerle anlaşmamakta direnmesi ve grev kırıcı tutumunu devam ettirmesi sonucu işyerinde daha çok kazalar meydana gelir. POLİSAN’da bugüne kadar olan ve bundan sonra da meydana gelebilecek iş kazaları ve patlamalardan POLİSAN işvereni sorumludur, bu konuda tüm yetkilileri görev başına çağırıyoruz. Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Haziran 1996

6 MİLYAR DÜNYALININ GÖZLERİ ÖNÜNDE, KİŞİLERİN DEMOKRATİK HAKLARI SALDIRIYA UĞRADI

8 ve 9 Haziran günleri, demokratik istemlerini kamuoyuna duyurabilmek için İstanbul'da İHD, ÇHD ve başta KESK olmak üzere sendikaların yaptıkları gösteriler güvenlik güçlerinin saldırısına uğradı.

Haklı istemlerini yetkililere ve kamuoyuna duyurmak amacıyla olan demokratik kuruluş temsilcilerine karşı art arda yapılan bu saldırının ardında, kitlelerin demokratik tepkilerini sindirmek, kişileri hak arayamaz duruma getirmek düşüncesi yatmaktadır.

Habitat toplantıları sırasında, güvenlik güçlerinin bu çağdışı davranışı, bizleri; “ülkemizi uygar dünyadan soyutlamak isteyen zihniyetin ürünü” düşüncesine sevk etmektedir.

Demokrasilerin olmazsa olmaz kurallarından birisi de bireylerin düşüncelerini serbestçe dile getirmeleridir. Basın açıklaması yapmak için toplananlara karşı girişilen saldırılar başta demokrasimizi yaralamaktadır. Olaylar sırasında sadece görevlerini yapan gazeteciler bile saldırıya uğramıştır. Yaşanan hükümet bunalımının ardına sığınarak, görevini yapan basın mensuplarının da yaralanması, ülkemizin içinde bulunduğu demokratik bunalımın son göstergesi olmuştur. Olaylar sırasında yüzlerce kişi haksız gerekçelerle gözaltına alınmış ve yaralananlar olmuştur.

Demokrasimizin bu gibi haksız olaylara tahammülü yoktur. Kişilerin hak arama özgürlükleri hiçbir gerekçe ile engellenemez.

Güvenlik güçlerinin çifte standart göstererek, kimilerince yapılan izinsiz gösterilere müdahale edilmezken, demokratik taleplerini dile getirmek isteyenlere karşı tüm dünyanın gözleri önünde yapılan bu çağdışı

davranışları kınıyor, halen gözaltında bulunanların bir an önce serbest bırakılmasını istiyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Mansur Burgucu
Genel Sekreter

25 Haziran 1996

23 VE 24 HAZİRAN GÜNLERİNDE DEMOKRASİ DÜŞMANI KARANLIK GÜÇLER YİNE SAHNEDEYDİ

Siyasi istikrarsızlığın sürdüğü bir ortamda, daha önce de gördüğümüz bir takım karanlık senaryolar yine sahneye konuyor.

Ülkenin demokrasisi ve milli duyguları hedef alınarak, ilk önce Diyarbakır Söz gazetesine saldırı, ardından; HADEP kongresinde ulusal bağımsızlığımızın simgesi bayrağımızın asıldığı yerden indirilmesi, kongreden dönen HADEP'lilere yapılan kanlı saldırı ve dün de Ankara'da DGM'deki duruşmayı izlemeye gelen Emek Partililere yapılan saldırı. Peş peşe gelen bu olaylar Türkiye'de işçi ve emekçilerin özlediği demokratik düzene vurulan büyük bir darbedir. Özellikle, bayrağımıza karşı yapılan saygısızlık; ülke bütünlüğü, demokratik düzeni ve insan haklarını hedef almıştır. Her ulusun en hassas noktalarından en önemlisi bayraklarıdır. Bayrağımız emperyalizme karşı onurlu bir mücadelenin zafer simgesidir. Bu mücadele içinde Anadolu toprakları üzerinde yaşayan herkes yer almış, her aileden en az bir şehit verilmiştir. Ulusal bütünlüğümüz bazı karanlık güçlerce yıllardır bölünmeye, demokratik düzen bozulmaya çalışılıyor. Böylesi bir ortamda ulusal birlik ve beraberliğimizi korumak isteyen herkesi sağduyulu olmaya çağırıyoruz.

Son aylarda oluşan hükümet boşluğu sonucu, öğrencilerin, işçi ve emekçilerin, kayıp ailelerinin ve cezaevi koşullarına karşı seslerini duyurmak isteyen tutuklu ve hükümlülerin toplumsal hak ve arayışlarına karşı yapılan baskılar toplumu olumsuz yönde etkilemekte, enflasyon ve hayat pahalılığı altında ezilen geniş yığınları umutsuzluğa sürüklemektedir.

Seçimler öncesi sınırsız vaatler verenleri, sorumluluklarını yerine getirmeye ve siyasi istikrarsızlığa son vermelerini istiyoruz.

Saygılarımızla

Sayı 97 Temmuz 1996

petrol-iş

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası Aylık Yayın Organı

Genişletilmiş
Başkanlar Kurulumuz Toplandı.

**ÖRGÜTLENME
ÇALIŞMALARIMIZ
HIZLANDIRILIYOR**

28 Haziran 1996

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamızın 23. Dönem 2. Olağan Genişletilmiş Başkanlar Kurulu, 27-28 Haziran 1996 günlerinde İstanbul'da genel merkezimizde toplanmış, aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

Ülkemizde yaşanan derin ekonomik krizin bir yansıması olan siyasi kriz, 24 Aralık genel seçimleriyle de aşılammıştır. 60 günde kurulan DYP-ANAP koalisyonu, vurgun, soygun, yolsuzluk, örtülü ödenek tartışmalarıyla 90 günde sona ermiş, buna karşın yeni hükümet kurma girişimleri yaklaşık bir aydır devam etmektedir. Hükümet boşluğu ve yaşanan siyasi belirsizlik, işçi ve emekçi yığınlarının ekonomik ve demokratik sorunlarını her geçen gün daha da derinleştirmektedir. Bugün parlamenter rejim dışındaki arayışların önünü kesmek ve ülkenin içerisinde bulunduğu ekonomik, siyasal ve sosyal sorunlarından çıkış yollarının bulunması için istikrarlı bir hükümetin bir an önce kurulması gerekmektedir.

Ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesi sonucu işçi ve emekçi yığınlar üzerindeki baskı politikaları da artmıştır. Özellikle 1 Mayıs sonrası, enflasyon altında ezilen, demokrasi mücadelesi veren emekçi yığınların seslerini yükseltmesi sistemli baskılarla engellenmektedir. Mehmet Ağar'ın Adalet Bakanlığı'na getirilmesiyle birlikte cezaevlerine yönelik baskıların artması sonucu siyasi tutukluların başlattıkları açlık grevleri ölüm sınırına yaklaşmıştır. Tutuklu yakınları ve kayıp aileleri ile cezaevlerinde insan onuruna yakışır bir biçimde yaşamak isteyen tutuklulara yönelik saldırıların bir an önce son bulması için siyasi yetkililer üstlerine düşen sorumlulukları yerine getirmelidirler.

Son HADEP Genel Kurulu'nda Türk Bayrağı'nın yerlere atılmasını kınamamak mümkün değildir. Emperyalizme karşı verilen mücadelenin bir yansıması olan bayrağımız, bu ülke mozağının de bir sembolüdür. Bu olayın halklar arasındaki kardeşlik duygularını zedelemesine, düşmanlıkları körüklemesine izin vermemek için olaylara soğukkanlı ve sağduyulu yaklaşmak zorundayız. Kaldı ki kongre sonrası HADEP üye ve yöneticilerine yönelik tutuklama, dövme ve silahlı saldırı sonucu üç kişinin yaşamını yitirmesini de kınamamak mümkün değildir. Bugün yaşanan Kürt sorunu demokratik yaklaşımlarla kalıcı ve gerçekçi bir çözüme kavuşacaktır. HADEP kongresinde yaşanan olaylar ise bu olayın çözülmesinden ziyade önünü tıkayan gelişmelere sahne olmuştur.

Sendikamız, ülkenin bütünlüğünün, Misak-ı Milli sınırları içerisindeki varlığının ve bayrağının tartışma konusu yapılmasının karşısında yer alırken, ülkede var olan sorunların da demokratik bir biçimde tartışılarak çözülmesinden yanadır.

Emek Partisi'nin kapatılmasına yönelik Anayasa Mahkemesi'nde ön savunma vermek amacıyla Ankara'da Emek Partisi genel merkezi önünde toplanan Emek Partisi üye ve yöneticilerine polisin vahşice saldırmasını onaylamak ve görmezden gelmek mümkün değildir. Ülkemizdeki işçi ve emekçi yığınların siyaset yapmasını engelleyen parti kapatma gibi antidemokratik uygulamaları ve partilerine sahip çıkmaya çalışan emekçi yığınlarla yönelik saldırıları şiddetle kınıyoruz.

Ekonomik ve siyasi istikrarsızlığın tüm faturası işçi ve emekçi yığınlarla kesilirken, hazırlanan yeni yasa tasarıları ile kazanılmış haklarımız elimizden alınmaya çalışılmaktadır. IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının istekleri doğrultusunda hazırlanan ve mezar da emekliliği öngören yasa tasarısı ile her ilin valisine Olağanüstü Hal Valisi'nin yetkilerini veren İl Özel İdare Yasası, Bakanlar Kurulu'nda imzaya açılmıştır. En temel insan hakkı olan sağlıklı yaşam hakkını işçi ve emekçilerin ellerinden almaya çalışan sosyal reform paketlerine ve buna karşı gelişecek toplumsal muhalefeti şiddet uygulamaları ile bastırmaya yönelik yeni saldırı yasalarına karşı tüm demokrasi güçlerini birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

İşçilerin anayasal ve yasal hakkı olan örgütlenme hakkı bugün de işve-

renlerin baskı uygulamaları ile engellenmeye çalışılmaktadır. Sendikamız 1996 yılını örgütlenme yılı ilan etmiş ve bu doğrultuda öncelikle Trakya, Gebze ve Bursa şubelerimizde düzenlediği toplantılarla çalışmalarını hızlandırmıştır. Sendikamız yalnız örgütsüz işyerlerinde değil örgütlü olduğumuz işyerlerinde de sağlam, güçlü bir örgütlülük için gerekli çalışmalarını yoğunlaştıracaktır.

BP, MOBIL ve SHELL’de yaşanan sendikasızlaştırma uygulamalarına karşı tüketim tercihimizi kullanacağız. Bu kampanyaları sendikalaşmayı engelleyen diğer şirketlere karşı da yaygın bir şekilde uygulayacağımızı şimdiden beyan ederiz.

Kamu sektöründe yaklaşan toplu sözleşme sürecine ilişkin olarak Türk-İş içerisinde koordinasyonun sağlanması ve geçen yıl yaşanan olumsuzlukların yaşanmaması için yeni bir anlayış ile hareket edilmesi ve 120 gün önceden yetki işlemlerine başlanması konusunda Türk-İş içerisinde birliğin sağlanması gerekmektedir.

Bütçedeki istikrarsızlık nedeni ile her fırsatta açığını ücretlilerden çıkarma alışkanlığının bir sonucu olarak; şimdi de ücretlilerden yıllardır kesilen zorunlu tasarruf nemalarına el konulmak istenmektedir. Bu kelimenin tam anlamı ile kişilerin mülkiyet hakkına tecavüzdür. Kişilerin rızası alınmadan tasarruflarına el konulmak istenmesi kabul edilemez.

Örgütlenmenin önündeki yasal engellerin kaldırılması için mücadele etmek, demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Örgütlülük düzeyi, çağdaş ve uygar ülke ölçeklerindendir. Başta işçi ve emekçiler olmak üzere geniş kitlelerin özlemi olan çağımıza yaraşır bir demokratik düzene geçmemizin yolu, her alanda örgütlenebilmektir. Örgütlenmenin önündeki yasal engellerin bir an önce kaldırılması için mücadele edilmelidir.

Tüm üyelerimize ve kamuoyuna saygıyla duyurulur.

08 Temmuz 1996

DEMOKRASİ GÜÇLERİNİ, POLİSAN İŞÇİLERİNİN HUKUK SAVAŞINDA YANIMIZDA GÖRMEK İSTİYORUZ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamız, örgütlü olduğu POLİSAN ve İZMİR KİMYA işyerlerinde işverenin uzlaşmaz katı tutumu ve sendikal örgütlülüğü yok etme girişimleri sonucunda 17 Mayıs 1995 tarihinde greve çıktı. İşverenin daha greve çıkmadan önce başlayan yasa tanımaz saldırıları karşısında sendikamız, üyelerimizin demokratik ve yasal haklarını korumak için aşağıda kısaca özetlemeye çalıştığımız bir hukuk savaşını da başlatmıştır.

İşveren, daha toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken bir kısım üyelerimizin iş akitlerini toplu olarak feshetmiş, diğer üyelerimizin tamamına yakınına da yine kendine bağlı diğer şirketlere nakletme girişimlerini başlatarak olası bir grevi baştan kırmaya çalışmıştır. Sendikamız, işverenin bu yasadışı lokavt uygulamasının tespiti ve ihtiyati tedbir yolu ile durdurulması için dava açmıştır. Nitekim Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişleri ile bilirkişinin işyerinde yaptığı incelemeler sonucunda hazırladıkları raporlar iddialarımızı doğrular nitelikte olmasına rağmen Kocaeli 1. İş Mahkemesi aleyhimize karar vererek davamızı reddetmiştir.

Greve çıktığımız gün işveren dışarıdan işçiler getirerek, üretimine devam etmiştir. Sendikamız, yasadışı üretimin tespiti ve önlenmesi için Gebze İş Mahkemesi'ne dava açmıştır. Yargılama sırasında yaşanan bir yığın olumsuzluğa karşın 06.12.1995 tarihinde mahkeme işyerinde çalıştırılan işçilerin yasaya aykırı olarak çalıştırıldığının tespitine karar vermiş ve tespit kararı Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nce onanarak kesinleşmiştir. Sendikamız, iş bu tespit kararına dayanarak yasadışı çalıştırı-

lan bu işçilerin çalıştırılmaması için yeni bir dava açmış ve dava sonuna kadar da bu şekilde işçi çalıştırılmasının ihtiyati tedbir kararı ile durdurulmasını talep etmiştir.

Gebze İş Mahkemesi, ihtiyati tedbir kararı verilmesi konusundaki ısrarlı talebimize rağmen 27.03.1996, 22.04.1996 ve 05.06.1996 tarihlerinde yapılan duruşmalarda talebimizi “tedbir kararı verilmesi hususunun gerekiyorsa daha sonra düşünülmesine” demek suretiyle sürekli olarak geçiştirmiştir.

Grevimiz bir yılı aşan bir süredir devam ederken işverenin yasalara aykırı üretimini sürdürmesi, üyelerimizi, hem maddi hem de manevi anlamda mağdur etmektedir. Özel televizyonlara milyarlarca lira tutarında insanı ve doğayı koruyucu reklam filmleri yaptıran POLİSAN işvereni, diğer yandan POLİSAN’a yıllarını vermiş üyelerimize ve ailelerine karşı gayriinsani bir tutum sergilemektedir. Sendikamız, bağımsız yargı organlarının işverenin yasaları hiçe sayan uygulamaları karşısında daha adil davranmasını talep ederken, tek bir üyemiz de kalsa bu hukuk savaşını sonuna kadar sürdürmekte kararlıdır. POLİSAN işçilerini bu mücadelelerinde yalnız bırakmamak için tüm sınıf kardeşlerimizi ve demokrasi güçlerini 10 Temmuz 1996 saat 10.50’de Gebze Adliyesi’ne bekliyoruz.

Kamuoyuna duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

09 Temmuz 1996

SENDİKAMIZ DÜN UYARDI BUGÜN DE UYARIYOR: POLİSAN'DA YAŞANAN İŞ KAZALARI HAFİFE ALINAMAZ

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Sendikamız BİTLİS Holding'e bağlı POLİSAN ve İZMİR KİMYA işyerlerinde işverenin uzlaşmaz ve sendikal örgütlülüğü yok etme girişimlerine karşı 17 Mayıs 1995 tarihinde greve çıkmıştı. Greve çıktığımız ilk günden bu yana grevimizi kırmaya çalışan işveren, sokaktan çağırdığı taşeron ve müteahhit işçileriyle yasadışı olarak üretimini devam ettirdi. Sendikamızın, işverenin grevci işçilerin yerine dışarıdan işçilerle üretimi yasadışı devam ettirdiğine dair açtığı davaların sürüncemede kalması sonucunda işveren yasa tanımaz tutum ve tavrını sürdürmüştür.

Sendikamız, kimya sanayii gibi her an iş kazalarına ve tehlikelere açık bir işkolunda deneyimsiz işçilerin çalıştırılmasının başta işçilere, işyerine, çevreye ve diğer işyerlerine verebileceği zararlar konusunda işvereni defalarca uyarmıştır. Ne var ki sendikamızın bu samimi uyarılarını dahi dikkate almayan ve hiçbir anlaşmaya yanaşmayan POLİSAN işvereni, deneyimsiz taşeron işçisi çalıştırmaya devam etmiştir. Baştan beri yaptığımız bu uyarılara rağmen, grev süresince işyerinde çeşitli kereler meydana gelen iş kazaları sonucu ölümler ve yaralanmalar devam etmiştir. 16 Mayıs 1996 tarihinde üretim sahasında yaşanan patlama sonucu üç işçinin yaralanması ve çevreye verdiği zarar sendikamızın uyarılarında ne kadar haklı olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Nitekim sendikamız, 17 Mayıs 1996 tarihli açıklamasında; POLİSAN işverenin, 10-15 yıllık iş deneyimine sahip grevci işçilerle anlaşmamakta direnerek, işyerinde vasıfsız müteahhit işçilerini çalıştırmaya devam etmesinin işyerinde daha çok kazalara neden olacağını belirterek yetki-

lileri görev başına çağırmıştır. Sendikamızın yaptığı bu basın açıklamasından yaklaşık 1,5 ay sonra oldukça ciddi bir patlama daha yaşanmıştır. 8 Temmuz 1996 tarihinde saat 15.00 sıralarında meterol adıyla bilinen ve boya yapımında kullanılan patlayıcı özelliğe sahip hammadde tankında meydana gelen patlama yalnız POLİSAN'ı değil çevrede bulunan tüm işyerlerini ve yerleşim bölgesini de tehdit etmiştir. Bu doğrultuda yetkili ve sorumluları bir kez daha uyarıyoruz. POLİSAN'da yaşanan iş kazaları hafife alınamaz, Dilovası'nda yaşayanların can ve mal güvenliği için işverene gerekli uyarılar bir an önce yapılmalıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

24 Temmuz 1996

TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİN İNSANİ TALEPLERİ KABUL EDİLMELİDİR

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Cezaevlerinde insanca yaşama koşullarının sağlanması amacıyla başlatılan açlık grevleri ve ölüm oruçları sonucu Aygün Uğur, Altan Berdan Kerimgiller ve Bilginç Özkeskin yaşamını yitirirken hükümet vurdum-duymaz tavrını sürdürmektedir.

Cezaevlerinin insanileştirilmesinden başka amaçları olmayan tutuklu ve hükümlülerin dünyanın gözü önünde ölmesine seyirci kalan, tutuklu yakınlarının haklı protestolarını şiddetle bastırmaya çalışan hükümet açıkça cinayet işlemektedir. Tüm dünyanın ve toplumun gözleri önünde işlenen bu cinayetlere karşı duyarlı her insan ve örgüt, demokratik tepkisini ortaya koymalıdır. İnsanlık onuruna yaraşır bir yaşam için ölümü göze alan tutuklu ve hükümlülerin insanca yaşaması önünde engel teşkil eden Ağar-Kazan genelgeleri kaldırılarak, Eskişehir tabutluğu kapatılmalıdır.

Hükümet daha fazla ölümün, sakat kalmanın önüne geçmek için tutuklu ve hükümlülerin taleplerini acilen karşılayarak bu çılgılığa kulak vermeli ve gerekli önlemleri acilen almalıdır. Aksi takdirde hükümet gerek Türkiye gerekse dünya kamuoyu önünde cezaevlerindeki ölümlerin getireceği ağır siyasi bedelleri ödemek zorunda kalacaktır.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Mansur Burgucu
Genel Sekreter

01 Ağustos 1996

ASGARİ ÜCRET YİNE SEFALET ÜCRETİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

%100'lere varan artış oranlarında açıklanan asgari ücret gerçekte %90'lardaki yüksek enflasyon karşısında hiçbir anlam ifade etmiyor. Kaldı ki asgari ücret, 1993'ten bu yana gerçek değer olarak sürekli bir düşüş içindedir.

1996 yılı için net 11 milyon 84 bin olarak açıklanan asgari ücret, 1996 yılı ortalaması olarak net 7 milyon 371 liradır.

Refah Partisi-DYP Koalisyon Hükümeti, vaatlerinin tersine asgari ücrette gerçek değer açısından bir artış getirmemiştir ve 1980'ler öncesi düzeyde dahi değildir. Yakın geçmişte ise 1992 ve 1993 yıllarından da düşüktür.

4 milyon 350 bin aktif SSK'lının yalnızca 1 milyon 100 bininin sendikalı olduğu göz önüne alınırsa, az bir bölüm yüksek ücret alanlar dışında yaklaşık 3 milyon işçi doğrudan asgari ücretten etkileniyor durumdadır. SSK'lı olmayan işçi sayısı da yaklaşık 5 milyon olup bu işçiler de doğrudan asgari ücretten etkilenmektedirler.

Bu durumda 5 milyonun üzerinde işçinin asgari ücretle geçindiği söylenebilir.

Ancak yeni açıklanan asgari ücret 1963 yılından dahi %33 oranda daha düşüktür.

Asgari ücretin vergi dışı bırakılması yıllardır söylenir ve ancak sürekli de düşük belirlenir. Adeta psikolojik telafi olarak vergi dışı bırakılmasının propagandası yapılmaktadır. Oysa önemli olan yeterli bir asgari ücret düzeyinin belirlenmesidir. Vergi alınmayacağı ileri sürülmesi ise hem bir oyalamacadır ve hem de sorun bu değildir. Gündem çarpıtılmaktadır. Vergi alınsın, ancak en az geçimi sağlamaya yetecek düzeyde belirlensin.

Bizim hesaplarımıza göre asgari ücret 1970 yılı düzeyinde dahi belirlenseydi

net 21 milyondan aŗađı olmamalıydı. Belirlenen yeni asgari ücret yine sefalet ücreti olmaktan kurtulamamıştır.

Petrol-İŗ Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

Ek: Asgari ücret tablosu

Ek: 1963-1996 Yıllarında Belirlenen ve Yıl Ortalamalarına Göre Brüt-Net Aylık Asgari Ücretler (TL)

	Belirlenen	Yıl ort.	Gerçek yıl ort.	Belirlenen net	Yıl ort. net	Gerçek yıl	DİE tüketici fiyatları endeksi	
1963	267,3	267,3	267,3 100,0	243,5	243,5	243,5	100,0	100,0
1964	280,2	280,2	279,6 104,6	254,5	254,5	254,0	104,3	100,2
1965	291,0	291,0	277,6 103,9	263,4	263,4	251,3	103,2	104,8
1966	321,6	321,6	283,1 105,9	288,8	288,8	254,2	104,4	113,6
1967	372,3	372,3	287,2 107,4	330,7	330,7	255,1	104,8	129,6
1968	372,3	372,3	270,4 101,2	344,7	344,7	250,4	102,8	137,7
1969	512,0	442,2	306,5 114,7	474,5	409,6	283,9	116,6	144,3
1970	512,0	512,0	328,9 123,0	474,5	474,5	304,8	125,2	155,7
1971	512,0	512,0	276,4 103,4	472,5	472,5	255,1	104,7	185,3
1972	702,0	527,9	246,9 92,4	610,0	484,0	226,4	93,0	213,8
1973	702,0	702,0	288,0 107,8	603,0	603,0	247,4	101,6	243,7
1974	1.200,0	951,0	314,9 117,8	948,9	776,0	257,0	105,5	302,0
1975	1.200,0	1.200,0	327,9 122,7	941,9	945,4	258,3	106,1	366,0
1976	1.800,0	1.550,0	360,8 135,0	1.302,5	1.152,3	268,2	110,1	429,7
1977	1.800,0	1.800,0	332,5 124,4	1.302,5	1.302,5	240,6	98,8	541,4
1978	3.300,0	3.300,0	376,5 140,9	2.164,8	2.164,8	247,0	101,4	876,5
1979	5.400,0	4.700,0	328,0 122,7	3.276,9	2.906,2	202,8	83,3	1.433,0
1980	5.400,0	5.400,0	193,9 72,6	3.276,9	3.276,9	117,7	48,3	2.784,4
1981	10.000,0	8.466,7	221,0 82,7	7.196,0	5.889,6	153,7	63,1	3.831,3
1982	10.000,0	10.000,0	196,7 73,6	7.193,9	7.193,9	141,5	58,1	5.084,2
1983	16.200,0	16.200,0	242,5 90,7	10.946,6	10.946,6	163,9	67,3	6.680,6
1984	24.525,0	22.443,8	226,4 84,7	16.420,9	15.052,3	151,8	62,4	9.914,0
1985	41.400,0	28.743,8	200,0 74,8	27.999,9	19.315,7	134,4	55,2	14.375,3
1986	41.400,0	41.400,0	214,0 80,0	28.037,4	28.018,7	144,8	59,5	19.349,1
1987	74.250,0	57.825,0	215,2 80,5	49.094,2	38.565,8	143,5	58,9	26.875,9
1988	126.000,0	100.125,0	212,4 79,5	83.766,0	66.430,1	140,9	57,9	47.140,3
1989	225.000,0	167.250,0	209,2 78,3	141.975,0	108.019,8	135,1	55,5	79.950,0
1990	414.000,0	303.750,0	232,2 86,9	261.954,0	191.966,3	146,8	60,3	130.798,2
1991	801.000,0	575.250,0	264,9 99,1	502.921,0	362.356,9	166,9	68,5	217.125,0
1992	1.449.000,0	1.071.000,0	290,0 108,5	907.839,0	671.636,8	181,9	74,7	369.329,7
1993	2.497.500,0	1.885.875,0	307,4 115,0	1.563.473,0	1.181.019,8	192,5	79,1	613.456,6
1994	4.173.750,0	3.056.250,0	241,5 90,3	2.759.429,0	1.962.125,0	155,0	63,7	1.265.561,1
1995	8.460.000,0	5.245.312,0	220,5 82,5	5.514.192,0	3.448.119,8	144,9	59,5	2.379.254,8
1996	17.010.000,0	11.310.000,0	250,2 93,6	11.084.652,0	7.371.012,0	163,1	67,0	4.520.584,1

Not: 1996 yılı enflasyonu %90 olarak tahmin edildi. Petrol-İş Araştırma

Özelleştirme

Son on yıldır ülkemizde ve dünyada ekonomik gündemin ilk sıralarında yer alan ve Özelleştirme Yasası'nın kabulünden sonra, Başbakan **Tansu Çiller tarafından "son sosyalist ülkenin yıkılması" ve "devrim" olarak nitelendirilen özelleştirme**, ülkemizin tüm sorunlarının çözüm yolu ve refah toplumunun ilk adımı olacağı yolunda yaygın bir kanının varlığı kolayca gözlemleniyor.

Özellikle DYP kanadı olmak üzere Hükümetin, işveren dünyasının ve medyanın elbirliği ile yaratılan bu beklenti, aynı zamanda bir belirsizliği de içeriyor. Çünkü, herkesin dilinde olan özelleştirme'nin ne olduğuna dair bilgi çok az. Karşı düşünceler yeterince üretilmiyor ya da

üretile bile kamuoyuna iletilmiyor. Özelleştirme'nin yaratacağı sonuçlarla ilgili beklentiler ise, olağanüstü.

Memurun isteksiz çalışmasından kamu borç açığına, KİT'lerin zararlarından verim düşüklüğüne kadar birçok sorun, özelleştirme'nin temel nedenleri arasında sayılıyor ve özelleştirme'nin tüm bu sorunları çözeceği sanılıyor. Beklentilerin bu denli çok olması özelleştirme'nin tanımı ve kapsamı konusunda da enflasyona neden oluyor. Bu kavram ve kapsam tartışmasına bir son vermek, özelleştirmeyi olabildiğince nesnel biçimde ortaya koymak için özelleştirme'nin ne olmadığından yola çıkarak, ne olduğuna ve oradan da neler getireceğine gelmek belki anlaşılmayı kolay-

laştıracak bir yol olabilir.

Klasik ekonomik sorun dönemlerinden birini yaşayan Türkiye, kaba hatlarıyla bütçesi açık veren, ihracatı ithalatını karşılayamayan, büyük bir dış ve iç borç yüküyle karşı karşıya olan, üstelik yeni kaynak yaratma olanakları da tükenen bir ülke durumundayken; bu sorunların nasıl ortaya çıktığını belirleyip, bunları çözümlmek yerine, daha önce hiç el atılmamış bir kaynağa yönelmek istemektedir. Bu kaynak en kısa söylenişle "devlet"tir.

"Devletin iktisadi hayattan elini çekmesi", "devletin işlevlerinin azaltılmasını ve asıl işlevlerine dönmesi", "mülkiyetin yaygınlaştırılması" vb. sloganlarla gerçekleştirilen özelleştirme Türkiye'de en

kısa tanımıyla devletin sahip olduğu iktisadi üniteleri satıp, kendine kaynak yaratmasını amaçlamaktadır.

Öyleyse Özelleştirme Nedir ?

Özelleştirme, kuşkusuz bir "gereksinim"den ortaya çıkmıştır. Bu gereksinimi "kimler" in duyduklarını bu noktada söylemeye gerek yoktur. Yalnız, iktisadi bir politika olarak özelleştirme'nin, siyasal alanda globalleşme (küreselleşme, evrenselleşme) ile aynı zamanda çıktığını belirtmek yeterlidir.

Özelleştirme değişik çevrelerce farklı biçimde algılsa da, kaynaklardaki ortak tanımlar:

"Devletin ekonomik faaliyetlerini azaltmak veya tamamen kaldırmak amacıyla, dar anlamda kamu iktisadi teşebbüslerinin, geniş anlamda devletin sahip olduğu her türlü mal varlığının özel mülkiyete devredilmesi"dir.

Özelleştirmeye gelişmiş ve az gelişmiş (gelişmekte olan) ülkeler açısından yaklaşıldığında ise iki ayrı gerekçe ile karşılanmaktadır.

Gelişmiş ülkeler için özelleştirme "kamu finansman açıklarını azaltmanın, ekonomik etkinliği, rekabeti ve verimliliği

02 Ağustos 1996

KAYNAK, YİNE İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN SIRTINDAN ALINMAK İSTENİYOR

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Refahyol Koalisyon Hükümeti'nin kaynak bulma yolları olarak açıklamış olduğu paket; kayıt dışı ekonominin vergilendirilmesini ve gelire göre vergi alınmasını getirmezken, yine daha önceden olduğu gibi özelleştirmeye bel bağlanmakta ve ücretlilerin kazanımlarına el uzatılmaktadır. Hiçbir kaynak yaratmayacak kamu lojmanlarının satışı ise, buraların hükümete yakın çevrelere peşkeş çekilmesi demektir. Borç batağına sokularak mali sermayeye sürekli kaynak aktardıkları KİT'lerin tüm gelirlerine bundan böyle resmen Hazine el koyacaktır. Böylece zaten KİT'lere uzun süredir yapılmayan yatırımlar, tamamen engellenmiş olacaktır. Oysa iç borçlanma yerine KİT'lere yeni yatırımların yapılması ile hem bu işletmeler geliştirilebilir ve hem de karları çok daha artırılabilirdi. Ancak bu hükümet de çözümü, sermayenin çıkarlarına dokunmadan aramaktadır.

Pakette 180 trilyon TL anapara ve 220 trilyon TL faiz olmak üzere toplam 400 trilyonluk zorunlu tasarrufa da el konulması da bulunmaktadır. İşte kaynağın kimlerden elde edilmek istendiğini bu öngörü de açıkça ortaya koymaktadır. ANAP-DYP Hükümeti'nden sonra bu hükümet de zorunlu tasarrufa gözünü dikmiştir. Amaçları işçinin bu kazanımını da yok etmek, bedava kaynak olarak kullanmaktır. Zorunlu Tasarruf Fonu'nda biriken tutar anapara ve nemasıyla hak sahiplerine enflasyon karşısında eritilmeden veya düşük faizle tutulmadan verilmelidir. Faiz ödemelerinin savsaklanması ise açıkça hırsızlıktır.

Özelleştirme; işten atılmalar, ücretlerin düşürülmesi, çalışma koşullarının kötüleşmesi ve sendikasızslaştırma gibi çalışan işçilere son dere-

ce olumsuz yansırken, ÷lke ekonomisini de ne denli olumsuz etkilediği g÷nlük basından da izlenebilmektedir. B÷yle si olumsuzluklarla dolu olan özelleştirme uygulamasını halen kaynak olarak ileri sürmek, yalnızca birkaç sermaye çevresine çıkar sağlama ve daha önce yapılan yanlışın devamı dışında bir anlam taşımamaktadır.

Kaynak peşinde olanlar; zaten kaynakları daralmış düşük ücret ve ağır enflasyon koşullarında yaşamakta olan işçi ve emekçileri değil, büyük sermayeye, kayıt dışı ekonomiye ve rant geliri edenlere yönelmelidir.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

09 Ağustos 1996

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Gelişmiş ülkelerin nükleer çöplüğü değiliz. Ülkemizde nükleer enerji kullanımı ile ilgili yeterli teknik bilgi ve personelin bulunmadığı göz ardı edilmemeli, altından kalkamayacağımız nükleer felaketlere çanak tutulmamalıdır.

Tüm dünya ülkelerinde nükleer santral yapımından vazgeçilirken, ülkemizde nükleer santral yapımı için girişimlerde bulunulması düşündürücüdür.

Türkiye, nükleer santral yapımı ile uğraşan bazı şirketlerin pazarı değildir. Onların işsiz kalan teknik personelinin geçim kaynağı olarak da görülmemelidir.

Nükleer santralda çalışacak, bu konuda üniversite öğrenimi görmüş teknik personelin ayrıca iki yıl, düz işçilerin ise en az dört yıl uzmanlık eğitimi alması gerektiği, konunun uzmanları tarafından dile getirilmektedir. Ülkemizde bu konuda yetişmiş eleman çok az düzeydedir. Nükleer santral kuracak olan şirket, aynı zamanda kendi yetişmiş personelinin de istihdamını isteyecektir. Türkiye bu şirketlerin oyununa gelmemeli, hâlâ tam olarak denetlenemeyen nükleer enerji kullanımından, tüm halkımızın sağlığı ve geleceği için vazgeçilmelidir.

Doğal kaynaklarımız enerji ihtiyacımızın karşılanması için yeterlidir. Kurulu barajlarımız dünyanın sayılı büyük barajlarından olup tam kapasite ile çalıştırılmalı, Kayseri-Ankara arası bir türlü tamamlanamayan enerji nakil hattı bir an önce yapılmalıdır.

Birçok ülke güneş enerjisine ve diğer doğal enerji kaynaklarına yönelmişken; ülkemizin nükleer çöplük haline dönüştürülmesine izin verilmemelidir.

Saygılarımızla

12 Ağustos 1996

**GENÇLİĞE PARA KAYNAĞI OLARAK DEĞİL,
GELECEĞİMİZİN GÜVENCESİ OLARAK BAKILMALI VE
TÜM GENÇLERİN PARASIZ EĞİTİMİ İÇİN ÇABA
GÖSTERİLMELİDİR**

YÖK'ün "harçlar %50 arttırılsın" isteği, ülkemizde zaten var olan öğrenim dengesizliğini daha da arttıracaktır.

YÖK'ün bu önergesinin hükümetçe kabulü halinde en düşük harç 7,5 milyon lira olacak. Harçların yanı sıra öğrencilerin normal araç gereç giderleri de düşünülürse; düşük ücretli işçi çocuklarının üniversite öğrenimi görmeleri imkânsız hale gelecektir.

Zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapan yanlış ekonomi politikaları sonucu, ücreti ve emeği ile geçinenler enflasyon karşısında günlük geçimlerini bile sağlayamaz durumdadır. Kayıt dışı ekonomi kontrol altına alınamamıştır ve hiçbir yatırım yapmayan kişiler, karşılıksız krediler verilerek zengin edilmektedir. Haksız kazanç sağlayan kişilerle, işçi ve emekçileri bir tutmak onların çocuklarından aynı parayı ödemelerini istemek uygar ve demokratik bir davranış değildir.

Geçtiğimiz yıllarda, öğrencileri harçları ödeyemez hale getirerek sokağa döken yanlışlıkların bu öğrenim yılında tekrarlanmaması için, YÖK tarafından yapılan ve öğrenim özgürlüğü dengesini altüst eden harçların arttırılması istemi dikkate alınmamalıdır.

Düşük ücretle çalışanların çocukları da bizim çocuklarımızdır, onları para kaynağı olarak görerek öğrenim haklarını ellerinden almak antidemokratik bir uygulamadır.

Gençliğimizin öğrenim hakkı hiçbir gerekçe ile engellenemez.

Hükümetin bu konuda alacağı karar, işçilerin, emekçilerin ve dar gelirli-
lilerin beklentileri açısından da bir ölçek olacaktır.

14 Ağustos 1996

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Demokrasi ve insanlık düşmanlarınca Kangal Demiriz Tren İstasyonu'nda yapılan katliamı şiddetle kınıyoruz.

Yaşam hakkı, en kutsal haktır.

Giderek boyutları genişleyen terörün çözümü için demokratik hak ve özgürlükler tam anlamı ile işlerlik kazanmalıdır.

Her türlü sorunun çözümünü, demokrasi içinde aramalıyız.

Sivas Kangal ilçesi Demiriz Tren İstasyonu'nda altısı demiryolu işçisi olmak üzere sekiz kişinin katledilmesi, terörün çirkin yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Her gün olduğu gibi hiçbir şeyden habersiz işlerine giden sekiz demiryolu çalışanı kimliği belirsiz kişilerce, silahlı saldırıya uğramış ve acımasızca katledilmişlerdir.

Terörün tırmandırılması sonucu faili meçhul cinayetler, hiçbir örgüt tarafından üstlenilmeyen saldırılar daha da yoğunluk kazanmaktadır.

Savunmasız insanların saldırıya uğraması ve yaşamlarına son verilmesi hiçbir gerekçe ile haklı gösterilemez.

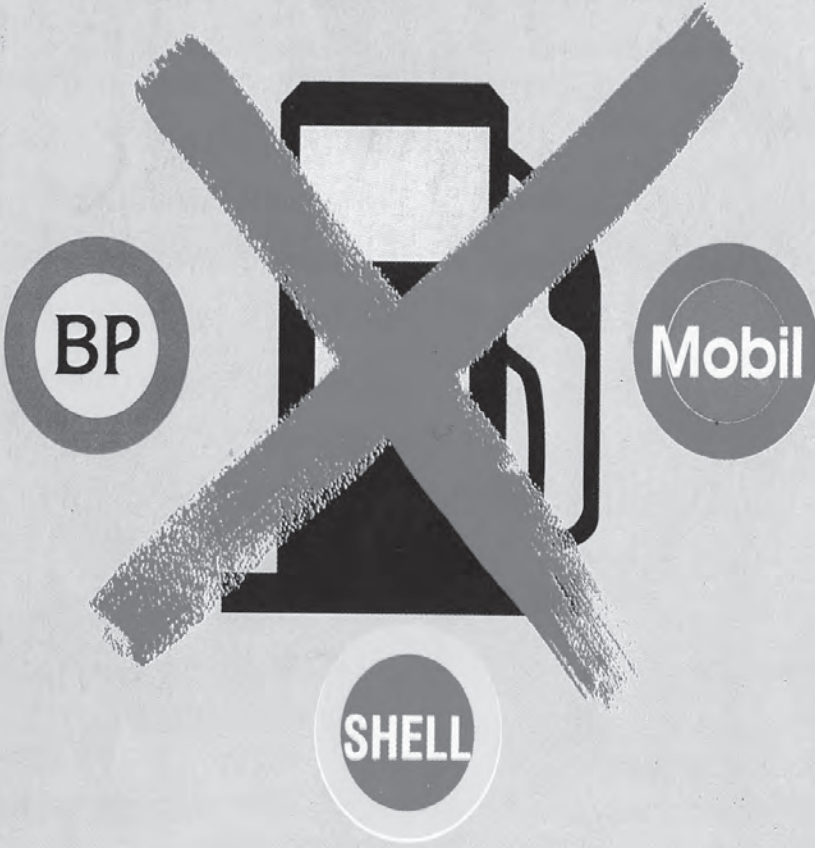
Ülkede yaygınlaşan terör ve saldırıların son bulmasının, insanların huzur ve güven içinde yaşamlarını sürdürmesinin çözümü demokrasidedir.

Olayda yaşamını yitiren işçilere Allahtan rahmet, ailelerine ve çalışma arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

Nereden gelirse gelsin terörün her türlüsünü şiddetle kınıyoruz.

Saygılarımızla

İŞÇİLERİN SENDİKA HAKKI KABUL EDİLENE KADAR **TÜKETMİYORUZ!**

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

05 Eylül 1996

“SHELL, MOBIL VE BP ÜRÜNLERİNİ TÜKETMEME” KAMPANYAMIZ ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERLE SÜRMEKTEDİR

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

SHELL, MOBIL ve BP’de çalışan işçiler 1950’de sendikamızı kurmuşlar ve ancak bugün bu şirketlerde çalışan işçiler, işverenlerin sendika hakkı tanımayan yoğun baskıları sonucu toplu iş sözleşme yetkilerini yitirmişlerdir.

Sendikalaşamayan “kapsam dışı personel” sürekli artırılmış ve bu şirketlerde çalışanların yarısına yakın bir orana varmıştır. Sendikalaşmaları son derece güç olan taşeronlaşma yaygınlaştırılmıştır. Son birkaç yıldır üyelerimiz işten atılma tehdidi dahil çeşitli baskılarla ve vaatlerle sendikamızdan istifa ettirilmişlerdir.

Bu uygulamaya Petrol-İş olarak karşı çıktık ve sorunun önce diyalog yoluyla çözülmesini amaçladık. Şirketlerin Türkiye ve yurt dışındaki merkezlerine yapılan yazışmalarda; sendika hakkının temel bir demokrasi koşulu ve bir ilke olduğu, Türkiye’nin de kabul etmiş olduğu özellikle “örgütlenme özgürlüğü” ve “toplu sözleşme hakkını” tartışılmaz biçimde hüküm altına alan 87 ve 98 sayılı ILO Sözleşmelerinin bulunduğu ve ayrıca çalışma yasalarında sendikalaşmaya engellemenin yapılamayacağı yönünde hükümlerin bulunduğu belirtildi. Ancak bu şirketler tüm bu evrenselleşmiş ve aynı zamanda demokrasi ve çağdaşlık gereği olan sendikal hakları tanımamakta ısrar ettiler. Onlar doymak bilmeyen kârlarını düşünürlerken, işçilerin hak aramalarını hazmedemediler.

500 işçinin çalıştığı SHELL’de 113 üyemiz, 600 işçinin çalıştığı MOBIL’de 27 üyemiz ve 250 işçinin çalıştığı BP’de 99 üyemiz kalmıştır. Bu durumda bir yandan örgütlenme çalışmalarımız sürerken, diğer

yandan da SHELL, MOBIL ve BP ürünlerine tüketimden gelen gücümüzü kullanmayı gerekli gördük. Kampanyamız 18 Temmuz'da yapılan basın toplantısı ile kamuoyuna duyurulmuştur.

Bu kampanyamızda; Türk-İş, Hak-İş, DİSK ve KESK Konfederasyonları ve üye sendikaların yanı sıra TMMOB, T. Barolar Birliği, T. Tabipler Birliği, T. Diş Hekimleri Birliği, T. Eczacılar Birliği, bazı siyasi partiler, belediyeler, şoför cemiyetleri ve dernekleri, esnaf dernekleri ve çevre dernekleri bizlerle dayanışma içindedirler. Medyada geniş olarak yansımaya da kampanyaya katılım oldukça geniştir. Kampanyanın 51. günü itibariyle kabaca yaptığımız hesaplama göre 150.000'e yakın araç sahibi ve 100'e yakın kuruluş, sendika hakkını tanımadıklarından bilinçli olarak bu şirketlerin ürünlerini satın almamaktadırlar.

Kampanyamız çeşitli etkinliklerle sürmektedir ve bunlardan bir tanesi de şu anda bizlerin yapacağı gibi araç konvoyları oluşturmaktır. Bugün bu şirketlerin genel merkezlerine gidilerek sendika hakkını tanımadıklarından, protesto amacıyla siyah çelenkler bırakılacak ve bayileri doluşturulacaktır. Konvoyun gidişi sırasında ise anonslarla kamuoyuna bilgi verilecektir.

Bu kampanyamız aynı zamanda söz konusu şirketlerin ülkemizde yol açmış olduğu çevre kirliliğini protestoyu ve onları bu açıdan uyarıyı da kapsamaktadır.

SHELL, MOBIL ve BP şirketleri sendika hakkını tanıyuncaya değin ürünlerini tüketmeme kampanyamız, yeni yeni etkinlikler de katılarak sürecektir. Bu kararlılığımızı ayrıca vurgulamak isteriz.

Saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

11 Eylül 1996

**İŞÇİLERDEN YILLARDIR KESİLEREK BİRİKEN 450
TRİLYON LİRAYA KİMSENİN GÖZ DİKMELİ HAKKI
YOKTUR**

**MEVCUT HÜKÜMETÇE, FONDA BİRİKEN PARALAR GASP
EDİLMELİ İSTENMEKTEDİR**

Basın ve yayınıımızın değerli temsilcileri

Bu parayı 5 milyona yakın emekçi alınteri dökerek kazanmıştır.

İşçilerin, emekçilerin tasarrufları üç ay içinde, gerçek faiz çalıştırılarak geri ödenmelidir.

Yeni yasaya ilişkin taleplerimiz:

- Dört konfederasyonun üzerinde anlaştığı gibi, Tasarruf Fonu'nda biriken tüm anapara ve nema üç aya yayılarak hak sahiplerine ödenmeli ve bu ödeme planı bir ay içinde açıklanmalıdır.
- Bu süre içinde nemalandırma cari faiz üzerinden ve bileşik faiz yöntemiyle yapılmalıdır.
- İşveren payı olan %3 ücretlere eklenmelidir.
- Ödemeye ilişkin mevcut yasa iptal edilerek, yukarıda üç madde ile belirtilen hükümleri içeren yeni yasa çıkarılmalıdır.

Zorunlu tasarruf hesabındaki kazanılmış haklarımızı yedirmemek için tüm işçi sendikalarını ve konfederasyonlarını birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Saygılarımızla

12 Eylül 1996

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Cumhurbaşkanı Sn. Demirel'in zorunlu tasarruf uygulamasını tasfiye eden ancak ödemeye ilişkin yeni düzenleme getirmeyen ve yine %3 işveren puanını ücrete katma yönünde de bir hüküm getirmeyen yasa geri çevirmesi üzerine TİSK Başkanı Refik Baydur'un "popülist politika" ve Çankaya'ya çıkanın işçiye taviz vermesi" biçiminde yorumlaması işverenlerin kendilerini nasıl Türkiye'nin hakimi gibi gördüklerinin yeni bir örneğidir.

Baydur, Cumhurbaşkanı'na çatarak, TBMM iradesine ipotek koymak istiyor. Yasanın yine eski haliyle Meclis'ten geçmesi yönünde TBMM üyelerine baskı uyguluyor. Cumhurbaşkanı'nın 5 milyon ücretlinin hakkının çiğnenmesine izin vermemesinden doğal bir şey olmazken, işverenler kendi sınıfsal çıkarları için demokratik işleyişleri hazmedememektedirler.

Zorunlu tasarruf hesabına işverenden kesilen %3 payın toplu iş sözleşme masasında işgücü maliyeti olarak hesaplandığı ve ücret olarak sayıldığı bizzat Sn. Baydur çok iyi bilmektedir. Çünkü bu pazarlığı bizzat kendisi yapmaktadır. %3 işveren payı ücret içindedir ve yeni çıkarılacak yasa bu yönde olmalıdır. Bu pay bizim kazanılmış hakkımız içindedir. Ayrıca fonda biriken 450 trilyon liranın üç ay gibi bir sürede ödenmesi için hangi haklı gerekçe olabilir. Bizlerin kazanılmış hakkı çiğnenirken sesi çıkmayanlar, hiçbir haktan söz edemezler.

SSK'ya ilişkin sorunların emeklilik yaş sınırını artırmakla asla düzelmeyeceği kesinken, emeklilik yaşı için getirilmek istenen düzenlemelere karşı çıkıyoruz. SSK ve sosyal güvenliğe ilişkin onca sorun varken yalnızca emeklilik yaş sınırına ilişkin düzenlemelere gitme, sorunun çözümündeki ciddiyetsizliği ve aynı zamanda çalışanı mağdur etmek istemelerini ortaya koymaktadır.

02 Ekim 1996

BASIN VE YAYINIMIZIN DEĞERLİ TEMSİLCİLERİ

Nesrin İdiş, Cuma İdiş, Sadettin Küçük ve Uğur Gören en kutsal görevlerden birini zor koşullar altında yapan eğitim emekçileriydi. Dört öğretmenimizin katledilmesini şiddetle kınıyoruz.

1 Ekim günü Diyarbakır Hantepe köyü lojmanlarından kaçırılan yedi öğretmenden dördü Nesrin İdiş, Cuma İdiş, Sadettin Küçük ve Uğur Gören kimliği belirsiz kişilerce alçakça katledildiler.

Görevleri sadece eğitim vermek olan ve elleri sadece kalem tutan, öğretmenlerimize yönelik bu saldırıların failleri de ne yazık ki bulunamamıştır.

Saldırı demokrasimize yapılmıştır.

Olay sonrası OHAL Bölge Valisi Nejat Bilican faillerin bulunması yerine, bölge halkını isyana çağırarak gibi trajikomik açıklamalarda bulunmuştur.

Lojmanlarda yeterli koruma tedbirleri alınmazken, kime ve nasıl yapılacağı belli olmayan isyan teşviki, zaten var olan gerginliği arttırmaktan başka hiçbir işe yaramayacaktır.

Cinayet failleri bulunmadığı sürece bu ve benzeri olaylar sürecelecektir.

Olayı nefretle kınarken, yetkilileri katillerin bulunması için göreve davet ediyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Mansur Burgucu
Genel Sekreter

ÖRGÜTLENME

örgütlenmeye ağırlık verilmesi gereği işaret edilmiştir.

Bu yaklaşımla, yine geçen yıl yapılan Türk-İş Genel Kurulu'nda 1996 yılının "Örgütlenme Yılı" olarak ilân edilmesi yönünde bir karar çıkarılmıştır.

Yeni üye kazanma çalışmalarında; örgütlü olunan işyerlerinde örgütlülük oranımızı artırma, kaybedilen işyerlerini yeniden örgütleme ve yeni işyerleri örgütleme olmak üzere üç grupta gerçekleştirilmektedir.

Başta Konfederasyonumuz Türk-İş olmak üzere, diğer sendika, oda ve demokratik kuruluşlarla söz konusu bu örgütlenme kampanyamızda dayanışma içinde olmaya ayrı bir özen gösterilecektir.

Shell, Mobil ve BP Ürünlerini Tüketmeme Tercihimiz

Örgütlenme sorunlarımızın çözümü için tüketimden gelen gücümüzü Shell, Mobil ve BP ürünleri için kullanma durumu oluşmuştur. Elbette bu gücümüzün kullanılacağı diğer başka işyerleri de bulunmaktadır. Diyelim bu uluslararası petrol tekelleri de pilot şirketler olarak seçilmiştir. Daha sonra diğerlerine de sıra gelecektir.

1 Nisan 1996 itibarıyla bu şirketlerde yeni toplu iş sözleşme dönemi başlamış ve ancak yetkimiz olmadığından sözleşme prosedürü işletilmemiş ve yalnızca Shell işverenin tek tarafı hazırladığı "kerhen" sözleşme vardır.

Yapılan demokrasi kurallarına ve kabul edilen 87 ve 98 Sayılı örgütlenme ve toplu

SHELL, MOBİL ve BP'de Sendikalaştırma girişimlerine protestolarımız sürüyor...

Daha sonra Şubat ayında yapılan Sendikamız Başkanlar Kurulunda 1996 Yılı Sendikamızca da "Örgütlenme Yılı" olarak kabul edilmiş ve çalışmalara başlanmıştır.

Sendikamızın her yıl periyodik olarak gerçekleştirdiği "Yönetici ve Temsilciler Eğitim Semineri"nin ana konusu da örgütlenme olmuştur. Yine "Üye Eğitim Seminerleri"nde, yapılan tüm diğer seminer çalışmalarımız ve toplantılarımızda değişmeyen gündem maddesi örgütlenme olmuştur.

Şubelerimize, konuya ilişkin ayrıca iki kez yazı ile yapılması düşünenler anlatılmış, öneriler sıralanmıştır.

Örgütlenme çalışmalarımız biri mevcut üyelerimizin örgütlülük bilincini artırma ve diğeri de yeni üye kazanma ayrımında olmak üzere iki temelde sürdürülmektedir.

Gebze, Bursa ve Lüleburgaz Çerkezköy bölgeleri örgütlenme pilot bölgeleri seçilmiştir.

Örgütlenme çalışmalarımızda üretimden gelen gücümüz yanı sıra tüketimden gelen gücümüzün de kullanılmasını da planlamaktayız.

11 Ekim 1996

ÖRGÜTLÜLÜĞE SALDIRI

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

SENDİKAMIZIN ÖRGÜTLÜ OLDUĞU HARAMİDERE,
YARIMCA, BURSA VE ESKİŞEHİR'DEKİ AYGAZ
İŞYERLERİNDE İŞVEREN SENDİKAL ÖRGÜTLÜLÜĞE KARŞI
SALDIRIYA GEÇEREK, ÜYELERİMİZİ İŞTEN ATİYOR

AYGAZ İŞVERENİNİN BU TUTUMU CEVAPSIZ
KALMAYACAKTIR

AYGAZ İŞÇİLERİ BU ÇAĞDIŞI UYGULAMALAR SON
BULUNCAYA KADAR İŞYERLERİNİ TERK ETMEYECEKLERDİR

Son yıllarda bazı işverenler, işyerlerini sendikasızlaştırma politikalarına ağırlık vererek, “ya iş ya sendika” tehdidiyle sendikasız işyeri yaratmak istiyorlar. Bu kervana şimdi de AYGAZ işvereni katıldı. Yarımca ve Haramidere’de kurulu AYGAZ işyerlerinden üyelerimiz gerekçesiz olarak işten atılıyorlar.

Yapılan tüm görüşmeler olumsuz sonuçlanmıştır ve üyelerimizin işten atılmaları sürdürülmektedir. Örgütsüz ve karanlık bir Türkiye özlemlerinin bir sonucu olan bu çağdışı girişimlere karşı sessiz kalınmayacaktır. Aliğa, Bursa, İstanbul, Kırıkkale, Kocaeli, Kütahya ve Samsun şubelerimizde mevcut tüm AYGAZ işyerlerinde, işverenin bu antidemokratik tutumu devam ettiği sürece işyerlerini terk etmeme kararı uygulanacaktır.

Ülke çalışma barışı açısından da çok vahim sonuçlar doğurabilecek olan, bazı işverenlerin sendikasıızlaştırma çabalarına artık bir son verilmelidir. Hiç kimse işçilerin anayasal haklarını gasp edemez.

AYGAZ işverenin bu tutumuna son vermemesi durumunda, halen sürmekte olan SHELL, BP ve MOBİL ürünlerini tüketmeme kampanyamıza, AYGAZ ürünleri de dahil edilecektir.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Yusuf Doğan
Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

shell-mobil-BP için

kara kitap

ve “tüketmeme” kampanyamız

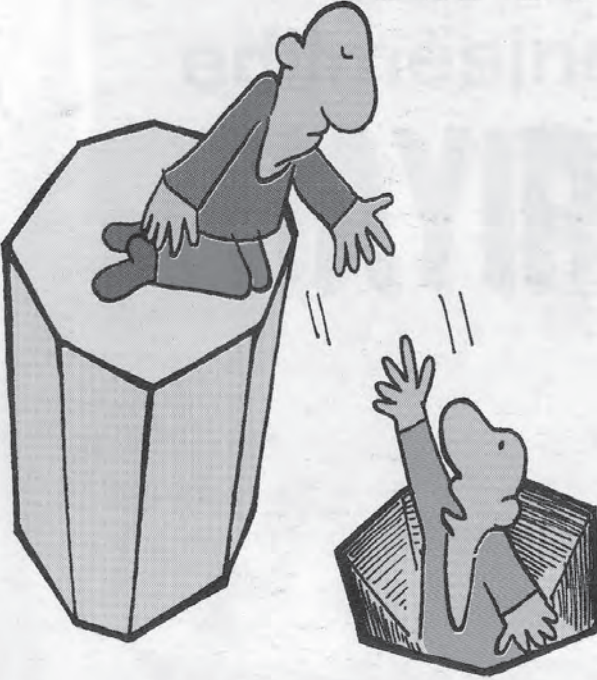
black book

for shell-mobil-BP and
our “not to consume” campaign

petrol-iş
Türkiye Petrol, Kimya, Lastik İşçileri Sendikası

**sosyal güvenlik
kazanımlarımızın
yok edilmesine
HAYIR!**

18 Ekim 1996

PETROL-İŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamız 23. Dönem 3. Olağan Başkanlar Kurulu 17-18 Ekim 1996 günlerinde, Kütahya’da toplanarak, aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliği ile karar vermiştir.

İçinde bulunduğumuz dönemde, yaşanan ekonomik ve siyasal sorunlar, işçileri, emekçileri ve ücreti ile geçinen tüm çalışanları olumsuz yönde derinden etkilemektedir. Bu koşullarda hükümet yetkilileri pembe tablolar çizerek denk bütçe kurulduğunu, eşel-mobil sisteminin ücretlere uygulanacağını ve böylelikle çalışanların enflasyona karşı korunacağını iddia ederek, görüntüyü kurtarma çabası sarf etmektedirler.

Dört ayı bulan yönetimi ile Refahyol Hükümeti’nin geçtiğimiz günlerde açıkladığı 1997 yılı bütçesi ile işçilere ve memurlara olumlu bir katkının olmayacağı ortaya çıktı. Gelecek günlerde de ekonomik krizin devam edeceği, işçilerin yüksek düzeyde seyreden enflasyon karşısında daha da korumasız bırakılacağı, genel sorunların süreceği de belli oldu. Geçmiş-ten beri biriken sorunlarımıza her gün bir yenisinin daha ilave olacağı şimdiden bellidir.

Tüm bu sorunların üstesinden gelebilmek için, başta sendikamız olmak üzere işçilerden, memurlardan, ücreti ile geçinen tüm çalışanlardan yana olan demokratik kuruluşlar el birliği ile mücadele etmenin yollarını bulmalı ve bu doğrultuda mücadeleyi yükseltmelidir.

Öncelikle örgütlenmenin önündeki tüm engellerin kaldırılması, insan hakları ve demokrasinin çağımıza yaraşır biçimde, tüm kurum ve kurallarıyla uygulanması mücadelesi verilmelidir.

Ülkemizin ekonomik, toplumsal ve siyasal sorunlarının ve sendikal ha-

reketin önünde engel olan tüm sorunları aşmanın yolunun etkin bir mücadele ile olanaklı olduğu unutulmamalıdır.

Özelleştirilerek birbirine çıkar sağlama adına yok edilmek istenen sosyal güvenlik sisteminin güçlendirilmesi mücadelesi verilmelidir. Yapılan özelleştirme çabalarına tüm işçi sendikaları ve konfederasyonları birlikte karşı çıkmalıdır.

Kamu kuruluşlarının özelleştirilmesine karşı mücadele yükseltilmeli, sonuçta ülkemizde yaşayan tüm dar gelirli olumsuz yönde etkileyecek olan bu politikaların karşısına alternatif politikalar üretilerek, işçilerden yana çözümler gündeme getirilmelidir.

Kişî hak ve özgürlüklerinin yok sayıldığı ülkemizde, insan hakları ihlallerine son verilmeli, demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılması için mücadele edilmelidir.

Kamu çalışanlarının “grevli toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesi” sonuç alınıncaya değin desteklenmeli, verdikleri mücadelede onlar yalnız bırakılmamalıdır.

SHELL, BP ve MOBİL şirketlerinin, çalıştırdıkları işçilerin sendikal haklarını yok sayarak, özgürce sendikalaşma haklarını ellerinden alarak ortaya koyduğu antidemokratik tutuma karşı sendikamızca başlatılan; “İşçilerin Sendika Hakkı Kabul Edilene Kadar SHELL, BP ve MOBİL Ürünlerini Tüketmiyoruz” kampanyamız, daha geniş çevreye ulaşarak devam etmeli, kampanyanın tüm ülkemizde ve yurt dışında duyurulması çalışması artırılarak sürdürülmelidir.

İşten atılmaların önlenmesi ve işsizliğin azalması için mücadele sürdürülmelidir.

Zorunlu Tasarruf Fonu’nda biriken tüm anapara ve nemalar üç aya yayılarak, hemen hak sahiplerine geri ödenmelidir. Bu süre içinde nemalandırma cari faiz üzerinden ve bileşik faiz yöntemiyle yapılmalı, işveren payı olan %3 ise ücretlere eklenmelidir. Bunun güvence altına alınması için, bu istemlerimizi kapsayan bir yasa acilen çıkarılmalıdır.

Kazanılmış haklarımızı daha da gerileten, sendika hakkını tanımayan, “üretimde yeni organizasyon, esnekleşme” politikalarına karşı mücadele verilmeli, hiçbir koşulda bu politikalar onaylanmamalıdır.

Kamu sözleşmelerimizde mümkün olduğu ölçüde Türk-İş koordinasyonu içinde hareket edilmeli, 120 gün önceden yetki işlemlerine başlanması çalışmaları sürdürülmelidir. Bu konuda bizimle beraber hareket edebilecek sendikalar ile birlikte davranılmalıdır.

Ülkeyi sivil sıkıyönetim ortamına sokmayı amaçlayan yasa değişikliklerine karşı duyarlı olmalı, yasa çıkmadan önce karşı çıkılmalıdır. Bu konuda duyarlı davranan sendikalar, meslek kuruluşları ve demokratik kurum ve kuruluşlarla birlikte hareket edilmelidir.

Var olan Kürt sorunu sadece demokrasi ve barış temelinde atılacak adımlar ve yaklaşımlarla çözüme kavuşturulabilir. Bu konuda atılacak her türlü adım desteklenmelidir.

“Çağdaş insan örgütlü insandır” sözünden yola çıkılarak, örgütlenmenin önündeki tüm engellerin kaldırılabilmesi mücadelesinin kesintisiz olarak verilmesi gereklidir. Gelecek günlerin işçi ve emekçiler açısından sıkıntılı geçeceği, son hükümet programı ve dört aylık uygulamalar ile ortaya çıkmıştır. İşçi sınıfının her gün olduğundan daha fazla dayanışma ve birlikte hareket etmeye ihtiyacı vardır. Yaşanacak zor günlerin en az zararla aşılabilmesi için, işçi hak ve çıkarlarına karşı geliştirilecek her türlü politika ve uygulamaya karşı duyarlı olunmalı, bu konuda mücadele veren işçi ve memur sendikaları ile birlikte hareket edilmelidir.

Sorunlarımızın çözümünün demokrasi içinde mümkün olabileceği gerçeği unutulmamalı, işçi hak ve özgürlüklerine, insan haklarına, serbestçe sendikalaşma ve örgütlenme hakkına, kısaca tüm çalışanların, ücreti ile geçinenlerin ekonomik ve demokratik haklarına karşı geliştirilecek her türlü politika ve uygulamaya karşı durulmalıdır. Gasp edilmek istenen haklarımız için aktif mücadele verilmelidir.

21 Ekim 1996

**TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ VE KESK'E ÇAĞRI:
DAHA FAZLA BİRLİK, DAHA FAZLA GÜÇ İÇİN
YAPAY AYRIMLARI BİR KENARA BIRAKALIM**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Refahiyol Hükümeti'nin işçi ve emekçi yığınların kazanılmış haklarına yönelik saldırıları giderek tırmanmakla birlikte tabandaki hoşnutsuzluğun birlikte mücadeleye dönüşmesinin kanallarını da açmaktadır. Nitekim son günlerde ülkenin çeşitli bölgelerinde işçi ve kamu çalışanları sendikalarının hak gasplarına karşı birlikte geliştirdikleri mücadeleler önemli bir adım niteliğindedir. Bu birliktelikler aynı zamanda 1 Mayıs sonrası devlet tarafından estirilen terörün geriletilmesi açısından da bir başlangıçtır.

Tefecilere olan faiz borçlarını günü gününe ödeyen siyasi iktidar, bugün işçisi ve kamu çalışanıyla birlikte toplam 6 milyon ücretlinin zorunlu tasarruf paralarına fonda 'para yok' gerekçeleriyle el koymaya çalışmaktadır. Sosyal güvenlik sistemlerindeki tıkanıklığı emeklilik yaşına kitlemeye çalışan siyasi iktidar, yeni hazırladığı yasa tasarısı ile emeklilik yaşını ve prim ödeme oranlarını yükseltmekle birlikte sosyal güvenlik kurumlarının mal varlıklarını da satışa çıkartmaktadır. İller İdaresi ve terörle mücadele yasalarında yapılan yeni değişiklikler, olağanüstü hal uygulamasının ülke geneline yayılmasına yol açacak niteliktedir.

Siyasi iktidar, önümüzdeki süreçte işçi ve emekçi yığınlarına yönelik çok daha kapsamlı bir saldırı hazırlığı içerisinde. IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının direktifleri doğrultusunda hazırlanan 97 Bütçesi'nde, ücretlerin düşürülmesi ve özelleştirmenin hızlandırılarak bütçe gelirlerinin artırılması baş sıralarda yer almaktadır.

Önümüzde kamu ve özel sektörde yaklaşık 800 bin işçi ile 1 milyon 800 bin kamu çalışanının ücretlerinin belirleneceği sıcak mücadele günleri var. İşçi ve emekçi yığınların bu birlikte mücadelelerden yeni kazanımlarla çıkabilmesi için sendika merkezlerine ve üst organları olan konfederasyonlara büyük görevler düşmektedir. Saldırıları tersine çevirmek için Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK gibi üst konfederasyonlar başta olmak üzere tüm sendikalar, işçi ve emekçi yığınların birlikteliğini zedeleyen yapay ayrımları bir kenara bırakarak, bu tarihi fırsatı en iyi şekilde değerlendirmeliyiz. Daha önce dört konfederasyonun zorunlu tasarrufların gaspı başta olmak üzere bir dizi saldırı karşısında gerçekleştirdikleri birlikteliklerin, önümüzdeki dönem içleri de doldurularak daha nitelikli ve daha güçlü kılınması için yeni mücadele yollarının açılması hepimizin başlıca görevi olmalıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

24 Ekim 1996

ATAŞ ÖRNEĞİ, RAFİNERİLERİ VE DİĞER PETROL SEKTÖRÜ KİT'LERİNİ ÖZELLEŞTİRMEK İSTEYENLERE ÇARPICI BİR YANITTIR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

ATAŞ Rafinerisi işvereni zarar ettikleri gerekçesiyle üretimi durdurmuş ve Çukurova yöresinde akaryakıt kuyrukları oluşmuştur. Zaten son günlerde azaltılmış olan satışlarını bir anda durdurabilmişlerdir. Önceki yıllar toplam rafine üretiminin %15'ini üreten ATAŞ, bu payını son aylarda %7'lere düşürmüştü. Başka deyişle toplam Türkiye geneli rafine üretimi %93 oranda bir kamu kuruluşu olan TÜPRAŞ tarafından yapılmaktaydı.

Bu durumu tersine çevirelim. Rafineri üretiminin %93'ü özel sektörün elinde olsaydı ve bir çırpıda fiyatları yetersiz bulduğundan veya 1974 “Kıbrıs Barış Harekâtı” sırasında olduğu gibi bir başka gerekçe ile üretimi durdursaydı ne olurdu? İşte bu soruyu, özelleştirme tutkunu çevrelere ve mevcut hükümet yetkililerine yöneltiyoruz.

ATAŞ örneği çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır ki, rafineri, petrol sanayi alanında kurulu diğer KİT'ler ve genelde kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi, tüm toplumun özel sektörün kâr hırsı uğruna feda edilmesi olmaktadır. TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi de özelleştirme programı içerisinde. Şu ana kadar özelleştirilmedi ancak diğer KİT'lerle birlikte süratle özelleştirileceği programlanmıştır. Tüm topluma zarar vermesi yanında işçilerin işinden olmaları, düşük ücrete ve kötü çalışma koşullarına mahkûm edilmeleri, sendikasız bırakılmaları gibi sonuçlara da özelleştirmenin yol açtığı yine yaşanan örneklerden de anlaşılmaktadır.

Biraz daha yakından bakılırsa ATAŞ ortakları; SHELL, MOBIL ve BP gibi dünya petrol devleridir. SHELL 1995'te 6,9 milyar dolar kârla

dünyanın en kârlı şirketi idi. Bir çeşit birleşme sürecinin sonuna gelen MOBIL ve BP'nin kârları ise 4,1 milyar dolardır. Dünyanın en büyük uluslar ötesi petrol tekelleri olan bu şirketlerin işyeri olan ATAŞ ham petrolü de kendi şirketinden alabilmekte ve yine kendi şirketlerine pazarlamasını yaptırabilmektedir. Bu durumda TÜPRAŞ'a göre, mevcut rafineri çıkış fiyatları belirlemeleri nedeniyle zarar etmeme açısından çok daha avantajlıdır.

ATAŞ'da üretimin durdurulması yanı sıra SHELL, MOBIL ve BP dağıtım-pazarlama şirketleri faaliyetlerini TÜPRAŞ ürünlerini alarak veya ithal ederek sürdürebilecektir. Bu da TÜPRAŞ'ın zararına satış politikasından bu şirketlerin yüksek kâr etmeleri anlamına gelir. Diğer yanda ise bu durdurma ile ATAŞ vergi veya fonlarda indirim sağlayarak, 1994 yılında olduğu gibi yeni tavizler koparmak isteyebilir.

Tüm bunların yanı sıra sendikamız ATAŞ'da örgütlüdür ve toplu sözleşme görüşmeleri arifesinde bu durdurma yapılmaktadır. Üyelerimizin hak ve çıkarları için de titizlenerek gelişmeleri dikkatle izliyoruz.

Bilgilerinize sunulur

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

SENDİKAMIZDAN HABERLER... SENDİKAMIZDAN HABERLER... SENDİKAMIZDAN HABERLER... SENDİKAMIZDAN HABERLER... SENDİKAMIZDAN HABERLER...

İŞÇİLERİN SENDİKA HAKKI KABUL EDİLENE KADAR tük etmiyoruz

**KAMPANYAMIZA;
TÜRK-İŞ,
DİSK,
HAK-İŞ,
KESK,
MESLEK ODALARI,
SİYASİ PARTİLER,
BASIN KURULUŞLARI,
TAŞIYICILAR
KOOPERATİFLERİ,
TÜKETİCİ DERNEKLERİ,
ÇEVRECİLER VE
SENDİKA DOSTU
BİNLERCE KİŞİ
DESTEĞİNİ
ARTTIRARAK
SÜRDÜRÜYOR...**

Kamuoyunda geniş yankılar uyandıran Tüketme Kampyamız ile ilgili, medyada geniş haber ve yorumlara yer veriliyor.

Kampyamız, ulusal boyutları aşarak, uluslararası boyuta ulaşıyor.

Aliğa ve İzmir Şubelerimiz araç konvoyları oluşturarak Kampyamızı kamuoyuna duyurdular. Tüm şubelerimiz kampanya afişlemesine devam ediyorlar.

Şube binalarımıza asılan pankartlarla tüketme kampanyamızı sürdürülüyor.

ERONOMİ

Shell, Mobil

Shell, Mobil ve BP'ye mülletiş denetimi

Tüketme Kampyamızı destekleyenler

TURK-İŞ'ten destek

BAŞINDA KAMPANYAMIZ

Petrol tekelli

ANALİZ

Ekonomi

Shell, Mobil ve BP'ye mülletiş denetimi

Tüketme Kampyamızı destekleyenler

TURK-İŞ'ten destek

BAŞINDA KAMPANYAMIZ

Petrol tekelli

ANALİZ

Ekonomi

07 Kasım 1996

**“SHELL, MOBİL VE BP ÜRÜNLERİNİ TÜKETMEME”
KAMPANYASININ YÜRÜTÜLMESİ İÇİN EŞGÜDÜM
KOMİTESİ OLUŞTURULDU**

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Petrol-İş Sendikası adına kuruluşları temsilen katılan dostlara ve medya emekçilerine “hoş geldiniz”der, yoğun işleriniz arasında konuya duyarlılık göstererek gelmenize en içten teşekkürlerimizi sunarım.

SHELL, MOBİL ve BP’ye karşı tüketimden gelen gücümüzün ortaya konduğu kampanyamızın daha etkin yürütülmesi için bir eşgüdüm komitesinin kurulması hissedildi. Bu komitenin ilk toplantısını yapmak üzere bugün toplanmış bulunuyoruz.

İstedikleri halde elde olmayan nedenlerden katılamayan kuruluşlar saklı kalmak üzere, bu komite toplantımıza şu kuruluşlar temsilcileriyle katılmaktadırlar:

Türk-İş, DİSK, Hak-İş, KESK (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu), TMMOB, T. Tabipler Birliği, TESK (Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu), Türkiye Barolar Birliği, T. Eczacılar Birliği, TGC (Türkiye Gazeteciler Cemiyeti) ÇGD (Çağdaş Gazeteciler Derneği), Tüm Tüketicileri Koruma Derneği, Tüketiciyi Koruma Derneği, Çevre Gönüllüleri Derneği, S.O.S. Akdeniz, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği, ŞOF-DER (Minibüs ve Taksi Çalışanları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği), İSM MMO (İstanbul Mali Müşavirler ve Muhasebeciler Odası).

Bildiğiniz gibi sendika hakkı tanımadıklarından “SHELL, MOBİL ve BP Ürünlerini Tüketmeme” kampanyamız 18 Temmuz’da başlatılmıştı. Kampanyamızın yurt dışı da dahil geniş bir katılımıla sürmekte olduğunu sözlerimin başında belirtmek isterim.

Kampanyamıza şu kuruluşlar katılmaktadır:

Türk-İş, Hak-İş, DİSK, KESK Konfederasyonları ve üyeleri sendikalar, TMMOB, T. Barolar Birliği, T. Tabipler Birliği, T. Diş Hekimleri Birliği, T. Eczacılar Birliği, bazı siyasi partiler, belediyeler, şoför cemiyetleri ve dernekleri, esnaf dernekleri, tüketici dernekleri, çevre dernekleri, üniversite öğretim üyeleri dernekleri ve adlarını sayamayacağım diğer çok sayıda demokratik kuruluş bizlerle dayanışma içindedirler. Yine hiçbir kuruluş üyesi olmayıp katılan çok sayıda kişi de bulunmaktadır. Kampanyamızla dayanışma gösteren tüm kuruluş ve kişilere huzurlarınızda Petrol-İş ve bu işyerlerinde çalışan işçiler adına tüm içten teşekkürlerimizi sunarım.

18 Temmuz'dan bu yana kampanyamıza ilişkin 1,5 milyonun üzerinde afiş ve bildiri dağıtıldı. Yukarıda adı geçen ve geçmeyen çok sayıda kuruluş bu kampanyayı yayın organlarında dile getirdiler ve üyelerine katılma çağrılarında bulundular. Şubelerimizin bulunduğu tüm illerde araç konvoyları oluşturuldu. İstanbul'da minibüs ve ticari taksi şoförleri aralarında imza toplayarak kampanyamızı destekleme amacıyla SHELL, MOBIL ve BP ürünlerini almayacaklarını belirttiler.

Oldukça sevindiricidir ki ayrımsız tüm sendikalar, odalar ve diğer demokratik kuruluşlar kampanyamıza aktif olarak katılmaktadırlar. Görüş ve siyasi anlayış farklılıklarının da bu kampanyamıza katılmaya bir engel teşkil etmediğini de örnekleriyle yaşamaktayız. Büyük medyadan ise şikâyetimiz vardır. Reklam geliri ve sermaye yanlısı tutumlarından büyük medyada istediğimiz ölçüde yer alamıyoruz. Bu nedenle kampanyamız istenen ölçüde ve sıklıkta duyurulamamaktadır.

Kampanyamıza yurt dışından katılım ABD'den Almanya'ya, Pakistan'dan Gana'ya tüm kıtaları kapsayan geniş bir alana yayılmıştır. Bu ülkelerde kurulu sendikalar sendikamızın bu kampanyası ile dayanışma içinde olduklarını açıklarlarken, SHELL, MOBIL ve BP'nin genel merkezleri ve Türkiye genel müdürlüklerine birer yazı gönderek Türkiye'de işçilere uyguladıkları baskılara son verme ve sendika hakkını tanıma çağrılarında bulunmaktadırlar. Bu şirketlerin sendikasızlaştırma tavırları Türkiye'deki bazı yasalara aykırı olduğu gibi, başta ILO'nun ilkeleri olmak üzere uluslararası sözleşmelere de aykırıdır.

Uluslararası ve Avrupa Kıtası için kurulu olan sendikalar bu şirket yetkilileriyle doğrudan çeşitli organlarda birlikte oluyorlar ve Türkiye’deki sendikasılaştırma durumunu dile getiriyorlar. Aynı işleyiş çeşitli ülkelerdeki yönetime katılma organlarının yer aldığı ülkelerde de yapılmaktadır. Örneğin Almanya ve Fransa’da da bu şirket işverenlerine doğrudan konu iletiliyor ve Türkiye’de sürdürülen sendikasılaştırma politikaları gündeme getiriliyor. Petrol-İş olarak bu sendikalar ile sürekli yazışma içinde olup gelişmeler üzerine bilgi aktarılmakta, işveren iddialarına ve çarpıtmalarına tarafımızdan yanıtlar verilmektedir. Şirket yöneticileri ise cevabi açıklamalarında gerçekleri saklamak istemektedirler. Sendikamız diğer ülkelerde kurulu sendikalara açıklama yazıları göndererek, bu şirketlerin nasıl sendikasılaştırma yöntemleri denediklerini anlatmaktadır. Böylece kampanyamız içinde bu şirket işverenleri ile karşılıklı açıklamalarda bulunma düellosu da sürmektedir.

Kampanyamızın 113. günü itibariyle kabaca yaptığımız hesaplama göre 150.000’e yakın araç sahibi ve 100’e yakın kuruluş, sendika hakkını tanımadıklarından bilinçli olarak bu şirketlerin ürünlerini satın almamaktadırlar. Rafinerilerden bu şirketlere yapılan satışlar son aylarda düşmüş gözükmemektedir.

Bu verilere dayanarak bu üç şirketin satışları ayda 1,5 trilyon TL düşmüş olarak hesaplanabilir.

Kampanyaya başlamadan önce SHELL, MOBIL ve BP işverenlerini bir yazı ile Türkiye’deki yasalara, ILO ilkelerine ve diğer uluslararası sözleşmelere uymaları, yine demokrasiye inanıyorlarsa sendikasılaştırma yönünde işçilere baskı yapmamaları yönünde uyarılarda bulunduk. Yine sorunlarımızı masa başında çözme yönünde tüm iyi niyetimizi gösterdik. Ancak onlar dünya geneli sendikasılaştırma politikası da yürüttüklerinden bizi oyalama yönüne gittiler. Üyelerimize önce vaatlerde bulundular, sonra tehditkâr oldular. Kampanyamızı açıklayınca kapalı zarflar içinde işçilere para dağıttılar. Sinsi biçimde sendikasılaştırma uyguladılar. 46 yıldır sendikamız üyesi olan bu işçilere ne oldu da bir bölümü istifa etti? Hangi işçi kendiliğinden sendikasıından istifa eder?

500 işçinin çalıştığı SHELL’de 113 üyemiz, 600 işçinin çalıştığı MOBIL’de 27 üyemiz ve 250 işçinin çalıştığı BP’de 99 üyemiz kalmış-

tır. Örgütlenme çalışmalarımız sürmekle beraber, dünyanın bu uluslar ötesi dev petrol tekellerine geri adım attırmanın da kolay olmadığını biliyoruz.

Ancak onların en zayıf yönü ürünlerinin satılmamasıdır. Tüketimden gelen gücümüzün kullanılması son derece pasif ve ancak son derece etkili de bir eylemdir. Yeter ki katılım geniş olsun.

SHELL, 1995 yılında dünyada 7 milyar dolar kâr ile en çok kâr eden şirkettir. Yine bir çeşit birleşme süreci içinde olan MOBIL ve BP de 4 milyar doların üzerinde kâr etmişlerdir. Bu şirketler dünyanın pek çok ülkesinden dahi büyük gelire sahip olurlarken, en temel demokrasi koşullarından olan sendika hakkını tanımaya, diğer bazı ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de yanaşmamaktadırlar.

Bu şirketler kârları için çevreyi kirletmekten de çekinmiyorlar. Nijerya’da olduğu gibi SHELL’in çevreyi kirlettiğini açıklayanların “vatan hainliği” damgasıyla itham edilmelerine yol açmaktan çekinmemişlerdir. Yine SHELL’in atıkları ile Diyarbakır içme suyunun kirlenmesi, basına da geniş olarak yansımıştır.

Türkiye’de tüketimden gelen gücün sendikalarca kullanılması geleneğinin oluşmasına da büyük katkı sağlayacağına inandığımız bu kampanyamızı sonuç alıncaya değin, başka deyişle bu şirketler işçilere sendikasılaşma yönünde uyguladığı baskıları kaldırmaya değin sürdürme kararlılığındayız.

Eşgüdüm komitesi olarak bir eylem planı oluşturulacaktır. Bu eylem planı için şu önerilerde bulunuyoruz:

- Afiş ve bildiri dağıtımını daha da genişletme,
- Basına ortak ilanlar verme,
- Kuruluşların kendi yayınlarında konuyu daha geniş dile getirmeleri ve katılımın artırılması çağrılarında bulunma,
- “İmza” kampanyası açma,
- Otogarları, minibüs ve taksi duraklarını kampanyaya katılmaları amacıyla ziyaret,

- İstanbul'daki köprü gişelerine yaklaşan araçlara konfederasyon, oda ve diğer demokratik kuruluş başkanlarının bildiri ve afiş dağıt-maları,
- Kentlerde araç konvoyları oluşturma.

Bu öneriler elbette bu toplantımızda daha da zenginleştirilecek ve ge-liştirilecektir.

Sözü daha fazla uzatmıyor ve katılımcı kuruluş temsilcilerine bırakır-ken, tekrar siz kuruluşları temsilen katılımcılara ve basın emekçilerine teşekkür ederim.

Mansur Burgucu
Genel Sekreter

11 Kasım 1996

PETROL-İŞ OLAĞANÜSTÜ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Sendikamızın Olağanüstü Başkanlar Kurulu 11 Kasım 1996 günlerinde İstanbul'da genel merkezimizde toplanmış, aşağıdaki sonuç bildirgesinin üyelerimize ve kamuoyuna duyurulmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

Ülkemizde son günlerde yaşanan olaylar polis-mafya-siyasetçi ilişkilerini gözler önüne sermektedir. Katilleri ve her türlü karanlık işleri çeviren mafya çetelerini yakalamakla görevli polisin bu yapıları koruyan ve iç içe geçen ilişkiler ağı, olağanlaşan trafik kazalarıyla dahi açığa çıkabilmektedir. Devlet, sosyal hukuk devleti olma konumundan çıkarak çetecilerle işbirliği yapan, onları koruyan kollayan bir yapıya doğru hızla yol alırken, hukuk kuralları yerine mafya kuralları geçerli olmaya başlamıştır.

Her geçen gün yeni çetelerin ortaya çıktığı, polis-mafya-siyasetçi üçgeninin bu karanlık ve çarpık ilişkilerinin üstü, İçişleri eski Bakanı Mehmet Ağar'ın görevden alınmasıyla örtülemez. Bu karanlık ilişkiler ağı, ancak biz işçi sınıfının ve sivil toplum örgütlerinin ortaya koyacağı etkin tavırlarla ortadan kalkabilir. Ülkemizin bu karanlık kişiliklerden kurtulması için, başta bu olayın failleri olarak olaya adı karışan tüm siyasilerin derhal dokunulmazlıkları kaldırılmalı ve Yüce Divan'a gönderilmeleri için demokrasi güçleri harekete geçmelidir.

Mafya ile kol kola gezen, demokrasi düşmanı gerici radikal akımlara el kaldırmayan polis, eğitimin özelleştirilmesine karşı çıkan, demokratik ve çağdaş üniversite eğitimi isteyen üniversite öğrencilerine ise acımasızca saldırmaktadır. Geleceğimizin güvencesi olan gençlere vahşice

saldıran, gözaltına alan polis, gerici akımların gösterilerine müdahale etmeyerek izlemekte, hatta yardımcı olarak ne denli taraflı davrandığını açıkça ortaya koymaktadır.

Biz bu ülkenin namuslu çalışan, vergisini ödeyen işçileri olarak bu baskıcı, karanlık güçlerle kol kola gezen yöneticilere layık değiliz. Bizlere ve geleceğimiz olan çocuklarımıza karanlık bir gelecek hazırlayan bu karanlık kişilerden hesap sorulmalıdır.

Bu hukuk dışı ve insanlık dışı uygulamaları protesto ediyor, hükümeti derhal istifa etmeye ve Cumhuriyet savcılarını, TBMM'yi göreve çağırıyoruz.

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI OLALIM ! CEPHE KURALIM ! ÖZELLEŞTİRMEYİ DURDURALIM !

Son 15 yıldır özelleştirme uygulamaları yaşamın her alanında büyük bir hız kazanıyor. Devletin üretim ve hizmet sektöründen çekilerek bu alanları tamamıyla özel sektöre devretmesi tezi sürekli işleniyor.

IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşları özelliikle gelişmekte olan ülkelere verilecek her türlü borcu özelleştirme şartına bağlıyor.

Kapitalist sistem bir bütün olarak 1970'lerden beri ve 1980'lerde de iyice belirginleşen derin bir kriz içerisinde.

Kapitalist sistem bugün bu krizini aşmak için devletin ekonomik alanda küçültülmesi yani özelleştirme, sendikasılaşma, üretim sisteminin yeniden örgütlenmesi (esnek çalışma), çalışma yasalarında işçiyi koruyucu düzenlemelerin kaldırılmasına kadar bir dizi düzenlemelere gitmektedir.

Sermaye yeni kâr alanları yaratarak bu tıkanıklığı aşmaya çalışırken, özelleştirme bu saldırıların en doğrudan olanıdır.

Sermayenin, işçi sınıfına dolaysız saldırısı olan özelleştirme politikası mal ve hizmet üreten kamu girişimciliğiyle sınırlı kalmak bir yana, herşeyi piyasaya teslim etmeyi hedefleyen bir yaklaşımla eğitim, sağlık, konut, emeklilik, belediye hizmetleri gibi sosyal hizmetleride sadece para karşılığında satın alınabilecek metalar haline getirmeyi amaçlıyor.

Sermaye bu saldırılarını rahatca hayata geçirebilmek için önünde engel teşkil eden sosyal devlet anlayışını da tamamıyla ortadan kaldırmayı hedefliyor.

Siyasi iktidarların ve sermaye çevrelerinin özelleştirme için başlangıçta ileri sürdükleri,

hükümetince uygulamaya konulan 5 Nisan İstikrar Paketi'nde ve yine ANAYOL hükümetinin programında 1996 yılı sonuna kadar özelleştirilecek KİT'ler arasında yer almaktadır.

Sendikamız dün olduğu gibi bugünde özelleştirmeye karşıdır

"bütçedeki kara delik, zarar ediyor" gerekçeleri bugün geçerliliğini yitirmiş durumdadır.

Nitekim 'zarar ediyor' diye, apar-topar elden çıkarılmaya çalışılan birçok KİT, son yıllardaki kârlılıklarının yatırımlara dönüşmemesine karşın, kâr etmeye devam ettikleri gibi kârlarıda iç, dış borç ve faiz ödemelerinden kaynaklanan bütçe açıkları için kullanılmaktadır. Bunlara en somut örnek Petkim'dir.

1995 yılını 22.7 trilyon kâr ile kapatan Petkim'in bu kâr hazinesine devredilmiş, oradan da çeşitli biçimlerde sermayeye aktılmıştır. 1987 yılında özelleştirme kapsamına alınan Petkim'in özelleştirilmesi 1994 yılında DYP ve SHP

ve bu doğrultudaki mücadelesini de sonuna kadar sürdürecektir.

Sendikamız bu doğrultuda Kamu İşletmeciliğini Geliştirme Merkezi (KİGEM) ile ortak çalışmalar yaparak kamuoyunu bilgilendirilmektedir.

Petkim'in Türkiye ekonomisi içerisindeki yeri ve önemi üzerine KİGEM Yönetim Kurulu üyesi Ayfer Eğilmez tarafından hazırlanan 'Petkim Raporu' 11 Mayıs 1996 cumartesi günü Yarımca Şubemiz tarafından Kocaeli'nde düzenlenen bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyuruldu.

Genel Başkanımız Bayram YILDIRIM ile Genel Yönetim Sekreterimiz Mustafa ÇAVDAR'ında hazır bulunduğu

19 Kasım 1996

**HÜKÜMET VE DEVLET ŞAİBE ALTINDADIR
ÖZELLEŞTİRMeye İLİŞKİN TÜM İŞLEMLER HEMEN
DONDURULSUN!**

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Bilindiği gibi Petrol-İş Sendikası olarak; sosyal devlet olanaklarını yok etmesi, kamu girişimciliğini düşürmesi ve mevcut yeni liberal ekonomi politikalarını pekiştirmesinin yanı sıra işten çıkarmalara, ücretlerin düşmesine, çalışma koşullarının kötüleşmesine ve sendikasızlaşmaya yol açtığından her iki ekonomi politika ve uygulama açılarından özelleştirmeye karşıyız. 30.000'e yakın üyemizin özelleştirme kapsamı işyerlerinde çalışıyor oluşu ise bu duyarlılığımızı üst düzeylere çıkarmaktadır.

Daha önce de örnekleri görülen ancak Susurluk'ta olan kaza nedeniyle bir kez daha ve net biçimde ortaya çıkan devlet-mafya-siyasi çevre ilişkisi, mevcut hükümet ve yönetimi altındaki devlete olan güveni, geniş yığınlar karşısında yok etmiştir. Bu ülkenin sahibi yurttaşlar olarak mevcut hükümete güvenmememiz için ayrıca çok sayıda örnekler de vardır. Devlette ve basına da yansıyan toplumun çeşitli kesimlerinde kirlenme söz konusudur. Ancak mevcut hükümet tüm bu olumsuz gelişmeleri yok saymakta, suskunluğunu sürdürmekte ve dokunulmazlık zırhına sığınmaktadır.

Devletin trilyonlarının sanki “özellği olmayan olaylarmış” gibisine karanlık ilişkilere aktarıldığı, kara paranın katlanarak artırıldığı, hükümet çevrelerinin ise bunlara yalnızca seyirci kalmayıp bazılarının birlikte olduğunun basına da geniş olarak yansıdığı, bu durumun “çeteleşme” olarak adlandırılarak yargının da devreye girdiği bir ortamda özelleştirme işlemlerinin de hemen durdurulması gerekmektedir. Devleti yönetenle-

rin böylesine töhmet altında kaldığı bir durumda yapılacak özelleştirme ile de KİT'lerin, devlet mallarının “malum” çevrelere peşkeş çekilmesinin de hükümet yetkililerinin zaman zaman belirttikleri gibi “özellığı olmayan olay” olarak geçirileceğini tahmin etmek zor değildir. SSK ve Emekli Sandığı gayrimenkullerinin satılacağı “ekonomik paketler”de yer almaktadır. Böylece KİT'ler ve kamu mallarının yanı sıra, doğrudan ücretlilerin parasıyla alınan mülkler de peşkeş çekilecektir.

Üçüncüsü açıklanacak “ekonomik paket”de kaynak olarak yine özelleştirme yer almaktadır. DYP'nin yanı sıra, Refah Partisi de özelleştirme tutkusuna kapılmış durumdadır ve kim bilir hangi yandaş kişi ve kuruluşlara KİT'ler ve kamu mallarının peşkeş çekilmesi hesapları yapılmaktadır.

Hükümeti ve parlamentoyu bu konuda bir kez daha uyarıyor, görevlerini yapmaya çağırıyor ve Cumhurbaşkanı Sn. Süleyman Demirel'i, yargı organlarını daha fazla gecikmeden özelleştirmeyi durdurmaya davet ediyoruz.

Kirli ve şaibeli ellerin özelleştirmeden ellerini çekmeleri yönünde kamuoyunu daha aktif olarak duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Bu ülkenin gerçek sahibi olan bizler, gerekli duyarlılığı göstermeliyiz ki, “kirlenmişler” rahat at oynatmasın ve her kim olursa olsun tüm şaibeliler yargı önüne çıksınlar. Hele ve sakın özelleştirmeye ellerini uzatmasınlar.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

20 Kasım 1996

HALKIN GERÇEKLERİ ÖĞRENME HAKKI GASP EDİLEMEZ

Basına sansür amacı ile düzenlenen yasa taslağı, kamuoyundan gerçeklerin gizlenmesi amacı ile hazırlanmıştır.

Halkın gerçekleri öğrenme hakkına açık saldırı olan bu girişimle, 21. yüzyıla dört kala ülkemiz demokrasisi karanlığa gömülmek istenmektedir.

Refahyol Hükümeti'nin, Basın Yasası'nda değişiklik yapmak için hazırladığı yasa taslağı, kelimenin tam anlamı ile diktatörlük rejimlerinin yasalarında yer alabilecek düzeydedir. Ülkenin bunca ağır sorunları varken, halkın gerçekleri öğrenme hakkına darbe vurmakla uğraşmak, Meclis'i basın sansürü gibi çağdışı konularla meşgul etmek, halkımızın yaşamsal sorunlarını görmezden gelmekle eşanlamlıdır. İşçiler, memurlar, çiftçiler, küçük esnaf ve tüm dar gelirliler enflasyon karşısında her gün biraz daha azalan gelirleri ile mücadele verirken, hastane kuyruklarında, maaş kuyruklarında, iş kuyruklarında canından bezerken, gerçekleri öğrenme haklarının da ellerinden alınması ile karşı karşıya bırakılmaktadır.

Cumhuriyet tarihimiz boyunca ilk kez bir araya gelerek, karanlık güçlerin üstüne giden basın kuruluşları “hükümet+mafya+güvenlik güçleri” üçgeninin açığa çıkarılması için olağanüstü çaba göstermektedirler. Böylesi bir dönemde basının sesinin kısılmak istenmesi soru işaretinin boyutlarını büyötmektedir. Bugün basının sesinin kısılması, yarın diğer demokratik örgütlerin de sesinin kısılmasını getirecektir. Refahyol Hükümeti'ni öncelikle, seçimler öncesi verdiği sözleri yerine getirmeye davet ediyoruz. Hükümet kendisini iktidar yapan seçmenlerine verdiği

sözleri yerine getirmekle yükümlüdür. Ülkenin üzerini kaplayan karanlık sis perdesinden kurtulması için basına sansür değil tam tersine, daha geniş yetkiler veren yasa değişiklikleri gereklidir.

Demokrasiden yana olan, ülkesini seven tüm kişi, kurum ve kuruluşları, temiz toplum, temiz yönetim ve demokratik bir Türkiye için duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

22 Kasım 1996

DERİ İŞÇİLERİ YANLIZ DEĞİLDİR

Anayasal haklarını kullanan grevci deri işçilerine yönelik yapılan saldırı, ülkemizde alınterine karşı gösterilen tahammülsüzlüğün bir göstergesidir.

Güvenlik güçleri tarafsız olmalıdır. Grevcilerin çadırlarını yıkarak; grev kırıcılığı yapmak, işyerinden mal çıkartılması için işverenden yana tavır almak, çalışma barışına vurulan bir darbe olmuştur.

Önceki gün Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'ndeki KOPUZLAR Deri Fabrikası'nda altı aya yakın süredir grevde bulunan grevci deri işçilerinin güvenlik güçleri tarafından saldırıya uğraması, anayasa ve yasaların sadece imtiyazlı kişilere özgü olduğunu bir kez daha göstermiştir.

En doğal hakları olan grevlerinin başarıya ulaşması için fabrikadan mal çıkarmayan deri işçilerinin; zor kullanılarak, gözaltına alınarak, grev çadırları yıkılarak, yasal hakları ellerinden alınmıştır. Güvenlik güçleri tarafsız olmalıdır. KOPUZLAR'da süren mücadelede iki taraf vardır, bu yasal hak mücadelesinde, işverenden yana tavır almak, altı aydır mücadele veren işçilere baskı uygulamak, ülkemiz çalışma barışına vurulan büyük bir darbe olmuştur. Güvenlik güçleri bu ülkenin güvenlik gücüdür, KOPUZLAR Deri Fabrikası işçileri de işveren gibi bu ülkenin insanlarıdır. Güvenlik güçlerinin bu çağdışı uygulamalarını kınıyor, yetkilileri, ülkemizin insanlarına karşı tarafsız olmaya davet ediyoruz.

Grevci deri işçileri yalnız değildir.

Sendikamız Petrol-İş, KOPUZLAR Deri Fabrikası grevci işçilerinin haklı mücadelesinde onların yanındadır.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

26 Kasım 1996

**SHELL, MOBİL VE BP, TOPKAPI MİNİBÜS DURAKLARINDA
PROTESTO EDİLECEKTİR**

Basın ve Yayının Değerli Temsilcileri

27 Kasım 1996, Çarşamba günü saat 12.30'da İstanbul şubesi temsilciler kurulu olarak eski Uluslararası Otogarı Şoförler Derneği Lokali önünde bulunan Topkapı-Bakırköy minibüs duraklarında Shell, Mobil ve BP'nin uygulamakta oldukları sendikasızsızlaştırma politikaları protesto edilecektir. Bu eyleme ŞOF-DER yöneticileri de katılacak ve birlikte şoför esnafı ve kamuoyuna açıklama yapılacak, bildiri dağıtılacak ve özel hazırlanmış önlükler giyilecektir.

Basın ve yayımızın değerli temsilcilerine saygı ile duyurulur.

İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu adına
Nejat Elibol
Başkan

Hareket yeri: Petrol-İş İstanbul Şubesi

Adres: Millet Cad. Dr. Adnan Adıvar Sok. No: 22/2 Aksaray-İstanbul

Haseki Hastanesi girişi karşısı

Saat: 11.45

Açıklama yapılacak yer: Eski Uluslararası Otogarı Şoförler Derneği Lokali

Saat: 12.30

28 Kasım 1996

SSK, EMEKLİ SANDIĞI VE BAĞ-KUR MALLARINA EL UZATILMASIN

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Refahyol Hükümeti'nin açıkladığı üçüncü kaynak paketi de diğerlerinden farksız. Yine özelleştirme ve emekçilerin çıkarlarını yok sayma var. Kriz koşullarının umutsuz ve ancak tüm malını mülkünü satan esnaf mantığı ile bu paketler hazırlanmaktadır.

Yeni paket ile daha önceden de açıklanmış olan SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur mallarının satışı, enerji santrallerinin kiralanması, yurt dışına da uzanan emekçilerin gelirlerine göz dikilmesi ve özellikle %50'ye varan SSK prim borçlarının ve vergi yükümlülüklerinin affıyla da sermayeden yana önlemler öngörülmektedir. Bu arada SSK primini yatıranlar ve vergi yükümlülüklerini ödeyenler de cezalandırılmış olacaktır.

Ekonomik sorunları yeni liberal ve küreselleşmiş ekonomi politikaları ile çözemeyen, yeni yatırımlarla ekonomik büyümeyi sağlama yerine kamu mallarının satışı veya kiralanmasına umut bağlayan hükümetin yeni kaynak paketleri açıklaması bir türlü son bulmuyor.

Doğru ekonomi politikaları ile ekonomik düzelmeyi sağlayamayan Refahyol Hükümeti'nin, emekçilerin primleri ile sahip olunan SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur mallarını satmaya asla hakkı yoktur. Bu kurumlara olan borçlarını ödemek, yanlış uygulamalar ile milyarlarca dolar gelir kaybına uğratmalarına son vermek yerine halen bu kurum kaynaklarına uzatılan eller geri çekilmelidir. Açık ve kesin bir dil ile söylüyoruz ki biz sosyal güvenlik kurumlarımıza sahip çıkacağız ve varlıklarına uzanan ellerin geri çekilmesi için tüm gücümüzle uğraş vereceğiz.

Kamu ve emekçi mallarına göz dikilen bu paketlerin açıklanmasına son verilmeli ve emekçilerin çıkarları göz ardı edilmemeli, adil vergi alımı ve yeni kamu yatırımları ile kaynak sağlanmaya çalışılmalıdır.

Saygı ile bilgilerinize sunulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

petrol-iş

T Ürkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbaşı Sok. No: 25 Üsküdar 81180, İstanbul
Tel: 0216-391 66 67 Fax: 0216-391 66 78/ 310 40 12

bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri... haber bülteni... bildiri...

PETLAS'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİ ÜZERİNE OYNANAN OYUNLARA SON VERİLMELİDİR

**Basın ve Yayın
Değerli Temsilcileri**

3 Aralık 1996

Petlas'ın özelleştirilmesi üzerine ÖİB tarafından, 7 Aralık 1996 son tarih olarak yeni koşullar getirilmiştir. Satın almayı düşünen sermaye çevrelerine göre, öncekilere kıyasla "ağır" olarak nitelenen bu koşullar aslında Petlas üzerine sürdürülen oyunların bir yenisidir. Daha önce kapatılması amaçlanan Petlas, Sendikamızın karşı çıkışı ve üyelerimizle o yöre halkının birlikte direnmesiyle kapatılmaktan vazgeçilmişti. Daha sonra ise İranlı Şirket Nadir Impeks'e Ocak 1995 fiyatıyla 2 trilyon 675 milyar TL'ye bir oldu bittiyle satılacaktı. Oysa yine o tarih itibarıyla Petlas 30 trilyon değerindeydi. Satış teminatların yatırılmaması nedeniyle gerçekleştirilemedi.

Yeniden satılma sürecine sokulan Petlas için yeni alıcıların adı geçmeye başladı.

Petlas üzerine yeni özelleştirme senaryolarıyla yeni oyunlar oynanmaktadır. Amaçları arasında Refahyol yandaşlarına yok pahasına satma olduğunu da ciddi olarak düşünebiliriz. Belki "işte yine satılamadı ve bu koşullarla vermek zorunda kaldık" diyecekler.

SEK'in, EBK'nun ve diğer tüm özelleştirilen kuruluşların başına ne geldiyse özelleştirildiğinde, Petlas'ın başına da aynı gelecektir. Büyük sermaye Petlas'ın yok edilmesini istemektedir.

Açık ve kesin bir dil ile bir kez daha belirtiyoruz ki Petlas'ın özelleştirilmesi adı altında Petlas'ın yok edilmesine kesinlikle karşıyız ve özelleştirmeye karşı tüm kuruluş ve toplum kesimlerini de bu özelleştirme oyunlarına son verilmesi için dayanışmaya çağırıyoruz.

Petlas 'ın kısa vadede 750 bin dolar ile dahi durumunun düzeleceği tüm teknik raporlarda ifade edilmiş ve bugün pazarda tüm engellemelere rağmen yerini almakta iken üzerinde yapılan oyunlara son verilsin.

Saygı ile duyurulur.

Merkez Yönetim Kurulu Adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

03 Aralık 1996

PETLAS'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİ ÜZERİNE OYNANAN OYUNLARA SON VERİLMELİDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

PETLAS'ın özelleştirilmesi üzerine ÖİB tarafından, 7 Aralık 1996 son tarih olarak yeni koşullar getirilmiştir. Satın almayı düşünen sermaye çevrelerine göre, öncekilere kıyasla “ağır” olarak nitelenen bu koşullar, aslında PETLAS üzerine sürdürülen oyunların bir yenisidir. Daha önce kapatılması amaçlanan PETLAS'ın, sendikamızın karşı çıkışı ve üyelerimizle o yöre halkının birlikte direnmesiyle kapatılmaktan vazgeçilmiştir. Daha sonra ise İranlı şirket Nadir İmpeks'e Ocak 1995 fiyatıyla 2 trilyon 675 milyar TL'ye oldubittiyle satılacaktı. Oysa yine o tarih itibarıyla PETLAS 30 trilyon değerindeydi. Satış, teminatların yatırılmaması nedeniyle gerçekleştirilemedi.

Yeniden satılma sürecine sokulan PETLAS için yeni alıcıların adı geçmeye başladı.

PETLAS üzerine yeni özelleştirme senaryolarıyla yeni oyunlar oynanmaktadır. Amaçları arasında Refahyol yandaşlarına yok pahasına satma olduğunu da ciddi olarak düşünebiliriz. Belki “işte yine satılamadı ve bu koşullarla vermek zorunda kaldık” diyecekler.

SEK'in, EBK'nın ve diğer tüm özelleştirilen kuruluşların başına ne gelirse özelleştirildiğinde PETLAS'ın başına da aynısı gelecektir. Büyük sermaye PETLAS'ın yok edilmesini istemektedir.

Açık ve kesin bir dil ile bir kez daha belirtiyoruz ki PETLAS'ın özelleştirilmesi adı altında PETLAS'ın yok edilmesine kesinlikle karşıyız ve özelleştirmeye karşı tüm kuruluş ve toplum kesimlerini de bu özelleştirme oyunlarına son verilmesi için dayanışmaya çağırıyoruz.

PETLAS'ın kısa vadede 750.000 dolar ile dahi durumunun düzeleceği tüm teknik raporlarla ifade edilmişken ve bugün pazarda tüm engellemelere rağmen yerini almakta iken üzerinde yapılan oyunlara son verilsin.

Saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

03 Aralık 1996

İŞ KAZASI CİNAYETLERİNE SON VERİLMELİDİR

Basın ve yayının değerli temsilcileri

Çankırı'nın Yapraklı ilçesine bağlı Dağovası köyündeki linyit ocağında beş işçinin yaşamını yitirdiği grizu patlaması, ülkemizde iş kazalarını önlemede işverenlerin sorumluluklarını yerine getirmediklerinin bir örneğini daha ortaya koymuştur.

İş kazalarını önlemenin başlıca yolu tehlikeli durumların ortadan kaldırılmasıdır. İlk defa ortaya çıkan bir iş kazasının nedenlerini önceden bilme, belli güçlükler taşıyabilir. Ancak aynı türden ikinci bir kaza gaflet anlamında ihmaldir. Üçüncüsü ise cinayettir.

Bu kaçınıcı grizu patlaması, bu kaçınıcı göçük ve bu kaçınıcı ölüm.

Bu kaza derhal yargı önüne çıkarılmalıdır. Kazada ihmalleri belirlenen işveren veya görevliler hesap vermelidir.

Ülkemizde SSK verilerine göre her yıl 100 dolayında iş kazası olmaktadır. Bu kazalar sonucu her yıl ortalama 3.000 civarında kişi sürekli iş göremez durumuna düşerken, ortalama 1.500 kişi de yaşamını yitirmektedir. Tüm bu iş görememezlik ve ölümler bir kader olmayıp işverenlerin gereken önlemleri yerine getirmemeleri sonucudur.

Bu iş kazası nedeni ile tüm işverenleri, işyerlerindeki güvenlik önlemlerini yeniden gözden geçirmeleri yönünde bir kez daha uyardıyı bir görev sayıyoruz.

Kamuoyuna ve bilgilerinize saygı ile sunarız.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

04 Aralık 1996

POLİSAN VE İZMİR KİMYA İŞÇİLERİNİN SENDİKAL HAK VE MÜCADELESİ YENİ BOYUT KAZANIYOR

İşverenin sendikasızlaştırma oyunlarını açığa çıkarmak için Türk-İş, DİSK ve Hak-İş yöneticileri ile sendikalar, bölge belediye başkanları, Kocaeli milletvekilleri, demokratik kuruluşlar, 5 Aralık 1996 perşembe günü saat 14.30'da POLİSAN ve İZMİR KİMYA işyerleri önünde toplanıyorlar. Sendikamız tarafından yapılacak açıklama ile 20 aydır süren mücadelemiz yeni bir boyut kazanacaktır.

POLİSAN ve İZMİR KİMYA'daki grevci üyelerimiz, aileleri ile birlikte 17 Nisan 1995 tarihinden bu yana sendikal hak ve yaşam mücadelesi veriyorlar.

İşveren Necmettin Bitlis, işyerindeki sendikal örgütlülüğü yok etmek ve işçileri kölelik koşullarında çalıştırmak, sendikasız bırakmak için türlü oyunlar denemiştir. Zaman zaman bölge güvenlik güçlerinin aracılığı ile grevci işçilere baskı uygulamış, tehdit etmiş ancak, POLİSAN ve İZMİR KİMYA işçilerinin mücadelesi durmamıştır. POLİSAN ve İZMİR KİMYA işçilerinin tüm iyi niyet çabalarına karşın işverenin bu derece ısrarlı olması, ülkemizde zaten var olan sendikasızlaştırma politikalarına yeni halkalar ekleme amacını taşımaktadır. Grevin ilk gününde bile jandarma kuşatması altına alınan işçiler aileleri ile birlikte tartaklanmış, zaman zaman gözaltına alınmış ancak grev kırılmamış, aksine işçiler arası dayanışma daha da güçlenmiştir. İşverenin yasa dışı olarak işyerinde taşeron çalıştırması üzerine sendikamız tarafından açılan davaların bugüne kadar olumlu bir şekilde sonuçlanmaması da düşündürücüdür. İşverenlerin deneme yanılma taktikleri sürmektedir. Bölgede yapılacak olan 97 yılı sözleşmelerine gölge düşürülmek istenmektedir.

Tüm bu gelişmeler üzerine sendikamız Petrol-İş 5 Aralık 1996 Perşembe günü saat 14.30'da Gebze Dilovası'nda bulunan POLİSAN ve İZ-

MİR KİMYA işyerlerinin önünde konuya yeni boyutlar kazandıracak bir açıklama yapacaktır.

Yapılacak olan toplantıya; Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK yöneticileri ile sendikalar, siyasi parti temsilcileri, bölge belediye başkanları, bölge milletvekilleri ile demokratik kurum ve kuruluşlar da davet edilmiştir.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

10 Aralık 1996

İNSAN HAKLARINA SAYGISI OLMAYANLARIN, İNSAN EMEĞİNE DE SAYGISI YOKTUR

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin kabul edilişinin üzerinden 48 yıl geçti.

Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen 30 maddelik bildiri bazı ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de lafta kalmaktadır. Ülkemiz taraf olduğu uluslararası sözleşmelere uymalıdır.

Örgütlenme özgürlüğünün olmadığı, gazetecilerin, yazarların, aydınların düşüncelerinden dolayı cezalandırıldığı, kişi hak ve özgürlüklerinin bazı çıkar çevreleri tarafından çiğnendiği ülkemizde insan haklarından söz edilebilir mi?

İnsan haklarına saygısı olmayanların, insan emeğine de saygı göstermeyeceği açıktır.

Kişi hak ve özgürlüklerinin çiğnendiği ülkemizde, zaman zaman çifte standart izlenmekte, egemen düşünce, muhalif düşünceyi suç olarak kabul etmektedir.

Oysa insan, haklarıyla insandır.

Çağdaş uygarlık çizgisini yakalayabilmek için, örgütlenmenin ve düşüncenin önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

Başta faili meçhul cinayetler olmak üzere, karanlık çıkar odaklarınca gerçekleştirilen cinayetlerin sorumluları ortaya çıkartılmadan, gerekçesiz gözaltı ve kayıp olayları son bulmadan, ülkemiz bu karanlık ortamdan kurtulmadan, sadece düşüncesini açıkladı diye kişileri cezalandırmak hiçbir adalet terazisi ile ölçülemez.

Tüm demokratik kurum ve kuruluşlar ülkemizde insan haklarının ve kişi özgürlüğünün tam anlamı ile uygulanması için birlikte bu mücadeleyi yükseltmelidir.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

12 Aralık 1996

**ÜNİVERSİTE DIŞINDAN GELEREK SİLAHLI SALDIRI
DÜZENLEYENLER KAMUOYUNA AÇIKLANMALI, ÇİFTE
STANDART UYGULAMALARINA SON VERİLEREK
GERÇEK SUÇLULAR YARGI ÖNÜNE ÇIKARILMALIDIR**

Bir süredir üniversitelerde yaşanan olaylar, Susurluk kazası ile doruğa çıktı. Planlı ve örgütlü bir şekilde, öldürme kastı ile saldırıya uğrayan öğrenciler yaralanmakta, bu da yetmiyormuş gibi mağdur olmalarına karşın, bu öğrenciler her defasında polisçe gözetimine alınmaktadır. Bu durum kamuoyunca da ibretle izlenmektedir.

Polis mağdurdan yana olmalıdır. Silahlı saldırı düzenleyenler ellerini kollarını sallayarak serbestçe dolaşmaktadır. Bu silahlı kişilerin üniversitelere nasıl girdiği de aydınlatılması gereken başka bir karanlık noktadır.

Saldırganlara belli çıkar çevrelerinin göz yumması, demokrasi ve adalet anlayışıyla da bağdaşmaz. Öğrencileri kim niye tahrik etmek ve sindirmek istiyor? Geleceğimiz olan gençlerimizin antidemokratik uygulamalarla baskı altına alınmaya çalışılması, tahrik edilmesi ve öğrenim özgürlüklerinin engellenmesi hiç kimseye yarar getirmeyecektir.

Ülkemizin zaten yetersiz olan demokrasisi, bu tür karanlık olaylarla daha da yara almaktadır. Hiçbir devlet yetkilisi, vatandaşlarına çifte standart uygulayamaz. Üniversitelerde gerçekleştirilen saldırıların failleri derhal kamuoyuna açıklanmalı, bu kişilerin ellerine öldürücü silahlar vererek yönlendirilenler ortaya çıkartılmalıdır.

Demokrasiden yana olan tüm kişi ve kuruluşları üniversitelerimizde giderek tırmandırılan bu saldırılara karşı duyarlı olmaya, saldırıya

uğrayarak haksız yere gözaltına alınan öğrencilerimize sahip çıkmaya
çağırıyoruz.

Saygılarımızla

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

23 Aralık 1996

PETKİM’DE SORUNLARIMIZ ÇÖZÜLÜNCEYE KADAR EYLEMLERİMİZ DEVAM EDECEKTİR

Sendikamızın örgütlü olduğu PETKİM’in Yarımca ve Aliğa tesislerinde “ücret skalalarının güncelleştirilmesi” talebiyle dört ay önce başlattığımız eylemlerimiz devam ediyor.

Toplu iş sözleşmesinde yer alan “asgari ücretin artmasına bağlı olarak, çalışanların başlangıç ücretlerinin yükseltilip, ücretlerinin iyileştirilmesi” maddesinin bugüne kadar işletilmemesi üzerine çeşitli kereler yaptığımız eylem ve görüşmelerden bir sonuç alınamamıştır.

Üyelerimizin bu çok haklı ve meşru talebine başta işveren olmak üzere, Kamu-İş ve ilgili Devlet Bakanları Bekir Aksoy ve Mehmet Altınsoy, “sıcak baktıklarını” belirtmelerine rağmen sorunun çözümüne yanaşmamaktadırlar.

Sendikamız, bu sorunu 1 Ocak 1997’de başlayacak yeni dönem toplu iş sözleşme görüşmelerinden önce mutlak çözüme amacındadır.

Biz bu sorunun ertelenerek ilerideki bir tarihe atılmasını değil, derhal çözümlenmesinden yanayız.

PETKİM’de var olan sorunumuzun çözümü için yetkili ve etkili kişilerin, haklı talebimize yaklaşımları bir an önce somutlaşmalı ve gerekli adımlar atılmalıdır.

Aksi takdirde PETKİM gibi böyle önemli bir işletmede sorunun uzun bir zamana yayılmasının Aliğa ve Yarımca işletmelerinde çalışanlar üzerindeki olumsuz etkileri daha da artacaktır.

Bu haklı ve meşru talebimizin bir an önce yaşam bulması için 23.12.1996 itibariyle Aliğa ve Yarımca işletmelerinde çalışan 5.300 üyemizle birlikte yeniden eylemdeyiz.

Eylemlerimiz, sabah saat 08.00'dan itibaren satış kapılarının kesilerek, satışların yapılmaması ile fazla mesaiye kalmama ve gece de işyerinde kalma biçiminde devam edecektir.

Sendikamız, bu sorunun çözümü için yetkilileri bir kez daha uyarırken, sorunumuz çözülünceye kadar eylemlerimiz devam edecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

26 Aralık 1996

PETKİM DİRENİŞİMİZ DÖRDÜNCÜ GÜNÜNE GİRERKEN MAL SEVKİYATI TAMAMEN DURDU

PETKİM işletmelerinde çalışan 5.300 üyemizin satışları durdurma ve işyerinde kalma eylemleri dört gündür devam ediyor.

Sendikamızın örgütlü olduğu PETKİM'in Yarımca ve Aliğa tesislerinde “ücret skalalarının güncelleştirilmesi” talebiyle 23.12.1996 Pazartesi günü başlattığımız eylemlerimiz devam ediyor.

Toplu iş sözleşmesinde yer alan “asgari ücretin artmasına bağlı olarak, çalışanların başlangıç ücretlerinin yükseltilip, ücretlerinin iyileştirilmesi” maddesinin bugüne kadar işletilmemesi üzerine çeşitli kereler yaptığımız eylem ve görüşmelerden bir sonuç alınamamıştır.

İşveren ve yetkili devlet bakanları üyelerimizin bu haklı talebini kabul etmekle birlikte, çözüm doğrultusunda en ufak bir adım atmamaktadırlar. Sendikamız, toplu iş sözleşmesi maddelerinin açıkça ihlali anlamına gelen bu olumsuz uygulamayı 1 Ocak 1997’de başlayacak yeni dönem toplu iş sözleşme görüşmelerinden önce mutlak çözme amacındadır.

PETKİM’DE GÜNLÜK ORTALAMA 4.000 TON OLAN MAL SEVKİYATI TAMAMEN DURDU

Aliğa ve Yarımca PETKİM işletmelerinde 23.12.1996 Pazartesi gününden bu yana satışları durduran 5.300 üyemiz, işyerini terk etmeyecek, geceleri de işyerlerinde kalıyorlar.

Aliğa ve yarımca PETKİM’de toplam günlük ortalama 4.000 ton olan mal sevkiyatının tamamen durması sonucu, PETKİM’den mal alan özel sektör işyerlerinde şimdiden mal sıkıntısı başlamıştır.

Eylemlerimizin niteliği ve seyri, karşı tarafın yaklaşımına paralel olarak her an yeni bir boyut kazanabilir.

Bugüne kadar yeterli özveride bulunan üyelerimizin, artık sabrı kalmamıştır. Bu sorun çözümleninceye kadar satışları durdurma ve işyerinde kalma eylemlerimiz, Cumartesi, Pazar ve yılbaşı tatili olsa da devam edecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

26 Aralık 1996

PETKİM İŞLETMELERİNDEKİ EYLEMLERİMİZ ANLAŞMAYLA SONA ERDİ

Basın ve yayınınımızın değerli temsilcileri

Sendikamızın örgütlü olduğu PETKİM'in Yarımca ve Aliğa işletmelerinde “ücret skalalarının güncelleştirilmesi” talebiyle 23.12.1996 Pazartesi günü başlattığımız eylemlerimiz, üyelerimiz ve şube yöneticilerimizin kararlı tutumu sonucu anlaşmayla sona erdi.

Toplu iş sözleşmesinde yer alan “asgari ücretin artmasına bağlı olarak, çalışanların başlangıç ücretlerinin yükseltilip, ücretlerinin iyileştirilmesi” maddesinin uygulanması talebiyle başlattığımız eylemlerimiz, sendikamızın istemleri ve PETKİM işverenin yaptığı hazırlıklar doğrultusunda anlaşmayla noktalandı.

Kamu İşverenler Sendikası'nın, PETKİM'de var olan sorununuzun 1 Ocak 1997 tarihinde başlayacak toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde masada çözümlenmesi doğrultusunda PETKİM Genel Müdürlüğü'ne yetki vermesi sonucunda anlaşmaya varılmıştır.

Aliğa ve Yarımca PETKİM işletmelerindeki eylemlerimiz süresince bizlere destek veren, dayanışmada bulunan sınıf kardeşlerimize ve sendikalarına, kitle örgütlerine, duyarlılık gösteren herkese ve basınımıza teşekkür ederiz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu adına
Bayram Yıldırım
Genel Başkan

petrol-iş
Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası